

Tarto=Ka kele

S a u l u =

Ramat,

Kumman kif swanna nink swastse
Paulo, kumma senni ajani Tükki Warki
trükkitu / ütte Ramato fisse omma kofko
kootu / nink sündlikkuide Nimme
alla säetu;

Nida

eggä sure Pühhä Ujal ni häste, kui
muido kigge suggutsen / Henge nink Jhho
röömsan nink turban Pölvon särätsid Paulo,
kumma sündiva, lörowis

Kummalalle Auvous nink
Tarto=Ka

Koggodusselle Tullus trükkitu

Riga Linan / Samuel Lorenz Brölski man

1747.

Trubba

Kürtti Tühti

Annige Käsi

Ramat

RE 3704

Erar 22/19

Kristusse Tulemissesi Lihha sisse.

Wie soll ich dich empfangen. Wiis. 3.

Kuis ma so wasta wõtta, Mes hääd ma sulle te, Sa
kige ilma tõtte, Mo henge illoke? O Jesu / Jesu
läüda Mul künält pallama, nink essi mulle näüda,
Mes so wois kostota.

2. So Zion puistap mahha Sul aurvus osse puist,
Se wasta minna tahha Sul laulda sõamest: Mo südda
haliendago Sul ikkes tennoga, So nimmel orjus sago
Mult waiselt otsata.

3. Mes sa kül jättit mahha Mul rõmus tallita, Kui
hul, hengel waima, Nink murren istsiwa? Kui woeti
mult rikkus, Kun rahho, rõmustus, Sis tullit sinna,
maggus, Nink tõit mul kostotust.

4. Ma olli wangis pantu; Sa tullit, lunnastit: Ma
olli narus antu; Sa tullit, üllendit, Suurt auro mulle
annit, Leit sõänd rikkas ka, Mo eest sa holekannit, Et ma
nüüd õnsas sa.

5. Mes muud kui arm woip olla, Oh helde Jests
Krist! Kumb sinno aije tulla So taima rikkussest? Se
ilma waim nink hädda, Se pat nink hukatus, Woip sin
no walmis tetta, Meil näütä hallestust.

6. Oh panne sedda meelde! Sa risti kõggodus, Se woip
teid murrest keeldä, Kui teil om willitsust. Kül woite rõm
sa olla, Se abbimees om sijn; Se tahhap rõmus tulla,
Kui teil om oht nink piin.

7. Ei olle teile waja Sest nida murreta, Et teid
ei woi saija Zohht omma jowwoga. Kõl tulley temm
essi, Täll om suur arm nink lust, Ei temmä ärrä wä
Teil sata rõmustust.

8. Kui pat teid hukka pannep, Sis ärrä peljää
Kõl Jesu andis annap, Nink päästap heldeste. E
temmä tulley trõbstma Meid waisid pattatsid, Nink
wa sisse tõstma Meid ussun elläwid.

9. Mes teil om ni suur murre Meist henge wainlaid
Meid pillap pea ärrä Me Jssand Jesus Krist.
Kuningas om temmä Ka ülle wainlaidste, Ei wärä J
rammo Me waise kårblesse.

10. Ja tulley rasset sundma Meid wastapanne
Nink sis saap temmä tundma, Ja trõbstma ommat
Oh tulle, tulle walgus, Nink wi meid ärrä süit;
sinna, kun om selgus, Nink rõõm ei lõppe mitt.

2. Freu dich du Christi Braut. Wiis. 9.
Nüüd Kristi-Koggodus, Sul olgo rõmustus;
Wõigimees om nüüd wäljän, Nink sõidap Esli
jän, So sõänd tälle anna, Nink laula Hosianna.

2. So Kuningas om tääl, Ent waisust näü
saäl, Et se, kå ilma Loja, Siin lainap tõpra poja.
andid tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Siin om sul Abbimees, Kå sõddap sinno eest,
õigust sulle annap, Nink sinno pattu kannap.
auwo tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui johhut essimä, Nink wõttat pallelda, Sis
lep sinno pea Se armolinne sõä. Sest kuttust tälle
na, Nink laula Hosianna.

5. Kui sinna kurja teet, Nink pattu sisse jäät, Sis
siin sinno sundja, Se sõämide tundja. Oh! w
meelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! Auwo Kunningas, Ke **Jhast** annetas, Sa
pölet ilma auwo, Nink täüdät **Jhā** nouwo. Sest litko
noor nink wanna **Jhē** sinno. **Hosianna.** A.V.

3. **Nun komm der Heyden Heyland.** Wiis. 2.
Nüüd tulley Ilma **Onnistus**, Saap **Junkro** Latsef
sundinus. Sest immetelgo ilma ma, Et **Jummal**
tahhap sindidä.

2. Ke **Jhast** sunnip iggäwest, Se tulley **Waimo**
saatmisses Ka **Innimisses** ilmale, Nink sunnip **Jun**
krust puhtaste.

3. Siin **Junkro** käümä päle saap, Weel siski puhtas
Junkrus jääp, Ei olle auwo siin sallajan, Kun **Jummal**
essi ellämän.

4. Lät wäljä **Junkro** ihhust se, Kui auwo-honest
puhtaste, Ke **Jummal**, **Inniminne** ka, Nink tahhap **Ilma**
lunnasta.

5. Sest **Jhast** tulley temmä te, Nink kånäp jälle **Jhā**.
Lät alla pörgo-harwale, Nink jälle ülles tairwatte.

6. Sa ollet **Jhā** saarnane, Nink wöttat lihha hennele,
Oh! lasse meise rammotust So wäest sada kinnitust.

7. Nüüd annap sinno sundminne **Suurt** walgust felle
ilmale. Kä sinno sisse uskma saap, Kit pünmedus sest
räälääp.

8. Auwo **Jummalalle** **Jhāle**, Auwo temmä aino **po**-
ale/ Auwo pöhhal **Waimul** olgo ka, Ni Maan knt
Laiwan ofsata. A.V

4. **Von dreyerley Zukunfft Christi.** Wiis. 27.
Alle jo tairwast, armas **Jesu** / jälle, Pästā meid
wairwast, meid ka römustelle. **Jhā** om ota mehhil
kui naisil. Tulle meid waisil.

2. More nink wanna sinno, **Jhā**, ootwa Tullewat
wairwast, sinno päle lootwa. **Jhā** te otša, kumb om ülli
Koggonā gurri.

3. Muste mes tullit Tairvast mahha meile? Pästma teid ärrä, tulli minna teile Kurrati käest, pattust, pörgu wairvast, Tulli sest tairvast.

4. Seperräst tulle niünd nink eggäl tunnil, (Ehk miin walwam, ehk me läme unnel) Edäme sisse, puhha ta neidsamma, Ots: kui omma.

5. Ehk kui sa tuulet jälle, öige sundja, Piddämä kōhut, söamide tundja, Lasse meid minnä tairwa rōmpole, Lābbi so hole.

6. Kule meid, **Jummal**, ommast kõrgest tairvast Pästā meid häddäst, ka sest surest wairvast, Sinno söäst kittäš surel hälel, Heldembäl melel.

Kristusse Tullemissest kōhto päiwa päle.

1. **Wacht auf iht Christen alle.** Wiis. 3.

Niünd wirgoge ülles wairvast, Ni heikay **Jummal** Poig, Kumb rühhip tulla tairvast. Sest walwami niünd om aig; Se **Wand** tabhap tulla, Päim öddam gulle läap. Tahy temmä sundja olla, Kes ta een saissim jäap?

2. Ei woi meid pästä rahha, Ei kōlba torre meel, Kō om meil jättā mahha, Kui surm meil jouwwoy tādā Ehk sul kōl om si: r warra, Suue auw nink illo ka, S taus pea ärrä, Kui peät koolma sa.

3. Sest rihtirahwa suggu, Ke ilman ollet weel, D jätke kõrge luggu, Nink lootke armo pääl, Kui iggawew wilja Saäl tairwan tabhate, Sis noudke, warra, hi Sim tairwa rikkusse.

4. Meil **Jummal** la söuna antus Sai sure Armo wäe Et se saas tabhel pantus, Nink walwistam' hend' hääd Sest lastem melen pittā, Nink usku söddāmešt, Kui ei kule seddā, Sis kaun' iggāwest.

5. Oh! et es olles sundnu, Ke laidap **Jumm'**la hääd,
 Se om säärst ärrä sundnu, Ta hulgup pimmen tääl.
 Om pattust täüs nink häbbest, Ke **Kristust** narap siin,
 Heng kolep temmäl többest, Nink täl saap pörgo piin.

6. Neil waisil appi näüdä, Kui neil om häddä kæn,
 Et sa wois armo löidä, Kui saisat kohto een. Sest seddä
 tassup **Jummäl**, Se tedä olgo sul, Kui sinna annat tem-
 mäl, Sis saap sul palka käl.

6. **Es ist gewislich an der Zeit** Wiis. 1.

Se aig om tödšt meil pea kæn, Et **Jummäl** poig saap
 joudma, Nink tötma sure auwo wäen, Kif rahwalt
 arwo noudma. Sis naar saap kallis ollema, Kui kif lät
 hukka tullega, Kui Peter seddä ütlep,

2. Sis sawa kuultus passuna, Kif se ma ilma ülle,
 Nink koolja sawa tössema Se perrä ülles jälle. Ent ke
 weel Ilman elläwä, Neid kif saap **Jummäl** pea ka Sis
 wastset umbre käändmä.

3. Saap ramat sama loetus, Mes kuulwa noor nink
 wanna, Kun saisap rahwa essitus, Kif neide tö nink sonna.
 Käl sis saap kuulma eggamees Se palga omma teggo eest,
 Mes hä ehk kurri tettu.

4. Oh! häddä sel, ke **Jummäl** hääd Ei olle kuulma
 joudnu, Ent ö nink päiwä ilma pääl Suurt rikkust per-
 ran noudnu; Sel põlw saap kurri ollema, Nink kurras-
 tiga m. n. **Kristussest** pörgo-hauda.

5. O Jesu / mo sis arwita So rajin hendä hoida,
 Et ma woi o'la nimmega Sääll ello-kirjan löidä. Ma
 ussu seddä süddamest, Sest sinna kolit minno eest, Nink
 massit minno wolla.

6. Sest kosta, Jesu / minno eest, Kui sinna tullet
 sundma, Nink loe mo se kirja seest, Et ma sa digest tundma,
 Et minna pühhä seltsi jä, Nink sinnoga sis tairwa lä, Mes
 sinna o'let saatnu.

7. O Jesu Krist / sa wiwit müüd Meil jälle tulla täi
wast; So rahwas kannap paljo süüd, Nink heitap sure
wainwast: Oh! tulle õige sundija, Nink päästa omma armu
ga Meid õigest kurjast. Amen.

7. Gott hat das Evangelium.

Se kallis armo oppetus, Mes meil and Issa halle
tus, Et innimenne õiges saas, Sest surest hullat
põlletas. Se om jo wiimse päiwä täht.

2. Ei waise palwest holita, Hääd oppust ei ka woeta
Ent ahnus wõttap woimusse, Ei pelgä nemmä häddäse
Se om jo wiimse päiwä täht.

3. Kik suggust käske teggewä, Se wõrgoga ne püü
wäwä Kik warra kokko risuda, Nink seddä tewä pelgmä
ta. Se om jo wiimse päiwä täht.

4. Kul kitwä armo oppetust, Ja fiske põlgwä wõ
gaust, Nääs, nida Jesust narawa, Hääd põlwe fiske
otawa. Se om jo wiimse päiwä täht.

5. Oh nemmä omma kawwala, Meid waisi nemmä
mülliwä, Kui peäs Jummal holeta Siin waisste perre
ollemä. Se om jo wiimse päiwä täht.

6. No wõtwa kerko warrandust, Ei olle neil fest sigge
dust, Ne waise jäwä abbita, Neilt leibä wõtwa armota
Se om jo wiimse päiwä täht.

7. Mes kerku päle tinkitu, nink wannal ajal säctü
Saadsamma nemmä risuwa, Se pat sööp neide omma
ka. Se om jo wiimse päiwä täht.

8. Ei holi nemmä Jummalast, Ilni quwo püüwä
uffinast, Müüd lõrkus wõtnu woimusse, Ei wõlfi häbbi
petäke. Se om jo wiimse päiwä täht.

9. Kik welle arm om lõppenu, Ilni wargadega täie
detu, Ei olle õigust ennämb tääl, Silm kaep enne rahha
pää. Se om jo wiimse päiwä täht.

10. Se ilm ei wotta mannitsust, Ehk pühhä sonna oppetust, Ei üssik muud ta tijäke, Kui söma, joma lijaste, Se om jo wiimse päiwä täht.

11. Neil üllemb tö om prassima, Ja kurja wisi ajama, Kul seddä moistap kauniste, Mi noor, kui wanna, kumbefe. Se om jo wiimse päiwä täht.

12. Ei tahha päiwelik paistada, Ei ennämb seddä nätta ka, Mes ma pääal kurri rahwas teep, Seperräst päiwelik kurbas lääp. Se om jo wiimse päiwä täht.

13. Se ku nink tähhe näggewa, Sest, ommal komebel, waiwa ka, Hääal melel tahhas lunnastust, Neil hirm om ilma tiggedust. Se om jo wiimse päiwä täht.

14. Sest tulle armas Jesu sa, Näts tüddinep kii ilma ma, Weel kanda kurjateggijid. Se otsa, ärrä wiwi mitt. Nink näudä wiimset päiwä meil.

Kristusse Sündmissest.

8. Als Christus geboren war Wiis. 32.

Kui junkro Kristust ilmal töi, Sis Engliwäggi rõõmsas sai, Nink hulgani kii lauliwa; Auro Jummalalle otsata. Om Kristus innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sest rõõmsa olgo pattane.

2. Uts Väistus olli Engelil, Se teggi hirno kariussil, Reid rõõmsõnnu kuulti sääl, Et Kristus tulnu ilma pääal: Om Kristus innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

3. Se latse perrä otsiti, Kumb mähkme sisse mähhiti, Mi kui n Engli ütliwä, Ke kannap kige ilma ma: Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

4. Se latse nennä lösiwä, Ke ruhhe pantu magama Sääl pimmen lauan töpra man, Ke täiwäst lonu tähte

tähte gaan. Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap
meije pattu siüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

5. Se pimäga süin toidetas, Nink emmä rinnal ho-
jetas, Ke omma sure väega Kik elläjid woip rarowid.
Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap meije pat-
siüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

6. Sofamma sure heldusse Me eggäl ajal littäme S-
ussust aink waast sõamest, Ni maan kui taiwan iggarwe-
Om Jummal inimenne nüüd, Ke kannap meije pat-
siüd, Sest olgo rõõmsa pattane.

9. Vom Himmel hoch da komm ich her. Wiis. 2.
Ma tulle Taiwast üllewält, Häid sõnumid to teile
säält; Reid to ma teile rõmuga, Nink tahha neid
nüüd kuluta.

2. Laß tämbä teile sundinu Sest junkrust, kumb om
wallitu; Üts kaunis illus latsfeken, Taht olla teije rõõm-
nink ön.

3. Se om me Issand Jesus Krist / Ke tahhap päästa
hädälist, Nink saap, kui Onnisteggija, Teid pattust
puhtak teggemä.

4. Ta toop teil Kigipõnnistust, Mes Issa walmist emme-
müsi, Et teie sade meijega Sääl taiwan ikkes ellämä.

5. Sis moiste nüüd, se om se täht, Altro ruhhe, Mäht-
me, hain nink leht, Sääl pantu om se latsfeken, Ke ilma
hojap üllewan.

6. Sest rõõmsa peäm ollema, Nink karjustega min-
nemä, Et näem Issa Andet sääl, Mes Pojaga om muu
tääl.

7. Silm kae, panne tähhele, Kes waggap sõimen
nidade? Kes om se illus latsfeken? Sa om se armas Je-
suken.

8. Oh! olle terve tullemast, Sa Poig, ke tullet Jum-
malast!

malast / Sa rühbit häddän abbiß mul, Kes woip sest
littä sinno kül?

9. O tige affa teggiä, Se tige alwemb ollet sa, Et
makkat kuiva haina päääl, Mes härg nink esel söiwä
sää.

10. Eht olles mõndförd laotu Se ilm, nink kullast
ehbitu, Weel siski kitsas olles kül, Hääs hällikesseß ol-
la sul.

11. So sammet nink so kallis siid, Om jämme hair
nink mähkme nüüd, Sa surustellet ni se päääl, Kui olles
sinno rikkus sääl.

12. Hääl meel teijet seddä sa, Mul töttelikult tunnista;
Et ilma hä nink rikkuske So een ei massa middäke.

13. Oh! minno armas **Jesuken**, Sul olgo pehine
roodeken, Mo süddämen nüüd hengädä, Et sinno ma
ei unnetä.

14. Sest tahha rõõmsa olla ka, Nink karvaten iks
laulada, Ut õnsat Eija, Eija häst, Nink maggusat hääd
süddämeß.

15. Nu **Jummalalle** iggareß, Ke meil kink omma
Pojakeß, Sest laulwa pühä Engli sääl, Nink soudwa
wastset aiga tääl.

10. **Christum wie sollen loben schon.** Wils. 2.
Meil hõnneß **Kristust** aurovusta, Ke junkrust tahtau
sündidä. Kik Ilm-**Ma** piute lajutte, Se andko
tittust temmäle.

2. Se tige affa teggiä Wõt orjas hendä ehbitä, Taht
libhan libha lunnasta, Nink omnia lojust arovita.

3. Se **Ma** kallis armastus Saap junkro ihhu kan-
netus, Nink junkro kannap arovoga, Mes figel ilmal
sallaja.

4. Wõt **Jummal** honeß hennele Se puhta iunkro
foäme;

Idåme; Ke mehhest olli putmatta, Sai rasses ütte f
naga.

5. Sest puhtast emmäst sunnip se, Mist Engel üt
temmäle, Mist hendä rönuust Jani meel, Kui emmä
hun olli weel.

6. Se pantas waise lombega Niüd haina päle ma
gama, Piim antas tälle toitussest, Kä linnokeiste per
mees.

7. Sest tairwa wäggi röömsast saap, Nink Jsa laus
auroustap, Saap karjussille tedä ka, Et tulnu ka
Taeja.

8. Au olgo Jsa / Pojale, Nink mökembide Waim
le, Maan olgo rahho armoga, Nink rahwal sago m
lehä.

A. V.

11. Vom Himmel kam der Engel-Schaar. Wiis
N Englil tairwast tullirwa Nink karjussille ütliwä,
kaunis, armas latsken, Sääll makkap sdimen ne
ten.

2. Om Betlehemmin sundinu, Kui Mikast enne
teldu. Ta om se Istand Jesus Arist / Ke pat
päästap innimist.

3. Sest peap rööm teil ollema, Et Jummal üt
teijega, Nink wötnu lihha hennele, Ka heitnu teil
welleske.

4. Mes pat saap teile teggemä, Sest Jummal om
teijega? Las määsäda surm, pörögopiin, Teil seldsimet
om Jesus siin.

5. Se teid ei jättä eäle, Sest temmä päle lotage; La
tuufata teid mitto meest, Ent troz neil olgo auro eest.

6. Teil jääp niüd digus iggawest, Et saide tairwa om
matsst, Sest litke Jesus löpmatta, Ni süddäme ka
telega.

12. **Lobt Gott ihr Christen allzugleich.** Wiis. 20.
 Niid Jummalalle auwustust Meist sago iggawest, Ke
 meile auwawap tairwa ust, Nink annap Pojakest, Nink
 annap Pojakest.
2. Ke Issa üssän karnetas, Saap waiseh latseh tääl,
 Paik tälle ruhhen annetas, Nink kahre haina pääl, Nink
 kahre haina pääl.
3. Se Issand jättap melega Kit auwo perräle, Tah
 hendä essi allanda, Kui waine sullane, Kui waine sul
 lane.
4. Niid Maarja seddä immetäp, Nink toidap pi
 mäga, Ke Engli-wälke wallitsep, Nink Jesse juur om ka,
 Nink Jesse juur om ka.
5. Sest sammast piddi tullemä Se bige kunningas, Ke
 kahwast piddi kogguma Kit ommaß allambas, Kit om
 maß allambas.
6. Se meijega teep kindmäste. Suurt immeswahhes
 tust, Wöt meije pattu hennele, And meile önnistust,
 And meile önnistust.
7. Wo Issand heidäp sullasch, Teep minno essandas,
 Kuis temmä peasch süddämest Weel sama heldembas?
 Weel sama heldembas?
8. Niid lassap temmä wallale Se Paradisi taas, Et
 telä Kerub johtake Meid sisse tullemast, Meid sisse tulle
 mast.
9. Auw olgo sulle, **Jesus Krist!** Nink tenno iggawest,
 Et tullit pästmä inimist So nimme kittusseß, So nimme
 kittusseß.
- A. V.
13. **Gelobet seystu Jesus Christ.** Wiis. 2.
 Niid olgo Jesus kitteru, Et inimisseß sündinu Sest
 kaunist junkrust selgede, Sest tullep rõõm ka Eng
 lile, Kirieeleison.

2. Nüüd löwwis Jha ainust last, Siin söime siss
maggamaast; Se iggawenne Dniustus Saap me
werref ehhituf. Kurielleison.

3. Ke suremb om, kui ilma-ma, Woip Maarja üffa
maggada, Se sunnip weikuf poiskeffef, Ke kigest aff
holitses. Kurielleison.

4. Se walgus tulley ilmale, Nink annap wastse pa
tusse, Se ajap ärrä pimmedust, Toop meile henge D
niustust. Kurielleison.

5. Se Poig, ke Jhaast sunnitäs, Siin ilman wõra
arwatas, Et meije häddäst päffesse, Nink taiwan pä
löwwäme. Kurielleison.

6. Saap waiseß taiwa Kunningas, Et meije pä
hallestaß, Nink sadaß taiwan perrändust, Nink Engli
leiste Nurvustust. Kurielleison.

7. Kik teggi teminä meile hääß, Et rahwas temin
armo nääß, Kik ilm ka hendä rõmustaß, Nink ikkes redd
aurvustaß. Kurielleison. A.V.

14. Gar lustig jubiliren. Wiis. 10.

Nüüd rõmfaß hendä näütvä Ke arma Engli maan
Nink kaunid laulu löidvä Ni helle hälegaan, Ke
heitwa surest wääst; Sul, Jhand, sago auro, Siin
ma pääl sago rahho, Nink rahwal hä meel seft.

2. Weil Lunastajaß lodu Se armas Jesuken, Nink
junkturil ilmal todut lts tölsin' innimen. Sa rõmfaß
Jusalem, Se taht om sunnul hoida, Nink latse woit
löida, Saäl lautan Perlemin.

3. Se Rahho Würst om pantu Saäl ruhthe haim
pääl, Se wanus, mes tal kantu, Teep meid nüüd rit
taß saäl. Se mees om önnis ka, Ke lodap teminä päle
Nink wissup teminä häle, Hend ka ei pahhanda.

4. Kui nüüd es olleß tulnu Se Jhand Ilma pääl

Sis olles häddä olnu Meil waisel rahwal weel. Ei olle kurrat mit Maan teddä wäärnu ärrä, Meil wallal taiwa wäärre; Gesti saap meil elko nuud.

5. Ei olle kallimb warra, Ei ka sel suremb hüüs, Ke pattu jättäp perrä, Niink ussup **Jesust Krist.** Oh! olge rõõmsa gesti, Niink rõõmsast aiga wäitke, Nuud Englißega kütke, Me armsat **Jesukesti.**

15. In dulci jubilo **nun singet.** Wiis. 30.

Oh! laulkem süddämeesti, Niink kütkem **Jesukesti,** Ke Maarja ussän makkap, Kui waine kunnake, Meid kunnastama nakkap, Niink sadap taiwatte. Sa ollet A niink O, Sa ollet A niink O.

2. Ei olle middäke, Mes minna armatsse, Kui sinna, **Jesukenne.** Sa tahhas armoga, O Poig, Ke tillokenne, Mo söänd rõmusta. Wi minno hennelle, Wi minno hennelle.

3. O **Jssä** hallestust! O **Poja** armastust! Kui kigil ülli minnä Sü perräst pörgutte, Sis tullit, **Jesu / sinna,** Meid pästmä, ilmale. Oh! hoija pörgu est. Oh! Poija pörgu est.

4. Meil taiwan essä-ma, Niink rõõm om otsata, Kun Engli rõmustasse, Niink laulwa helleste, Ka **Jummal** kütterässe Jks ülli selgeste. Oh! olles meije saäl, Oh! olles meije saäl.

A V.

16. **Seyd zufrieden/ lieben Brüder.** Wiis. 51.

Oh! Ge rahhul, arma welle! Gesti se sönnä üllewäst Tulley **Jssä** södamesti, Soop, mes kaddonu om, jälle. Lemmä arms näeme Omman lihhan kauniste.

Nuud olgo **Jesus** kütteru.

2. Kuulge, mes neil Engliß rõnu! Tulen nemmä laulawa, Seddä immetelleiba, Et se sönnä lihhas sanu, Sa et **Jssä** latsekten lötitas pattu laste man.

2. Nuud löwöwis **Jssä** ainust last.

3. Se, ke taiwast ülles tennu, Ke ma pohja pand
hääst, Ke hoosd kannap lige eest, Om me saarnatses
lännu. Ke om suremb, kui kii ma, mähhtas siin
tiga.

3. Ke suremb om, kui ilma-ma.

4. Sünni meije sissen welli, walgusta meid koggon
Omma paistwa palgega. To, mes kaddonu om, jäll
Eßä palget sada meil, Te meid temmä latsis tääl.

4. Se walgus tulley ilmale.

5. Meil om himmo ilman olla Allamba so rikkus
Sinno kanda sõamen, Et me woisse siinä tulla, Sa
me õige Eßä-ma, kun ne taiwa hõne ka.

5. Se poig / ke Eßäst sunnitas.

6. Seddä armo kummardame, kumb nüüd üt
meijega, Nink woip seddä tallita, Et me jälle kätte sa
Mes neil Englil taiwan om: Ehte, walgus, rahho, rõõm

6. Saap waises taiwa kunningas.

7. Sinno paradisi saius Nakkap jälle meije ma
Süddä kaup jo üllewän; Otsa saap nüüd meije waisus
Sest et meije maidsame, Et jo õnsa olleme.

7. Kii teggi temmä meile hääs.

17. Der Tag / der ist so freudentreich Wiis. 11.

SE täambne päiw om rõnu täüs Nüüd kigel rahwa
taiw' al, Et Jummal Poig om armas pois, Nink
tulnu taiwast waiwal; Om üttest junkrust sündinu, Ma
ria seß om wallitu, Et temmä olles emmä. Mes jöhb
sis ni imme kaan? Et Jummal Poig taiwast ma
Sai junkro latses tännä.

2. Kui päiwä paistus selgede Woip läbbi klasi paist
Nink siski kahjo täl ei te, Sel kombel om sul moista: E
nida tulli ilmale, Sest kaunist junkrust puhtaste, S
Jummal Poig taiwan; Sai soime sisse paistus tääl
Sunn

Suurt pina me eest kannat weel, Ja mõrro surma waiwan.

3. Me Karjusse sääl wäljä pääl Häid sonnu omma kuulnu, Sest Englist kuulutus sai se hääl, Et Kristus ilma kulnu, Üts Iffand ille kunninga. Herodes naksi pelgama, Mi pea wäljä sonna, (Üts wäga kawwal kurri tö Siin wasta Jesust tettasse,) Last latsi hukka panna.

18. **Job steh an deiner Krippen hier.** Wiis. 1.
 So söime man ma saisa tääl, O Jesuken, mo ello? Ma tulle, mes sa kinkit mul, Sul kätte andma jälle. Se om mo ihho, heng nink meel, Mo süddä, su nink mes mul weel. Oh et sa hääs wois wötta.

2. Sa ollet omma armoga Mo werd ka sonin läütä: So hä nink kauni palgega Mo meeld nink söänd kütü. Kuis ma nüüd sinno Jesukest Wois wäljä jätta söamest? Se olles jo kül häbbi.

3. Es olle ma weel sundinu, Kui sinna sundit mulle, Mo ollet ärrä kaenu, Et ma saas perris sulle: Es olle sa weel tennu mo, Kui se so melen olli jo, Mo henne perrält wötta.

4. Mul olli rasse pattu ö, Ent sa sait päiwlik mulle, Se päiwlik, kumb mo hengele Töi walgust, rõmu, ello. O päiwlik, kumb mo sissen läüt Se ussu künält, nink mul näüt, Kui wallus om so paistus!

5. Ma kae sinno rõmuga, Nink ei sa täüs so nättä; Ent sest et muud ei kõtta ma, Sis pürowä nida tettä: Oh olles meel üts sürowius, Nink heng üts merre lagaus, Et ma wois sinno pittä.

6. Mul anna luppä Jesuken, Suud anda sinno sule, Sel sule, kummast maggus wiin, Ja piim nink messi tullep; Üts wiin, kumb lige turlusamb, Üts messi, kumb om maggusamb, Kui kii, mes su siin maidsap.

7. Kui süddä ikkep ihhun tääal, Et rõmu täll ei ol
Sis kostap mul so maggus hääal: Ma olle sinno weel
Mes ikket sa mo welleken, Oh olle rõõmsa sõamen, Ma
massa sumo pattu.

8. Kui illus om so kääken, Kumb minno perrä kum
Oh wois ma seddä sõamen Ni kitta, kui kül sunnip. O
piim nink lummi walge kül, Weel walgemb näus
kassi mal: O helde Jssand Jesus!

9. Kelt es ma meeld nink tarkust sa, So filmäkeisi kitta
So filmäkeisi, kumbega Mo melen tahhat pitta: S
paistap õsel selgede, Ne tahhe omma kaunike; Ent
nämb weel so filmä.

10. Oh et taad kaunist latsesest Ni lastas sõimen mad
Kül sunnis kullast hällikesest Mo Jesukeffel sata: Mes pa
tas teddä haina pääl, Samt, süd nink purpur olles w
Sel latsel parras olnu.

11. Oh wõtke sõimest ommete Se hain nink pöbb
arrä, Nink andke luppa minnule, Ma lä hä rohho perrä
Nink orsi lillikeisi ka; Nink mes ma aijust kätte sa, Ja
täll pehmet wodet.

12. Pääesse umbre tahha ma Neid walgid lille säd
Ke temmä filmi warjuwa, Et keelmata wois mata: E
temmä armast ennämb weel Se kuwa haina sõimen sa
Kui kil se ilma ehte.

13. Kik ilma warra, auru nink lust Ei woi so rõõm
sas tetta: Sa tahhat meije pattu eest Siin risti waim
mätta, Nink sata meije hengele Se tawwa hääd nink rõm
te. Ei tahha seddä keelda.

14. Ent üts om weel mo Jesuken, Kui sa mul tahha
anda, Et ma iks sinno henne man, Ja sõamen wois ka
da; So sõimekeses minno te, Ja anna kohhalt minnu
So hendä nink so rõmu.

15. Kõl nakkap meel nüüd mõtlema, Kuis sa sel wasta
 allet, Ke lige ilma teggija, Mes muud kui muld sa ollet:
 Ent helde wõras ollet sa, Ei põlle waist, ei santi ka, Ke
 minno wasta wõtwa.

19. **Ein Kindelein so löbelich.** Wiis. 11.

1. Es laß om junkrust sündinu, Nink õnnes meile antu
 tu, Ke taiwast meile kingitu, Nink sõime sisse pantu.
 Kui se es olles sündinu, Ilm olles ärrasunnitu, Nink
 õnnu põrgo hauda. Sa tahhaß, **Jssand Jesus Krist/**
 Meid ärrapästä kurratist, Nink põrgo eest meid hoida.

2. Sest sunnis meil nüüd süddämeest Sel ajal
 tõmsa olla, Et **Kristus** taiwarikkusseft Om tahtnu
 mahha tulla: Se om ürs kallis hallestus, Mes meile
 meije näudetus, Se **Jssand** alland hendä, Nink olli alw,
 õnni fullane, Wõt meije pattu hennele, Nink meije nuht-
 lust landa.

3. Ke temmä päle kindmäste Nüüd ussup nink ka lo-
 kap, Se õnnistust saap hengele, Ke temmäst Armo odap.
 Sest kiti mes Adam essinu, Om temmäst ärratassotu, Sest
 õnni temmä taiwast. Se om tõõst immes arwata, Et **Krist/**
 us meid püüs lunasta, Nink pästä rattu waiwast.

4. Kiti rahwas peap rõmuga Sest kitiust andma tälle,
 Nink temmä heldust pallemä, Et temmä tahhaß jälle
 õnni-ussu eest meid paimenda, Kiti wõrast oppust listuta,
 Nink õigen ussun hoida. Oh! **Jssand Jummal** iggä-
 wõest, Ke meile annit **Pojalest/** Eas meid sult armo löida.

A. V.

20. **Ein Kind gebohren zu Bethlehern.** Wiis. 31.

1. Es laß om sündnu Betlemmen, Betlemmen. Sest
 Wolgo rõmsa inuimen. Halle, Halleluja.

2. Sin makkap sõimen haina pääl, haina pääl, Ke
 wõallitsep saäl iggäwel. Halle, Halleluja.

B

3. Kõl

3. Kõl hãrg nink esel tufiwa, tufiwa, Se latse, kum
om Jummal ka. Halle, Halleluja.
4. Ne targa Sabast tulliwa, tulliwa, Kuld, Wir
Murrã tõijewa. Halle, Halleluja.
5. Tãl emmã puhtaß junkruß jãi, junkruß jãi, Kã m
heta last ilmal tõi. Halle, Halleluja.
6. Sing es woi teddã rikkuda, rikkuda, Sai me
werreß pattuta. Halle, Halleluja.
7. Se lihhan meije saarnane, saarnane; Ei olle pe
tust rojane. Halle, Halleluja.
8. Et saassem temmã saarnatseß, saarnatseß, M
sadaß ommaß rikkusseß. Halle, Halleluja.
9. Se armolikko aja eest, aja eest, Au olgo Jum
iggãwest. Halle, Halleluja.
10. Au kolmel ainul Jummalal/ Jummalal/ M
Eigist olgo tairwa al. Halle, Halleluja.
11. Krist Jssand olgo kittedu, kittedu, Et inuimiss
kõndinu. Halle, Halleluja.

Wastse Ujastaja Laulo.

21. *Zelst mir Gottes Güte preisen. Wiis. 10.*
MA tahha sinno kitta, O Jummal/ rõõmsaste,
pahjo kui ma sutta, Nink jowwa eãle, Sel wast
ajastal, Et ollet hõle kanduu, Nink rahho meile and
So armo siwu al.
2. Meil peap meelde jãimã So kallis armo: tõ, M
tenno peap sama So pũhhã nimmele; Sa ollet rohke
Med kike femi toitnu, Nink terwusse man hoitnu,
Laihuu armsaste.
3. Kool, kerk nink sinno sõnna Om jãnu rikmatta, M
sãnu uoor nink wanna So armo nõggomã; Sa olle
heldest læest Kik andid andnu wãljã, Nink waino, tõpõ
nõljã Ka kãandnu meije maast.

4. Sa ollet armo heitnu, Kui Issä kunnake, Ei olle
 muhlost näütnu Ni meije pattule, Kui meije teensime;
 Surm olles niids tulnu, Ots olles meil jo olnu, Et kurja
 olleme.

5. Ke lodap Jesu päle, Nink pallep hallestust, Se
 wõrowap armo jälle, Saap Issäst rõnustust, (Kui remmä
 lüddämešt Kit pattu tabhap jättä, nink hääd se wasta tet-
 tä) nink päässey muhlostust.

6. Sul, Issä/kallis Poja, Auw olgo iggäwest, Ke ollet
 läbbi Poja Meid päästnu kurjustest; Weel meije palleme:
 Oh! anna rahho aja, Meid kurja eest ka hoija, Nink
 toida heldeste. A. V.

22. Nun laßt uns gehen und treren. Wiis. 26.

Niid lakkem, astkem päle, Ja laulkem kittust selle, Ke
 meid om ellul jätnu, Nink semmi appis tõtun.

2. Iks eddesi me läme, Tõist ajastaiga näeme: Kui
 ists siin löppep ärrä, Sis tullep tõine perrä.

3. Ni mitto oht nink hädda, Nüid, taplus, wain nink
 lödda, Siin ilman umbre käuwa, Nink saatwa meile
 wainwa.

4. Ent ni kui pikse ilman, Üts lats se emmä hõlman
 Woip rahholikkust mada, Nink pelgämätta jada;

5. Ni lassap Jummal essi ka omme latsekeisi, Kui häds
 da rühhiw tulla, Siin omman usjan olla.

6. Oh meije ello hoidja! Sa ollet õige toitsja; Kit
 meije hool om ilma, Kui walwomata so silma.

7. So heldus olgo kitted, Kumb meile sinnušt näütet:
 Ka sinno kange kassi, Kumb häddäst päästap essi:

8. Me pahwet weel iks kule, Nink appis meile tulle:
 Oh meije rišim wõtta Meil rõnu lätet tetta.

9. Iks kannatust meil anna, Nink kige eest hooid
 kanna, Ke sinno heldust pindwa, Nink õnsust perrä
 nõudwa.

10. Sa tahhas häddä-ussi Jks linni panna essi, J
leelda werre-söttä, Nink rahho meile tettä.

11. Oh awita sa essi, Et häste käus me kässi: Hä pä
las kigil olla, Nink armo päinwa talla.

12. Neid abbitumme toida, Neid essiid ka sada, Ne
perrajämül anna, Ja waište eest hoold kanna.

13. Oh süttida neid haigid, Nink anna röömsid möttid
Neil kummil henge kurbus, Nink pattu ülle haigus.

14. Nink wiimselt, mes weel ennamb, Nink meile k
önsamb: So Waimuga meid täüda, Ja tainwa te
meil näüda.

15. Kik seddä tahhas anda, Nink meid so armuu ka
da; Sis laulap sinno semen: Halleluja nink amen.

23. Das alte Jahr vergangen ist. Wüs. 2.
Nüüd löpnu ärrä wanna aig, Me tännäm sinno, Jum
mal Poig/ Et ollet hoiduu häddä eest Neid mitmal
ajastajat hääst.

2. Me pallente weel süddämeest So, Jssä/ Poiga
iggäwest, Sa tahhas ristri-rahwast maan Jks kaitse
rohke armo gaan.

3. Meil anna rahho ka se pääl, Nink mes meil tarbis tult
lep weel, So helde kange käega kas kaitstus sada meije Ma.

4. Meil anna ardis meije süüd, Nink kigille hä mele
niind, Et sinno auw nink sonna hääl Süin meije maal saas
kultus weel.

5. Oh! anna öinne meije maal, Nink peä meid so siwu al
Neid kaitse söast, tullet, weest, Ka többe, kalli aja-est.

6. Kas kasiwa wiljä meije maan, Neid siwvä anna
terwust kaan, Sul, helde Jummal/ kirtusseh, Neil waišta
hääh, meil önsusseh.

7. Äin läbbi surma tahhat sa Meid ilmašt ärrä kassida,
Sis anna önsalt taklu tääl, Et jame iks so manni sääl.

24. **Nun treten wir ins neue Jahr.** Wiis. 18.

Niud wastset aiga nakkame, Nink sinno, Jesu/palleme;
Las seddâ ajastaja ka Meid otsa sata kahjota, Meil'
anna rahho, siggidust, Nink perrâst henge õnnistust.

25. **Ach Christe unsre Seligkeit.** Wiis. 2.

Kristus, meije õnnistus, Ke saiet umbreleigatus,
Kui wanna ollit nõddali, Kui Abrahamil üteldi.

2. Se puhta werre lassit sa Sis eesmâlt arrâwallada,
Kül tejjet sinna sädussel, Se wanna om niud sinno pââl.

3. Et saassem pattust wallale, Sa wõttit koormat
hennele; Sest saat sa Jesus nimmitus, Et meile saas se
õnnistus.

4. Oh! leika, Jesu/meije meeld, Oh! leika sõand,
kõrwa, keeld, Mes sinno mele wasta lääp, Nink kurrat
meije siffen teep.

5. Meid hoiija ilma wõrgu eest, Nink oppeta so sädust
hääst, Et aiga hâste nakkame, Nink armsas vetâs sinno te.

6. Oh! Jummal/meije manna ja, Om hukkan muudo
meije tõ, Et sinno nimme mälletâs, Ka maan nink tõi
wan kittedâs.

JEsussest nink temmâ nimmest.

26. **Jesu meiner Seelen Ruh.** Wiis. 2.

Jesu kige üllemb hâ, Hengâmist toop hengele, Mes ma
jeäl himmista, Seddâ miina temmâst sa.

2. Ilma laste, kui sa näet, Noudiwa illes ilma hâäd,
Jesus mulle kallimb om, Kallimb kui üh kuldne kroon.

3. Kui ne kige kurtjamba Wainlasse mo kumawa, Jes
sus pâstap võrgo wâest, Kurratist nink surma läest.

4. Olle miina wiggane, Ei sa appi kumnege, Jesus
wikka parrandap, Ja mul biges arstis saap.

5. Olle waine, allaste, Nour ei nalka kobbeg, Jesus
essi arwitap, Toitust mo eest murresep. B 3 C.

6. Olle minna wöral maal, Sure rasse risti al, Siste
olle Jesu läen, Ke mo hoijap üllewän.

7. Kui mo rahwas teotav, Ja mul häbbi eigist saap
Jesús annap kannatust, Et ma sest sa rõnustust.

8. Ehk om messi makkus kül, Ehk ka sukker makkus sul
Jesús om weel maggusamb, Jesús om weel tullusamb.

9. Oh sis tahha minna ka, Sinno ütšind armastat
Sinnust armas Jesuken / Saap mo hengel rõõm
nink õu.

10. Jesust kõrwa kulewa, Jesust silmä näggevä
Sõamest ma tunnista: Jesust püüwa riddada.

11. Jesús om mo toitus tääl, Jesús om mo laule
hää. Jesust minna himmusta, Jesustest ma rõmo sa.

12. Jesu harwa, surm nink piin, Kostotawa
soänd sim. Jesu / anna wimate, Surman rahha
minnule.

27. Wer ist wohl wie du / Jesu süsse Kub. Wiis. 5. 2.

Kes so saarnane, Jesús maggus hä? Mitmast püh
hä, puhhas, selge, Kaddonille ollet ello, Walgus päle
se Jesús maggus hä.

2. Ello, kumb mo eest Surma maitsum tööst, K
gest häddäst minno pästuu, Pattu wölga ärrä masuu
Että mannu wi Mo niind allasi.

3. Nuwo paistminne, Ke jo annoke Lunnastajas meile
anni, Meije lihha sisse panti, Kui aig täüderi, Nuwo
Paistminne.

4. Kange Sõddamees, Sinna teijet häus Pattu, ilma
põrgu, surma, Sure pissohanna hirmo, Omma werre
wäest, Kange Sõddamees.

5. Nuwo kunningas, Opetusse paas! Sinno tšepri
minna littä, Istu ni so jallutsitte, Kui Maria kaas
Nuwo kunningas.

6. Anna tutta mul Omma auvo tããl, Et ma sinno omma olles, Sinno armun ikkes pallas, Sinna ollet mul Auvo kittus tããl.

7. Wõtta hennele Jhho, hengeke, Et ma armun ärrasulla, Häddän liigmata ka olle; Sest et sinno käen Willitsus nink õn.

8. Omma tassaust, Omma maddalust Minno hengefisse panne, Et ma wihha siin ei kanna; Sest et waggaus Muudo tuhhius.

9. Kui weel minno meel Saisap ilma pããl, Käna teddã henne vole, Et ma ilma häãst ei holi. Olgo et ma hul, Sinnust om mul kül.

10. Ärrãta mo häãst, Et ma figest wãest Sinno pole Jesus tõtta, Et mo wõrguga ei petta Kurrat eãle, Sada effike.

11. Sinno waimo wãest Lãudã hengekest; Et ma wak wa siin nink palle, Ussun so een julge olle, Lãudã hengekest Omma waimo wãest.

12. Kui ne laine tããl Tahtwa pimmet dõl, Henge laina kinni katta, Rõhhi mulle appis tõtta, Saisa minno nãel, Hoidja pimmet dõl.

13. Sada, kõrgemb On, Julgust sõãmen; Et ma lihha hinno wihka, Ilma warra siin ei ihka, Julgust sõãmen Sada kõrgemb On.

14. Kui surm liggi om, Saisa minno man, Surma orru lãbbisada, Wõtta mo ifs walnis tetta, Et so järje een Saisa ullewãn.

28. **Mein Herzens Jesu meine Lust.** Wiis. 1.
Mo helde Jesus, minno tõõm, Mo kallis henge warra!
 Ma ihka ni kui latseken So armo-rinna perrã. Mo su sul kittust walmistap, Et mo so heldus kostotap, Nink sinno arm ei lõppe.

2. Mo suddä pallap armoga So wasta, Jesukenne
Nink laulap, kargab römuga, Kui ma so armo tunne
Ma anna ussun sulle suud, Ei pürwa warra, ei ka muud
Kui ma so lööwä enne.

3. Mo imme walgus ollet sa, Kumb selgest vaistap
mulle, Et ma ka ilma tekkita So tunne siin nink palle
Oh wötta terwet söänd sis, Nink läüda teddä iggäwes
Et ma jääs lühtris sulle.

4. Sa ollet selge taiwaste, So läbbi same sinnä, Ke
sinno tunnep digede, Se woip käl taiwa minnä: Oh
sada mo sis ütfinda Se te pääal, Dnuisteggija, et ma
muud teed ei kōnni.

5. Sa ollet tōtte ütfinda, So sömmun tunnus wäkke;
Mu kōnne ilma sinnota Om wōis nink paljas näggo;
Ma wallitse so heunele, Oh päästä söänd wallale, Et tun-
nes sinno tekkō.

6. Mo ello ollet sinna ka, So wäggi minno saatto;
So Wain/ kumb kil woip tallita, Mo ihho, henge läüt-
ko. Et ma sis waino ello täüs, Ka otsani it's kindmäs
jääs. Mo ello Jesus hoidko.

7. Sa ollet maggus taiwaleib, Se Eßä üllem-
ande; Mo suddä nähän seddä tööp, Nink toitap sega
hendä; O Leib, kust ello wäkke saap, Oh ärrä lastko ilma
hääd Mo sunnust ärrä käändä.

8. Sa ollet minno jodaw wiin, Kumb minno kurekul
maggus; Ke kistotap sest janno siin, Se himmustrap so
ikkēs: O Lätte, kumb täüs maggusust, So perrä om
mul himmustrust, So arm mo minno rikkus.

9. Mo reiwās, ehte, illoke Sa ollet, illus Jesus; Ma
käu siin dige allaste, Kui mul ei sa so digus. Kil ilma
ehte pōlle ma, Kui sa mo wöttat ehita, Sis om kil mu
mul rojus.

10. Sa ollet minno finni liin, Kun minna warjun istu, Ei puttu mo säääl yörgu viin, Ei rikku mo tääl risti. Oh anna armas **Jesuken** / Et ma so sissen elläden **Bois** Eige läbbi astu.

11. Mo karjus nink mo haina ma, O **Jesus** sinna ollet, Ma olli waine essija, Kui sa mo otsma tullit. Müüd hoija onna lambakest, Et ei sa neeldus wainlassest. Ei sa, kui mo eest paltet.

12. Sa ollet helde pöijoken, Ma wöttä sinno hólma. Mo kõrge preester, nink mo woon, Ke mo eest pididi koolma. Mo Eige üllemb kunningas, Ke minno kaidap wäggewast, Et ilm ei sa mo neelma.

13. Mo parremb söbber ollet weel, Ke kif mo söänd puttup: Mo welli, kel om helde meel: Mo emmä, ke mo toidap: Mo arst, kui minna többine; Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke többen minno kaep.

14. Mo söddames siin tapli ssen, Mo kilp mo mööt, nink odda: Mo römustaja kurbussen: Mo laivo, kui om we hädda: Mo anker, kui suur tornihääl: Mo kombaš kesset merre pääl, kumb eäle ei pettä.

15. Mo hao-täht nink selge päiw, Kui ma käu pimmedussen: Mo warra, kui mul santi-waiw: Mo mäggi sunwiussen: Mo sukker, kui kif mörru tääl: üts kattus minno henge pääl, Ka wihma saddamissen.

16. Mo lusti aid, kumb ninne täüs, Kun wailkil wiisun istu: Mo lillik, kel om maggus hais, kui henge sisse pista: Üts nin siin hädda orrun ka, kui ohhaka mo waiwawa, kui ristin päle astu.

17. Sa ollet rööm mo kurbussen: Mo mäng, kui mul hääd põlwe: Mo päiwa-tö nink minno On: Mo mötte, kui ma walwa. Mo unni nink mo hengus ka, Et ma woi häste maggada, Nink murre mo ei salwa.

18. Mes ma kül illus **Jesuken**, Siin sinnust üttele e nãmb? Sa ollet minno armoken, Kik figin, fige va remb: Mes minna eãl himmusta, Sesamma ollet sin nãka. Oh olles arm mul kangemb!

29. **Meines Lebens beste Freude.** Wiis. 6.

Minno ello üllemb warra Om se rõmus taiwa paig Minno henge rõdm nink verrã Om mo **Jesus/ E** Poig/ Mes mo sõãnd kostotap, Taiwa ellun nãttã saap.

2. Otsko mu se ilma warra, Auroo, himmo-kostotullõ Minna kae taiwa verrã, Otsi **Jesu** feltseust: Ilma rõd kus hukka låãv, **Jesu** warra mulle jããv.

3. Nikkambas ei woi ma sada, Kui ma olle **Jesussen** Rige ilma warra aida Omma selge oht nink piin. **Jesu** om se õige hã, Kumb toop hengust hengele.

4. Ilma ehte kaunist daistap, Nink om illus nãtta Pa: Ent kuis kawwa temmä saisap? Euhhikenne om se hã: Pea, pea hukka lãt, Mes sa ma pããl armsat nãet.

5. Ent ne jããdwa taiwa ande, Kumma minno **Jesu** Pãen, Woiva sõãnd sinna kããndã, Kun om iggãwenne rõdm, Kun ei lõõpe auroustus, Kun ütse jããdwa kostotullõ.

6. Karri, roste, wessi, tullõ Ei te kahjo warrale, Kumba **Jesus** minno welli Balmistap mo hengele: Sããl om oisãn kik se wãiw, Mes siin heng nãep eggãpãiw.

7. Ütte pãiwã **Jesu** hõlman Olla, paljo parremb om Euhhat ajastaiga ilman: Eht kül olles paljo rõdm. **Jesu** lõõwal ellãma, Om hã põlv: oh **Jesus** ja.

8. Lijalt sõma, lijalt joma, Tantsma siin nink kargã ma, Ei sa sulle rõmu toma, **Jesust** peãt ihkama. Se henge üllemb õn, Euhhi om kik ilma rõdm.

9. Taiwa rõmu mulle anna, Helde **Jesus/** peãkẽ; Minno heng eest hoold kanna, Eoida teddã armsaste. Olles ma jo üllewãn, Kun se õige jããdwa rõdm.

Kolme Kuninga Päiwäl.

30. Jesu ruffe mich.

Jesu / heika mo Ilmast, et ma so Wasta wötta Sulle
tötta, Jesu heika mo.

2. Ei Jerusalem, Enge Petlehem Unap meile Toi-
tust jälle, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem, Sinnust om mul rööm, Sinnust
tullep, Mes heng pallep, Kallis Petlehem.

4. Näüd ei olle sa Mitte aarwota. Sinne, walgust
Sawa sinnust Ka ne paggena.

5. Näüda tähte mul, Et ma ilmast sul Woisse tulla,
Sinnul olla, Näüda tähte mul.

6. Pea, pea ma Jesust kätte sa: Wötta palwust,
Meeld nink moistust, Häiget söänd ka.

7. Arrá pölgo mo, Unna et ma so Häste tunne, Wal-
gen kōnni, Arrá pölgo mo.

8. Imme latseken Näüda söämen Kanget usku, Sis ma
kutsu Sinno minno ön.

9. Maggus armoken, Las mo heunesen Sinno kitta,
Melen pitta, Maggus armoken.

Kuindle ehk Maria Puhhastamisse
Päiwäl.

31. Wie wird doch so gering. Wiis. 5.

Puhhastamisse tö om liggi narus lännu: Se tühhi
alma meel om kül, jo lijalt tenuu, Kui puhhá järee
een hend' wäljast allandap, Nink koddun pölwi pääl
mõnd kōvera kumardap.

2. Kui kárwás pattale nink larwal säetu ajal, Sis
lābbi loetas ne palwe mõnnel hawal, Kui otin om se tö,
sis ello nakkatas Se wanna wisi pääl, ehk lät weel kur-
jembas.

3. Ilm

3. Ilm siski mötlep weel hend' häste puhtas sanus, temmä omma lörd sai larowal ärräkäännus. Kes se fittä mit, se wetas hullus jo: Mi om se ilma wiis, et Jummal parrako.

4. Se puhastetu om nink Wainust wastfest lörd. Ke pimmedusse käest niüd walge ette todu, Ja wihtä kurja tööd, Käüp röömsast walgussen, Nink ikkep sedda aig, kui elli pimmedän.

5. Me süddä om ütš lätt, kumb kurjust ikkes kedäp Mes sonnan, teun ka se ello wäljä näüdap. Kui söändä digede ei lasta parranda, Sis ei sa Jummalast ka rahwas tullemä.

6. Ei pu meil nouwo mit, ei Jummal ilma jättä: Kuitahhas Jumminen se perrä enne tettä: Ent rahwas tagaganep se risti podu eest, Kumb önsassamisses meil annu Eßä käest.

7. Ei Jssand salli joht se siuru kawwalusse: Teed ärd selgede kii salla lörowerusse: Sis jättä kawwalust, las Jesu werrega so söänd puhasta, sis om so käük siin hä.

8. O Jesu temmo sul, et seddä tedä annit. Mo päästä rattust niüd, ke pattu ristin kannit. Te ikkes puhtam bas mo Mötte nink mo Meel, Et tärwest puhastet so wasta tulse weel.

Maria Kulutamisse Päiwäl.

32. Freu dich du werthe Christenheit Wiis. 21.
 S Al röömsaf risti-jumminen, Et näet siin Jssä nouwo, Niüd alletas kii meije Du, Sest andkem tälle auwo, Et meile ön niüd sadet om säält taiwast läbbi Poja. Sis wötkem sest kii süddämest Niüd fittä omma Lojat.

2. Ei wölsi Jummal sonnan mit, Mes temmä ütš lörd ütsep, Om ikkes töiji nink ka niüd, Ehe katsi' ilm kii

kül mötlep. Nüüd Jesus kaan meil armo maan Om
 kõrgest taiwast andnu, Oh! imme tõõst, et Waimo
 wäest Om Maria Kristust kandnu.

3. Täl üttel Engel Raabriel: Sa peät rasses sama,
 Se ga, ke om Immanuel, Nink teddä ilmal toma; Se
 junkroten, ke kauniken, Sest asjast nässi heitmä, Usk sifiti
 weel, mes kuulti sääl, Et Jummal kit saaj täutmä.

4. Se Arm meil tulles üllewäst, Et meil se auru om sanu,
 Et sa, O Jesu/ heldussest Meil welleß ollet-jämu, Me pal-
 leme nüüd kindmäste So sõnna meile jättä, Et ütškõrd
 weel so hõnen sääl Se imme meil saap nättä.

33. *Heut ist ein angenehmer Tag.* Wiis. 1.

Üts armas päiw om täambä meil, Kumb meile toop
 hääd sõnna: Üts päiw, kumb rõmus Zionil, Kumb
 oteti jo enne. Üts päiw, kumb tettäs Jummalast/ Üts
 sõnna turowas üllewäst, Et Jesus rühhip tulla.

2. Üts engel tulles Issandast / lät Matsaretti lina,
 Toop Junkrul sõnna üllewäst, Nink ütlep: terre sinna,
 Arm antas sulle Jummalast, Üts poig saap sinnust sin-
 dinus, Kel nimmi pantas Jesus.

3. Mo suddä wirgu ülles nüüd, Nink mötle häste per-
 rä, Ja lae seddä imme tõõd, Kumb moistust wäräp ärrä.
 Se Junkro ihhun Jesus sai, Ke pühhäst waimust pühhäst
 jäi, Nink tulli pühhas ilmal.

4. So sissen tahhap sada ka, Kui sinna armo lörowät,
 Nink näkkat puhtust waidlema, Ja junkrus sada puw-
 wät: Sis saap sul Jesu emmä õn, Nink kannat Jesust
 sõamen, Kui junkro ihhun kandnu.

5. Se engel sinno terwitap, Kui pühhä kirjā kulet:
 Nink Jummal sinno õnnistap, Kui sinna ussun pallet.
 Kui annat pühhäl Waimul maad, Sis tallitap ta om-
 ma tõõd, So sissen ni kui junkrun.

6. Ei olle se ni raffe joht, Kui mötley inniminne. K
meil om sündmissen ka oht, Sis mötley seddä enne: M
rahho saap, nink henge õn, Kui Jesus meije sõam
Om sündinu nink elläp.

7. Kui ollet armun **Estä** man, Mes holit sa sis h
must, Kui henge kurbus möda om, Sis kargat sinna r
must: So häddä kääntäs õnsuses, Kui sündinu om
Jesus Krist So õnsa henge sissen.

8. Ei tijä ilm fest niiddäke, Sest temmä usk om est
Kui su sin ütley ennege: Ma ussu Jesu sisse, Ke sünd
junktur Mariaast, Nink lunnast minno kurbussast, K
woi ma pattu tettä.

9. Oh seddä hirmsat karwalust! Mes arwoitap
Jesus / kui jääp so sisse pinnedus, Ja kõrkus, ahm
rojus? Kui sinna ei kää walgussen, ja ussun, armu
õigussen, Sis ollet sa it's hullkan.

10. Ei sunni täambä rõmu si, Kui tahhat patt
tettä, Sa ollet wihha, wanne al, Ei woi joht õnsust nättä
Oh palle armo hennaele, Nink käänä pattust õigede; S
saat sa rõmu sama.

11. Oh **Jssand Jesus** walgusta Se pinnne sõllet rah
wast: Mo filmi arwa ülles ka, Ei tunne häste hennast
Sa täambä tärwest sündinu Mo sissen, et ma iggäw
Woi sinno perrält jäädä.

Kristusse Kannatamissest nink Koolmissest

34. **Christus, der uns selig macht.** Wils. 35.

Kristus õnnisteggijä Piddi ilma sūtä, Dsel, rõõw
kõmbega, Hendä lastma keütä. Widi meije patt
eest Kurja kohto sisse, Marwa kui warrast-meest Tedd
Judalijä.

2. Balge tullen wöttiwa Kõrge-Preestri kätte
Saarm.

Saatwa Jesust paggana Pilatusse ette; Se tuus temmä waggaust, Käsk Herodesselle Kuluta kii kaibatust, Mes suuñ anti tälle.

3. Jesust pesti rihmuga, Otse jomazajal, Edamehhe nariva Teddä kohto-majan. Teoteti roppeste Kallis Jesu paige, Pannas tälle pä'ele Kristi koorma sälgä.

4. Päiw jous ülli lounelle, Lodi risti päle Jesust ihho allaste. Naarwa teddä jälle Kõõwli ni, kui kaesia, Et ka päiwä enne Pimmes näksi minnemä, Ulle neide kõnne.

5. Perräst lounat tännitäs Jesus risti-kannun, Sappi-ättik annetas Jogiš tälle jannun. Sis heit temmä hõlliga Omma henge ärrä. Mitto immet sündsüwä Seddämaid se perrä.

6. Soldat tulli oaga (Kui tük aiga lännu) Kälge ülles arwama, Lunastaja mannu: Sest joost wäljä rohkeste Berri nink ka wessi, Seddä ütlep selgede Nägijä Jaan essi.

7. Oddang näksi tullesma, Josef näksi rihkmä Kristist Jesust kassida, Reiwastega mähkämä. Se pand teddä auwaste, Juda wisil, hauda. Wahiti kätäs kõrwaste Seddäsamma hoida.

8. Kallis Önnisteggijä, Armas Jesu Kenne, Ke sa omma werrega Meile sadit õnne; Lasse meid ka süddämest Wattu mahha jättä, Nink so kalli surma eest Sinno illes kitta.

A. V.

35. Da Jesus an dem Creuzge stund. Wis. 33.

Kui Jesust risti naglati, Nink meije perräst waiwati. Sis pajat säitse sõnna; Meid sünnis illes mälletä, Nink häste meelde panna.

2. Se eddimäitse sõnnaga Wõt Jesus Essä pallelda: Da tabhas andišt jättä Kib/ mes se tabwas teedi jättä/ Wäid mulle wäep rettä.

3. Mes töiselt kulus Jesu suust, Näüt rõõwille jum
hallestust, Kui Jesus üttel waiwan: **Sa päet täamb**
minnoga Tööst ütte sama taiwan.

4. Se kolmas üttel emmäle, Nink armsambal
Züngrelle: **So põiga näe/Emmä.** Jaan, peä ted
armsaste, **Sul olgo emmäš temmä.**

5. Se nelsäs sonna tummistap, Mes hättä Jesus kan
natap: **Ma olle süren jannun.** Ni waidlep meije õun
stust **Se Jssand ristil-kannun.**

6. Näüd heikap ütse swämest **Se Jssand Jesus /**
jendest: **Sa Jummal ollet jätnu Näüd kohhal**
minno armeruš, Nink appi ärrawõtnu.

7. Weel tullep panna tähhele **Se kurwes sonna õigede**
Näüd olle minna täutnu Kik, mes mul sündi kannata
Nink armo teile näitnu.

8. Näüd kuulge wiimset sonna weel, Mes Jesus he
gas ristil pääl, Kui surm jo tulli ette: **Näüd wõtta min**
no hengelest / O Jssä / henne kätte.

9. Ke **Jesu** surmast rõmustap, Meid säitse sonna mäl
letap, Käl **Jummal** seddä hoijap, Et temmä ma pääl
armo saap, Nink taiwan rõnnu lõwwap. A. V.

36. **Wenn meine Sünd mich träncken.** Wiis. 35.
Kui pat teep waiwa mulle, **Mo Jssand Jesus** Krist
Sis las mul meelde tulla, Et kolit minno eest, Nink
massit kik mo pattu siind **Sääl** ristil kanno-küllen, Et
om tassa müüd.

2. Oh immeline heldus, Kui mõtleb swämest, Et **J**
sand essi nuhtlust Kand sullaside eest: **Se õige Jumma**
iggawest **And** hendä surma sisse **Mo** hukka pantu eest.

3. Mes woip müüd kahjo mulle Käl tettä pattu huk
Ma olle armun jälle, Kik minno pattu wõlg **Om** ma
Jesu werrega, Ei olle ennamb waja **Mul** surma pelgäda
4. E

4. Seperrast tennä minna So, **Jssand Jesus Krist/** So wallo nink so pina Nink suta surma eest: Ma littä minno oigamist, So mörro risti waiwa, Nink sinno pallestust.

5. Las sinno mörro surma Mo ikkes ajada, Et ma kii pattu armo Woi röömsast paggeda; Nink eäle ei unmeta, Kui paljo se sul masnu, Et ma niüd õnsas sa.

6. Mo risti nink mo hätta, Ka naarmist, teotust, Las kannaten mo wötta; Te sinna **Jesus Krist**, Et ma woi ilma fallada, Nink sinno jällun kárwá, Ni kui so melehá.

7. Las minno muile tettá, Mes sa teit minnule, Mo wöwelle armo näütá, Ja orjust kigille, Jlm kárwouta nink auroota, Ni kui sa mulle näütnu, So armust ütfinda.

8. Las wimáte so harwa, Kui minna árralá, Mul kánsget rómo turwá, Nink seddá kinnita: Sest et mo lotus ütfindá So kallis surm nink werri, Sis sa ma õnsas ka.

97. **Hergliebster Jesu. was hastu verbr.** Wüs.27.
Mes ollet sinna, armas **Jesu** / tennu, Et sinna ollet surma sisse lánnu? Mes om se süüd? Mes tö? Mes pat nink ohto? Mes sülle johto?

2. Üts orja-witsa kroon sul pantas páhhá, Nink pii dsaga saap pissetus so kehhá, Sa áttike nink sappiga saat jotus, Nink ülles podus.

3. Mes om jál, **Jssand** / mes sa ollet esnu? Mo pattu omma nida sinno pesnu. Ma olle, **Jssand** / seddá árrá teenu, Mes sinno lönu.

4. Kui immelik om sinno nuhtlus tutta? Kannatap kárwus lamba eest kii suttá; Se wölla **Jssand** sullast eest sün massap, Nink tárwest tassup.

5. Se wagga kolep, ke háád teed om lánnu; Se kurri elláp, ke iks turja tennu: Sün pássap surma teenjá minne, **Jummal** saap kinni. E 6.

6. Ma olli jallast sani pattust täutu, Mo sissen üt
hä ei olle löitu; Se eest ma peäs kandma põrgun waim.
Sa annat tairwa.

7. O suur om se arm, o arm ille mārā, Et sa ei ol
lānnu surma mödā. Ma elli rõõmsast ilman, kumb o
kurri, Nink sul om murre.

8. Oh! sa suur **Iffand**, ke suur eggāl ajal, Kuis ma
woi kül so kittust tettā lajal? Ei ütšit woi säärst kittust
ette kanda, Kui sunnis anda.

9. Ei woi, o **Iffand**, mo meel mitte moista, Kui sunnis
sunnis sinno armo tõsta. Kuis ma woi massa, mes sa
ollet tennu, Nink wairwa nānnu?

10. Sisk' om weel, **Iffand**, ütš mes kittāt sinna, Kui
lihha-himmo jättā mahha minna, Et wastsest ne ei sa
mo henge rikma, Nink põrgo tükma.

11. Ent sest et se ei saisa minno wāen, Ent kisk om
sind, **Iffand**, sinno kāen; Sis **Waimo** wāest lihha
himmo anna Mult risti panna.

12. Sis saap so armo hoidma minno süddā, Nink
minna tahha ilma tühjäš pittā, Nink sinno tahtmis
Iffand, ikkes tettā, Eimitte jättā.

13. Ma sa sul auwus ka kisk jätmä perrā, Ei ristim
wainwan usku heitmä ärrā, Kisk häddā, ohto, surma ärrā
põlgma, Ei ka neid põlgmä.

14. Se ehk se kisk kül om ütš tühhi assi, Sisk' ei sa sedda
põlgma sinno kassi; Ent tahhaš heldest armust wast
wõtta, Ei happe tettā.

15. Kui, **Iffand Jesus**, sääl een sinno troni, Mo põ
saap kandma ütš auwo troni, Sis tahha minna sinno
nimme kõrgest Jks kitta järgest.

38. **Hilff Gott, daß mirs gelinge. Wis. 34.**
O Jummal, tulle summa **Dauid** abbiš armoga, Et mu
wois

woiſſ förda minnä , Nüüd laulden kuluta So arma
Poja kannatust , Nink mörro surma wallo ; Oh! anna
 ſiggidust.

2. Kik piddi töttes sama , Mes **Jummal** tootap , Es
 peä wölſſis jämä , Mes kirri kulutap , Et **Kristus** piddi
 tullemä , Kik inimissi pästmä , Nink surma minnemä.

3. Sest tulli nida tännä Se **Iſſand** ilmale , Nink ku-
 lut **Iſſa** ſonna , Tei mitma immetö ; Läs perräst surma
 nuhtluſſe , Kui Judas teddä möije , Se petjä ſullane.

4. Kui **Pasha** Wona ſöiwä Ne **Jüngre** **Jesuga** Wöt
 temmä perräst leibä , Murs seddä , temmäs ka , Und ſega
 neile ſigille **Eöſt** omma ihho ſurwä , Kumb anti ſur-
 male.

5. Ka winan temmä jodap **Neid** omma werrega , Ke
 temmä päle lodap , Woiſſ uſku kinnitä , Kui temmä seddä
 leibä ſööp , Nink uſſun joop ſest winast , Et temmä önsaſſ
 ſaap.

6. Se **Iſſand** eſſi möſknu **Neid** jalgu **Jüngrille** , Nink
 armo näütä käftnu Ka töine töiſelle . Sest tähheſt peap
 tuttama , Ke digeſt temmä **Jünger** , Ei olle armota.

7. Se **kawwal** Judas tulli **Sis** **Jesuſt** tabbama ,
 Kui temmä aijan olli , Nink löppi pallelda . Suur
 wäggi tulli temmäga ; **Sis** widi **Jesuſt** kohto , Nink
 püti huffata.

8. Se armas **Jesukenne** Sai riſti naglatus , Se
 wagga **Wonakenne** Sai ärrätappetus . Kik teggi temmä
 meije eeſt , Et meile peap sama Nüüd armo **Iſſa** kääſt.

9. Pääd nörgut **Lunastaja** , Kui temmä henge heit .
Woiſſ Zani kirjäst kaja , Kui **Jesus** kolu löit : Kuitao
 temmä mattetu , Nink nida jälle töſnu , Kui temmä üt-
 telnu.

10. Käſt **Jesus** armo-ſonna **Neid** **Jüngrid** kuluta ,
 E 2 Nink

Nink seddä tedä anda Niüd ülle ilma-ma: Et keä ussu
eäle, Nink lassep hendä risti, See saap tööst tairwatte.

11. Om Lukas kirja pannu, Nink ütlep selgede, Et Je-
sus tairwa lännu Hä **Jssä** käle: Zääp sis ki ikkes allasi. K
ma pääl meije mannu, Se ilma otsani.

12. Sis **Waimo Jesus** lähhat, Ke tulli uskiille, Ne-
tötte sisse juhhat, Et löiti tairwa te. Gesamma and-
meileke, Et meije digen ussun Kik tairwa lähhäme. A. V.

39. **Ach wir armen Sünder.** Wiis. 22.

SH! meid pattast waihi, Om se pattu juur Ninku mee-
nink naihi; Sest waiw olli suur, Et kik ollim heide-
Ärrä **Jummalasi**, Pattun kinni keüdet Surma iggä
weß. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

2. Surmast es woi meije Hendä lunnasta, Pattu-
meil jaihe Ülli kangeht ka; Ütsik meid es pästä, Kui se
sand Krist, Ke rühk ilmal joosta **Maama** meije eest.
Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

3. Kui es olleß tulnu **Kristus** ilma pääl, Sis kik ol-
leßim olnu hukkan pattust weel. Ent et koli temmä Kite
pattu eest, Sis me same jämä **Babbas** surma wääst.
Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

4. Ni suur armo, heldust, **Jssälitko** hääd, Zeep me-
Jummal selgest, Ilma meije tööt, Omma **Poja** lähbi
Kä kand ilman tääl Pattu, surma habbi Me eest Ni-
pääl. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

5. Sest hend röömsas näüttem Surma wasta hääst
Nink ka arräheittem **Porgu** tulle eest. Sest me ollem
päsnu Kige häddä kääst, Kui om **Kristus** tößnu Surmas
meije eest. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

6. Sest niüd kinkem aino, **Pühhä Jummalat**
Jssä, **Poiga**, **Waimo**, Et meid rummalat **Zahha**
lurjast kaitse, Nink meist kanda hoold, Et me woihin
saihi

saiſta Temmä Sömma pool. Kúrie eleifon, Kriſte eleifon,
Kúrie eleifon.

40. **O Haupe voll Blut und Wunden.** Wiis. 3.

O Pá! táus werd nink joni, Táus wallo teotust: **O**
Pá! Ke narokroni Kand orjarwitsa-puust: **O** Pá!
Kumb muido illus, Táus auwo, ehtiga, So peetas siin
hullus, Ent minna terwita.

2. Sa kaunis, illus Palge! Kumb muido heiditap Kif
ilma, kui so walge Neil silmi ette ſaap: Kuis ſa ni narus
tettu Nink arráſulletu? Kuis ſa ni hullus petu, Nink kobe
halt põlletu?

3. Kif ſunno palge nággio Om arrákaddonu: Se kange
ſurma wággi Om ſedda riſonu, Nink om kif arráwõtnu,
So wákke, illoſuſt, Ja om ſo mahha jätnu kui kolu
kehjá tõest.

4. Kif, mes ſa, **Iſſand** Pandnu, Om minno ksoorma
wiſt, Ma olle ſedda pandnu So pále **Jesus Kriſt** Siin
ſaiſa minna waine, Ke nuhtluſt teninu, Ent olle armo-
linne, Sa ollet páſtnu mo.

5. Mo karjus nink mo hoidja! Oh wõtta minno waif
So hõlma, já mo toitja, Kif háäd ſa ma ſo káeſt: So
armo piim nink meſſi Mo henge koſtotap, So pühhá
Waimo weſſi Mul taiwa andid toop.

6. Siin, ſo man, tahha ſaiſta, Oh arrá põlgo mo;
So mant ei lá ma tõeſte, kui ſa jo lahkuu: Kwi lahki
läáp ſo ſuddá, Nink uakkat minnema, Sis tahha ma
ſo wõtta Mo hõlma armoga.

7. Geſt om mo Waimo ſiſſen Suur rõõm nink mele-
há, kui ma ſo kannatuffen, Mo On, woi elladá. Oh
et ma wois, mo Ello! Siin ſunno riſti man, Ka eſſi kool-
da jálle, Se olles mul suur õn.

8. So, armas **Jesus** / tenná Ma ligest ſõámest, So
ſurma.

furma nink so piua, Nink wabba armo eest. Oh anna, et ma sulle, Nink sinno armule Jä senni kui ma kofe, nink foga ärrälä.

9. Kui ütškörd mul süst minnä, Sis ärrataggane: Kufurm mo wöttap kinni, Sis lähhüne, mo Pä! Kuf lahki läap mo suddä, Sis saisa minno man, Nink löpeta kif hättä So surmaga, mo Du!

10. Mul rõmus hendä näüdü So werrepalgega, Kuf ma pääl mul om häddä, Ehk kui ma ärrälä. Sis tabha ma täüs rõmo So perrä kaeda, Nink sinno, ja so armo Ka koolden tunnista.

41. O Lamm Gottes unschuldig.

Sutä Jesukenne, Ke risti päle pantit, Kui waga Bonakenne, Nink meije pattu kandsit; Es olles sinna koolnu, Jlm olles hukkan olnu. Heidä armo meije päle o! Jesu. Anna meile sinno rahho! o Jesu.

42. O Welt sieh hier dein Leben. Wils. 24.

S armas kae tännä! So armas Jesukenne, Se om jün risti pääl. Se auwo Jssand kōrgest, Se teetas järgest; Poop ma nink taiwa wahhel sääl.

2. Oh tulle, kae pea, Kif temmä pühhä kehä, Om rop nink werrine. Üts wigaminne swäst, Kumb koorman om waiwast, Lät töise perrän taiwatte.

3. Kes om so nida pesnu? Nink säräst wallo tennu Mo Dnisteggija. Ei olle kurja tennu, Ei pattu te pääl käänu, Eest ligest ollet wabba sa.

4. Oh minna teije seddä, Mo pattu pessi teddä, Ke om pattuta. Mo raffe essitusse, Mo hirmsa kōwwerusse, Ne litšwa sinno otsata.

5. Ma piddi kassist, jallust, Ni waiwatama pōraust, Kui tetti sinuile, Ne piitsa, kable, nagla, Ne jone rane, harwa, Ne siindi sada minnole.

6. Mul

6. Mul appi sinna tullit, Nink omma sälgä pannit Mo sure pattu siuid. So tetti mo eest wannes, Se tullep mulle õnes; So wallo kostutap mo miid.

7. Sa mulle armo nõudit, Ka kae-mehhes heidit Mo sure wõlla eest: Sa narõ kroui kannit, Nink hendä surma annit, Ja kannatit kif sõamest.

8. Ni minno waise perräst, Mo ärrä pästa häddäst, So hirmsast waiwatas; Surm, pat nink kif mo wigga, Mes minno pannep hukka, Reid sinno hauda mattetas.

9. Oh! sinna helde **Jesus**, Kõl se om minno kõhhus, So häste tennäda; Nink kigest ommast jowust, Suust, sõamest nink nouwust, So heldust ülles arwada.

10. Eht minkisuggust mulle, Ei olle anda sulle, So armo tassuda: Ei tahha siski jättä, Kui kawwa ello nättä, So armo melen piddäda.

11. Ma tahha eggän paigan, Ni kottun kui ka wäljan, Sepäle mõttelda. Kui suur om sinno õigus, So usk, so arm, nink heldus, So kippe surm woip oppeta.

12. Kui hirmsast **Jummal** muhtlep, Kui temmä wõras tullep, Nink pattu karristap: Kui rasse temmä wihha, Ke ei woi kurja nättä, So kannatus mo oppetap.

13. So armolinne süddä, Mo oppep helde olla, Nink melest tassane: Ei mitte wihhastada, Ent se eest armastada, Ke kurja tewa minnole.

14. Kui kurja kelekandja, Nink auro-teotaja, Mo sijalt waiwawa, Ei tahha wasta panna, Kif illekõhnut kanda, Mes nemmä mulle teggewä.

15. So risti tahha kanda: Ei mitte woimast anda, Mo kurja lih hale: Kif hääd ma tahha tettä, Seperräst waiwa nättä; Mes om so pühhä tahtminne.

16. So surma minneminne, So halle õigaminne, So silmä-pissara, So kange werre-higgi, Kui ma sa surma liggi, Mul taiwast wallal teggewä.

43. O Traurigkeit, o Hergelehd. Wiis. 25.

SH! leinakem, nink kaibakem! Suurt murret sin-
nis kanda, **Jesust, Jssä** ainust last Turowas hauda-
panna.

2. O hallestust nink willitsust! Müüd koolnu **Jumma**
arrä, Saatnu meile kigille Segä tairwa warra.

3. O pattane! näts sinno tö Om tälle Gurma tennu
Kunna ollit kurejaste Ulle kelo lännu.

4. So kossija om werrega Müüd sinno puhtas möst-
nu, Kaunis mörsias hennelle Pattu-moast töstnu.

5. O palgekest! o kaunistest! Kes sinno piddi rikma?
Kik mes ilman eäle, Peap sinno ikma.

6. Oh! kaege, kui halleste, Koold junkro Pojakenne,
ei woi seddä ikmatta Kaija innimenne.

7. Suurt önnistust nink römüstust Woip innimenne
löida, Kä se hauda-pannemist Melen tahhap hoida.

8. Müüd palwega ma tännitä, O **Jesu/** sinno pole:
Olleminno perrändus, Kui ma ärräkole. A. V.

44. Die Seele Christi heilige mich. Wiis. 2.

Sheng, o **Jesu!** tekko mo, Müüd puhtas, minna
palle so: So **Waimuga** mo ühhenda So harwuga
mo parranda.

2. So wessi, kumb saäl rohkede, Joost küllest, hääd-
set ilmale, Mo mösko: nink so werrega, Mo meeld nink
swänd jahhntä.

3. So higgi saatko heldeste, Et minna ei sa kohutte:
So risti surma, wairu, kannatus, Se olgo minno kinnitus.

4. O kule armas **Jesuken!** Mo petä kohhalt hennel-
sen. So harwu nulle wallal te, Kui kurrat kiusap kure-
jaste.

5. Ja wiimfel tunnil kutsu mo, Et saasse römüsast nättä
so, Nink littä vühhä feltfiga, So nimme ilma löpmatta.

45. **Meine Seel ermuntre dich.** Wiis. 7.

Süddä wirgu ülles tööst, Mötle Jesu armo päle, Kehend annap sunno eest, Känä tännä kii so mele; Rae pohjatumma armo, Et sul **Jesussesi** saap rõmo.

2. Nätse **Essä** wagga **Doig** / So eest risti päle podi, Berritses jäi temmä kii, Kui saäl pu pääl kinni lödi; So eest last neid haru tetta: Kus om suremb arm käl nättä.

3. Sinna piddit iggäwes Pörgu harwan wallo tundra, Nink so pattu nuhtlusses Hukkatusi nink pina kanda ma! Ent so **Jesus** wöttap kanda, Lassap sulle armo anda.

4. **Essä** wiha kistotas Temmä poja waiwa läbbi; Säduš me eest täudetas: Uuwus kääntäs meije häbbi: Pat, surm, karrat wäärtas ärrä, Nink weil saap se taiwa warra.

5. Armas heng, oh mötle sis, Mes sul sunnis jälle tetta, **Jesusselle** kittusses, Ke so eest wöt waiwa nättä: Temmä waiw es olle nalli, Temmä arm es olle walle.

6. Mes ma waine muld nink põrm Tälle se eest weä näütma? Üli suur om temmä arm: Omma laiskust peä laitma, Et ma armun olli kassin, Nink se wasta pattu ussin.

7. Näüd, mes tettu, jättä ma: Pattu tahha ärrä wandu: Minno meel nink süddä ka Otsip töist teed ilman löndi, Kumma pääl ma **Jesust** otsi, Nink kii pattu wasta trotsi.

8. Ärrä, ärrä pattuga, Ei ma teid siu eimämb salli, Teije perräst peäs ma **Jesust** ärräsalmia jälle, Kummata ei olle ello, Ei ka armo, ei ka illo.

9. So, mo **Jesus**, so, mo ön, Pürowä minna ütšind saiha, Mul om himmo sdamen Sinno perrält ikkes jäiha. Sul ma ellä, sul ma kole, Mes ma risti waiwast holi.

10. Minno otsus ilma pääl Ollet sinna **Jesus** enne,

Minno perrält ollet tääl, Sinno perrält ja ka minna
Mes sul armas, om mul rõmus, Mes sa wihtat, om
mul hirmus.

11. Mes sa tahhat, tahha ma, Sinno sõnna minna
hoidko; Sinna lõõt, ma kannata, Sinno waim mul
seddä näütto: Et so ramatum ma olle, Rõmuga sis täänne
hå kole.

12. Müüd se olgo finni meel, Jesus olgo, Jesus jägo,
Kel ma ellä ilma päääl, Utšil ärrä lahbutago: Sinna
ei woi minno jätta, Kui ma so iks hõlma wõtta.

13. Kui jo ello siin ni hä, Kui ma ussun sinno tunne;
Kui jo ni suur rõmu näe, Kui so arm siin tsilkus enne, Kui
so ande om ni maggus, O mes olnes tairwa rikkus?

14. O mes lust nink maggusus! O mes rõõm nink
rõmu hõlli! O mes hengus kostotus Bois sääl tairwa
honin olla! Rittus ei sa otsa lõidma, Jummal saap meid
essi toidma.

15. Eggäl tunnil rõmusta Minna hend se ello päle, Heng
nink su so kittäwä, Se eest, mes sa annit jälle. Anna woi
san seddä pittä, Wõtta minno kindmäs tettä.

46. Sey mir tausendmahl gegrüßet Wiis. 14.
Ere tuhhatkõrd, ke sinna Minno iks armastanu, Je-
sus/ ke sa kil mes minna Patnu, ollet tassonu: Oh mes
taunis järg om mul, Kui ma sinno risti al, kun sa mo eest
jättit ello, Põlwiil maan so een woi olla.

2. Minna wõtta sinno jalgu Allandlikkust umbre niid
Sinno harwule ma julgu Essi armsast anda suud; Oh ke
jowwap, kallis Pä, Sinno janno arwada, Kumb sa
meije perrä olnu, Kui sa meije eest siin koolnu.

3. Süttitå mo, minno Ello, Kui ma kurb nink tõbbine
Wõtta ärra kil mo wallo, Nink mo terwet kahjoke, Kumb
mul sanu Adamist, Nink ka minno ommast suust; Kui ma
lastap sinno werri, Sis jääp kil mo häddä perrä.

4. Kirjota mo sõamette, **Jesus** / omma harvuka, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid unneta: Sinna ollet ommete Minno kige üllemb hã: Sinno jalgu eem ma olle, Nãidã omma armo mulle.

5. Sinno jalgu tahha minna Armun finni piddãda. Minno himmo kae sinna, Nink mo essi armoga; Kae omma ristii pããlt, Kule minno pahve hããld, Utle: tagane kif kurbust, Minna massa kif so kurjust.

47. **Ein Lammlein geht und trägt.** Wiis. II.

UES Wona kenne kandma lát kif ilma siud nink patu, Sa kãup nink massap kurja tõõd, Kumb pattatsist om tettü; Ni kãup kui haige, wiggane, Nink annap hendã surmale, Kif rõmu jãttãp mahha; Ei pelgã haarmist, teost, Ei harvu, surma mõroust, Nink ütlep: ni ma tahha.

2. Se Wona ken mo welli om Nink henge Lunnastaja, Se pattu surm nink henge rõõm, Se helde leppitaja: Oh minne (üttel **Essã**) Poig, Nink leppita neid arrã kif sest põrgu harvwa hirmust; Mo wihha nink mo nuhtlus ta Om suur, et ei woi kistuta, kui sinno werre surmast.

3. Hããl meel, **Jssã**, tahha ma, Poig kostap, seddã tettã, Mes eãl pãle pannet sa, Se waiwa tahha nãttã. Dimme arm, o armo pãas, Ke sinno pohja nãttã saas, Kust **Essã** poig om tulnu! D arin sa ollet mõõtmata, Ei jãttã seddã tapmata, Kenk eest ne pãe lahõnu.

4. Sa waiwat teddã armõta, Sa tappat seddã wõna Sããl ristii kullen nagluga, Teet joõftma sõand, soni, Se suddã jõsep puhkamast, Ne sone werre wallamast, Ni kui ütõs werre lãtte. Oh maggus wõõn, mes ma sul te Se eest, et sinna minnule Ni suurt hããd wõõttit tettã.

5. Ei eãl tahha minna so Mo melest wãljã jãttã; Ma tahha so, ni kui sa mo, Siin armo hõõlma wõõtta: Mo wõõlgus peãt õõlema, Nink kui mo suddã lahõõp ka, Sis jããt sa weel

weel mo suddá. Ma anna hendá, fõrgemb õn, Sul om
mandusses sõamen, So tabha ma iks pittá.

6. Ma tabha sinno heldussesi Siin õ nink páirvá kitta
Ja tabha hendá kigest wáest Sul rõnu ohwris tettá: Mo
ello jõggi peap sul, Nink sinno nimmel iggáwel, Siin k
tusses táus sama; Nink mes sa mulle tennu háás, Se per
melen iggáwes Mul ollema nink jáma.

7. Mo suddá hendá laosta, Et sa saas warra aidas, tála
warru, kumma suremba, Kui merri, ma nink taiwas
Ei holi kullast, hõbbedast, Ei ilma aurust, warrast, háá
Mo warra om iks parremb. Mo kallis há om Jesu
Krist, Nink se, mes temmá haru seest Om joosku,
om ennám.

8. Se Berri tullep kige man Siin ilman mulle tarbis
Se om mo warri taplussen, Mo rõm, kui mul om kurbus
Háán põlwen om se minno máng, Kui wássinu mo pehm
sáng, Nink issun minno Manna, Mo látte, kui ma janno
ne, Mo seltsimees, kui útsindá, Ma istu ehk ma kõnni.

9. Mes kahjo sirma wallo teep? So werri om mo ello
Kui páiwlik pallawas mul láap, Se annap warju jälle
Kui minno waiwap kurbastus, So werri om mo kosto
tus, Ei pelgá põrgu leri; Kui waiwa merre páál ka ri
Siin umbre ajap laiwahest, Mo anker om so werri.

10. Kui minno kástas wimáte Siist taiwa pole tulla
Sis anna et so werrike Bois minno ehte olla; Ja min
pá páál kroniken, Kui saisa Eisa järje een, Nink Jesu
mõrsja olle; Ke minno ilman kossinu, Nink selle árráwa
linu Et ma wois saja tulla.

Kristusse ülestõõsemissesi.

48. Jesus Kristus unser Heyland.

Jesus Kristus meije päästja, Surma árráwáarja, Om
toufina

tousma töttnu, Nink pattu wangi wöttnu. Kürieeleison.

2. Keä pattuta wöt lihha, Kand essi **Jssä** wihha, Meid leppit ärrä, Et **Jummal** annap perrä. Kürieeleison.

3. Surm, pat, kurrat, ello nink ön, Om temmä woi mussen; Sel' appi tulley, Ke teddä häddän palley. Kürieeleison.

49. **Heut triumphiret Gottes Sohn** Wiis. 2.
Krist Wainlaji nuüd wäardnu om **Krist Jummal** poig / ke meije rödm. Halle, Halleluja. Nink ülles töfnu auwoga; Sest sunnis teddä tennadä. Halle. Halleluja.

2. Se wanna siug om huffan nuüd, Nink kōhalt pōrgoh heidet siit; Halle. Halleluja. Ni tewä sure kunninga, Kwi nemmä wainlast wäräwä. Halle. Halleluja.

3. O! makkus **Jssand**, **Jesus Krist**. Ke pästit pattust innimist. Halle. Halleluja. Oh! anna meile armo tääl, Et same sinno rikust sääl. Halle. Halleluja.

4. Maan häddä om nink raffe piin, Ke ussun teep so tahtmist siin; Halle. Halleluja. Kik ilman teddä narawa, Nink peap häppe kandma ka. Halle. Halleluja.

5. Ei woi nuüd ütfit wainlanne Meil' kurja tettä midäke. Halle. Halleluja. Ei tohhi kahjo tettä ka Se kurrat pōrgo-wäega. Halle. Halleluja.

6. Sest, **Jssand** / sinno tennäme, Nink taiwan olla pūrōwäme. Halle. Halleluja. Meil' anna onsat otša weel, Sis laulap rödmäst meije keel. Halle. Hallel.

7. Sul kolmesaimul **Jummalal** Nuüd tenno, Fittust taiwa al; Halle. Hallel. Sul olgo auwo süddämeest, Ni nuüd, kui perräst iggäwest. Halle. Hallel.

50. **Lebt Christus / was bin ich betrubt.** Wiis. 2.
Krist elläp, ke mo armastap; Mo süddä, mes so kurbastap?

bastap? Kui kii ilm koleš ärrä mul, Nink mul om **Kristus**, sis om kü. Hallel.

2. Se elläp, ke mo kaitšja om, Mo süddämelle olgo rõõm; Mes minna pelgä kurratid, Ma olle rõõmsa, narneid. Hallel.

3. Mo **Jesus** elläp üllervän, Trots sel, ke minno wastom; Kü temmä panep wainlaisil Ni wasta, et saad häbbi neil. Hallel.

4. Ei tija ma ka tõtteste, Milles ma ennämb kurbas, Mo ussu algia elläp jo, Kes ellämast sis keläp mo. Hallel.

5. **Krist** tõssi ülles, milles ni? Et minna ka saas taitwatte. Se om nüüd pri nink wallale, Ei kelä kääritä middäke. Hallel.

6. Kii pattu **Jesus** kistotap, Kui last mo **Jummal** armastap. Nink kui nüüd **Jummal** minno pool, Mes om mul wainlaisist siin hool. Hallel.

7. So eest, o surin, ei pelgä ma, Hirm puttup kurje lööfinda: Mo **Jesus** wääd so tõtteste, So läbbi sa ma taitwatte. Hallel.

8. Kui ma sulst appi hünnusta, Sis tulle **Jesus** appi ka: So sisse ussup minno meel, Oh kinnita mo ille weel. Hallel.

9. Ei sa ma hukka johteke, Ni kui sa ellät tõtteste. So ussup sinno sisse tääl, Se ei sa kohto ette sääl. Hallel.

10. So sisse ussu **Jesus** **Krist**, Ke tappetit mo panneest, Ja tõssit ülles mulle hääs, Et ma iks sinno mannu jääs. Hallel.

11. Kuis ma nüüd ennämb hukka lä, Eimitte, se on woimata. Nit **Jummal**, **Jesus** elläp jo, Nink temmäga kii usklikko. Hallel.

12. Ma ellä nink sa tairwan ka Jks rõmun soga elläm Sul olgo **Jesus** tenno sest, Ni maan ku tairwan igäwese Hallel.

51. Christ lag in Todes-Banden. Wiis. 12.

Krist olli meije pattu eest Kõl surma wangis sanu,
Om sifki tõsiu surma wäest, Nink ello meile tonu.
Sis peame niud rõmuga Sest Jummalat kii tennämä,
Nink laulma Halle. Hallel.

2. Es olleß ilman leäke Se surma ärrawäärnu, Kii
teggi meije pattu-tõ, Meid olli kurrat naarnu; Sest tulli
surm ni kõrwaste, Sai melewallust hennele, Nink peije
meid kii wangin. Hallel.

3. Sis tulli **J**ssand **J**esus **K**rist / Heit armo meije
päle, Päst pattu häddäst inimist, Wõt surmast ärrä
jälle Kii temmä melewallusse, Sai paljas warri surmale,
Nink astal kätte ärrä. Hallel.

4. Uts inne södda olli se, Mes surm nink ello peije,
Wäärdo ello surma ommette, Nink otsa talle teije. Niud
kirri seddä sömma tõi, Et surm tõist surma ärrä sdi, Surm
om niud narus sanu. Hallel.

5. Siin om niud armun kütsetu, Se õige wonalenne,
Nink **J**ummal olli ütteleu, Se kallis **J**esukenne; Ke
werrega meid tähhendap, Ust surma se ga hirmotap. Ei
kõi meid tapia puttu. Hallel.

6. Niud piddagem sis rõõmsaste Suurt, kallist **P**asias
Pühhä, Et **K**ristus om ni armsaste, Meist käändnu
Jssä wihha. Se tahhas omma armoga ka meije sõänd
walgusta, Et pattu õ meist lõppep. Hallel.

7. Sis kassigem kii iuretust Niud henne siffest ärrä,
Nink piudkem seddä rawwitsust, Kumb meije henge
warra, Sest **K**ristus tahhap ütfinda Meid sõtä omma
armoga. Ei falli ust muud ello. Hallel.

52. Christ ist erstanden von des Todes. Wiis. 28.

Krist, se harwan olli, Surmast ärrä tulli, Sest
Engli-wäggi rõmustap, Nink **J**ummalat ka auruf-
tap. Kurieteison.

2. Ke sääl kōli wallun, Se om jalle ellun, Nink me
je Ohwri-Lambaken, Gese om meil ello, rōdm nink
Kürieeleison.

3. Keä risti podi, Kemre werri woeti, Se istup sur
aurwun hääst, Nink pallep Eſſa meije eest. Kürieeleison.

4. Ke sääl olli mattet, Harwan Finni kattet,
näüdäp henda wäggewäst, Nink kittedäs iks iggaw
Kürieeleison.

5. Ke om pōrgoh lānmu, Ei olle pōrgoh jānu; Ent tul
pōrgust taggasi, Nink lānmu ülles taiwatte. Kürieeleison.

6. Undis̄ pattu annap, Pattatsid ka kannap, Nink
sep veile kuluta, Et peäwä wa ollema. Kürieeleison.

7. Jhhoga neid södäp, Werrega neid iodap. Kür
södä meid so sönnaga So armoga meid önnista. Kür
eleison.

53. **Mein Jesu schönstes Leben.** Wiis. 50.
Me Jesu kallimb Ello, Sa öige Pas a woon,
massit meije wōlla Sääl pu päääl ütten koon.
arm nink wabba meel Teep sinno ohwris meil; Üts
ollet sa, Kumb meid woip kostota.

2. O Wanaken ilmsüta! Kumb mo eest tappeti,
kandsit nuhelust nida, Et ma sa wallale: So podi
päääl, Mo pattu masina sääl: Sa kolit ilma eest, Kumb
so weel narap seft.

3. Sün poov se Sime to'a, Mo henge Wdijoken,
ma nink taiwa Eoja, Se puhhas Bonaken. Se
kolep tääl, Nink sadap ello meil, Ja rahho ällerväst;
andkem tenno seft.

4. Se Bonaken las̄ henda Sääl pu päääl kūsäd
Kui wiha tuld wōt kanda, Nink werd las̄ wallad
Se Berri paratap Mo eest, nink listotap Se
rahha meeld, Nink pōrgu müski tuld.

5. Ehk nüüd se Woon kül koli, Nink mahha matteti;
Mes kaswu sest kül olli Sel põrgu waimule? Kui tulli
kolmas päiw, Sis löppi temmâ waiw, Sis tõssi ülles
jäll, Wõt woimust kurratilt.

6. Kuis ma nüüd peä söma Se Wona lihha tääl?
Kuis ma ka peä joma Se werd, kumb joostnu sääl? Heng
maitsto enne siin, Kui mõrru pattu piin; Kui silmä joost-
wa weest, Om **Jesus** maggus tõõst.

7. So, **Jesus**/ tahha suwowa Ni su kui ussuga, Nink
sinno mõrru waiwa Jks melen piddada. Mo süddâ heng
nink su, Jks sinno tennâgo, Ja kirkõ armo tõõd, Kumb
ikkes wastfes lät.

8. Kif juretusit nink pattu, Meid kurje hinimu ka, Mes
sinnis mahha jätta, Ma tahha paggeda. Ma tahha
tõtte teed, kumb Taiwa pole lät, Siin kârwâ lõpmata:
Oh Jummal arwita.

9. Mo meel nüüd wõtu olgo, Mo jalla kângitu, Mul
meelde ikkes tulgo, Et taiwa teed ma kâü. So rist om
sinno lep, Se usk mo taiwa trep, Se pääal ma ülles lät,
Sääl taiwan om mo hä.

10. Kuis ollet sa ni maggus, Mo Pasja-Wonaken,
So reiwas saap mul tekkis, Kui allaste so een. So
werri puhhastap, So lihha kostorap; Mo su om sukwi
kâüs, Mo hengen maggus hais.

11. Ehk maggus kül om messi, Ehk winal maggo ka;
Ent kummil **Jesus** essi, Ne ikkes ütlewa: Ei olle middake
Ni maggus nink ni hä, Kui sinna **Jesuten**/ Nink sinno
leib nink wiin.

12. Ke ellâp suren waiwan, Kel kurbus sõâmen, Saap
Jesustest/ kumb taiwan, Suur rahho, rõõm nink õn: Ke
wõõst nink wâssinu, Saap temmâst rammo so: Ke war-
bat, foormat om, Saap hengust temmâ man-

13. Oh Bonaten mo söda So lihha, werrega, Et ta
wabe ma tötta, Nink ruhhi sinnä ka, Kun janno eäle,
olle kelleke, Kun ello lätteken, Kust jospet rööm nink ön.

14. Kun Ello-Päiv om **Jesus**/Kumb paistap selged
Kun rahho, rööm nink öigus Jks antas kigile: Keik
sel om rööm, Sel leinajal om ön: Kel pudust olli tä
Sel om müüd wiljält saäl.

15. Saäl tahhame sel wonal Tarwida pojale, Kui same
Essä tronil, Jks laulda röömsaste. Aluw, kittus, amen
ja, Joud, tarkus, rikkus ka, Nink weel Halleluja
olgo otsata.

54. **Christ ist erstanden von der Marter.** Wiis. 28
Müüd **Kristus** ülles tösnü, Nink surmast ärrä päsm
Sest peap rööm meil ollema, Meil rööm taht **Kristus**
tus olla ka. Kirie eleison.

2. Kui olles surma jänu, Jlm olles hukka lännu;
temmä ülles tösnü tööst, Sis kikkem meije **Jesus**
Kirie eleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap rööm
meil ollema, Meil rööm taht **Kristus** olla ka. Kirie
eleison.

55. **Auf/ auf mein Herz mit Freuden.** Wiis. 50
Oh tösttem omma häle, Nink laulkem röömsaste
Meil tuwwas murre päle müüd römu jälleke, Sää
ranti **Jesust** ka, Kun same maggama, Kui henge heidä
me Nink ilmašt lahkume.

2. Kui **Jesust** hauda panti Sai römu wainlassel
Rööm pea murren käänti, Kui tössi ülles jäll, Nink he
kas: wäartu om, Teil Jüngril olgo rööm, Se woinu
om mo kääen, Ja rahho, rööm nink ön.

3. Se harwa usse läbbi Läts temma keelmata; Woinu
wainlajil sai häbbi Kig' omma wihhaga. Surm, wainu
müüd

nink pörgukonn' Om Jesu jallul maan, Dat kaddonu
nink süüd, Kel usk om, laulko nüüd.

4. Se om mul rõmus kaija, Mo süüda kargap tõõst;
Ei olle mul nüüd waja Täus olla peljussest. Ei ja nüüd
kelteke Siin woetus mo hä, Mes mulle Jesus Krist
Saad ommast woinussest.

5. Se pörgu häüd nink kerra Ei liguta mul juust, Neid
pattu ma ka nara, Ei pelgä ennämb neist: Se surm niuk
temmä hirm Om mul üts tühhi pörm, Nink kolu palle
tääl, Ehk vnes hirmsamb weel.

6. Ma woi ka narus pittä Kik ilma wiha tääl, Mes
woip mul kahjo tettä, Kik temma pahha meel? Kik häd-
dä, rist nink oht Ei te mul kahjo joht, Mo õnnetus om õn,
Dui kui päiwäken.

7. Ma ja iks Jesu mannu Kui üts lutiikminne, Kohhe
mo pä om lännu, Sinnä ma lähhäke, Ehk läbbi ilma
lät, Nink läbbi surma süit, Ja läbbi pörgu ka, Iks minna
perrä lä.

8. Ta tõttap auwo troni, Nink ma lä temmäga, Sääl
omma kauni hone, Mes ilmast holi ma? Kes woip, se
mässägo, Mo Pä se kaitsep mo, Mo kilp om Jesus
Krist / Ke rikkup mässämist.

9. Ta wiip meid wärrä ette', Kumb taiwa sisse lät,
Sääl om se sõnna nättä, Kumb kullast kirjotet:
Ke ilman narus jääp, siin omma troni saap;
Ke kolep minnoga, se saap siin elläma.

56. Erstanden ist der heilige Christ.

Se pühhä Krist nüüd tõsnu om; Halle, Halleluja. Ke
lige ilma rahwa rõõm, Halle, Halleluja.

2. Sest kui es olles tõsnu se, Halle, Halleluja. Eis
saap õnsap ütseke. Halle, Halleluja.

3. Et temmä nüüd om tõsnu tõõst, Halle, Halleluja. Eis
ittäm meije Jesusst fest. Halle, Hallel.

4. Kolm pühhä Naist ne lätsiwä, Halle, Halleluja.
Kül warra harwal' murrega. Halle, Halleluja.

5. Meist Issand Jesus otsitas, Halle, Halleluja.
surmast ülles tõsnu taas. Halle, Halleluja.

6. Ne lõisiwä kaš Englifest, Halle, Halleluja.
trõõstsiwa neid süddämeest. Halle, Halleluja.

7. Arg' heit'ke, olge rõõmsa weel. Halle, Halleluja.
Mes otsite, ei olle tääl. Halle, Halleluja.

Maria.

8. Oh! Engel, armas Englifen, Halle, Halleluja.
om nüüd Jesus minno õn? Halle, Halleluja.

Engel.

9. Ta täämbä tõsnu harwast jal', Halle, Halleluja.
Se sure pühhä päiwä pääl. Halle, Halleluja.

Maria.

10. Oh! näüda meile Jesus Krist. Halle, Halleluja.
Ke nüüd om tõsnu surmast tõõst. Halle, Halleluja.

Engel.

11. Te woide paika kaeda, Halle, Halleluja.
temmä panti hengämä. Halle, Halleluja.

Maria.

12. Se Issand Krist ei olle siin, Halle, Halleluja.
Sest om meil murre, Waiw nink piin, Halle, Halleluja.

Engel.

13. Siin reivas om, kun mähhiti, Halle, Halleluja.
Joseppist kolme päiwäni. Halle, Halleluja.

Maria.

14. Me näem omme filmiga, Halle, Halleluja.
näüda Jesus Issanda. Halle, Halleluja.

Engel.

15. Kallea-Male minge süit, Halle, Halleluja.
om te Issand Jesus nüüd. Halle, Halleluja.

Maria.

16. Alit Jummal/ armas englifen, Halle, Halleluja.
Nüüd same rõõmsas sõamen. Halle, Hallel.

Eng

Engel.

17. Sel Vectril seddä ütlege, Halle, Halleluja. Nink temmä tõsil Jüngrille. Halle, Halleluja.

Maria Rabwa wasta.

18. Nüüd laulke rõõmsast süddämeest, Halle, Halleluja. Et tõsnu om se pühhä Krist. Halle, Halleluja.

Kil Koggodus.

19. Sest rõõm meil peap ollema, Halle, Halleluja. Me õn taht Kristus jäädä ka. Halle, Halleluja.

57. **Jesus Christus wahr Gottes Sohn.** Wiis. 18.

Jummal poig **Jesus** Krist Om koolnu meije pattu eest, Nink omma werre wallanu, Se läbbi olelem päästetu, Et saime wabbaß surma wäest, Ka pattu, pörgu harwa käest.

2. **Krist** surmast tõssi ülles taas, Nink teggi seddä meile hääs. Pat, kurrat, surm nink temmä süüd, Kil omma ärrawäartu nüüd; Et temmä meile õigusseß, Nink ellus jäap nüüd iggäwef.

3. Sest ussume nüüd kindmält kil, Et **Jummal** meil om armolik, Ke meid taht päästä wäggewäst, Kui pallem teddä sõameest. Halleluja, Halleluja. Sest kikkem ikkes **Jummalat**.

58. **Ach Gott mich drückt ein schwerer zc.** Wiis. 12.

U **Es** rasse kiwwi litsup mo, Kes wöttap teddä ärrä? **Sul** om, o **Jummal!** tutwa jo Mo henge wainw nink murre: **Jesus** ellap, mul om weel, Oh **Essa!** kolu süddä ääl, Ei lasse umbusß teddä Siin löidä.

2. Kes seddä kiwwi weritap Mo henge harwast ärrä? **Jummas** se us jis wallal saap? **Kummas** mo oht jääs perä? **Kas** ma surmast peake Sa läbbi tükma ellule? Kes lep mo henge rõõmsas Nink õnsas?

3. Oh ärrä mötle katšite Mo heng, so **Jesus** tõssi, Se surm

surm nink põrgu keidusse Jo kaksiva niud essi. Temma
surm niud päästap tõõst, So pattu moast nuhtlustesse
Sul antas waimo ello Niud jälle.

4. So Jesus ei sa sinno joht Siin ma päääl mahha
jätma: Kui sul om häddä, wain nink oht, Saap temma
appis tõtma: Temmâ läts jo sinno een, Et sinno murre,
wain nink piin, Saas rõmus läantus jälle, Oh walle!

5. Me engli omma sinno man, Ke Jesu wole saarwa,
Nink risti tee päääl taplussen Sul itkes appis tõtwa. Nink
põdut õst sa, Oh minne neide pühhiga, Säääl Jesu
õtsma essi, Kun tõõsi.

6. Ei pattu harwan löideta Joht Jesust/ temmâ el
läp; Nink elläp niud se süßen ka, Ke temmâ perrä tulle
lep: Selle kae hendä hääst, Nink kânä ommaist kurjast
teest, Mo süddä! sis jääp murre Kul perrä.

7. Oh pakke harwast taiwatte, Kun sinno õn om nää
tä, Sest ilmast ussun taggane, Mes talkan, seddä jättä
Sis näädap hendä sinno rõõm, So Jesus, ke se õst
om; Kul sinna teddä löwwat, Kui püwwät.

8. Oh anna, et ma sinnoga Voi waimun üllestõsemist
Nink õnnistust -errändada Ja kromiga sõäl saista, Kun
tallale mul pantu om, Säääl taiwan sinno järje man
Oh helde Jesus kule, ja tulle.

Kristusse Taiwa Minnemissest.

19. Christ fuhr gen Himmel. Wils. 28.

Krist läks ülles taiwa, Lõppet säääl fik waiwa, Nink
and se pühhâ Waimo meil, Ke rõmustap fik kure
weel. Kirieeleison.

2. Halleluja, Halleluia, Halleluja, Sest peap rõõm
meil tullesma, Me rõõm saap Kristus ollema. Kirie
eteison.

60. **Zeich uns nach dir/ so lauffen wir.** Wiis. 38.

Meid tõmba süst, O **Jesus Krist!** So perrä, et me
läme ka taiwatte, Nink elläme So man, nink rõnu
näeme.

2. Meid sooskma te, Et oppeme So perrä ilmast min-
nä, Et wainu nink piim Saas otsa süin, Kui tullemme süst
sinnä.

3. Oh tõmba meid, Et taiwa teid Süin essimatta käu-
ne; Käl essime Süin peake, Kui ilma wiisi näeme.

4. Oh tõmbake Meid nidade, Et rühken läme perrä,
Nink jättäme Jks ilmale Kik pattu tööd nink karrä.

5. Meid tõmba kik, Et sinno riik, Kumb walmistet neil
uskjil, Jks meilete, Kui koleme, Ni saas kui kigil õigil.

61. **Tun freut euch Gottes Kinder all.** Wiis. 2.

Müüd risti-rahwas rõnu jääw, Et **Jssand Kristus**
taiwa läap, Sest laulko rõõmsast eggä keel: Müüd
õlgo tenno **Kristussel.**

2. Kik engli taiwa wäega Täl andwa kittust otsata,
Nink laulwa hälest rõõmsaste, Ni maan kui taiwan
kindmäste.

3. Et **Jummal poig**, ke mei e du, Om sanu töisin' in-
nimen: Sest om suur rõõm neil engelil, Nink auwo jäts
wä meile kül.

4. Meil **Jssand** assend walmistaw, Kus meije heng süit
wiimselt läap; Sest meije teddä kittäme, Et meile tonu
kikkusse.

5. Me **Jssä** latse olleme, Nink engle manna tullemme,
Sest om neil õige melehä, Nink **Jummalat** sest kittäwä.

6. Ei olle meil süin häddä müüd, Pat, kurrat, sarm
nink temmä süüd, Kik omma sanu narus sääl, Kui **Krist**
us meid om päästnu tääl.

7. Tält **pühhä Waim** sai lähhäatus, Et süddä meil
saas

saab kostotus ; Se rõmustap meid sõamest , Nink hoi
jap pdrgo hirmo eest.

8. Se omma kerkut pühhendap , Et temmä ikkes õn
saa saap , Me sõamid ka walmistap , Nink häddä sissen
rõmustap.

9. Ja kii , mes Issand Kristus tääd Om saatuu meile
risti päääl , Meil pühhä Waim siin kinnitap , Nink ristim
meie mannu jääp.

10. Potg om meil Issast lähätet , Ei sa Poig tutwast
tunnistet , Kui läbbi pühhä Waimo tö , Ke pühhasap
me sõame.

11. Ni mitto suri andid säält Toop pühhä Waim
meil' üllewält , Kig' kurja eest meid paimendap , Et Krist
us ülles taiwa läap.

12. Niüd Jummalat iks kikke sest , Nink tennäge k
süddämeest , Kui engli laulwa ussinast , Et hõlli taiw
kulus maast.

13. O Issand Jummal iggäwest , Kik rahwas peid
süddämeest Suurt kittust ikkes andma sul , Ni niüd , K
eggäl ajal kül.

14. O Issand Jesus meie õn , Suur , auwus , Kige
wäggewän , So rahwas sulle kittusse Niüd annap
tenno iggäwest.

15. Sa pühhä Waim , Ke pühhendat Nink häddä
meid ka rõmustat , Sul' meie auwo näüdäme , Nink Kige
hä eest tennäme.

62. Wir dancken dir Herr Jesu Christ. Wiis. 2.
O Issand Jesus tennäme , Et ülles lätsit taiwate
O kange Wörst , Immanuel , Meid kinnita iks ussin
tääd. Halleluja.

2. Kik risti rahwas rõõmsas lät , Nink kittap ikkes
Jummalat , Et temmä poig me welli om , Ke istup tai
wan Essä man. Halleluja.

3. Eht temma kül lãts taiwatte, Sis jãi ta siski meileke; Nink ellãp armo rikkussen, Kui **Jummal** nink kui **Jummen**. Halleluja.

4. Kik tãlle alla heideti Ni englid kui kik lojussi. Meid inimissi wallitsep, Meist lodu asjust holitsep. Halleluja.

5. Kik melerwallus anti tãll Ni taiwan kui ka ilma pãal, Et wallitsep nuud ùlle kik, Kui **Jummal** nink **Maria Poig**. Halleluja.

6. Jlm, kurrat, pat nink pãrgu riik, Ei woi meil kahjo tetta nuud, Me sũddã sega surustap, Et **Jesus**el iks woimus saap. Halleluja.

7. Hã sel, ke lodap temmã pãal, Kel pattu wasta julge meel, Mes meije ilmast holime, Kui **Ello Wõrstit** ellãme. Halleluja.

8. Meil sadeti se ùllemb hã Ni kallist temmã werrega. Wang essi wangis woeti, Ja kurrat kinni keudeti. Halleluja.

9. Kik meije sũddã rõmustap, Su rõmu-laulu mãllẽtap, Et **Kristus** kige kõrgemb dn Me lihha nink me werriõm. Halleluja.

10. Ja lãbbi taiwas meile jãap, Sest **Welli Jesus** arwitap, Et usku jãme otsani, Nink iggãwes sãal ellãme. Halleluja.

11. Amen, amen, o **Jesus Krist** / Ke taiwa pole lãtsit siist, Meil hoija puhhast oppetust, Nink kelã arrã essitust. Halleluja.

12. Oh tulle **Jssand** aurwoga, Ka pattatõid siin sundima, Nink wi meid hãddã orrust siist, Et taiwan ellãm iggãwes. Halleluja.

13. Amen weel ùtskõrd laulame, Ja ihkame iks taiwabe, Kun meije woime engliga **Jks** amen hãste ùttelda. Halleluja.

Suurwiste Pühhäl, pühhäst Waimust.

63. Gott gib einen milden Regen. Wiis. 13.

Summal tassast wihma anna Soämel, kumb kuitw kumb
 liiw, tairvast õnne päle kanna, kasta omma maad
 kumb kuitw: **Pühhä Waimo** andelest Lasse essi üllerwäsi
 Ni kui jō mo päle iosta, Nink mo terwet soänd kasta.

2. Kui üts **Ess** ma pääl annap Hürwi andid latstle
 Ja neil hääd ka kōtko vanner, Nink om kurri ommete,
 Sa hä nink armolit **Ess** peäs andma kē? Anna **pühhä**
Waimo meile Nink kē tairwa andid päle.

3. **Jesus** / ke sa lätsit sinnä **Ess** mannu, lähäta
Pühhä Waimo / kedda minna Sinno kēst iks himmusa
 ta. Anna et mo mannu jääs Trōdstia, nink mo oppeta,
 Et ma tōttehe wois jääja, Nink so päle ussun kaja.

4. **Pühhä Waimo** mo mannu tulle, Jā mo sissen ellā
 ma, Omma soänd to ma sulle, Te mo ommas kerkus ka.
 Wōtta wälā kassida Henge honest kōggona kē, mes ke
 läp tairwa rōmust, Nink sest Summaliklust lomust.

5. Omme andid mulle anna, Te mo wastses, puhras,
 hääs; Henge sisse armo kanna, Et ma ussun kindmās
 jääs: Minno soänd kinnita, Lihha, werd iks pühhenda,
 Sada palwel waimo, tōtte, Kui ma astu **Ess** ette.

6. Sulle ohwitse ma hendā, Sulle aurvus ellā ma,
 Tairwa ole tahha käändā, Senni kui ma sūnnā sa, Kun
 ma ikkes üllenda, Sinno **Ess** Pojaga: Kun ma kittust
 laula sulle, Kui ma engli selfi tulle.

64. **Zeuch ein zu deinen Thoren.** Wiis. 10.

Mō henge sisse tulle, O **Loj** pühhä **Waimo** / Est sūn-
 nota ma olle Jks wāega kilm nink tuim. Kui sūndsi
 ilmale, Sis sūnnitit mo jälle, Nink saatsit waimo-ello
 Mo hengen heldeste.

2. Oh tulle, anna maitša So wäkke hengele, So wäkke,
 kumb woip kaitša Nink pästa wallale. Sis puhhast
 mo meeld, Et ma woi puhtast hengest So orjada ni kangest,
 Kui mul om kōhhus tää.

3. Uts tūhhi os ma olli, Sa teit mo waas nink hääs,
 Ma kolu ilmal tulli, Sa teijit ellawās. Surm kōli rist-
 missen Ni kui we uppotussen, Kristusse puhtan werren, Ma
 saisa üllewän.

4. Sa ollet pūhhā ölli, Nink läbbi wojetas, Sel helde
Jesusselle/ Mo heng nink ihho taas, Preeštres nink Kuns-
 ningas, Ka prohwetis, ke hāddän, Nistin, ja willitsussen
 Jummalast hoijetas.

5. Sa oppetat iks essi Mo palwust widdāma, Kui tuls-
 let minno sisse, Sis naktä pallema: So palwus kuuldas
 ka, So laulmüne om kallis, Lät taiwa pole ülles, Toop
 appi hennega.

6. Sa ollet Kōnu-andja, Kui meil om kurbastast,
 Sa ollet Kōorma kändja, Kui meil om wain nink rist.
 Oh ja! kui saggede Om sinno maggus sōnna Mul näütmi
 taiwa önne, Kui mo sijn wainwati.

7. Sa ollet Armo-Lätte, Kust heldus, söbrus kees, Si
 lasse kurbas tettā Meid wain, riid, kaddeus. Kik wihha
 wihkat sa, Nink keüdät jälle kōkko Meid läbbi armo tekko,
 Ke wihhan ellāwa.

8. Kik, **Jssand**, om so kēen, Se lagja ilma-ma, Ka
 söāme so wāen, Et neid woit juhata, Kōhhe sa tahhat
 siit. Oh anna rahho meile, Nink leppita nüüd jälle Ma-
 ilma Kunningid.

9. Oh tösse ülles, kelā Kik pahha söddamist, Te wast-
 ses nink to jälle So karia siggidust. Las ni kui ennemust
 Sel maal nink fertul olla Uts hā nink waiklik ello, Et
 sul saas tenitus.

10. Las wannambide nouwo, Jls háste figgida, Keiserinne auroo Weel ennámbe káswada. Kik rahmo tarkas te: Meil wannul moistust anna, Noort rahmo pattust kána: Meist kigist holitse.

11. Se ussu kúnált láudá Me hengen pallama: Se maiju, paigu táudá So armo óunega: Ja aja káwme Meist kurratit siin árra, Ke sinno sónna warra Meilt rissá kurraste.

12. Meil anna ussu wákke, Et woime tapleda, Nink kúria waimu tekko Ja riki hukkota. Oh awwita meid, Et woime árrá wáarda, Nink kohhalt árrá naarda Meid pattu, Kurratid.

13. Kik meije ello sáe So mele perrá táál; Nink kui so kange káe Meilt ello wótrwa jáll, Kui meije koleme; Se anna ónsat ofsa, Meid henne mannu kutsu So tairwa rikkusse.

65. **Tun bitten wir den heiligen Geist.** Wiis. 36. Nüüd páhhá Waimo palleme Dig' ussu perrást pále se, Et meid temmá hoijaß meije wiimsel ajal, Kui meid siit ilmast saap minná issá majal. Kúrieeleison.

2. Meil paista Walgus selgede, Et **Jesust** **Kristust** tunneme, Et me woime lota Sunistaja pále, Ke meid kúrieeleison om saatnu óige issá male. Kúrieeleison.

3. Et láudá jo nüüd armolikult Me sissen sinno armo kuld, Et me henne kessen armo pole láme. Nink ka ikkes rahhun útte meelde jáme. Kúrieeleison.

4. Sa rómu andja háddán-tóest, Meid hoija surma peljo eest, Et sis ei heidi meije sissen mele, Kui wainlanne kaibap meije ello pále. Kúrieeleison.

66. **Herr Jesu Christ dich zu uns wend.** Wiis. 2. **S**Jesu / anna rohkest káest So Waimo melle úlles wást, Ke tóttehe meid juhhatap, Nink **Jhd** tundma oppetap.

2. Mo Suud sa tahhaß arwada, Nink Sdänd nida
walmista, Et meije Usf saap kinnitus, Nink sinuo Sönnä
moistetus.

3. Sis tahha minna Süddämeß So, **Jssä/ Poiga/**
iggäwest, Ka **pühhä Waimo** tennäda, Nink sinno
Kittust kuluta.

A.V.

67. **Romm Gott Schöpffer** heil. Geist. Wiis. 2.
O Jummal Loja, **pühhä Waim**, Mo süddä om ni
wäega tuim; Oh! täüda seddä armoga, Nink omma
loma rõmusta.

2. So kutsup kirri trööstijaß, Ke **Jummalast** meil'
annetas, Üts waimlik salw, meid kinnitât, Sa armo
tulli, ello lât'.

3. Meil' andid annat rõhkest kääst, So petäs **Essä**
sörme eest, Nink temmä sönnä eggän maan, Sa jaggat
tutwa kelegaan.

4. Oh! läüda sökke moistusse, Las paista armo walgusse,
Se nõrga lihha kinnitâ, Nink peä ülles armoga.

5. Oh! aja waimlast ärrä siit, Nink anna meile rahho
nüüd, Et sinno perrä kääme hääst, Nink hoijam' henge
kähjo eest.

6. Meid **Jssä** tundma oppeta, Nink temmä **Poiga**
Jesust ka, Et seddä ussum söämeß, Et sa läät wäljä
wõllembist.

7. Muw olgo **Jssäl'**, **Posale/** Kelt joudo es jä surmale,
Ka **pühhäl Waimul** süddämeß, Siin ikkes nink sääl
iggäwest.

68. **O heiliger Geist** Lehr bey uns ein **Wiis. 23.**
O pühhä Waim, nüüd tulle meil, Nink wõtta söand
hennesel. O tulle walgustaja! Sa tairwa walgus
paista hääst, Nink anna rõmo üllewäst, et kurbus löppep
ärrä. Anna tännä Sinno heldust, sinno walgust meije
kätte, Sest me tullem' sinno ette.

2. Sa lätte, kusti fik tarkus kääp, Ke wagga henge
 kes täüt, Las meid so rõmo kuulda. Oh hoija ussim ki
 mäste, Nink ütten melen kōrwāste, So nimme tunni
 da. Tōtta, Wōtta, Meeld nink mõttid, Heng nink w
 mo hennel andes; Sulle armus meile õnes.

3. Sa targa nouwo andija, Meid õiget teed siin
 hata, Nink kela essitussfest: Et mei e sult ei taggane,
 süddānest so tenime, Kui wainw om willitsussfest.
 wa, nowwa, Henneselle Ommas jāle, ke siin loom
 Nink so rõmustamist ootwa.

4. Kui kurratiga taoleme, Ja kiusatussen maadlem
 Sis wōtta kinnitada: Ei puttumeid sis wainlanne,
 sa meid hoijat warjule, Nink tahhat rõmustada.
 Nida, Meile rohkest Ommasi kääst siimo rõmo, Se me
 murren warras olgo.

5. Sis nättās abbi rõõm nink õn, Kui selges läbb
 soāmen So kallis pühhä sõnna. Ei lahku siinust
 Sa annat rõmo, rahhoke, Ja kohhalt essi henda.
 da, Heida, Armo päle, Et lääas jālle süddā puhtas,
 saas Jesus õige tutwas.

6. Oh oppeta meid heldeste Ka armo näütā wellele
 Sa armo tullekenne. Kif wiha, waino, löppeta,
 woime armun ellāda, Sa ollet rahholinne.
 Tōtta, Armo anda, Koormat kanda: Tulli, tōrri
 Olgo kawwen me mant ärrā.

7. So wāega meid kinnita, Ja anna pühhäst ellāda
 Nink wainun waine olla: Et lihha himmo tühhi
 Nink kolu tektu armastus Es wois ka meelde tulla.
 Sada Meise mele Dige tele, Tawā pole; Sis jāda
 heng ka siimo hole.

69. Komm heiliger Geist, Herre Gott. Wiis. 8.
 Oh! tulle Rõmu-teggiisa, Nink lauda armo tulle
 Meel

Meelt, söänd, möttid uskille, Et armo näutwä bigede.
 So pühhä sömma walgustus Teep kigen Kelet uskikkus,
 Et Rahwas ülle Ilma-Ma Woip sinno Kittust kuluta.
 Halleluja, Halleluja.

2. O pühhä Walgus awwita, Et meise woime oppes
 da Kik tundma biget **Jummalat**, Kui sinna kirian aw-
 waldat. Meil olgo **Jesus** ütfindä Se ainus bige oppes
 ja, Et temmä sisse ussume, Kik wörast oppust jättäme. Hal-
 leluja, Halleluja.

3. Sa kige üllemb Römustus, Oh! olle meise kinnis-
 tus, Et meise sinno kindmäste, Ka kirial pölwel orjame,
 Sa tahhas, **Issand**, armoga Kik lihha nõrkust kinnitā,
 Et meise häste maadleme, Nink sult ei lahku eäle. Halle-
 luja, Halleluja.

A. V.

70. O du allerhöchste Freude. Wiis. 14.
Pühhä Waim, sa ainus abbi, Kige suremb römustus,
 Keä, omma armo läbbi, Meid ei jättä perratus; Kige
 asja teggijā, Ilma ülles-piddā;ā, Heidā armo minno
 äle, Kule minno laulu-häle.

2. Kige kallimb henge warra Ollet sinna ütfindä, Keä
 sinno pöllep ärrā, Peäv hukka minnemā: **Issand**, tulle
 armoga Minno sisse ellämä, Et ma pattu mahha jättä,
 Sinno sömma ikkes wötta.

3. Sinna tullet taiwa sissest, Nink toot meise önnis-
 ust, Wöttat ärrā innimissest Pahha mele tiggedust;
Issand nink ka **Jessus**st Lääst sa wäljā iggāwest, Anna
 mulle sinno öune, Täudā sega minno henge.

4. Sinna tijät like perrā, Woistat kik, mes sallaja, Loet
 perre liwa ärrā, Kik woi sinna urwada; Sinna tunnet
 ötteste, Et ma olle pattane. Anna seddā tarkust mulle,
 Et ma melehääd te sülle.

5. Ikkes ollet sinna **pühhä**/ Ei woi rojust salüda, Pattu
 päle

päle om sul wihha, Puhtan honen ellät sa, Sinna tahha
armsaste, Lääbi omma möskmisse, Pättust minno pühä
tettä, Et ma Jummalat sa nättä.

6. Sinna, Tainwa, Turwikenne, Ollet ülli tassam
Helde, pikkämelesinne, Näüdät hääd ka turjele; Lääbi
minno nida ka Omma wainlaist armasta, Et ma sinna
wisi oppe, Niink arm soämest ei löppe.

7. **Jssand**, minna palle sinno, Kule minno armsaste
Ärrä lasto mitte minno Sinnust lahku eäle. Wotta
minno ommatseß, Minna tahha iggäwesh Hendä kolu
halt sulle anda, Sinno armo melen kanda.

8. Minna tahha mahha jättä Kik, mes sa ei armasta
Seddä tahha minna tettä, Mes om sinno tahtminno
Kela minno ussinast, Kurrati meelt teggemäst, Et ma
temmä tekko wihka, Sinno kuulda ikkes ihka.

9. Sinna tahhaß joudo anda, **Jssand** kui ma ei
sa, Et ma sutta wasta panna, Pattu ärrä surmat
Minno lihha himmustust, Wanna pattu harjotust Kikk
Jssand/sinna ärrä, Anna himmo sinno perrä.

10. Olle, **Jssand**/minno pästjä, Kui ma johhu effim
Olle minno ülles töstja, Kui ma peäß saddama. Kui ma
koolja mulda lä, Sinna minno abbis jä; Wotta perrä
seddä wainwa Minno henne mannu Tainwa.

71. **Komm, o komm du Geist des Lebens.** Wiis
Zulle ello waim, oh tulle, Dige **Jummal** iggäwesh
Omna wäkke näüda mulle, Täüda minno sega hääd
Sis saap waimo walgus ka Pimmen hengen ollema.

2. Anna meile soämette Tarkust, nouwo, karristust; E
me muud ei wotta ette, Kui mes om so roöm niik
Tundmissen meid kaswata, Västa effituffest ka.

3. Dune teid meil, **Jssand**, näüda, Kik mes meist ju
tertu om, Wotta te päält ärrä sata; Use niik arm
ole

Olgo rõõm. Sada pattu kahhitsuft, Kui meil johhup
ffitust.

4. Tunnistust meil waimun anna, Et so latse olleme:
Las meid so päääl lotust panna, Kui me ristit tunneme:
Eest se **Essä** karristus Om meil hä, ja õnnistus:

5. Kihhota meid, et me läme **Essä** mannu julgeste, Nink
päääl armo, appi same, Saisa me eest heldeste: Sis saap
kumbus palwe hääl, Nink me lotus kashvap tääl.

6. Kui me rõmustust ei löwva, Et se süddä tännitap:
Oh mo **Jummal** / oh kuis kawwa? Te et waiwal otsa
saap. Kosta meije hengele: Rahho olgo sinnule.

7. Osa kange, wäggerw trööstja, Eõsine nink wastne
waim / Olle meije henge päästja, Kui meil kurrat wasta
om, Anna mõka taplussen, Kinnita meid woimussen.

8. Hoija **Jssand** meije usku; Et meilt kurrat, surm
nink ilm Ei woi tedda ärrä kisku; Meije lotus om so hõlm.
Utlep lihha: hukkan kii, Sinna ollet armolik!

9. Kui me surmal liggi same, Anna meile tunnistust;
Et me taitwa sisse läme, Perrändame auruustust: Kumb
om suur nink illus ka, Väle se ilmsõpmata.

72. **Komm heiliger Geist/ erfülle die Herzen.**
Alle pühhä Waim / täüda omme uskjide sõamid, nink
läüda neide sisse omma jummalikko armo tuld; ke sinna
mitmasuggutsest kelest kige ilma ma rahwast aino ussu sisse
ollet koggonu. Halleluja. Halleluja.

Kolmainust Jummalast.

73. **GOtt der Vater wohn uns bey.**
Jummal Mä meile jä, Meid ärrä pandko hukka, Kigest
pattust wabbaß te, Nink anna õnsat tukka. Kurrat
st meid paimenda, Las meid so pole tõtta, Nink sinno
ale lota, Ka armo sinnust ota: Sulle jäctä henda ka,
E Kii

Kiik risti rahwal' anna, Se kurga wasta panna, Meil kinn
nita so Sõnna. Amen, amen om ja, ja, Sis laulame
Halleluja.

Jesus Kristus meile jä. etc.

Pühhä Waim ka meile jä. etc.

(74.)

Kürrie, oh! **Jssä**, kõrge **Jummal** wäest, kui wäerä
põlletas so kääst? Meile anna andis sõggedust, Se sin
teep paljo tiggedust. Heida armo meije päle.

2. **Kriste**/ Ke õige walgus ollet sa, Te, wärrä, tõtte
ello ka, Se **Jssä** sõnna, meije rõõm, Ke kigille sün antu
om. Heida armo meije päle.

3. **Kürrie**, o **pühhä Waim**/ meil' iggäwef **Jä** man
õmnast heldussest, Sa neid es tahhaß unnetä, Ke sin
päle lotawa. Heida armo meije päle.

(75.)

Kürrie, oh **Jssä**, kige kõrgemb **Jummal**, kui wäerä
põlletas so kääst. Anna andis meije sõggedust, kum
paljo pattu teep. Heida armo meije päle.

2. **Kriste**, ke sinna ollet te nink tõisine walgus, Wärrä
rääjä, tõtte nink ello, se **Jssä** Sõnna, kumb meile rõõm
om antu; Heida armo meije päle.

3. **Kürrie**, **Jummal** **pühhä Waim** iggäwel ajal, olle
meije man läbbi sinno armo, ärräjätko mitte perräle neid
kumma sinno päle lootwa. Heida armo meije päle.

76. **Allein Gott in der Höh sey Ehr.** Wiis. 1.
Küllid olgo ikkes iggäwefst **Alu**, kittus **Jummalalle**, Se
temmä surest heldussest Meid arwitami jälle. Näit
om hä meel meist **Jummalal**, Suur rahho-põlw om tal
wa al; Kiik wain om wtsa sauu.

2. **So**, **Jssä**/ meije kittäme, Nink palleme sult abbi, Se
peät ülles targaste Kiik, omma sõnna läbbi. So wägg

om ilm otsata, Mes tahhat peap sündimä; Nats, se om
 aunis **Jssand.**

3. **O Jesus / Onnisteggiä, Ke Jssast tullit siä;**
 Meid tahhit sinna leppitä, Nink waigistit kii riia. Ma
 palle kigest süddamest So kallist, wagga Bonakest: Oh!
 anna meile armo.

4. **O! pühhä Waim, sa abbi-mees, Sa rõmu and-**
 a tairvast, Meid hoija pörge-harwa eest, Kumb Je-
 sus päst sest wairvast Ni raffe mõrre surmaga, Seperräst
 kaisap utsindä Se päle meije lotus. A. V.

7. **Sey Lob Preis, Ehr und Herrlichkeit. Wiis. 2.**
 Müüd olgo kittus **Jummalal / Sel Jssal / kige kõrgema-**
 bal, Ke tairvast lonu om nink ma, Nink täudap seddä
 anoga.

2. Muu, kittus olgo **Pojale / Ke hääd tõi kigel rahwale,**
 Nink koolnu risti-kanno pääl, Meid saatnu tairwa rit-
 tussel.

3. **Ka pühhäl Waimul olgo auw, Ke Jssä nink se Poja**
 auw; Se andko meile moistusse, Et meije seddä lodame.

4. **Dainus Jummal iggäwest, Ma palle kigest Süda-**
 amest, So surest armust kule meid, Nink näudä meile
 airwa teed.

78. **Wiis. 1.**
O Jssä / Poig nink pühhä Waim / Sa kige kõrgemb
Jummal: Mo süddä om ni wäega tuim, Et minna
 aine rummal Ei tunne sinno õigede, Kui sinna essi hel-
 este Ei walgusta mo moistust.

2. **Ma tunne so jo lomust tääl, Kui minna mõtle perrä,**
 Et sa kii lonu ilma pääl, Sis moista minna ärrä, Et sui
 m suremb wäggi, nouw, Ja tarkus, heldus nink ka auw,
 kui kigel Jummissil.

3. **So sõnna annap päle se Mul õiget tundmist sumust,**

Kui minna panne tähhele, Mes kirjotet om wannast :
 sinna ollet üllemb hä, Üts **Waim** / ke tige teggijä, Üts
 gäwenne **Jummal**.

4. Ei olle algmist, otša sul, Sa ollet iggäwenne ;
 iggäwenne arm om mul, Kui ma so õigest tunne.
 minno perrält ollet sa, Sis om mul iggäwenne hä, Kun
 huffaminnematta.

5. Kif wäggi sinno perrält om, So kassi woip kif tetta
 Kif woimus om ka sinno kæn, Ni kui so teust nätta.
 jowwat sinna minno ka Mo häddäst ärrä lunnasta,
 ma so appi heika.

6. Mes tettu om, sa tijät kif, Nink ka mes teggematta
 Kif mõtte om sul arwalik, Et ei woi kinni katta :
 tahha selle sallajan Ni häste, kui ka rahwa man, Jks
 da pattust hoita.

7. So tarkus om ilmnoudmata, Sa wallitset
 häste ; So nouw lät kõrda ütfinda, Ehk olles kif sul wal
 Ohanna tarkust minnule, Et kif mo tödd se läbbi te,
 siggidust sult oda.

8. Sa ollet kigen paigan man, Kun org, kun nulk,
 mäggi ; Mes tettäs eäl sallajan, So filmi een om sel
 Ma käu sis peljun sinno een, Sa ollet ka mo sõame
 Sult sa ma ikkes appi.

9. Üts tõtte **Jummal** ollet sa, Ke tootussi peät,
 ähwärdat, se tullep ka, Kui omma aiga näet. Su
 henda wõlfi eest, Nink üle tõttet sõamest : Heng
 temmä sõma.

10. Sa ollet pühhä, puhhas, hä, Ei woi sa kurja
 ta, Sa ollet kohalt pattuta, Ei woi ke pattu nätta.
 olles minna usklik mees, Ja puhhas tigest sõamest,
 näes ma sinno palget.

11. Sa ollet õige ütfinda, Hääd, kurja tassut

Hääd hāga, kurja kurjaga: So sundust pelgā minna.
Ma jättā üllekohhut maal, Se õigust ommal lähhāmbal,
Ma kannata ka pettust.

12. So arm, so heldus, hallestus Lāt õige rahwa ülle:
So latxil om suur rõnnustus, Kui mõtleva se päle: Seit
saap neil julgust sõamen, Se kostotap neid palwussen,
Nink armastawa welle.

13. Üts ainus **Jummal** ennege Om ma pāäl nink ka
tāiwan: Sul sunnis orjus ütfindā Hāan põhwen nink ka
wāiwan. Wāārust nink orjus tūhhi om, Sa **Issā/
Poig**/ nink **pūhhā Waim** Se õige **Jummal** ollet.

14. Sa ollet õige ültemb hā, Ma peā sinno armsas, Ja
armasta so ütfindā, Mo sõänd teet sa rõmsas. Nuro kitz
tus olgo sõāmeest Sul õige sinno armo eest, Ni maan kui
tāiwan Amen.

79. **Der du bist Drey in Einigkeit.** Wiis. 2.
Sa ollet kolm personidest, Üts ainus **Jummal** igga-
weest; Päiw lāt meist ärrā kawwette, Oh! jättā
meil so walgusse.

2. So, **Jummal**, warra kittetās, Ka ilda sinno pal-
weldas; So kittāp meije laul nink hāäl, Mūūd sūn, nink
is saäl üllewāl.

3. Nu olgo ikkes **Issāle**/ Nink **Issāndalle Pojale**/ Ka
pūhhāl Waimul/ **Erõõstijal**, Sel kolme ainul **Jumi-
malal**.

Jani Ristija Päiwäl.

80. **Tröstet** / tröstet meine Lieben. Wiis. 14.
Erõõstke, ütley **Jummal**, trõõstke Minno kurba rah-
wast tāäl, Tõstke ülles, murrest tõstke, Kummise om
õaige meel, Kumma pattu leitawa, Hāddā ülle kaibawa,
Meile pajatage rõmmu, Meile kulutage armo.

2. O Jerusalem hä sulle, Arrá olgo murrelik, Sesti ma so Jummal olle, Ristota so pattu kif. Sinno söddo minne om Arrá löpnu, sul om rööm Taiwan walmu tettu ammo, Kaswa niüd niik wötta rammo.

3. Rigepeide lanen kulus: Käändke henda pattaife Sure hälega niüd laudas: Telle söänd wallale! Telle häste tassatses, Orru, kengo illusas: Orru üllembo tette, Allandage korge mäffe.

4. Mes om köwver bgwas sago, Mes om korplif tassa tatses. Üllefobhus mahha jágo, Pettus sago tubjantel Ust, arm, lotus, waggauš, Piškameel niik maddalusa Tulgo risti rahwa päle, Et saas parremb ello jälle.

Maria Koddoo otšmisse päiwäl.

81. Maria Riteusse: Laul. Luk 1, 46.

Minno heng awuustap wäega Issandat. Niik minno no waim römustap henda Jummal minno Dummise teggija sissen.

2. Sesti temmä om kaenu omma näütsiko maddalusa päle. Sesti näitse, sest ajast sani sawa minno dusas kima kif pöhw.

3. Sesti temmä om siri asu minnole temmu, kumb wälä kerw om, niik kenne minni pühhä om.

4. Niik temmä hallestus püssip pölwest pölweni neid man, kumma tedda pelgawä.

5. Temmä teep wäffe omma kae-warrega, niik pillu arä neid, kumma korgi omma omman süddame melen.

6. Temmä toulap mahha waggerid järje päält, niik illendap maddalid.

7. Rähjätid täüdäp temmä häga, niik lassap risti tubä arä.

8. Temmä om wasia wötnu omma sullast Israael, niik temmä mötleš omma armo päle.

9. (Niida kui temmä pajatanu om meije wannambile, Abrahammille nink temmä seemnille,) iggäwef.

10. Auru olgo selle Issale nink Pojale nink ka pühhale Waimulle. Ni kui algmisses olli, jägo ka nüüd nink ikkes iggäwef. Amen.

82. **Meine Seel will ihr Leben.** Wiis. 51.

Minno heng taht omma ello, Omma Issandat nink Welle, Jesu kitta, üllenda: Minno süddä kargab rõmust, Raitsap henda Issa armust, Hõiskap õnnisfrussega.

2. Minno hätta, minno waisust Näggi Issand nink mo saisust, Et ma olli põlletu; Temmä tõije mulle õnne, Et mo kitta rahwakenne Sures ollet tõstetu.

3. Halwas arwa minna henda, Et mul waisel ni suur ande Sai mo armsast Jesust; Suur nink pühhä om mo Jesus, Temmä tõ om selge õigus, Temmä arm jääd iggäwes.

4. Temmä pannep kõrki wasta, Maddalid taht temmä kasta Omma armo wihmaga: Järje päält ta mahha heidäp Wäggewid nink hirmsõ näüdäp, Ent neid waisi üllendäp.

5. Kummil himmo temmä andist, Teep ta rikkas waisist santist: Kummil ilman rohkede, Kummil rõmu üle warra, Jättäp temmä tühja ärrä, Teep neid santis rõimate.

6. Temmä näütäp armo läbbi Israeilil omma appi, Ni kui tout heldeste. Mes ta ütškõrd neile wandnu, Kumbet temmä õiges tundnu, Sedda peäp kõrwaste.

7. Auru sel Issal, Pojal olgo, Pühhäl Waimul kitus tulgo, Kolmel ainul Jummalal; Ni kui algmisses sijn olli, Jägo auru ka ikkes tälle, Sijn nink taiwan iggäwes.

Mihkle Päiwäl.

83. Herr / du Himmels König. Wiis. 2.

Issand tairwa Kunningas, Kedda englist littedat
Englid sinna tallitat, Omma kerkut paimendat.

2. Olle hole piddaja Meile sinno englisa; Kelä wain
laist tullemast; Kaitsa tairwast üllewäst.

3. Tairwa wäggi armsaste, Heitko meije lerille, Et ei
pässe üssige Kurri meije läwwele.

4. Wäljä minnen sadikus, Koddo tullen warjont,
Olgo engli meije man; Kahio olgo karwemban.

5. **I**ssand, keä meid lunnastit, Alja ärrä karratit;
Anna rahhun elläda, Pattast ello parranda.

6. Israeli wahhi mees, Walwa sinna meijeest; Käni
ärrä willitsust, Anna rohket önnistust.

7. Hoila omma holega, Et ei tulle sallaja Barras mei
le wargille, Tulle kahio honete.

8. Lasse tulla nidade, Englid meije selsille, Kui sa perri
wabbandid, Nink eliaht rarwitsid.

9. Engli tulgo wahhile, Sis kui meije makkame; Köna
din olgo engli ka, Meije koddo kaesia.

10. Temno olgo rohkede Zesustelle kallide, Wahhi
mehhes tullemast, Englid saatnast üllewäst.

84. Die Engel, die im Himmels Lichte. Wiis. 1.

Me engli tairwa walgussen, Kä **I**ssandae sääl kirtwa,
Nink temmä palge selgussen, Ja suren auruun iirwa,
Me **I**ssandast om pansu tääl, Neid latsi hoidma ilma
pää, Ja wäggewäste kaittsma.

2. Mes arm ja heldus om kül se, Mes **Jummal** teep
meil waisil, Et englid hoidjas kaittsjas ke, Meil annap,
nink me latsi, Kä usku puhtast hojawa; Gest wötkem
tedda kirtada, Müid englidega tairwan.

3. Ob

3. Oh sage engli saarnatses, Mi kombest kui ka melest,
Siin ilman, et saäl iggäwes Teil auwo saap kigest kelest.
Ne engli seddä teggewä, Mes **Jummal** tahhap ütjindä,
Mi taiwan kui ka ma päääl.

4. Oh saatke ärrä wäggewäst, Mes **Jummala** meel
wihlap, Mes keläp nida ellämäst, Kui taiwa hulk iks ih-
lap. Kik ilma auwo pölleke, Ja **Jummalat** jis tenike
Hääl meel, kui ne engli.

5. Ke omme luliikmistille Siin melewallust jättäp, Ei
sa se mitte taiwotte, Kus kolm kōrd **Pühhä** laulap Kik
engli hulk nink kōggodus, Ja rōmuga teep auwustust
Sel surel **Jummalalle**.

6. Mo armas **Jesu** walmista, Et woisi ikkes littä,
Se **Jssä**, pühhä **Waimuka**! Ja sulle auwo näütä, Kui
pühhä engli saarnane. Et sa so auwo riklusse, Oh anna
armust! Amen.

85. **Herr Gott dich loben alle wir.** Wiis. 2.
GD, Jssand Jummal, littäme, Nink ni, kui sunnis,
temmäme, Et sa neid englid lonuka, Ke Troni een so
orjawa.

2. Neil om suur paistus, leuhkminne, Nink näggewä so
selgede, Ja kuulwa ikkes sunno hääl, So tarkus täüdap
neide meeld.

3. Ei olle suigmist, hengust neil, Kik ussindus kääp neil
se päääl, So umbre olla, **Jesus Krist**/ Nink kaitsa so waihi
hulkakest.

4. Se wanna siug, nink kurri waim Täüs kaddeust
nink wihha om, Se om iks temmä terwe meel, Et lahhu-
tas so hulka tääl.

5. Mi kui ta hukkot ennemust Kik ilma, mi teep ta weel
tbest, Kerk, sōnna, sädust, ausustka, Hääl meel tabhas
hāeta.

6. Ei hengä temmä sukkuke, Kui louw ta rökkip allas
Pand wörku, keli, Kawwalust, Et risti usku häetas.

7. Ent senni engli walwawa, Ke Jezu perrän tulles
Nink kaitswa risti koggodust, Ja keelwä temmä Kawwalust.

8. Taad oppetap meid Daniel, Ke louwi harwan ista
säääl, Ni sammute ka wagga Lot, Neil engel häddän appis
töt.

9. Ni sammute ka tulle lüht And armo, es te kahjo joku
Neil poisil tulle ahjun säääl, Uts engel tulli appis neil.

10. Ni kaitsap Jummal wäggewäst, Ka täänbä
mönne häddä cest, Meid omme engli läbbi weel, Ke kaitse
jis omma antu meil.

11. Gest kittäme so, Jummal, tdest, Nink tennäme
so iggäwes, Ni kui ne pühha engliska Jks sinno se cest
täwa.

12. Nink palleme, et ikkes weel Meid walimis lasses olla
tääl, So weifest karja paimenda, Kumb wot so sönnä
auwusta.

Jummalala surest armust inimiste wastä.

86. Liebe die du mich zum Bilde. Wiis. 6.

Arm, ke sa mo ollet lonu Ommas palges algmissest;

Arm, ke sa mul önnie tonu Perrän pattu saddamissest;

Arm ma anna hendä sis Sulle ommas iggäwes.

2. Arm, ke sa mo armastanu, Enne kui mo lodi weelst;

Arm, ke sinna libhas sanu, Nink mo saaruatfes ma päälst;

Arm, ma anna hendä sis Sulle ommas iggäwes.

3. Arm, ke sinna suren waiwan Mo cest koolnu risti
pääl; Arm, ke römu saatnu taiwan Taplemisse läbbi
meil; Arm ma anna hendä sis

4. Arm, ke sinna joud nink ello, Walgus, tötte, sönnä
wainu

waim; Arm, ke ollet henge illo, Paas nink på ja armas
hõim; Arm, ma anna hendä sis = =

5. Arm, ke sa mo ihho, henge Henne kølge keutnu
tää; Arm, sa ollet õige kange, Sinno pool om minno
meel; Arm ma anna hendä sis = =

6. Iggäwenne arm, ke sinna Pallet minno henge eest;
Arm, ke lunnastusse hinna Massat ommast rohkest læst;
Arm ma anna hendä sis = =

7. Arm, ke sa mo kutsut jälle harwast wäljå wimåt e;
Arm, ke sinna pannel påle auwo kroni heldeste; Arm, ma
anna hendä sis, sulle ommas iggäwes.

87. **Solt ich meinen Gott nicht singen.** Wiis. 53.
S ma peäs **Jummalalle** laulma, tenno ütlemä? Ke
om kigin as un mulle heldust tahtnu arowalda. Eika

muud kui heldust olle, kummast ligup temmä meel, kumb
ihs tõstap, kannap tää; Reid ke sõänd andwa tälle. Ilma
asja kadduwa, Temmä arm om lõpmata.

2. Mi kui Adler omme poige kattap omme siwuga:
Mi om **Jummal** lige paige Warjus tulnu mulle ka, kui
weel emmä ihhun olli, Nink sai temmält ollemist, Nink mo
ihho ellämist, kumb parhilla weel om mulle. Ilma asja
kadduwa, Temmä arm om lõpmata.

3. Arm om temmä sõänd sunduu, Omme **Poiga** läh-
håta, Et ta mo eest waiwa tundnu, Võrgust minno lunn-
nasta. O sa suggaw armo lätte, Sinna ollet pohjata,
kuis mo meel, kumb kõlbmata, Sinno siwruust woip
nätta? Ilma asja kadduwa = =

4. Temmä annap henge saatjas Omma **Waimo**
niimmule, ke mul õiget teed sün nõudäs Ilma läbbi tait-
wähe, ke mo ussu kimalt läudäs, Tees mo sõänd kindlif-
kus, Gurma wäfte rannotus, Võrgu hirmsõ ärrä sadas.
Ilma asja kadduwa = =

5. Minno henge õnsas tetta Kannap Jummal hõ
kül; Kui mo ihhul johhup hättä, Saap ka temmäst app
mul: Gest kui joudo mul ei olle Hendä essi anwita, S
saap minno Jummal ka Omma wälke näütmä mulle
Ilma asja kadduwa = =

6. Tairvast, maad nink neide wälke Lonu temmä mulle
hääs, Mes mo filmil tulley ette, Tulley mulle õnsusses
Tõpra, rohhi, kapse, willi, Orrun, mõtsan mäe pääl, Tõõn
nink järwen, siin nink sääl, Om mo toitus, jääp weel ille
Ilma asja kadduwa = =

7. Kui ma magga, walwat sinna, Kaitfat Kurja, Kabo
eest, Birgotat mo meeld, et minna Wastset armo sa lo
käest. Kui es olles appis tulnu Jummal omma palgea
Mitmast häddäst päästada, Olles ma jo hukkan olnu.
ma asja kadduwa = =

8. Mitto rasset waiwa kurrat ümbre ajap ilma pääl
Kumb ei olle siski murret, Ei ka kahjo saatnu mul; E
engel appis tulli, Aihe ärrä karwette Sedda waiwa
nouwoke, Kumb mo wasto tõstet olli. Ilma asja kadd
duwa = =

9. Ni kui Eßä siin ei jättä Armetummas omma last
Kui ka johhus pattu tetta, Nink om jälle kahhitsust; Wida
saap mo Eßä tairwan Witsa, ei jõe mõkaga, Minno
pattu nuhtlema, Ja mul andis jätmä waiwan. Ilma as
ja kadduwa = =

10. Eht mo lihhal kül om mõrru Temmä nuhtlus, Kar
ristus, Siski kui ma mõtle perrä, Om se minno õnnistus.
Se om täht, et minno päle Minno sõbber mõtley weel
Päästap ilma wangist tääl, Tõmbap henne pole jälle. Il
ma asja kadduwa = =

11. Minna tija tõttest sedda, Nink ei mõtle kaitse
Sige Nisti rahwa häddä Tunnep tulkand otsake.

se talwe ilm lät möda, Matkap surowi tullemä: Ni om risti
kandjil ka Perräst waiwa rõmu teda. Ilma asja kad-
dura = =

12. Gest et otsa nüüd ei olle, Ei ka tuffand armuse,
Kumba Jummal näüdap mulle; Oh sis tõsta rõõmsaste
Sinno pole omme kassi, Valle sinno hennele, Et ma päiwä
nink ka õ Sinno armasten ei wassi, Senni kui ma sünnä
sa, Kuu arm, kittus lõpmata.

88. Seelen Bräntigam. Wiis. 52.

Henge Põijoken, **Essä** Wonaken! Minna kitta sinno
heldust, Kumb mo tõmbap pattu ellust, Kummän olle
maan. **Jesus** **Essä** Woon.

2. Sinno armo pääal Julge om mo meel; Kui sa hel-
dest minno kaet, Armo rinna päle säet, Sis om julge meel
Sinno armo pääal.

3. **Jummal** ollet sa, Inniminne ka, Sinna wõttit mei-
je lihha, Kistutada **Essä** wihha, Omma werrega, **Jum-**
mal ollet sa.

4. Ussu küündlekest Kelä kistumast, Waimo õlliga mo
woija, Henge sissen usku hoija, Kelä kistumast Henge
küündlekest.

5. Sis jä minna tääl Sinno omma weel, Sinno armo
tahha kitta, Sinno kitten aiga wita, Et ma ikkes tääl Ja
so omma weel.

6. **Jesus** Jesse juur, Sinno arm, kumb suur, Minno
toidko iks nink hoidko, Et mo ilma wiis ei rikku. **Esitus**
om suur, **Jesus**, Jesse juur.

7. Rahho teggija, Sure jannoga Innimiste õnne noud-
sit, Kui sa henge heiten heiksit: Zanno tunne ma, Rahho
teggija.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Ommatsid, ke
sinno tundwa, Sinnust risti nimmi kandwa, Kummil ar-
mas sa Omma rahhoga.

9. Ke siin ilmale Koley õigede, Ussu ello perrã nõu
wap. Kul se pea tutta jõuwap, Et om kahjota, Jlmast
lahkuma.

10. Sinno hara ma Kinni jätmata, Ei ma eal sinno
jatta, Enge ussu hõlma wõtta, Gest et ussun ma Sinno
kätte sa.

11. Kui ma risti al Pea ikma taäl, Rõmustat sa minno
essi: Sinno kibbe silmä wessi Pea lõppetap, Mes mo
kurbastap.

12. Kui mul jälle rõõm Henge sissen om, Rõmustat sa
hendã ütten, Senni kui mul aiga pitten Taima rikin om
Henge sissen rõõm.

13. Siin om teotust, Sääal meil auruustust, Mes ma
siin weel ussun oda, Sääal ma nãe nink kätte wõtta. Per
rãst teotust Tulley auruustus.

14. Armas **Jesiken** / Anna taplussen Mulle joudo
ãrrã wãarda, Nink so woimustt kinni haarda; Et mul
rõõm nink õn Saap so woimussen.

15. Sa mo auro nink õn, Kallis lilliken, Ei ma tahha
muud siin tetta, Kui mes sul om armas nãtta, Kallis lilli
ken, Minno auro nink õn.

89. **Ann feut euch lieben Christen gemein.** Wiis. 1.
Muid risti-rahwas rõmusta, Nink karlem üttel meel,
Et meije ütten rõmuga Kik laulam' üttel keel, Mes
Jummal tennu meile hãad, Nink temmã sure immes
tõõd, Om kallist temmã saatnu.

2. Ma olli wangin kurratit, Nink surma kätte samu,
Mo pat se teggi waima mul, Mes lomustt mulle jãnu,
Ma satte it's ka suwõembã, Es olle ello hãddatã. Pat
olli minno riknu.

3. Mo tõ kik olli kõlbmatta, Nink olli rikkut ãrrã, Ne
Jummala een es saifata, Kik hã jãi minnustt perrã. Mul
olli

ollini suur willitus, Et mulle tulli hukatus. Mul olli
pörgo minnä.

4. Sis olli Jummal hallelit, Mo sure häddä päle,
Nink olli mulle armolit, Tahht pästä minuo jälle, Käänd
Jhā mele minno peol, Täl tööst es olle tühhi hool. Ta
parrembat and ärrä.

5. Se Jhā üttel: Niüd om aig, Et peä armoheitmä,
Oh! minne minno armas Poig Neil' waisil önsust näüt-
mä, Reid pattust wäljä arowita, Nink surma neid' eest
kakkistä, Nink las neid soga ellä.

6. Poig saije sönnawötlikkus Sel Jhāl, tulli taiwast.
Sai minno welleš sundinus, Päst minno ärrä waiwast.
Ta pididi wälke sallaja, Wöt waisel kombel köndida;
Tahht kurratit siin wäardä.

7. Mo wötta kinni ussuga, (Se olli Poja kōme,)
Sis saat sa jämä hukmatta, Sest minna to sul' öune.
Ma olle sinno perrändus, Ei sa so minnust willitus, Eht
kurrat ärrä käänmä.

8. Mo werd saap temmä wallama, Nink minno ello
wötma, So hääš ma seddä kannata, Sa peät se pääl'
wötma. Mo ello neläp surma niüd, Mo öigus kannap
sinno suüd, Se läbbi saat so önsäš.

9. Mo Jhā mannu taiwatte, Om mul sest Ilmast
minnä, So eest sääl palle rohkede, Sul' sata Waimo
lännä, Ke sinno häddän römustap, Nink minno tundma
oppetap, Nink tötte sissen sadap.

10. Mes tettuš sai nink oppetus, Sul' ilma pääl' sin
minnust, Se Jumm' la auruš täüdetus, Ka peap sama
minnust. Liig-sadussid sa taggana, Mes sinno önsust
kottowa, Ma ütle seddä wiimselt.

10. O Jesu Christ mein schönstes Licht. Wiis. 44.
Shelde Jhānd Jesus Krist, Mo walgus rööm nink
warra,

warra, Ni armastat mo süddämest, Et ma ei moista ärrä.
 Oh anna et ka süddämest So armasta nink kitta, Appihet
 ka, Nink kui so perris lats, So pole ütfind hoiija.

2. Oh anna, et ei middäke Mo södamette tulgo, Sin
 sinno arm, se ennege Mul warras, auwus olgo. Te tulla
 jäs kii, nink kela se, Mes mo woip lahhutada sinnu ärrä.
 Et woif mo meel nink tö So armo fisse jada.

3. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu
 mulle: Kui temmä jääp mo ön nink rööm, Ei tulle kurbus
 mulle. Oh ärrälasko middäke Mul nättä, tutta, kuuda,
 armastada, kui sinno kallist arm. Voit seddä kassas
 tada.

4. Oh et se kallis kerge hä Mo söand kobbalt täüdas,
 Nink omma pühhä tullega Mo henge waimo läüdas. Oh
 lasse mo ka walwada! Se kallist warra hoita S nink päi
 wä, Et kurrat hirmoga Es woifi kaotada.

5. Sa ollet armas **Jesu Krist** Mo sü eest surma läp
 nu, Nink ollet waiwa, häddä, rist Mo henge önnes nännu.
 So teoteti, waiwati, Oh te et sinno harwa Eöhhes jäwa
 Mo meelwallasi, So jälle armastada.

6. So werri, kumb om walletu, Din kallis, hä nink pühä
 has; Ent minno süddä pürretu, kalga, kurri, pattu sug
 aust. Oh las so werre tikkaken Mo kalge söand murda,
 Pehmes tetta, Et woif mo süddämen So armo wälke
 nättä.

7. Oh et mo süddä wallal saas, So werre hiiga
 wotta, Kumb minno pattu perräst taas Säääl anam
 olli nättä. Oh et mo silmä rohkede Wet woifi pissesi
 dada, Alma jada, Kui ne, se heldeste Eösi tahtwa arm
 mastada.

8. Oh et ma kui üt latselen So perrä nakkas joostma
 Ni karwa kui sa **Jesuken** Mo wöttas üskä tösta: So
 mag

maggus arm sis löpmatta Mo henge üllendago, kinnitas
go, Et ilma otsata Sult kängest kinni jägo.

9. Oh tõmba mo nüüd armsaste, So mannu minno
tõmba: Ma jõe sis ka noppeste. Sul sõänd, suud ka
anda. Ma üürwä sinnust hennest Se rõmo häle
kuulda, kumb kii hättä, Nink pattu sõamest Woip pea
lõppetada.

10. Mo rõdm mo õn mo walgus ka, Mo ello nink mo
warra, Oh wõtta ommas minno sa, Mo ärrapõlgo
ärrä: Sest minna ilma sinnota Ei löwwä minnisuggust,
ei ka ainust, Mes mo wois rõmusta, Kii teep mul enne
lurbust.

11. So kääst saap mo hengese rõdm, rahho, hengä
minne. Oh olle armas **Jesuke**, Mul ikkes armolinne.
Sa armo tulli lauda mo, Te terwes pattu harwa, Ne
mul terwa Suurt wallo löpmatta, Et minno silmä ikwa.

12. So arm, mo Dünssteggija, Om ennämb kui kii
assa, Se om mo täht, mo päiwlik ka, Mo lätte, kusi woi
üürwä, Mo maggus wiin, mo kostotus, Kui kõhto
ette tulle, So een olle, Om se mo ehhitus, Mo kõdda, kun
ma ellä.

13. O, armoken, kui tagganet, Mes sest mul saap et
ellä? Kui sa so armo wähhendät, Sis kõhhalt hukkan
olle. Oh! anna et ma kõrwäste Se perrä wõisi nõuda,
Sa so löida, Nink kui jo löidnu se, Ei eäl mahha jättä.

14. Sa ollet minno armoga Jks henne perrä tõmbnu,
Mo henne ommas arwõt sa, Kui kurja teid weel käänu.
Oh lasse nüüd mo sinno hool, Nink armo juhhatada,
minno sata, Et ikkes wois mo pool So armo wäggi
kasta.

15. Mo saisust, kumman ellä mä, So arm ikk ehhitago:
Kui johhu ka saäl effima, Jäl' paigalle mo saatko: Se

olgo hä nouw andija, Hääd tettä oppetago, Vattu keelga
Nink omma wäega Mo pea umbrekäändko.

16. Se olgo murren minno rōdm, Mo wäggi kui
nōrkas, Kui wimāte mo nelāp surm, Nink peā sam
mullas, Sis **Jssand** Jesus tulle sa Mo pāstma ārr
birnuust, Et ma pōrmuust Sis tōsse rōmuga, Nink rā
watte lā armuust.

91. **Herr Christi der einige Gottes Sohn.** Wiis. 17.

Drist/ ke ainus ollet **Jummal Poig** iggāwest, Sa
Jssā swāst tullet, Kui kirri ütley sest: Se had-
te heldest Meil paistap kawwēst selgest Rīg' tōiste tāhē
eest.

2. Ke ikles ollet olnu ūts **Jummal** iggāwest, Nink
wiimselt ilma' tulnu Sest ruhtast nāūtšikust, Nink kande
nu surma waiwa, Ka wallal' tennu taiwa, Jäll' ello
faatnu meil.

3. Ann' et me kindmālt woime, So tutta ilman weel,
Nink armo sissen kāume, Ka lodam sinno pāäl, Et maistap
mehe swā So maggusust siin pea, Nink sinno himmuustap-

4. Sa lige assa Loja, Sa **Jssā** wäggi tōöst, Sa armas
ōnne toja, Ke ellāt iggāwest, Meid tōmba henne perrā
Meelt, mōttet kånā ārrā, Et ne ei essi sult.

5. Meid tappa armo lābbi, Nink jälle ārrātā, Meist
kånā pattu hābbi, Et woime ellādā Siin puhtast' **Ilman**
pāle, Ka siiddāmet nink mele **Jss** tōsta sinno pool'.

Jummala lomisse teust.

92. **Geh aus mein Herz und suche Freud.** Wiis. 18.
Mo siiddā olle rōmus niūd, Nink kae loja kamin
tōōd Sel rōōmsal suwwe ajal: Nāts rohho aiin
hāntsewa, Nink nāūtwa hendā chtegea Niūd figen pa
gan lajal.

2. Mõts lehte paksum laotap, Üts haljas tek nüüd kat-
tap maad, Se om kül kaunis nättä. Kik lillikesse kas-
wawa, Nink illusaste häitsewa, Ni Jummal wõttap
tettä.

3. Kik linno pissetellewa, Nink omma laulo ajawa, Ja
omma Lojat litwa. Se sissas, rästas, pihhoken, Se käge
go, hüt nink leoken, Kik mõtfa laulden täitwa.

4. Saap kaana munne haudunus, Väastlenne pessär
poigenus, Sis omme poige södwa. Se pödder kargap
kerjeste, Käüp hama möda rõõmsaste. Kik omma aiga
teedwa.

5. Jõõn, ojan wessi mullisep, Ja wattutap nink kerdes
lep, Se om hä nättä, kuulda; Om liggi man ku haina
ma, Kuu laste karja sõtawa, Nink wõtwa rõõmsast
kuulda.

6. Ne mehilese ussinast Nüüd omme taru täitwa
meest, Nink lendwa umbre kaudo: Ka aunap Jummal
wina-puust So süddämelle kostotust, Nink jorwotuma
mal joudo.

7. Wõld annap wiljä rohkede, Nink saiap õige pak-
sumste, Teep eggämehhel rõõmu: Et aumustas sest Jum-
malat, Ne sure ande jaggajat, Ke temmä käest om sõnu.

8. Ei tahha minna unmeta, Ent kõrwast inelen pide-
wäda, Mes armas Jummal tennu. Kik ma ilm litap
temma tööd, Ja minna laula seddä hääd, Mes minno
film om nannu.

9. Ma mõtle: kui om minnul tääl Ni kaunis assi ilma
dääl, Se ello waisen põlwen; Mes saap weel perräst olle-
ma, Kui same tairwa tulles, Sääl iggärwetsen ellun.

10. Mes rõõm sis sääl saap ollema, Kun Jesust essi
nättäs ka, Ja meije kõrwa kuulwa: Et mitro tuhhat Se
abim, Nink mitto tuhhat Keradim Se halleluja laulwa.

11. Oh peäs ma sääl ollema, Nink sinno man jo ell
ma, Oh helde **Jssa** tairwan! Sis saas ma engli lauluga
So üllendama rõmuga, Siin olle ma iks wairwan.

12. Ei tahha süki elläden, Se ihho murren kõndiden
So kitmist mahha jätta. Mo süddä pürwaw tennoaga,
Kun kottal eäl olle ma, Sul wastid laulu tetta.

13. Mo waimo tairwast õnista, O **Jesu** omma **Wai**
muga / Et sulle ikkes häitse. So armo wäggero sumwe
tõ Mo ussun läütto päiw nink õ, Et sinno heldust maitsa.

14. Te maad so pühhä **Waimule**, Nink istota ma
hennele Hääs puus, Kumb ei lä mahha; Sul aawus
anna kaswada, Nink sinno aijan jureta, Sis om mul,
mes ma tahha.

15. So Paradisin elläda, Nink sinno een iks halienda,
Ma, **Jesus** / ütfind loda: Sääl tahha sinno tenida, **Õd**,
päiwä ilma lõymata. Oh anna, mes ma oda.

Jummala Holekandmisses.

93. **Wer** nur den lieben **SO**et läst **ten**. **Wiss. 4.**
Res **Jummalat** ni lassap tetta, Kui essi tunney illes
wan, Et **Jummal** seddä mahha jätta, Ehl temmät
kül om häddä läen: Sis sinna usku tunnustat, Kui ussut
häddän **Jummalat**.

2. Mes meil sest surest murrest abbi? Mes kaswu an
nap turbastus? Sa läät kül wannas murre labbi, Ei
lõppe sinno willitfus. Kui sinna sijalt muretat, Sis
ennämb wairwa kaswatat.

3. Kif olgo ni kui **Jummal** tahhap, Ke lige asia te
gija. Kui temmät sinno ossa iaggap, Ni peät rahhil
ollema. Kül **Jummal** tijap selgede, Mes tarbis tullep
kelleke.

4. Se **Jummal** / ke meid turbas tennu, **Woi**p peä
jälle

Jälle rõnusta. Kui murre tund om mödä lännu, Sis
tulley Jummal abbiga. Kust sis so meel ei mötleke,
Säält johhuo abbi sinnuse.

5. Eht sinna ellät willitsussen, Sis ärrä möttelgo sest
weel: Et se om kōhhalt tairwa sissen, Kel kaunis võlv
om ilma päääl. Mes meije õnnes arvame, Lät häddäs,
wairwas peake.

6. Kui Jummalal om hõlõsa assi, Nink temmä teep
ka saggede, Et se, kel häste käänu kassi, Saap waises,
santis wimate. Sesamma Jummal arwitap, Et
santist vea rikkas saap.

7. Sis wõtta wiimselt seddä nouwo: Te tödd, nink
palle Jummalat. Iks anna laulden tälle auwo, Kui
sinna kurja kannatat. Ke Jummalast ei taggane, Ei
Jummal seddä unnetä.

94. Befiehl du deine Wege. Wiis. 3.

Mes murret süddä kannap, Nink kurbas lät so meel?
Kui Jummal appi annap, Et sinna kitted weel: Ke
piltwil, tulilõlap Teed ärräminuema, Sel om weel
nouwo nink tunnep Sul teed ka walmista.

2. Sa peät Issä uskma, Sis kassi häste kääp, Nink
temmä tö päääl lootma, Sis so tö saisma jääp. Sest
murrest ei sa abbi, Ei ka sest kurbussess, Ent õige palwe
läbbi Saap appi Issä kääst.

3. Sa armas Issä tijät, Mes kahjus tulles meil: So
latsille kē sät, Mes hä nink tarbis neil. Mes sinna ette
wõttat, Se peap sundima, Ni kui sa essi tahhat, Ni
peap õllema.

4. Kik wõit sa Issand tetta, Sest sul om rohke nouwo,
So tö om häste nättä, So wiis om selge auwo: Kes suttap
wasta panna, Kui tahhap sinno meel So latsil appi anda
Suu häddän ilma päääl.

5. Ehk wöttwa wasta panna Käl hullan kurrati, Et Jummal sissi auna Meil woimust üttege. Mes temmä wöttap ette, Se peap fundima, Mes tahhap temmä mötte, Saap kōda minnema.

6. Mo heng sis loda rōdmast, Niink palle sulgede, Käl Jummal kigest häddäst So päästap heldeste. Se armo tunni oda, Sis tullep abbi sul, Niink peat rōmo sama. Kui kannatet om käl.

7. Oh jättä murret mahha, Ke söand wainwawa: Et Jummal seddä tahha, Et ollet kurbliik sa: So tö ei ole fädä Meid assu Ilma päääl; Käl Jummalal om tedä, Mes kassuus tullep tääl.

8. Kik temmä hoolde auna, Ke tarkast wallitsep, Sis woit sa immes panna, Et tö kil kōda läap. Se wainw saap pea kōntus, Niink mes so kurbastap, Rōdm Jummalast saap antus, Kui omma aiga näep.

9. Ehk temmä weidi wiwis Se rōmo tunniga, Niink näüs jo sinno silmist, Kui tahhas unmeta Meeld sissi ärs rāheitto, Täl om üts Essä Arm. So iust iks kindmäs jägo, Käl tullep pea rōdm.

10. Kui sinna temmä pole Hend hoijat kindmäste, Sis näütap omma hole Kui sa ei mötleke: Niink heldest armust päästap So rässe koorma alt, Mes ürikessep läp hāp So kassuus üllewält.

11. O önnis sa niink auruus, Ke ussut, kannatat: So tätte jääp se woimust, Niink auro verrandāt: Sul Jummal essi aunap Meid urbe lehte tääl: Weel rōmo laulo laulap So waine kurbliik meel.

12. Oh Iffand tulles appi! Me jalgu, kassika So sure armo läbbi Meid wōtta kinnita, Oh löpperatit häddä, Kik önnetust niink rist, Niink auna rōmo nättä Meil rāi wan armolist.

95. **Meine Hofnung** steher veste. Wiis. 6.

Mõnno lotus heljumatta Lõja päle pantu om, Ke mo perratus ei jätta, Olgo mulle waino ehk rõõm. Temmã kãen Om mo õu, Mes ma ihka sõamen.

2. Mes õts waine innimenne Sinno kũl woip arõwista? Kummalus se olles enne Lina tulen soeta. Mes sa naet, Kik mes tet Uri perrast hukka lãt.

3. Lõja arm om õtsind jããdwa, Lõpmata nink õtsata: Lõpra, innimisse toidwa Hendã temmã lãbbi ka; Temmã kãest Same tõõst Barra, ilda õnnistust.

4. Es sin Jummal anna rohkest, Ja ka õlle õldõlõkust, Temmã sure armo pohjast Ellãp so se waine muld; Ma nink tuul Andwa meil Toidust, kui om temmã meel.

5. Kikkem Lõjat surest armust Temmã Poja abbiga, Ke kui potsep sarõwi põrmust Reid wõt hennel walmista. Suur om wãest, Wãggew tõõst, Ke meid toituu, hõiduu hãast.

96. **Warum betrübste dich mein Herz.** Wiis. 43.

Mõ sũddã, mes sa murretat, Nink hendã nida kurbastat? Nink wãrwãt ilma hããd? Oh! loda om ma Jumjala pããl. Ke ellãjid kik toidap weel.

2. Ei tabha se so unmeta. Ent teed mes sul woip pududa; Kik saisyap temmã kãen, Mo Issã nink mo abbi mees, Ke hããdãn saisyap minno eest.

3. Et Issã minnul õllet sa, So lãk sult perrã ei jãtetta, Sul Issã sũddã om. Ma õlle wãins mulla tũk, Mu rõõm lãt minnust õrrã kik.

4. Se rikkas lodap wiisã pããl: Ma Jumjala pããl loda weel, Ehk ma kũl põlleta. Ma ussu nink om tedã mul, Ke so pããl lodap, sel om kũl.

5. Elia eest, kes hõle kand, Nink kallil ajal sũrwã and, Kui wihma es satta min? õts lãst-naine Sidsõnri maast, Kohhe ajetit sa Jummalast.

6. Miet sul nõlg es olles mit, Kui **Jummala** teed sa tallitit, Et tõudeti ta kääst, Sis tõivä kaarna roga sul, Mi hommogult kui õddangul.

7. Kui kaddaja al ollit sa, Üts engel nätti tulleswa, Eõi sũrwä, juurwa sul. Sa lätsit se ga kinnitu, Se mäeni Horeb nimmitu.

8. Es jättä **Jummal** Danielt, Ke anti Louurwo-penu nidel, Omma englit lähhat ta, Nink last tälle söki wiija hääst, Proweti Habakukki kääst.

9. Josef Egipiti müdus sai, Nink Baraonist wang jai, Et peljäs **Jummalat**; Se teggi teddä eßandab, Welle, issä et toost toidetas.

10. Es jättä **Jummal** perrä ka Kolm meest, Ke tulles ollinwa, Omma englit lähhat neil, Ke hois neid tulle kire eest, Nink päst neid lige häddä kääst.

11. Ni rikkas, **Jummal** ollet weel, Kui ollet olnu iggäwel; Ma loda sinno päle, Mo henge polest rikkas te, Sis ma ei holi middäke.

12. Ma jättä ilma auroo kũl, Sa iggäwest enne anna mul, Mes ollet saatnu meil So mõrro surma walloga, Ma seddä sinnust himmustra.

13. Kik mes omi siin se ilma pääl, Kuld, hõppe, auro, ehõ torre meel, Ka rikkus, ilmlie hä, Se püssip uris emege, Ei sada õnsust hengele.

14. Ma tennä, **Keis** / so süddämeest, Et ollet minno õpnu hääst So pühhä sõnnaga. Mul anna ussun kins nitust, Nink minno henge õnnistust.

15. Uuro, Pittus, tenno olgo sul Se eest, mes ollet tennu mul. Ma palle süddämeest, Mo sinno palge selgussõst, Sa ärrätougako iggäwest.

97. In alien meinen **Tharen**. Wils. 24.

N I sundko minno assi, Ni kungo minno kääst, Kui **Jum**

Jummal effiteep. Kui temmä murret kannap, Ja
essi nouwo annap, Käl sis kif häste kōrda lääp.

2. Ei minno tö siin kōlba, Kif minno waino om ilma,
Ei massa minno nouw, Mi olgo kui ta tahhav, Kui tem-
mä pissa jaggav, Sest olgo temmääl ütšind auro.

3. Mes võlve **Jummal** anna, Mes temmä päle pan-
nep, Se om hä minnule: Ei puttü minno wigga, Kui
enne sünnip nida, Kui armsa **Ma** tabtminne.

4. Ma temmä päle loda, Ja teddä melen peä, Ke hoiz-
jav kuisa eest. Kui minna teddä pelgä, Ja sömma perrä
ellä, Ei olle häddä iggäwest.

5. Ja wōtko surest armust Mo västä kigest pattust,
Meid süüš ei arwada. Ei temmä kohhut moista Mo
pattu pääl ni peä, Ent tahhav moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhä, Ja jälle ülles tösse, Kun
olle eäle, Kui häddän, willitsussen, Ehk waisussen nink
tōbben, Saap sönnast römo hengele.

7. Kui **Jummal** wōtras tulley, Ja risti päle vānep,
Sis tahha kannata. Ei sa, kui temmä tahhav, Ja kass-
nqust ka annap, Mul kōorma raffe ollema.

8. Kif temmä hōlel jättä, Kui kōle ma ehk ellä, Kui kās-
sep eäle, Mil ajal arwaw temmä, Kas homnen ehk weel
täambä, Ja moistap aiga ütšindä.

9. Sis olgo süddä rahhul, Mes eäl iobhuo sinnul,
Sis ärrämuretse, Sest sinno **Ma** taiwan Teep nouwo
ligen waiwan, Suur nouw om tōttest temmäle.

Jummala Sönnast.

98 Liebster Jesu wir sind hier. Wils. 7.

Ammas Jesu arwita Sinno sömma häste kuulda, Meeld
ja möttid walmista, Palwid armust wasta wōtta, Sin-
no arm meid walgustago, Ma päält taiwa juhhatago.

2. Meil om selge rummalus, Kui so pöhhä Wain
ei oppe, Süddämen om pimmedus, Ei se hennesest siin löp
pe, Meije kōhheke ei kōlba, Kui sa essi meid ei sada.

3. Oh sa walgus walgussest, Kä meil Jäst taitwa
antu, Te, ma valle süddämeest, Svand, siud ja kōru
wallal. Valwid, laulu, Jesu sinna, Lahe häste kōrda
minna.

99. Nun Horelob! es ist vollbracht. Wis. 7.

Jummal olgo tennätu, Kik om häste kōrda lännu,
Valwe, laulo, oppetus, Jummal om kik häste tennu
Wōtkem seddä meelde panna, Se eest temmäl auro
anda.

2. Läktem kōddo rahhoga, Jummal om meid önnistā
nu, Elläkem sis nida ka, Kuis meid temmä oppetā.
Pöhhä Wain meid juhhatago, Ja meid ennāmb wäl
mistago.

3. Lāme ehl ka talleme, In nink rahho meile olgo,
Andko jalko leiwāle, Jummal kigin abbis tulgo. Urowi
tago önsast kōolda, Ja meid wiimselt taima tulla.

100. Jehova ist mein Herr und Hüter. Wis. 54.

Jehowa om mo henge Karjus, Ei sa mul pudust olle
ma; La södap mo nink om mul warjus, Sāäl haina
ma pāäl armoga: Mo sadap wārski lätte mannu, Kun
ma ik's lambakeisi nānnu, Ke wāssinu nink többitse: Kui
nārwetas mo süddä ärrä, Sis rühhip temmä minno per
rä, Toop ello rohto hengele.

2. Mo sadap öige te pāäl sinnä, Käüp eeu nink ma lä
perä tööst, Kui mul ka pimmedän om minnä, Ja orrun
kunn täüs willisusi, Kun te-ra jälle omma kitta, Kun
shhaka nink orjawitsa, Ei sa ma sifli pelgāma: Sa ollet
mo man minno walgus, So wāäs nink lep om minno
selgus, So olla pāäl ma hengä ka.

3. Üts sömaig tairwa maggusuffest, Täüs röhtust, wäkke winaka, Om mulle walmistet Jesusuffest. Mes söb bra kawwest näggewa? Sa woijat minno römu öllist, Ei tiia ma ka murre jällist, Kui sa mo täudat armoga: Sa listutat mo henge anno, Nink lasset ykrit ette panna, Täüs tairwa maggusuffega.

4. Ei peä meel sis ennämb liikma, So mant mo karo jus paggeda: Kohhes ma waine peäs tükma, So arm lät harwani moga. Surm ihho henge lahbutago, So tunnistus mul enne jägo, Et ma kui lats so maija jä: Se fullane ei jä joht maija, Kes poiga säält woip ärrä aija, Mast a as tedda tairwaha.

5. Halleluja ma laula sulle, Oh helde Karius, maggus Woon! Oh olles tuhhat keeld ka mulle, Ne kittässe so ütten koon. Ent sa ei pürwä paljo keli, Üts siiddä teep hääs sinno mele, Kumb armastap so ütsindä. Mul säräst söänd Jesu aana, Sis minna melen ikkes kanna: So perrält iggäwes ma jä.

101. Was kan uns kommen an für Noth. Wis. 1.
 Mes häddä woip meil sündidä, Kui sa meid, Issand/ södat Se kauni tairwa leiwäga? Nink kilmä wega jodat; Kui sinno Waim meid römustap, Nink kurba henge kostotap, So pühhä Waimo wöest.

2. So pühhä nimme aurouß sa, Käl öiget teed meil näüdät, Ei jättä häddän römuta, Ent essi meid ikk hoi jat. Sest ollem ikkes julge siin, Ehk käl meil johhup sur ma piin, Et sa meil abbis tullet.

3. So kev, o armas oppeja, Meid nuhtlep nink ka oppep, Se rist meist ajap himmo ka, Et pattu kurjus löp pep, Kumb muudo hengel kahjo teep, Nink iht o hukka saatma läap ka yörgu-harwä süse.

4. Üts laud meil sunnust ehhitäs, Mes silmiga me näme

So sönnä ruuwast kannetas, Mes süddämen me sönnä;
 Kui tullep wainlan' tiusama, Sis woip se henge kostuta;
 So Waimu kangešt wäest.

5. Sest sinno arm nüüd süddämešt Jhs tullep meije
 roie Sel ajal nink ka iggäwest, Sa kannat me cest hole,
 Et meije woime ussuga So rikust perräst perrändä, Kui
 sinno verrisrahwas.

6. Meid seddä Jesus arwita, Ke ni woip söänd tettä;
 Et lodam ta pääl armoga. Nink Jhā woime nättä;
 Sefamma nink se Waimu wäest, Ke seddä püwäp süd-
 dämešt, Se laulko röömsast: Amen.

102. O Mensch wie ist dein Herz bestellt. Wis. 1.

M armas kae ussinast, Oh kae warra hilda; Mes
 kasswap sinno söamešt, Kas ohhaka wai wila? Sest
 wilhäst semend tunnus ka, Nink kes om olnu kälwesi,
 Kas wainlame wai Jummal.

2. Om sinno süddä kōwwa te, Kun kääjä päle kääwa,
 Ja ütte terra saarnane, Kun linno semend söwa; Sis
 sinna ärrämötlege, Et om üts tühhi assi se, Nink ärrä
 pandko naruf.

3. Kui semen ärräsölkotu, Nink ärräsötu linnust, Sis
 usk om ärräkaddonu, Ei olle hengel toidust: Kui enne
 sattap kōrwule, Nink süddä ei sa middäke, Sis Ello te
 om linni.

4. Kui süddä pae-suggune, Pat teddä kōwwas tennu,
 Ei semen kasswa sugguke, Sis temmä hukka lännu; Ei
 olle röhkust paele, Ei sa säält wäkke seemnelle, Ei kasswa
 sääl, ei häitse.

5. So süddä kinni murreta, Nink pelšota weel jänu,
 Om wiljale weel kōlbmatta, Ei olle hirno nännu. Kui
 murretat, hend allandat, Nink pallet ussun Jummalat;
 Sis suttitäs heng jälle.

6. Kui

6. Kui ohhaga so sõamen, Nink ello perräst murre;
Sa pürowat ellä rikkussen; Sis om se luggu kurri: Se
pühhä semen läppetäs, Nink asjata sääl kälwätas: Se
om üts halle assi.

7. Ni luggu om kui nouwetas Weel lihha himmo perrä
Ja auro nink rikkus ojitäs, Kumb henge rikkup ärrä;
Sis kaup ärrä iggäwest, Se ello sõnna süddäwest, Ei
kanna eäl wiljä.

8. Me Jummal olgo tennätu, Et hääd maad ka-weel
nättä, Kumb digede om arritu, Nink Jummalalle tedä:
Sääl semen, teddä Jummal loop, Käl sadda kõrräst
wiljä toop, Se om üts puhhas Süddä.

9. Kel kõrwu om, se kuulge nüüd, Nink ärrä hennäst
petko; Ent tunnistago omma süüd, Ja töämbä pattust
käändko. Aig ärrälääp, surm jowway ka, Sul iggä-
wes om koolda ka, Kui om so süddä kurri.

10. O Jesu anna minnole üts katksi murtu sõand,
Et sinno sõnna seemele Sääl olles löidä assend; Et
saassi walmis wiljale, Kumb tairwa kaup mo perräle, Nink
kannap tuhhat kõrräst.

103. Es woll uns Gott genädig seyn. Wiis.27.

Oh! Jummal olle armolik, Meil' omma õnne anna,
Nink tairwa pole sada kil, Meid läbbi sinno sõnna;
Et meil' saap tutrowas sinno nouw, Nink kil, mes sult saap
tettus, Nink Jesus Kristus/ õn nink auro, Meist pagga-
nist saap nättus, Et nemmä ümbre käändwa.

2. So, Jummal/ hellest auroustap kil rahwas ilman
käl, Nink kil ilm hendä rõmustap, Nink laulap eggäl
käl; Et sinna ollet sundja maan, Nink muhtlet seddä
pahha. So sõnna dige roog om kaan, Kumb ei woi
nättä mahha, Kil dige tele sata.

3. So hellest, Jummal, auroustap, kil rahwas, war-
ta,

ra, hilja. Ma kaswatap, hend parrandap, So sönnä
kannap wilja. O! Jummal Iffä / Pojaga / Mink
pühhä Waim sääl tairwan, Meid ma vääl heldest
nuista, Ke olleme siin wairwan, Et röömsast laulam
Amen.

104. Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ Wiis. 2.

Oh Iffand Jesus meile jä, Et öddang sai jo ilmale
So pühhä sönnä walgustus Las meile sada hoit
jetus.

2. Sel wiimsel, kurbal ajal niid, Oh kinnita me se
mid, Et sönnä, sakramenti ke Meil puhtas iäasse otfam.

105. O Herre Gott / dein Göttlich. Wiis. 46.

So sönnä hääl, o Jummal, tääl, Om kairwa pimne
jänu, Kui armogaan meist kuulti maan, Mes Pawel
emme nännu, Mink töise weel APOSTLI sääl, Me Iffand
suust kuulnu. Me tennäm' sest niid suddämeist, Et
meil se aig om tulnu.

2. Et se om käl niid tedä meil, Kui selgede om siltmân;
Sis näüdä weel so armo neil, Ke so niid salgwa ilman,
Mink opwa tööst, mes löwwis pääst, Mink löbbi hukka
läwä. So sönnaga neid juhata, Kik muido surma
jäwä.

3. Kui tahhat sa ni ellädä, Kui risti-innimenne, Sis
ussu se, nink seddä te, Mes ütles Jesukenne. Se aimis
ön so suddämen, Las ikkes armas olla. So lähhembä
ka awwita, Kui täl woip tarwis tulla.

4. Sa, Iffand / te, et sünnip se, So sure armo perrä.
Kelt ledetas, se pästet is, Täl ütfit ei te karrä. Et
tahhap Turk nink Paapsti Turk, So sönnä ärrä needä;
Ei ommete sa neile se, Sest siina woit neid keeldä.

5. Anna Iffand weel so appi neil, Meid umbre käändä
mä tötta, Ke lairwa tääl so sönnä hääl, Ei tahha wasta
wötta.

hõtta, Ent ütlewä, et nemmä ka Ei olle kuulnu seddä,
Ehk nännu kaan so sõnna maan; Oh! se om raffe häddä.

6. Se ust om mul et tõisi kül, Mes Parvel ütley meis-
le: Kik hukka lääp, so sõnna jääp, Ni täämbä, kui ka
heilä. Ehk põllewa ne kawwala, Nink kange kala seddä,
Kui ne ei sa hend' kånämä Partust, sis saap neil häddä.

7. Et Jummal om mo ainus rõõm, Sis surm toop
mulle kastro, Nink Kristus ka om werrega Kik minno
wõlga masnu, Gest tennä ma sa aawoga. Oh! anna
mulle seddä, Mes palle sult, ärräkeeko mul, Kui mul om
surma häddä.

8. Ma loda ka, et Issand sa, Neid ei sa jätmä perrä,
Kelt ilma päääl so sõnna hääl Ei põlleta joht ärrä. Oh!
anna neil so armo weel, Et nemmä sawa sinnä, So palle
ma, las minno ka Siit õnsalt ärrä minnä.

106. *Erhalte uns Herr bey deinem Wort. Wiis. 2.*
So Sõnna hoija, Issand, meil, Paapst, Eurgi
rõõwmist kela weel, Ke tahwa touka üllewält, So
armisa polga järje päält.

2. So Wätkenäüdä, Jesu, sa, O Issand ülle Es-
kanda, So Kristi-Nahwas kaitse hääst, Et se so kittäp
õngawest.

3. O! pähhä Waim / sa Trööstija, Hääd Meelt so
Nahwal anna ka. Kui Häddä meil, sis arwita, Nink
Surmast Ello juhata.

4. Uts wõras Nahwas siin nink sääl, Niüd püw-
wõäp tulla meije päääl, So Sõnna ärrähäetä, Me
Werd ka ärräwallada.

5. Kik neide Nourwo tühjast te, Las puttü neid se kurri
kõ; Neid sunnä Hauda touka sa, Mes nemmä meile
õngewä.

6. Sis saap kül tundma neide Meel, Et meije Jum-
mal

mal elläp weel, Nink arowitap neid wäggewäst, Ke ta
pääll lootwa Süddamest.

SH! anna rahho armoga, Oh! Jummal / meij
a;al, Eest töine rahho-andija Ei olle löidä muijal
Kui sinna Jummal ütsindä.

Anna meije Keistrine niul figille üllembille, Rahho
nink hääd wallitsust, et meije neide al ütte rahholite
nink walli ello woime piddadä, Egen Jummala pelj
sen, nink ausuffen. Amen.

Jummala Kümme Kässust.

107. Das sind die heiligen zehn Gebot. Wiis. 2.

Neid kümme käsku kuulgem niid, Kust tunnus meije
pattu-siud; Neid saije Moses Jummalast, Nink
tdi neid meile üllewäst. Kuriieleison.

2. I. Ma olle Jummal ütsindä, Ei peä niid sul ole
lema. Sa peät minno pelgämä, Nink arowustama
ussuga. Kuriieleison.

3. II. Ei sinni sinnul mäletä Mo pühhä nimme aro
janda; Ent palle jeddä söamest, Nink littä minno ig
garvest. Kuriieleison.

4. III. Sa peät fige majaga Sel säütsinel päiwäl
hengämä, Et Jummal sinnust öigede Woip söänd sad
hennele. Kuriieleison.

5. IV. Kui sa hääd põlroe armastat, Nink pikkä iltä
hinnustat, Sis peät essäl, emmale Sa auwo näütmä
selgeste. Kuriieleison.

6. V. Oh! ellä ikkes armsaste, Nink ärrä tavlo led
däke, So süddä olgo tassane, Nink näüdä armo figille
Kuriieleison.

7. VI. So abbi-kasa peät sa, Kui hendä armsat
piddämä, Kit roppust sinna taggane, Nink ellä ikkes
puhtaste. Kuriieleison.

8. VII. Mes lähembäl om eäle, Sa ärrä puhto
ussike; Ei sunni sunul warasta, Ent toida henda aus
rooga. Kurielleison.

9. VIII. Sund ärrä laasko lobbista, Mes walle om,
eht sallaja. Sa peät wihtma kawwalust, Nink andma
biget tunnistust. Kurielleison.

10. IX. Sul ärrä olgo himmustus Gesti, mes om
töise Perrändus; Te lähembälle mida hääd, Kuri henne
lesä essi teet. Kurielleison.

11. X. Ke laulatet om töisele, Sa ärrä puudko hen
tele. Ni olle pühhas suudamest, Kuri Adam olli algnis
fest. Kurielleison.

12. Meist Kästust peap tuttama, Kuitao sunnis elläz
tä, Kuri meije henda pattuga Ei tahha pörgo tougata.
Kurielleison.

13. Meid armust, Jesus, armwita, Sa ollet Dns
nistreggija; Kuri meije tö om tühhine, Et olleme lik pattat
se. Kurielleison. A. V.

108. Sesamma Laul lähembäste. Wiis. 2.
Eid kumme kästus peä sa, Nink Jummalat its ars
masta, Sa nimme peä ausaste, Nink pühhas päis
wä pühhitse. Kurielleison.

2. Kuri wannambid sa armwita, Nink lähembät ka
armasta. Abb' ello ärrä rikkoge, Nink ärräriisto keds
käte. Kurielleison.

3. Sa waltet ärrä wäjata, Wu majja ärrä himmusta,
Wu naist nink perret, rikkustke, Sa jättä itkes rahhulle.
Kurielleison.

Kristi Ussust.

109. Wie glauben all an einen Gott.
Ei ussum' ütte Jummalan, Taito nink ma loja sisse,
G

Ke essi heitnu **Jhäs** ka, Et ta omme waiwalisse **Eatsi**, ikke woissi toita, Meije ihho, henge kaitsa, Kigest kurjast hä hoida, Et me es woiß wilka maitsa. Ta peap hole me eest, Kik tullep temmä surest wäest.

2. Me ussume ka **Jesust Krist**, **Temmä Poiga** üt nouwust, Ke **Jhäs** man om iggäwest, Dige **Jummal** wäest, auwust; Maarjast puhtast junkrokessest **Söör** innimisseß sundnu, **Pühhäst Waimust** ussu siffest **Me** eest, ke pattu ollem tennu, Om **Jssand Kristus** foolm tööst, **Nink** tösnu ülles ommast wäest.

3. Me ussum **pühhä Waimo** kaan, **Jummal** wäest auwust rikkas, Ke römustap kik kurbe maan, **Andist** ebbitäp ka ikkes **Risti Rahwast**, kumb' **Jlm** kannap, **Peap** iten melen temmä, **Siin** kik pattu andis aunap; **Eihha** peap weel sesamma, **Eaas** ülles tousma mulla seest, **Nink** ello jämä iggäwest.

110. Sesamma Laul wanna Wisi perrä.

Meije ussume kik ütte **Jummal** sisse, **Taiwa** nink me **Loja**, ke essi **Jhäs** heitnu om, et meije temmä laul same. **Temmä** tahhap meid ikkes toita, **Jhho** nink heitge ka häste paimenda; kik kurja tahhap temmä ärrä kaitsa et ütsize wigga meile ei peä sundimä. **Temmä** peap hooll meije eest, hoijap nink walwap kik saisap temmä wäe siffest

2. Meije ussume ka **Jesusse Kristusse** sisse, temmä **Peap** ka meije **Jssanda**; keä ikkes **Jhäs** man om üttsuggum **Jummal** wäest nink auwust; om **Mariast** puhtast jumkrust töisitseß innimisseß sundinu, läbbi **pühhä Waimo** ussu siffen, meije eest, kumma ollime ärräkadonnu, risti pääl ärräkolu, nink om surmast jälle ülles-tösnu, läbbi **Jummal** wäe.

3. Meije ussume ka **pühhä Waimo** sisse, keä **Jummal** om **Jhäs**; nink **Pojaga**, nink lige kurbide römustajad innim

nimmitäs, ke kaunid Audid annap, nink kil risti-rahvast
ma päääl ütten melen peap. Siin sawa kil pattu andis
antus, meije lihha peap ka jälle ellämä. Seginatse wais
wa perrä om meile walmistetu üts ello iggäwesk.

Pühhäst Issä meije palwest.

- III. Vater unser im Himmelreich. Wiis. 18.
- S**A kasset, Issä / pallelda, Nink sinno appi heigada,
Ke ellät taima rikkussen; Oh! lasse meid ka süddä
men kil palwid tettä öigede, Kui meije suga palleme.
2. Oh! lasse pühhä elloga Meid sinno nimme pühhen
dä; Las jädä meile selgeste So pühhä sonna allale, Et kaus
wölsi-oppetus, Nink löppey rahwa rummalus.
3. Las ossa sinno rikkusfest Meid sada sin nink iggä
west. Sa tahhas omma **Walmuga** ka meije süssen
ellädä. Ze pörge-wäkke rammotus, Et kaswaw sinno
koggodus.
4. Siin ma päääl sundko nidade, Kui taiwan, sinno
tahtminne. Kui meile johhup willitsust, Sis anna, **Jf.**
land / kannatust. Kil meije tahtmist tallita, So mele
perräst teggemä.
5. Pä-toitust anna rohkest, Nink leibä meile figille.
Oh! Issand hoija tullest, weest, ka waino, kalli aja eest,
Et rahho-pölwö näeme, Nink ahnuffeta elläme.
6. Las andis sada annetus kil meije pat nink essitus, Et
meije töine töisele Hääl melel andis anname, Nink öigen
tahhan elläden, Töist armastame söämen.
7. Meid ärräjätkö abbita, Kui kurrat nakkap kiusama;
Kui ilm meid patma hukkutap, Nink meije lihha kihhotap,
Sis anna joudo körwaste, Et ussum meije wäwäme.
8. Sa tahhas, Issand / armoga Meid kurjast ärrä
pöwöita. Oh! ärrälasko keddäke Meist kigist sada pör-
gutte;

gutte; Ent wõtta meije hengekest So armsa kätte iggä
west.

9. Amen, se om' üts kinnitus, Nink meije ussu tunni-
tus, Et Jummal kulep heldeste, Mes meije temmäst pal-
leme. Sest laulame nüüd rõõmsaste Amen, se sündu-
nidade.

Pühäst Ristmissest.

112. Christ unser Herr zum Jordan kam Wiss. 37
ME **J**hand Krist Jordani jõöst, Et **J**ssä meel saap
näutus, Sai ristitus Johannessest, Et temmä käl-
saap täutus. Se tetti meite mõstmisses, Meist mõste
pattu habbi, Nink mõero surma upmisses, Temm' omma
werre läbbi, Hå wastse ello tarbis.

2. Sis kuulge nüüd, nink moistle häst, Mes ristmisi
kussup Jummal / Nink mes üts peap uskma sest, Nink
opma, ke om rummal: Et Wessi olles, Jummal tabh
Ei sisti paljas wessi, Ka sõnna sinna mannu saap, Nink
pühä Waimo kassi; Se om siin ristjä essi.

3. Meil seddä Jummal näitnu saäl, Käl tähtest nink
ka kelest, Kui kuulti tawast **J**ssä hääl, Jordanil, heldes
melest, Kumb laus: Mo armas **P**oig om se, Mul om
imeel to päle, Se saap teid saatma õigede, Sest kuulge
temmä häle, Nink kauge temmä perrä.

4. Ka Jummal **P**oig om essi tääl, Üts õige Jummal
ne, Se Waim ka tawast tullep pääl, Kui kaunis
wikenne. Et seäme kif uskma weel, Kui ristitäs me
täambä, Kik kolm Personi ristnu saäl, Se läbbi tabh
nemnä, Me man siin Ilman olla.

5. Me **J**hand Krist käst sullasid, Meil seddä an-
tedä, Et surma se om hukaret, Ke umbusku taht jõe
Ent ke siin ussup õigede, Se saap sest õnsas Taiwan,
wa

waſtne innimen' om ſe, Nink ei jä ſurma waiwa; Ent
elläp ikkes römun.

6. Kel lotuſt puus ſe armo pääl, Se pattu al om wai-
wan, Nink hukka pantu ikkes weel Sel ſurmal' pörge-
hawwan. Ei awwita hä ello mit', Eö hukkan om kui
näme, Kik perris-pat teep tuhjäſ müüd, Nink ſiſſen ilmal'
ſame, Ei woi hend' eſſi päſtä.

7. Silm ütſinda wet paimendaſ, Mes inniminne
wallap, Uſt Waimun wälke tunniſtap, Mes Jeſu werri
kaldap, Et riſtmin' om ütſ werrew kairw, Eeſt Jeſu
Ariſti werreſt, Miſt ſüttitäs kik mei e waiw, Mes meile,
pattu perräſt, Adamiſt nink meiſt tuſnu.

Pühhä öddango Söömajast.

113. Jeſus Chriſtus unſer Heyland. Wiis. 41.

Jeſus Ariſtus meije päſtä, Iſſä wiſha ärräwötjä,
Se wöt mörrö ſurmaga Pörguſt meid ſiin lunasta.

2. Et ſe es woif meleſt minnä, Süwvä, juwwa meiſ'
and tännä Omma ihho leiwä man, Omma werd ka
wina gaan.

3. Sel, ke lawwal' tahhap tulla, Sünnis häſte wal-
miſ olla; Seſt ke kur, aſt' ſinnä lääp, Ello eeſt ſääl ſurma
ſödp.

4. Kittä heldeſt omma lojat, Et ſe and ſul' omma Poja,
Ke om ſinno aſſemel Koolnu riſti-kanno pääl.

5. Sinna peät uſkima ſeddä, Et ſe roog ſel hä, kel häd-
dä, Kel om raſſe henge koorm, Ni ſuur waiw, kui öige
ſurm.

6. Ni ſuurt önnä Iſſäſt taiwan Oſſip ſüddä ſuren wai-
wan, Kel uſt ei ſa ollema, Tänn' ei pe' tullema.

7. Temmä ütlep: Tutge waiſe, Wöſke armo mehhe,
waiſe. Ariſt ei kōlba terwele, Temmä Nourw lat wa-
tulle.

8. Kui sul olles abbi olmu, Mes ma olle so eest koolmu?
Se roog sis ei kolsba sul, Kui sul essi appi kül.

9. Kui sa kindmält ussut seddä, Nink ei salga omma
hädä, Sis sa ollet walmistu, Nink so heng om södetu.

10. Omma usku ülles näüdü, Welle päle armo heidä
Et ta sinmust appi näep, Ni kui Jummal sulle teep.

114. **Jch komm jekt als ein armer Gast. Wiis. 1.**
Ma tulle armas Jummal niüd, Et sa mo kutsut wõ
ras, So lawwale, kun kallist hädä Mul walmistat
om warras, Kui nälg om minno hengele, Kui janno minno
waimule, Et hädä päle tulley.

2. Mo henge hoitja ollet sa, Sa kōrwast hole kannat,
Sa ollet ülles piddäja, Ni kui sa essi tunnet, Sa ollet te
wäs, kairvus ka, Ke södap, jodap armoga Meid, Ke so him
mustawa.

3. Sis wõtta õige karjuske Mo henge jahhutada, Ja
sata taima warrale, Sädä seddä kostutada, Sa arma
lauda walmistat, Sa ligil seddä ehhitat, Ke sinno päle
sootwa.

4. Kui wonakenne otsi so, Mo henge karjust tagga,
So ello Manna södap mo, Kui nälg mo waiwap wäega,
So kallis werri jodap ka, Ei ütse woi lahuta Mo sinno
armust ärrä.

5. Kui pödral surest pallawast We janno päle tulley,
Et temmä külmä lätte seest Sis janno ärräajap, Ja
wäega minna himmista, Et pattust wallale ma sa, Ja
rõõmsas sinno läbbi.

6. Kik ennämbeste himmutse, Ja palle enne seddä, Et
fik mo pattu kahhese, Seest ne mul terwa hädä, Mul õi
get usku anna ka, Mo õignissega ehhita, Et süddä rahhu
oll es.

7. Mo sõänd wõtta tõmmada Seest ilmast taima pole

Et ilma joht ei armasta, So arm mul tulgo meelde, Et armasta ka lähhembät, Nink wihha löppep sädamest, Mi kallist roga wötten.

8. Mo seen ei olle middäke, Kui selge wattu wigga. So man ei olle üssige, Kui pühhä puhtust löida. Mo sissen om se hukatus, Ent sinno sissen önnistus, So pühhidega taiwan.

9. Mul wastset söand walmista, So pühhä Waimo läbbi, Nüüd jägo minnust mahha ka, Kik kurri tö ja häbbi. Mo meeld ja möttid juhata, Kas kurja himmo kadduda, Mes enne teije minna.

10. Sis tulle armsast minnule, Mo kallis henge warra, Ma anna suud nüüd sinnule, Oh ärrä põlgo ärrä, Mo söand, Kallis Pöi, olen, Et ristil pääl ni kalliste, Mo ollet ommas saattu.

11. Suurt Tenno olgo sinnule, Mo armas Lunastaja, Ma armasta so öigede, Ja oda seddä aiga, Et sinna ello jaggaja, Sädäl tige önsa rahwaga, Mo taiwa lawwal tutsut.

115. Schmücke dich / o liebe Seele.

Minno süddä rönustelle, Jättä wattu kombid jälle, Jättä ärrä pimmedussfest, Minne wälja rummalust fest, Jummal tutsup sinno lawwal, Te so söand temmal wallal. Jesus tahhap önsas.tetta, Nink ömajja so seen wötta.

2. Minne, jouwa ussinaste, Walmista nink pühhi häste Söand henge kosti: alle, Sinno helde Jesusselle. Ärrä jägo tullematta, Puhka, palle wirwimatta: Tulle, tulle Jesutenne / Ja mo ommas, armokenne.

3. Kallist asia kallis petas, Ja suur rahha se eest pütas, Sinna helde armastaja Jaggat omme audil ilma,

Seft et se om arvomatta, Mes sa kinkit rassumatta, Kik se ilma kuld ja warra Ei woi seddä massa ärrä.

4. Oh mes himmo tulley päle, Kui so heldus tulley meelde, Jesu/ kallis hallestaja, Zinnimijte leppitaja, Oma ma ihhoga mo sötat, Omma werrega mo iotat, Jummal tulley minno sisse, Elläs minno waimun essi.

5. Belg nink rööm om minnul nättä, Ja ei tijä mes muult tetti, Se om ärrämötle matta, Se om ärräntlematta, Zinniminne ei woi teda, Ei ka seddä ärrä nouda, Mes se wäggew Jummal lonu, Kui ta seddä roga tonu.

6. Leiwä, wina wasta woetas, Winka ihho, werd meel antas, Mitto tuhhat seddä söwä, Mitto tuhhat seddä jowa, Ommete se saisap terve, Jaetas nink om iks allat, Kenne tarkus seddä moistay, Kui ei Waimo walguis paista?

7. Jesu minno öige ello, Jesu minno rööm ja illo, Jesu öige suremb warra, Ärrätaggane mult ärrä Minna latta pölowil mahha, Hinnustaja ja pallo seddä: Lasse seddä kallist roga Mülle hääs, sul auwus wötta.

8. Aemust tullit taiwast essi Lunastama inimissi, Omma henge ärrä annit, Kasse risti meel kannit, Kaldsit omma kallist werre Ilma wattu perräst ärrä, Se mo jodap dunnistusses, Sinno armo mälletusses.

9. Jesu/ kallis henge toitiija, Jesu, wattu ärräwoitiija, Te, et ei sa hukkatusses, Ma so lawwa ossalisses, Sinno arm mo melen olgo, Ja mo söämette tulgo, Et ma nida, kui sin waiwan, Ja ka sinno ommas, taiwan.

116. O Jesu, du mein Bräutigam. Wils. 2.
 O Pödiges, Issnd Jesus Krist/ Ke sinna armust minno east Sääl pu pääl surma kauratit, Nink wattu wölga listotit.

2. Mo mille sanno lawwale, Kui waine kurbist paritane,

tane, Ma olle haige joroweto, Oh Issand ärrä põlgo mo.

3. Se Arst nink Walgus ollet sa, Uts helde mees nink rikkas ka, Uts pühhas lätte rojatsil, Uts saja reivas usk-
likkul.

4. Sis palle ma so Issand nüüd, Oh süttita mo henge süüd, Te puhtas, mes om rojane, Lääbi so armo paistusse.

5. Mo pimme sõänd walgusta, Nink läüda ussu künält ka, Mo waisust kána riklusses, Mo lihha kela kurjussest.

6. Et ma se taima leibakest, Jummalat nink Zinnimest, Bois süwra allandussega, Se man so armo mäl-
leta.

7. Kik kurjust pühhi sõamest, Nink läüda ussu armo hääst, Kik hääd mo sissen soeta, Et ma sul auruus ellä ka.

8. Oh anna kii mes tullulik, Nink kela kii, mes lahjo-
lik. Mo henge sisse tulle sa, Et ma iks üts jä sümoga.

9. So sõõmaig andko kinnitust, Et pattule saas lõp-
petus, Et ma saas pattust wallale, Nink maidjas Est-
armoše.

10. Oh pilla henge wihtajid Ni nätwid kui ka sallajid.
Hääd ettewõtmist kinnita Mo sissen omma wainuga.

11. Mo ello kombe, wiis nink meel, So mele perrä olgo
tääl: Et ello päwi rahhoga, Ja kriislikkult woi lõppeta.

12. Senni kai ello Kunningas, Ma sinno mannu tai-
wa saas, Et ma so lawwal iggäwes Säääl kaus nink henn-
da römustas.

117. Gott sey gelobet und gebenedeyet.
Sü, Jummal, olgo kuttus, auru nink tenno, Ke meil
roga ollet tennu So ihhus, nink so werrest ka ni hel-
dest, Meil se tulgo õnnek selgest. Kuriieleison.

2. Lääbi sinno ihho, Issand Kristi, Kumb so enmääst
Maarjast tulli tõõst, Meid so pühhä werrega, Kigest häd-
dast arwita, Kuriieleison.

3. Se pühhä ihho me eest surma pantu, Et se ello meik
lest antu, Surembat armo es rooi ta meil tettä, Se ei
sünni melest jättä. Kurielleison.

4. So arm, Issand, seddä teggi sul, Et so werri meil tel
immet kül, Niuk mas kük meije süüd, Et meil Jummal
helde nüüd. Kurielleison.

5. Meil, Jummal, andko omma armo, õnne, Et me
kulem temmä kõnne, Nink woime wellelikkun armun olla,
Et se roog meil hääß woif tulla. Kurielleison.

6. Issand, meil so Waimo jättä weel, Et se meile an
nap diget meelt, Et risti-rahwas maan, Elläs häste rah
hogaan. Kurielleison.

Tõisitsest nin kawatwalaft Risti rahwa ellust.

118. *Erleucht mich Herr mein Licht.*

MD Walgus walgusta, Ma olle hennest rummal, Et
tunne hendä ka, Ma tijä seddä kül, Üts tõine järg om
mul, Ei olle siski weel, Kui sünnis olla tääl.

2. Ma elli ennemust kül suren henge rahhun, Es tijä
kurbusfest: Nüüd om kük süddä täüs, Et hennel koormas
näüs; Wes enne minno rõõm, Se nüüd mo murre om.

3. Ei ilmi k hädä woi Mul seddä murret sata, Sest
minna tijä jo, Et mul häid sõpru weel, Ei tunne wainlast
tääl: Om terwus ihhule Ja toidust rohkede.

4. Oh se om henge piin, Kumb sõamest keep wõälis, Nink
sõõp lukonti siin, Se taplep minnoga, Et mul om teedma
ta; Kas usk om sõamen, Nink minna Jesussen.

5. Ei olle ussu tõ Ni sagge kui se nimmi, Se se om ü
sündä, Wäärt nimme piddada, Ke Jesu wäega kük
himmo koletap, Nink Jesu jällün kääp.

6. Se näüs suur pettus mul, Kui seddä mõtlet enne, Es

se om ussus kül, Kui roppe pattu eest Hend hoijat kigest
wäest, Mes ka ne paggana Häu verräst teggewa.

7. Se näüdäp **Kristust** tööst, Ke terweni jääp tälle, Kel
tigge ilma lust, Kif rikkus aaw nink hä Ei olle middäke,
Nink ütlep: **Jesus** om Mo ainus lust nink rõõm.

8. Se om se ussu hääl, Ja temmä pallaw himmo; Mo
Jesus olle tääl Mo raas Mo kilp nink aaw; Mo saatko
sinno nouw; So perris olle ma, et sa mo ostnu ka.

9. Ke se man petma lääd, Ei ussu digest mitte, Ja wih-
kap **Jummalat** / Kif lotus om üts rõõm, Kui päle tullep
surm. Se ussu pohhi om se ainus **Jesu** arm.

10. Siin usku puus mul weel, So arm es olle digest
Weel senni tutwa mul, O **Jssand Jesu Krist**: Et mul
se ilma lust It's armsamb olnu weel, Kui sinno aaw nink
hääl.

11. Mo süddä ärräne, Ma peä digest ulgma, Ei muudo
hengust sa, Kui: salga puhtaste, Mes armas lihvak, Nink
wõtta **Jesust Krist** / Sis om kif tettu hääst.

12. Kas sinna mulla tük Sel kunningal hend kelat, Kent
perrält siin om kif, Ke tark nink rikkas ka, Ke kige üllemb
hä, Ke ilma teggija Nink üllespidada.

13. Kui ütškõrd löppetus Sel maal nink tairwal tullep,
Sis jääp ta iggawes Ei kole eäle, Ei tija hauda ke, Nink
ke täll tutwa om, Sel om üts jäädwa rõõm.

14. Ke leymatta siin jääp, Nink kolep nida ärrä, Hend
põrgu harwan näep, Ei löwwa **Jummalat** / Eht ikkes
ennämb wet, Kui suren järwen om, Es tulles siski rõõm.

15. Kui **Jummal** pürowap nüüd Soga siin ärräleppi,
Sis ärrä wiinogo mitt, Mo heng, ent ütle ni: Sul minna
shwritse Heng, ihho waimuga, Rõõm, aawo keelmata.

16. Te, mes sa tahhat mul, Kui ma sa enne walmis,
Siin aawus, ehtes sul, So nimmel elläda, So õnsust
pid.

pidada, Pühhändet-siin nink saäl, Hä mul, mes waja weel?

119. **Lihha nink Waimo tapleminne.** Wiis. 18.

Some kelest ma keelde ümbre tettu.

S tulle risti-innimen, Nink mötle perrä soamen, Kui waim nink lihha taplawa Siin ilman tõine tõisega; Se lihha puuwäp essida, Waim om tall wasta pannaia.

Lihha. 2. Se lihha ütley waimule, Oh anna woi must minnule, Se ilma wiis om armas mul, Se tawwa rikkust sa ma kül, Ma tahha lustiist ellada, Eht sa ma sissi õnfas ka.

Waim 3. Waim kostap, ütley lihhaile, Ei lä se kõrda eäle; Oh mötle, mötle innimen, Mes sinna tootit ristimis sen, Sa wandst ärrä kurratit, Kik tühhinst nink pattu tööd.

Lihha. 4. Se tigge lihha wastotap: Mes immer waim mul kolutap, Kas mul ei olle luppa tääl, Et rõmmis olle ilma pääl: Ma woi kül tantši, mängida, Ei ka ma sega pattu te.

Waim. 5. Waim pannep wasta tarkaste, Ma leina sinno halleste, Sa ellät ilman rõmuga, Nink peät ütsefõrd pallama Saäl pörgun, tun se rikkas mees Jo sanu waiwa rõmmu eest.

Lihha. 6. Se lihha kostap wiuhoga, Kik rahwas nida teagawa, Neil om hä meel, kui warra kæn, Nink rõõm se ülle soamen: Kas sinna tahhat ütjinda Ni waaste ilman ellada.

Waim. 7. Waim pannep wasta kangeste, Nink tunnistap ka selgede, Et rahha meid ei awwita, Kui ilma peame lahkuma: Mes sul hääst ellust appi om, Kui sul sa saäl tawwan rõõm.

8. Ei kole heng joht ihhoga, Ent peäp pima minnema, Se

Se ihho saap ka elläwas, Nink lohto ette kutsutus, Kui sa niid ellät kirjaste, Sis lät heng hukka, ihhoke.

Lihha. 9. Se lihha kostap murrega, Nink ütley waimul peljoga: Oh jättä minno rahhule, Sa wairwat minno ennege, Ma jä jo haiges, kurblikkus, Kui pörgust mul saap kõnneldus.

Waim. 10. Oh et sa pattu kahhises, Nink se sul wäega haiget tees, Et sinna omma Jummalat Jks pattuga siin kurbastat, Nink kånäs henda ligest wäest, Sis jääs hirm mahha pörgu eest.

Lihha. 11. Kül ma ka pattu kahhitse, Kui omma kõrd kää pattale, Sis tunnista ma ommast suust, Et mal om haigust, kurbastust, Se päle sa ma wallale, Ehk ma kül jälle pattu te.

Waim. 12. Ehk sinna kül käätt pattale, Sa ei sa siski tairwate, Sa jäät jo ikkes kurbembas, Nink ei lä ellun parrembas, Sa teotat jo Jesust tõdost, Kui se ei sunni sõamest.

13. Kui nida püüwäs elläda, Kui usklikko siin elläwa, Et ikkes palles Jummalat, Nink armastas ka lähhambat, Kui Jesus olles armas sul, Sis olles kil tõ õige kül.

14. Se ilm saas so kül wihtama, Nink pühhas mehhes sõimama; Ent sest ei olle kahjo mitt, Et rahwas uskjid narap niid: Sääal om neil hirm, kui näggewa Reid uskjid auwo krooniga.

Lihha. 15. So kõnne, waim! om maggus kül, Se auwo kroon ka armas mul; Ent wois ma sai a mollenbat, Siin ilma hääd, sääal Jummalat / Ma kules so hä nelega, Saas ennamb rahwast tairwa ka.

Waim. 16. Mes sinna petja paratat, Sa tahhat katte Essandat Siin ühhenda nink orjada, Se om jo lohhalte wõmata, So meel om ilmlik, libhalik, Mes sinna teet, om pettus kil.

Lihha.

Lihha. 17. Woi minno waist, mes ma nüüd te, Ei anta armo sukkuke; Ma oltes weel, kui wannas lä, Hend pattust kaändmü õigede, Mi teiwa minno wannamba, Nink saiwa siski õnsas ka.

Waim. 18. Sa narat õige Jummalat Sega mes sinna pajatat, Kes kirjã annap kätte sul, Et peät wannas sama weel, Sa woit jo norelt koolda ka, Mes tahyat sa nüüd wiwita.

Lihha. 19. Oh jätta omma nomimist, Mul om siin paljo teggemist, Suur orjus, pudus massoke, Se kelap ussust kõrwaste; Ei läppe minna pallelda, Kes teed, et parremb aig weel sa.

Waim. 20. Ei sa ma soga eddesi, O lihha! mes ma sulle te? Ma tahha sinno koleta, Nink risti külge naglada, Sis wära ma so õmmete, Nink tulle tõttest tairwate.

21. So ette kaändmist tija ma, Ma tahha ilkes pallelda, Et Jesus minno kinnitas, Nink mul so ülle woimus saab, Kui ma so lasse ellada, Sis lä ma hukka sinnoga.

22. Oh helde Jesus arwita, Et minna ilkes woimust sa, Kui ilm nink lihha kihhotap, Ja kurrat essi hukkotap: Sis anna joudo minnule, Et nemmä kahjo mul ei te.

23. Mul om kül waiwa tappelden, Om siski rõõm ka sõameu: Se om mo henge kostotus, Et sinna minno kinnitus, Nink wõttat minno wimate So manau tairwa rikkusse.

120. **Du sagst: ich bin ein Christ.** Wiis. 5.
SA kättat usklikkus. Hä kül, kui ussu ello, Sul annap tunnistust, Et kõnne wõts ei olle, Sis om hä luggu sul: Ma püüwã sõamest Weel sada eggapäiw üts õige usklik mees.

2. Sa kättat usklikkus. Se usklik tunnep Jesust, Ei peä

peä ütfind suun, Ent maid sap temma õigust; Ja teep, mes kástru om, Siin helde melega, Kui sinna mi ei te, Om kõnne asjanda.

3. Sa kittat usklikkus. Ke seddá tahhap olla, Se armastago há id Nink iátko kuria ello. Kas se kúl usklik om, Ke pattu teed siin káup? Ei olle usklik joht, Eht tál kúl ninmi iáap.

4. Sa kittat usklikkus, Nink mõtlet waest se perrá, Et sinno ristmisse Ra mõsti pattust árrá: Müüd om se tõisi kúl, Ent mõtle seddá ka, Et sa teit leppingut Sääal omma Eßäga.

5. Kus om se lepping müüd? Kas toivotus om jánu? Sa wandsit pattu rõõd, Ent mõtle mes sa tennu. Kus usk? Kus toivotus? Kus arm? Kus lotus om? Es túhhi pattu lust Siin olnu sinno rõõm?

6. Sa kittat usklikkus, Et kiria tunnet háste, Nink kulet ikkes weel, Ja loet ka kúl essi. Ent kule armas lats, Kas uida ellát ka, Kui kirri náudáp sul: Dnnis om tege gija.

7. Sa kittat usklikkus, Et pattale iks tullet, Kui sinno kõrd om káep, Nink pattu andis pallet. Ent, armas? itle mul, Kui sinna pattal káut, Kas sinna henda sis Ka õigest varrandat.

8. Kui sa káut pattale, Se wanna wiisi perrá, Et sa iks kurjas iáat, Ei kána pattust árrá, Sis pettát henda tõõst, Ei kõlba toivotus, Ja sinno pattal káut Om selge kawwalus.

9. Ma olle usklik mees, Mul antas kinnitusses Jesusse ihho werd, Se lát mul õnnistusses. Eimitte armas lats, Kui sinna ussuta, Káut Jesu lawwale, Sis saat sa sundust ka.

10. Ma olle usklik mees, Ma loe, laula, palle, Ma lá ka
per

Perluhe, Es ne hä teo olle? Hä omma kül kui neid ka nida tallitas, Et Jummal iks saäl man Hääd puhhas soänd näes.

11. Sa kättät usklikkus. Ei woi ma seddä loida, kui sa so ello tööst Nink käämissest ei nända. Ke kättät usklikkus Ja Jesu jüngris weel, Se ellägo sin ni, kui Jesu elli tääl.

12. Kui ollet usklik mees, So meel nink mötte olgo ka ni kui Jesussel, So henge lättest tulgo: Üts selge piibe has arm, Sul olgo maddalus Ni kui so Ifandal, Sis ollet usklik mees.

13. Ent kumma näe weel Nink ikkes seddä tunne, Et tõrkus, Ullemeel So möttid saawä enne, Ja wain nink kaddeus, Ei mitte tassaus, Sis ärrä piddägo, Hend dige usklikkus.

14. Sa kättät usklikkus, Nink ei te siski ennämb kui tarka paggana, Ke tusiwa weel wähhämb, kui latse tumpwa müüd, Nink siski ollike Neil parremb'ello weel, kui niki rahwale.

15. Oh ärrä ütlego, Et sinna usklik ollet; Kui sest ei tunnistä So ello, mes sa peät. Mes nimmi amwitap? Wääl nättä Nistisust, Ent sissest Kawwal mees, Kumb kur. ussest om täüs.

16. Oh Jummal anna mul Sis armo nink ka joudo, Et ma wois kindmaste iks ussu perrä nouda, Et tö nink nimmi mul Siin olles ütteleis, Sis sa ma tairwatte, Kad dige usklik mees.

121. Es spricht der Unweisen Mund wohl. Wiis. 1.
Summal rahwas kitleep: Neil om se dige Jummal. Nink siski ikkes kurja teep, Om süddämeest ka d, Nink lairwa päändä tekko.

2. Wõt Jummal taiwast kaeda, Kif innimiste sukku,
Et temmä saassi näggemä, Kas temmäst petäs luffu;
Kas temmä meelt sün tallitas, Nink temmä sonna ar-
mastas, Ja elletas se perrä.

3. Es käu saäl ütse diget teed, Kif olli esnu ärrä,
Nink eggäuts kõnd omma pääd, Nink aije tuhjä perrä.
Es tettä üttest ainust hä, Nink jisti möttel neide pä, Et
Jummal kif saaf kitmä.

4. Kuis karwa omma moistmatta, Ke säräst koormat
teutwa? Nink minno rahwast wairawa, Nink kahjust
hendä toitwa? Ei loda nemmä Jummalä pääl, Ei palle
teddä häddän tääl; Hend' essi tahtwa pästä.

5. Sest ei jä meel neil rahhulle, Kif nuhtlust hennel
doitwa. Jaap Jummal abbis waggule, Ke temmä päle
lootwa. Ent naartas teist se waise Nouru, Nink laides
tas kif temmä auw, Et temmä rõdm om Jummal.

6. Kes saap sel waisel Israël, Zionil õnne näutmä?
Kif Jummal temmä päle weel Saap essi armo heitmä.
Kif temmä poig saap teggemä, Sest Jaat saap rõmu
näggemä, Nink Israël hend' kitmä.

122. Kommt last euch den Herren lehren. Wis. 14.
Ulge risti innimisse, Wõtke seddä oppetust: Kes om
Jesu Luliminnu, Nink saap temmäst õnnistust: Se,
Jesust tunnustap, Süddämest ka armastap, Nink ke
hõdtrap wanwa nättä, Temmä mele perräst tettä.

2. Onsa, kumma waise waimun, Maddalussen elläwä,
Jummalalle kõrgen taiwan, Kigen kuttust andwa ka.
Ke hend' essi allandap, Seddä Jummal üllendap: Ke
niiud Jesust melen peäw, Selle taiwa rikust annap.

3. Onsa, kumma kurbastussen Pattu ülle leinawa, Nink
pühhä murre sissen Omma wilka kaibawa; Reid, ke mur-
tawa nüüd Jkwa ikkes omma siüüd, Reid saap Jummal
õnnustama, Reid murret lõppetama. H 4.

4. Dnsa hiljamelelisse, Ullekohtut salliva: Dnsa p
melelisse, Kurja hâga wârâwa: Andwa andis figille,
te kurja kelleke, Neil om neide tassomisses, Taina rit
perrândusses.

5. Dnsa kumma verrâ noudwa Sigust nink ka tõisid
Ullekohto eest hend' hoidwa, Põlgwa ilma warrandust:
ei te siin karwalust, Pettust, abnust, tiggeust: Reid
Jummal essi täütma, Neide päle armo heitma.

6. Dnsa omma armolisse, Ke ei sätta abbita Reid,
omma häddälisse; Tewâ hâäd hâmelega, Keddäte
unneta, Palwe, tõ nink nouwoga, Neil saap abbi hä
ajal, Nink suur julgus kohto päiwäl.

7. Dnsa kumma puhhastussen, Tõõn nink sõnnan ell
wâ, Sõamest siin kassindussen Meeld nink mõttid pid
wâ, Ke se ilma himmustust, Kurja lihha harjotust Kige
melest ärrâpõlgwa: **Jummalat** ne nättä sawa.

8. Dnsa omma rahholisse, Kumma pea leppima
Omna ka hâmelelisse Tõiste wihha listoda: Essi rahhu
ellâwâ, Rahho tetta otsiwa, Reid saap **Jummal** auw
tama, Omnis latfis nimmitama.

9. Dnsa kumma kannatawa, Ohto, häddâ, teotust,
Nink sest hendâ rõmustawa, Et näey **Jummal** waggau
Om kül ristist paljo tääl, Ellâp siski **Jummal** weel, Ke j
armo taiwan annas, Ke siin ristim hâppe kannap.

10. Tulle appi armas **Jummal** / Et ma nida ellâ tääl
Et ma wame muld nink rummal, Omnis olle ilma pääl. Et
ma ellâ maddalast, palle so ka ussinast, wainlajille and
anna, Sigust ikkes melen kannap.

11. Wajste päle armo heidâ, Olle puhhas süddâme
Rahho ikkes perrân nouwa, Nink so teni kigest wäest
Uma sinna heideste, Et ma ussu kindmâste. **Sinn**
Waim mo juhhatago, Ausan ellan kinnitago.

123. Üts rõin: laul seft sammast asjast.

Elge risti inimisse, Kuulge seddä õnnistust, Kumb kui
maggus armo messi Wäl'a josep Jesu suust, Kumba
temmä mäe pääal Ommil Jüngeril kulut saäl, Kui saäl olli
mahha istnu, Jüngerit temmä mannu astnu.

2. **D**nsa, kumma waise waimun, Kummil pudust li-
gest hääst, Ke ei löwvä omman lomun Muud kui selget
hukkatus: Kumma palja koggona, Ei woi hendä arwis-
ta, Kerjawa kui santi armo, Neil toop taiwa riklus
õmmu.

3. **D**nsa, kumma seddä waisust Allandussen leinawä,
Kumma seddä pattu saisust Hallelikkult kaewa, Tundwa
hendä kaddonu Ollawat, nink suunitu; Kumma wiha
latse lomust: Neide kurbus kaantäs rõmus.

4. **D**nsa hiljamelelisse, Kumma effi tööd ei te, Enge ni
kui häddalisse Armo ootwa ennege; Lastwa hendä kogos-
na Armust sata ütfinda: Neil saap ma ka perrändusses,
Dige pohhi kinnitusses.

5. **D**nsa kumma issun, jannun Jesu õigust waidlewa,
Kumba temmä risti kannun Saatnu omma werkega: Kum-
mil omma õigus om Kõlbmatta nink tühhi põrm: Reid
kaht **Jesuo** sonus tetta, Onma särkiga neid katta.

6. **D**nsa omma armolisse, Kummil neist ka hallestust,
Ke ei ussu **Jesu** sisse, Soudwa neile õnnistust, Püüdwa et
õil rahwas tääl Pattust umbre kãnas weel, Kules **Jesu**
armo häle: Neil saap armo, armo päle.

7. **D**nsa, kummil pahhas süddä Nink ei kille ommast
õõst, Kui neil wahhelt rõõm saap nättä Muide pattust
kãandimissest, Ke ei õtsi hennete Kaswu, auwo, nimmeke,
Lastwa soand puhtas tetta: Neil and Jummal hendä
nättä.

8. **D**nsa omma rahholisse, Kumma ütte melega Ni
kui

Kui Jesu luliikmisse Koggodussen ellawa: Keelwa omni
wellitsist rida, ülles paisumist: Neid saap Jummal
wustama, Ommis latfis nimmitama.

9. Onsa kumma ussu perräst Sawa perränkiusatus
Kummil essi ommast perrest, Nink ka ilmast teotust: Kum
be willitellatas, Naartas, pestas, söimatas, Kui ilm
ussun kandwa, Saap neil Jummal palka andma.

10. Olle kittedu mo Jummal, Et sesamma õnnist
Mulle, ke ma waine rummal, Sinnust sai arwawaldus:
Et ne waise wainun ka Onsa omma koggona, Kui
waisus neil om armas, Nink ei peä sedda koormas.

11. Kui ma omma pudust leina, Sis om se mo kostorus:
Olle rõõmsa! sinna waine Ollet wona ommandus: olle
hiljamelelik, Jummal om sul armolik: Jesu werri om
digus, Ei te kahjo sul se waisus.

12. Se teep mo ni armoliffes, Et ma söwwa söames:
Oh et eggäüts saas waises, Tunnes henda pattarise,
Sest et Jesus pattarid, Nink ei mitte digedid, Jina
se tulnu otsma, Nink neid armo pole kutsma.

13. Tulge pattarse, oh tulge, Jesus odap himmoga,
Kuulge häddälisse, kuulge, Jesus pallap armoga. Ema
mä wõttap pattarid Arinsast wasta, södap neid, Ke
õnnis tahhap olla, Nühko Jesu mannu tulla.

Sest surest Henge ärrarikmissest.

124. Jesu Krafft der blöden Herzen. Wis. 6.
Jesuo nõrka henge wäggi, Kõmu andja kurbussen
Pattu orrun ussu mäggi, Arst kui többi söamen
Plaaster surma harwa päle, Kumb teep söänd terwet
jälle.

2. Minno henge lätte letap, Kurjust wälhä löpmata
Kurje himmu tulli täudap Luid nink lihha pattuga. Ei ka
werre pissat o'le, Kumma sissest pat ei tulle.

3. Kurrat, ilm nink minno lihha lastwa noli minno pääl, Enne kui ma appi ihka, Satta minna mahha jäll; Minno henge mahha luvwas, Enne kui täl abbi turwas.

4. Kui ma tötta sinno pole, Keläp minno laiskus taas, Kui so waim taht appis tulla, Keeldäs teddä lihha wäest, Et ma ennamb ka ei jowwa Kannatada pattu waiwa.

5. Oh sa pattu többe rohhi, Lätte, kust se ello kees, Minno õnnistusse pohhi, Oh et sa mo terwes tees: Sa voit pattu wallo keelda, Ja ka surma essi neelda.

6. Tulle litsu sõamette Dmma werre palget hääst, Sis saap minno pattu häddä Dtsa sinno werre wäest. Kui so õlli woi aw hawu, Sis ma olle löidnu nouwo.

7. Kui sa Abbimees weel essi Kaldat hendä henge pääl, Sis saap minno soonde sisse Wastne ello sama jäll, Sis sama so umbre wõtma, Nink so maggusaste kitma.

125. **Durch Adams Fall ist gang verderbt. Wis. 21.**

D! Adam, sinno essitus Dm meije ello riknu, Et pat om meije perrändus, Nink like päle riknu. Se siuru tö om kigille Suurt wihha päle tõstnu; Ent Jummal se om armsaste Meid jälle ärrä pästnu.

2. Et nüüd se siuro kawwalus Dm Erwat hukkotanu, Et loja käst sai põlletus, Sest om surm meile sanu. Es jowwa ka meid arowita Ei ütse lood assi. Sis Jesus Krist väst inimist, Läk surma sisse essi.

3. Kui meid nüüd wõras wallatus Kif süüdlikkus om tennu, Ni om ütš wõras waggaus ka ommaš meile lännu; Sest nidade, kui kigille Dm Adam surma tonu, Ni Kristussen/ ke like õn, Se ello meile sanu.

4. Se arm om meile näüdetu, Et Poig om meile antu, Ke meile welleš sundinu, Nink risti päle pantu. Kui wigebe nüüd ussume Se Poja nimme sisse, Sis õnnistust nink rõmustust Saap meile andma Jfa.

5. Se ello, te nink wärräjä Om ainus **Jesukenne**, **Se**
Iffa nouw, felt ütfindä, **Kiit** rahwas lodap önnie; **Se** lunas-
 tus nink pühhändus, **Ke** teddä melen hoi ap, **Se** kaitsetas
 nink hoijetas, **Nink** taiwan ossa löwwäp.

6. **Se** mees om ärräwannotu, **Nink** karwen ellus
 ärrä, **Kä** tahhap olla önnistu, **Nink** jättäp **Jesust** perrä.
Ke innimist **Jesusse** eest **Täht** abbi mehheß panna, **Se**
 tötteste läit pörgutte, **Nink** peäp sundust kändma.

7. **Ke** **Jesussest** siin römustap, **Nink** temmä päle lodap
Ehk temmä hättä kannatap, **Ke** temmäst abbi odap, **Se**
 jättetä oht abbita. **Sest** kändäp **Jummal** ärrä **Kiit** wil-
 litust nink kiusatust, **Ke** kōnnip temmä perrä.

8. Oh! ärrä wötko iggäwest, **O** **Iffand** minnust ärrä
So sönnä minno süddamest; **Se** om mo ainus warra
Mes römustap nink kostotap **Mo** söänd pattu wasta.
Surmike woi minnole **Sis** hirmu päle töstia.

9. **So** pühhä sönnä iuhhatap **Mo** jalgu öige tele, **Se**
hao-täht se selletäp, **Nink** walgustap mo mele, **Et** meijes-
 tas nink arwatas **Meid** kallid andid pea, **Kui** usjuga wä-
 pallelda **So** waimo uskkit söä. A. V.

126. Ach was sind wir ohne Jesu. Wils. 6.

Oh mes meije hennest essi **Ollem** ilma **Jesuta**, **Wäi-**
se, nörika, häddälisse, **Armas** **Jesus** hallesta! **Käe**
 meije henge hättä, **Kumb** sul pantas filmi ette.

2. **Sinnota**, **o** **Iffand** **Jesus**, **Me** ei olle middäfe:
Vimmedus nink siuru kurjus **Wainwäp** meid siin hirmu
 laste. **Siuru** wiuha söänd täudäp, **Nink** weil selge-
 wallo näudäp.

3. **Sinnota**, oh helde **Jesus**, **Kurrati** nink pörgu hääl
Hirmotap mo kurba söänd **Siin** sesamma paiga pääl.
Se ämen pat hirmsast haulup, **Za** se pörgu tulli paugup.

4. **Sinnota**, **o** armas **Jesus**, **Ei** ja ilma läbbi me, **Se** om

om pea fige te päääl, Kaplu pandnu jallule: Tenmma pilgap
meid nink trotsip, Libbedalt meid petma otsip.

5. Kammoto, o kange **Jesus**, Nõsiva ülles többitse
Jouweto om meije rammo, Waisel kombel elläme, Sag
gedaste nõrgas läme Kummastame, mahha jäme.

6. Kinnuta meid wägger **Jesus**, Pimmedussen päista
meil, Awwa ülles henge filmi, Omma heldust näüda
weel: Ello päiwlik meile päista, Et wois südda rõmun
saišta.

7. Götku meije jalla alla, Kange **Jesus**, kurratit, Tulle
omma mõrsja mannu, Anna tälle armo suud, Et wois tai
wa rõnu tutta, Nink et tedda oht ei puttu.

8. Wõtta meid sis kae pitte, Muggus **Jesus**/sada meid,
Et me õige te päääl kãrwon, Eäle ei wassi mit, Wõtta
meist kã kaplu tada, Ja sul usjutawas jãda.

9. Sinno wãe **Waim**, o **Jesus**, Andko wãlle wãis
mule, Et me pallawalt so perrã Armo labbi tulleme. **Is**
sand sãe, sada sinna, Et wois ello kõrda minnä.

10. Sis saap aww nink kittus sulle, **Isand**/todus sõa
nõest. Sis saap rõmun sulle laulma Eggãmees sin tarw
west suust, Sis saap terwe ma päääl sulle, **Jesus** /, aww
nink kittus jãlle.

127. **Der Gnaden-Brunn fleußt noch.** Wiis. 5.
Wel armo lãtte keep, Kust eggãüts woip juwra: Mo
waim oh rühhi wet Sest kãrwust hennel turwa: Se
sonna oppetap Jo sinno selgede, Et **Kristus** pattu wãest
So pãstap ütfindã.

2. Ei olle sinno joud Hend pattust umbre kããnda; Sest
kãe **Jesu** päääl: Se saap sul seddã andma, Ke omma wer
rega Meid wãisi warjotap, Nink jãlle **Is**ã pool Nããd
teed meil walmistap.

3. Meid pattu kistota Ei saisa sinno wãen, Use ruunew
et

et se tõ Om ütfind Jesu Käen. So moistus nink so meel
Om wäega weikenne, Se kurri kawwal wain Se pettäp
peake.

4. Ma tunne janno nüüd Kui pödder latte perrä: Sa
tijät Zffand kü, Kui suur mo pattu käära. Ei abbi kuste
ke, Kui armo rõhkussest, To hengel kinnitust, Nõrk olle
henneseft.

5. So tootus om süin, Ke jannun õigust nõuwap, Se
tõttest sõnus saap, Nink pattu andis lõuwap. Nüüd
näüdap mulle teed So Poig se Bahhemes, Et sa wõit
arowita, Ke abbi tawweus.

6. Oh õnnis kui sest weest Ka tahhat anda mulle, Kumb
waimo kostotap, Nink sadap ussu ello. Oh anna, anna
iks, Sa õnnistusse kaim, Eis ellä rahhoga Nink rõõmsast
eggapäiw.

Pattust. Käändmissest.

128. Straf mich nicht in deinem Zorn. Wils. 55.
Zffand ärrä muhtlego, Hallesta mo wäle, Ärrä pandko
hukka mo, Näüda armo jälle. Küil om pat Minnust tet,
ent se wõna werri Mõsko minno ärrä.

2. Kes so surman wälletap? Põrgun ei sa tenno.
Pimmedus mo hirmotap, Pästä wallust minno; Ei ma
sest Jggäwes Tauwan sinno wõtta, Armas Jummal
litta.

3. Näüda Zff. armo mul, Kiwnita mo nõrkust, Min
na anna bendä sul, Pästä mo sest wõrkust. Sütita Illis
ga Heldeste Mo henge, Käüä pattu wangi.

4. Kae minno lüne pääl, Kui kil känges lännu, Minno
ota appi taal, Nink ei olle nännu. Suur om wain, Eggä
päiw Ween mul murren iju, Nink mo wõdet kasta.

5. Minna olle wässim Pattu waiwan lootmast, Süüda
nõrgus

nörgus ärrä jo Puhkamast nink ootmast. Kunnas ma
 Appi sa? Minna waine kole, Ulli nörk ma olle.

6. Take ärrä wainlasse, Jummal wöttap kuulda,
 Minna woi nüüd julgeste Tenimä mannu tulla. Olle
 wail Pörgu riik, Mes mul waiwa tennu, Om jo möda
 lännu.

7. Auro sul olgo fige eest, **Estä**, siin nink taiwan, Auro
 sul olgo **Jesus Krist** / Abbimees mo waiwan, **Pähhä**
Waim / Wäggerw rödm, Olle korgest fittet, Et mul appis
 jöttit.

129. **Herr** ich habe mißgehandelt. Wiis. 6.
Isand, kurja olle tennu, Pattu koorma litsuw mo,
 Sedda teed ei olle káinu, Kumb mul sinnust náudetu.
 Nüüd so hirm mo pále túkkis, Kúl ma hendä so eest
 kákkis.

2. Ent kus minna hendä kákkis, Kigen paigan ollet sa,
 Kui ma úlle merre pagges, Astus minna hauda ka, Olles
 mulle tule siwu, Minno loida om sul nouwo.

3. Selle tahha minna enne, **Isand** sulle tunnistä, Kíl
 mes minna kurja tennu; Minno pále hallesta. Jättä
 omma tullist wihha Pattu úlle jálle mahha.

4. Eh kúl keäke wois siwa Merre weren luageda, Ei ta
 siski eäl jöwwa Minno pattu arwada: Eest neid om ni úlli
 paljo, Ei woi pajatada wálja.

5. Jkge, ikge silmi látte! Jkge pále hallojast! Oh et
 pudus tullep kátte Pattu ikma figest wáest, Oh et kees
 mo silmi láttest. Ka úts jöggi wálja töttest.

6. Olles mul ni paljo wessi Minno silmi sissen táäl, Kui
 mo súdda pürowap essi, Minna ikkes ennámw weel. Sil
 má! kui teil met ei olle, Laste werd ka wálja tulla.

7. Ent mo **Jesu**, sunno harwa, Ja úts werre tsilkáken
 Minno harwa terwes terwa, Saatiwa rahho söámen, Selle
 minna háddálinne Valle: olle armolinne.

8. Sinno päle ma sis keüda Pattu koormat **Jesus Krist**. Merre roh'a sedda heida, Te mo walges, vuh'tas tööst. Lasse waimo wäkke tulla, Sinno perräit kohhalt olla.

Mosesse ehk Säduisse taplus ütte waise pattatsega.

130. Wisit: Issand, kurja olle tennu. **Wüs. 6.**

Moses.

Ruis ni julge waine rummal, O sa pimine pattane? Sa tija et so **Jummal** Sinno päle wihhane? Sinno pat om suur nink hirmus, Nink sa ollet weel iks römüs.

Pattane. Kus om mul minnä kül.

Moses. 2. Waine rummal, mes sa pagget, Ütle mul, kos sinna läät? Kus sa hendä mo eest kättit? Kas sa salgat onuma tööd? Ei ma anna sulle perrä, Massa pattu wölska ärrä.

Pattane. 2. Oh **Krist** so sönnä pääl. 2c.

Moses. 3. Usjata sa otsit armo, **Jummal** om so wihhane, Suur om sinno tattu koorma, Sarätsid ei kuudäle. Mötle sure pattu päle Tulley kange kohhus jälle.

Pattane. 3. Ma waine pattane.

Moses. 4. Lomust ollet kurias jänu, Sul om pudust figest hääst, Pattun ollet sinna sanu, Kurri ollet sundmissest. Pörgu hauda peät sama, Pörgu hauda peät täma.

Pattane. 4. So wagga werrega.

Moses. 5. Sinna ollet pattu tennu, Kunna ilma arwota, Ennamb kui ma liwa nämmu Merre weren ottata: Tuhhat, tuhhat, tuhhat kōera Wihhasit sa Lojat ärrä.

Pattane. 5. Sa annat rōmu mul.

Moses. 6. Sinna jättat mahha sedda, Mes so Lojat

tahminne; Mes ta wihkap, wöttat tettä, Pannet wasta temmäle: Kik so teo, sonna, mötte, Omma selge kurja lätte.

Pattane. 6. Kui suur mo pattu tö.

Moses. 7. Näitse, kuis sa tahhat saista, Sul om'pu dust kigest hääst, Mes so ellun sunnis paista, Sinna hai sut rojussest. Hirrus om so pattu koorma, Arrä lootko mund kui surma.

Pattane. 7. Mul pudup pal o kül.

Moses. 8. Jummal om jo omma möka Wälja wöts nu nuhhelda, Ulles tömbuu noli loga, Warba pandur päle ka. Pattane, mes mötlet sinna, Wörguhe om sul nüüd minna.

Pattane. 8. Ehk kurrat wäega.

Moses. 9. Kes sul seddä julgust annap, Kes so nida oppetap, Kes sul lotust ette kannap, Ehk kül sädus ahwarap? Kuis et sa ei heidä mele, Enge kaibat julgest päle..

Pattane. 9. So kallil werrel om.

Moses. 10. Kui sa **Jesust Kristust** tunnet, Wötte tat wasta temmä werd, Temmä päle lotust pannet, Sis om otsan minno körd. Kui sa sega massat wölga, Ei wos Jummal sinno pölge.

Pattane. 10. Gest loda minna weel.

Moses. 11. Eut mes tahhat sa nüüd tettä, Kas sa eh dispaidi ka Pattu tahhat mahha jättä, Ilma arrä sallada? Le ifs uida ussu päle, Sis saat sinna önsas jälle.

Pattane. 11. Mo meeld ka juhata.

131. **Wo soll ich fliehen hin.** Wiis. 9.

Klls om mul minnä kül? Kui päle tulley mul, Kikminno pattu koorma, Kes saap mul appi toma? Kui kik ilm appi tulley, Mul suti häddä olles.

2. **O Christ!** so sonna pääl, So wannu tulley tääl Mo waine

waine kurblik sõa, Sult armo otsip pea. Oh! wõtta
sedda wasta, Nink armo tsilgast lasta.

3. Ma waine pattane Kik omma kurja tõ Siin ütte koka
ko kanna, So raigi sisse panna; Sää l woi ma rahho löia
dä, Nink hendä häste hoida.

4. So wagga werrega Mo pattust pohhasta. Mo
sõal rõmu näüda, Nink ommast armust läüda. Nink
pattu kinni katta, Nink merre poh a matta.

5. Sa annat rõmu mul, Nink päästü minno kül. Mes
minna olle patnu, Sa ollet wahha matnu; Neid handa
ollet jätnu, Nink eaf wangi wõtnu.

6. Kui suur mo Pattu tõ, Ma ja neist wallale, Kui ma
so werre wõtta, Se päle kindmält loda. Ke sinno mannu
tõttap, Kik wano sis tedda jättap.

7. Mul pudup palho kül, Mes tarwis siski mul, Meil
õnnes kik om todu, Nink sinno werrest sadu; Segä ma
wära ärrä Kik pattu, pörgo-kärrä.

8. Ehk kurrat wäega Mo tahhap hirmota, Ma siski
meelt ei heidä, Ent sinno werre näüda; Sest sinno pühhä
werri Om riknu neide leri.

9. So kallil werrel om Ni wäkkew joud nink rõm,
Et temmä tsilgakesse Siin päästü innimesse Neist pattust,
hädä-õrust, Ja kurratist nink pörögust.

10. Sest loda minna weel, O Jesu, sinno pääal; Niid
ei jä minna waima, Ent lähhä foga taima, Se om mul
walmiss tettu, Kui sinnust surm om nättu.

11. Mo meelt ka juhata Niid sinno waimuga, Et ma
kik jättä perrä, Mes mo sult kånäp ärrä, Et ma kui lu-lit
minne Jks jä so ihhan kinni.

132. Wo ist mein Schäflein / das ich liebe. Wiis. I.

Kristus se Karjus.

Kus om mo armas lambaken, Kumb minnust ärräkat-
te, Se teep mul haiget söämen, Et ello te päält satte;
Kui teije mötša tijäte, Sis andke tedä minnule, Ma sada
jälle mannu.

2. Oh lambaken, mes wiwit sa, Et taggasi ei tulle?
Sa näet, et ma so armasta, Nink ei te wikka sulle. Ma
tulli selle ilmale, Et otsis sinno hennele, Nink päästäs kigest
kurjast.

3. Mo hallestus ei kannata, Et ma so laande jättä; Sa
joset ikkes karwemba, Ei sa se römu nättä, Mes töise lam-
ba näggewa, Ke minno usjan hengäwa, Kun häddä neid
ei puttu.

4. Sa ei woi rahho dmmete Säääl pattu lanen idida,
Kui kånät hendä minnule, Sis tahha ma so toita: Ma
anna oudo nörkule, Ja kostotust nink römuke, Kui puo-
wät, rühhi tulla.

5. Kui sa, o waine essia, Mo hääl ei wötta kuulda,
Nink läät iks lanen karwemba, Woip sussi so kül neida.
Ma heika fiski armolist, Oh tulle, tulle kaotjist! Mo arm
so wasta pallap.

6. Kui so mo hääl ei pehmenda, Kumb mötšan kulus
pea, Nink orrun kostap wasta ka, Sis om sul kange sda;
Ma woi neid kirowe pörruta, Nink sinna ollet kōrwuta;
Ma pea armust ikma.

Lammäs.

7. Kent hääl se om, Kumb tännitap Ni, et ma lanen kule,
Masi kar us minno mälletap, Sa heikar, tulle, tulle. Ma
näe kül et ma essinu, Ent olle nüüd ni wässinu, Et ei woi essi
tulla.

Karjus.

Karjus.

8. Ei jättä ma so rahhule, Ma heika ikkes päle, Senni
 kui kulet õigede, Nink kånat pattust jälle. Sis wõtta ma
 so salja pääl, Nink wi so, Karja mannu tääl, Säääl saar ja
 hengust löidma.

Lammast.

9. Ma tulle, helde karjus. niid, Nink jõe ni kui jorwõ.
 Oh anna andis minno süüd, Sest sedda minna püüwa!
 So kar, a man om ennamb rõõm, Kui pimmen pattu ortu
 om, Oh te mo enne kindmäs.

133. **Ich armer Mensch, ich armer.** Wiis. 4.

Maine lats, ke pattu sadu, Siin salja, **Jssand** sin
 no een. Mul olgo armust andis antu, Mo pat mit
 pudus, **Jessuffen.** Oh hallesta! oh hallesta, Mo päle,
Jssand, armoga.

2. Mes kurbus tulley minno päle, Et ma nt wäega
 effinu: Sis kule armust minno hõle: Ma olle ärrakade
 donu. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **Jssand**, ar
 moga.

3. Kuis katwõa kelat minno palwe? Es kule sa? Oh
 atõia! Es olle sinnul minnust halle? Oh wõtta kõrwu
 qrowada! Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **Jssand**,
 armoga.

4. Ja wõtta minno palwust wasta, Sa fige armsamb
 wonaken; Et wois mo pattu andis sada, Nink hengust
 löida sõdmen, Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **Jssand**,
 armoga.

5. Kül raffe om se pattu wigga, Kes sedda kil wois
 parranda? Kui sinno appi ei sa nättä, Sis om mo hädda
 otsata. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **Jssand**, ar
 moga.

6. Oh ärramaste teo perrä, Mo pattu ärraarwale.
 Mo

Mo Issa wotta nuhtlust ärrä, Nint kae mo pääal heldeste,
Oh hallesta! o hallesta Mo päle, **Jssand**/armoga.

7. Uts sonna, **Jesu**/ütte enne, Sis tullep ello minnule,
Sa röömsas! ütte **Jesukenne**: Ma jättä pattu perräle.

Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, **Jssand**/armoga.

8. Ei pelgä ennämb, **Jummal** kulep. Ja töttesti kuul-
tas minno hääl. Mo sudda jälle römo löwwap, Nint
tittap, mes om nannu tääl: Se päle **Jummal** hallestap,
Ke hendä bigest allandap.

134. **Aus tieffer Noth schrey ich zu dir.** Wis. 1.

Mo Häddäst, **Jssand**/sinno pool, Ma tösta omma
häle, Sul minno perräst olgo hool, Nint heidä armo
päle. Sest kui sa seddä paimendat, Kui suur om meije
suud nint pat, Kes sis so een woip saista?

2. So man ei massa muud kui arm, Meid pattu andis
anda, Kik meije tö om tühhi põrm, Kes woip so wiuha kanz
da? Ei woi ka ütse surusta So een, ent peap pelgämä, Nint
ellämä so armust.

3. Sest müüd, o **Jummal**, sinno pääal Mo sudda üt-
tind lodap, Mo sda sinno appi tääl Nint sinno armo odap,
Mes sinno sonna tootap, Nint minno henge rönustap, Se
perrä om mul iggäm.

4. Eht sunna karmwa wuwisit, Nint saap so armo keelmä,
Mo sudda sisse ei pelgä mit, Nint ei sa hendä neelmä. Sel
kumbel tekko Israel, Ke Waimust wajstest sundnu jal,
Nint **Jummalat** weel odap.

5. Eht suur kül om me pat nint suud, Ea arm om suremb
suddä; Meist sijei **Jummal** pästap meid, Eht suur kül om
häddä; Ea ütind om hä karjus weel, Ke kül saap päst-
Israel Ka tigesti temmä pattust.

6. **So wahr ich lebe spricht dein Gott.** Wis. 18.

I kui ma ellä tötteste, Meil ütlep **Jummal** heldeste:
Ei

Ei olle minnul rõmo sest, Et hulla lähhäp iggäwest üs
kurb nink waine pattane; Ent pattust umbrekäändko se.

2. Se sõnna usju pattane, Nink ärrämõtse katsite, Sa
faat sa armo, rõmo kül, Mes Jummal tootanu sul, Nink
kinnitanu wannega, Sul õn, kui pattu jättät sa.

3. Oh ärrä olgo holeta, Kül aiga, ärrämõtse ka: Kül
woi weel häste elläda, Nink perräst kui sa wannas ma,
Sis tahha hennäst parranda, Kül Jummal wõttap
hallesta.

4. Kül tõisi, Jummal hallestap: Ent digust ists
armastap. Ke armo päle kurja teep, Se tõ eest biot
palga saap. Kelt kurja tettäs melega, Se nuhyheldaska
armota.

4. Arm Jummalast om tootu, Et Kristus so eest
wäiwatu, Ei temmä siski kinnita, Et hommenes saap
elläma. Et tullep surm om teda kül, Ent teedmätta se
om sul.

6. Et täambä ellät, Känä weel, Eh! hommen tõin
järg om tääl. Ke täambä terwe, illus ka, Kül hommen
ätkilt kolep ta. Kui ollet pattust käändmata, Sis peä
põrgun pallama.

7. Mo helde Jesus arwita, Et sinust pea ossa sa, Nink
enne kána Süddämest, Kui surm mo wõttap ilma teest,
täambä, eggäl ajal ka, Ma woisi õnsast lahkuda.

136. Ach Gott und Herr/ wie groß. Wis. 38.

Oh! armo juur, mo pat om juur, Mes minna
icmu: Et ilma pääl om abbi weel, Ma siit ei
nännu.

2. Kui ma lääh müüd ilm' otša süit, Et woish hend' pa
tust hoida, Nink et ma taas neisi puhraš saah, Es wois
feddä löidä.

3. Ma lö, o Krist/ so mannu sis, Et suur om minno h
dä. Ma palle so, niul appi to, Sis ma ei pelgä feddä.

4. Kui tahhat sa mo nuhhelda, Ma kandma walmis
olle; Sis nuhtle tääl, ann' armo sääl, Kui ma so manni
mulle.

5. Dig' allandust nink kannatust, O Issand/ mulle
anna, Nink sedda meelt, et kule weel, Nink oppe sinu
lõnna.

6. Te minnoga, kui tunnet sa, Kik minna armust kan-
na, Nink palle fest, et iggäweß Ma sult ei lahku, anna.

7. Kai linno wiis, et nemmä sis Hend' häste warjun
hoidwa, Kui tuisst om een, nink häddä kæn, Sis omma
peßä löidwä.

8. Ni ma, o Krist, ka süddämest So raijen sa hend'
hoidma, Kui pat nink surm mul om üts hirm, Sis saat sa
mo sääl löidmä.

9. Ma olle sääl, ehk heng kül tääl Saap lahka ihhust
ära; Meil tairwan sis saap ütteliss' Kik häddä jämä perra.

10. Nuro Issale nink Pojale, Ka pühhal Walmul
ulgo. Se päle häst mo süddämest Niid rödmfast amen

137. Erbarm dich mein, o Herr Gott. Wiis. 39.

O! heidä armo minno pääl, O Jummal, fest so
arm om suur, Te puhtast mo, nink mösse weel, Mo
sissen om se pattu juur. So wastä olle pattunu, Se om
k's minno mele seen, Ma sa sult öigest sunnitus. Ei
kurri sinno een.

2. Ma olle pattun sündinu, Mo emmä sai
dääl, Näts, tõtte om sult armastu, So tartu
a mul weel. Sa, Issand, minno pohhastu, D
iga walgeste, Sis walgemb lumme muuna sa, D
af lu nink kuulminne.

3. Mo pattu ette ärrä to, Ent kistuta, mes essi
te pohhast Edänd lo, Sis olle wastfest sündinu

palgest ärrä heitko mo, Nink waimo ärräwõtko mitte
 Gut trõõsti taas, ma palle so, So rõõmsa Waim mo
 hoitko sul.

4. Ma tahha nüüd ka pattatsid, So õiget teed siir
 õppeta, Et mahha jätkä kurje teid, Nink sinno pol
 kånawä. O Jummal, minno õnnistus, Sest werre
 wõllast päästä mo, Sis tutwast saap so õigedus, Et minno sin
 sis kättäp so.

5. Ei sinna õhwrid armasta, Reid andma meel küt
 olles mul, Sis wõtta kurba waimo sa, Om murru sõda
 da armsamb sul. Te hääd sel linal tsionil, Nink temmä
 mire ehhitä, Sis kigil lubba antas küt, Sul' puhid
 õhwrid õhwrida.

138. Herr Jesu Christ du höchstes Gut. Wilt. I.
 O Jesu Krist/ sa kõrgemb õn, Sa armo-lätte tawast,
 Oh! kae, kui ma sõamen kurb olle surest waiwast,
 Et pattu minno waiwawa, Nink kurbast tewä lõpmatta,
 Mes minna olle tennu.

2. O! Jesu, anna armo tääl, Nink päästä patrust
 ärrä; Oh! näüda meil so armo weel, Nink iättä meil
 neid perra, Et pattun mahha ma ei jä, Nink neide sissen
 hukka lä, Ehk katsite ei mõtle.

Kui seddä mõtlep minno meel, Mes minna olle tennu
 emi mul krowi kala päääl, Et olle hirmo nämmä,
 wõwo siin ehk saäl, Nink minna lahhas hukka
 anna kui es olles.

sinno kallis sõmma teep, Et minno kurblik sõda
 no sissen rõõmsast lääp, Nink kurbust iättä
 , Issand, armo tootat Neil, kummist sinno
 õu ussua, kurban waimun.

Et et ma olle pattu tääl Mo ello ajal tennu, Ku
 aep minno meel, Kumb põrgo waiwa nämmä
 Nink

Nink tahhas olla päästetu, So werren pattust töösetu,
Kui David nink Manasse.

6. Sis tulle ma so mannu nüüd, Nink satta põlwoil
mahha, Nink palle andis kii mo siüd, So armo minna
tahha: Sest anna mulle andis tääl, Mes minna sinno
wasta weel Siin ellun olle tennu.

7. Oh! **Jssand**, anna andis mul So sure armo läbbi,
Kii mes ma olle patnu sul, Nink kána pattu häbbi, Et
minna henda rõnusta, Nink woi so auwus ellada, Kui
digi latsil sunnis.

8. So **Wainuga** mo kinnitá, So häwa minno
pääste, Nink sinno surma hiigi ka, Mo wiimisel tunnil mös-
ke. Sis wotta minno ütšörd täält, Hään kindman us-
sun ilma päält, So wallituide mannu.

139. **Allein zu dir Herr Jesu Christ.** Wiis. 40.

So pääle ütšind', **Jesus Krist** / Siin ilman minna
loda, Sa rõnustat mo süddamest, Muud rõmu ma
ei oda. Es olle eesmält keäke, Ei olle nüüd ka ütšike, Ke
siin wois hädäst päästa mo, Ma palle so, Mo lotus, **Jesu**,
ollet jo.

2. Mo pat om suur nink rasse kü, Ma koiba süddäst
fedda, Reid samnu anna andis mul läbb' sinno surma
hädä, Nink üle effäl taiwan nüüd, Et ollet masin minno
siüd, Sis pääste minna pattu wäest, Oh! peä hääst, Mes
tootat mul armo käest.

3. Oh! anna armust minnole, Dig' ussu tekko tettá, Et
minna sinno heldusse Wois figest hengest nättá, Kig'
as eest so armasta, Nink lähembät kui henda ka. Mo
wiimisel tunnil arwita: So engliga kii kurratid mult
atada.

4. **Nur vlgó Jummalal Jssale**, Ke meile armo näüdäp,
Nink **Jessusel** set **Dojale**, Ke meid weel illes toidap, Ka

**pühhäl waimul olgo auru, Ke annap meile diige nouu,
Et temmäl meist om helde meel, Siin ilman weel, Nink
perräst taiwan iggäwiel.**

140. **Ach! was hab ich angetichtet. Wiis. 14.**

WDi! mes olle minna tennu? Kuis ni suur om minno
siid? **Jummal** essi om mo nännu, Sest ma pelg
lik olle niid. Minna wäega häbbene, Mul ei alle rah
hoke, Et ma so, oh **Jummal!** jätnu, Nink ni julgest pörgo
tötnu.

2. **W**ärristen, mo **Jummal!** kaiba, Et ma olmu wä
lato, Pattust tullep pörgo waiwa, Sinna tijät seddä so,
Minno lihha tiggedus, Se om sinno waggaußt Pölgnu,
nink so wasta pannu, Ja so wiwha kaswatanu.

3. Enne mul es olle häbbi Sinno wasta essida, Läst
julgest ikkes läbbi, Otsē kui ilm pattuta. Niid et seddä
kabhetsē, Sest sōāme teedminne Rakkap unnest ülles
wirgu, Sis ei olle muud kui hirno.

4. Mitto Väiwä olle käänu, Hullust pääst, mo pattu
teed, Taiwa ellust mödä lännu, Kui ne lange pattatse;
Ma es tunne ellāden Pattu koormat siddāmen, Ussu
olli pörgo joudma, Oh! kus peä armo löidma?

5. **J**h pole olles minna, Ent ma wäega häbbene, Kes
saap minno jinnā saatma? Mul ei olle rammoke; Minna
olle wāart, et sa Minno rasse pattuga Kohhalt pörgo
sisse toukat, Jhho, henge ärrätappat.

6. Kaddogo se maijus ärrä, Ke neid pattu armastap,
Sago hukka silmä terrä, Mes se tuhjä himmustap; Olgo
ärrāwannotet Pattu himmo iggäwēst, Ja se mötte pattu
päle Olgo ärrāwannet jälle.

7. Pat, oh kuis ka ollet sinna Rassemb weel kui kiuwi
koorm, Sinno rassend näe niid minna: Sest mo heng
ka kurblik om. **Jummal** minno hirmotap, Kes mo wai
se

se arvitap? Minno jätwá kíl ne loma, ' Kes lát mulle appi toma?

8. **Jssand** kíl om sinno wáen, **Jssand** ainus abbi mees, Minno háddá om so kóen, **Es** woiit pástá surma seest. Sinno pále loda ma, **Ei** woi hendá arwita; **Wóttá** mo nüüd wastfes tettá, **Ei** sa sinno rómo náttá.

9. Minna wihka meeld ia mötte, **Meä** pattust tulleswa. Minna satta sinno ette, **Valle** so, mo **Jummalat**: **Arrá** minko kóhtute, **Náüdá** armo minnule, **Kui** sa tahhat kóh hut moista, **Kes** sis sinno een woip saista.

10. **Sest** et **Jesus** **Kristi** káandu, **Armas** **Jummal** hallesta! **Et** ta hendá surma anduu, **Pásta** mo nüüd ar moga: **Sest** ma ussu kindmáste, **Et** so **Poig** ka minnule Sinno armo iálle saatnu, **Nink** mo pattu mahha matnu.

11. Sinna tootit meil wänden **Heldust**, armo, hallestust. **Se** eest tulleme nüüd anden **Teuro**, **Kittust**, **aurufust**. **Oh** so wandmist málleta! **Wóttá** wasta rómuga, **Ká** nüüd sinno mannu tóttwa, **Pattu** meel mahha jätwá.

12. **Jssand** kule minno hále! **Valle** minna essua, **Ke** so pole kánap jálle, **Wóttá** taiwast kaeda. **Minno** heng om waiwatu, **Minno** súddá raiotu, **Arrá** pólgo **Jssand** seddá, **Parranda** mo pattu háddá.

13. **Lasse** sinno englikessi **Minno** perrást rómusta: **Arw** wita mo, **Jssand** essi **Kigist** pattust parranda: **Et** ei holi kórkuffest, **Kurja** waimo pettuffest. **Se**, et so, oh **Jum** mal, **ihka**, **Nink**, mes aialit om, **wihka**.

14. **Kui** sa minno kúllen saisar **Omna** **Waimo** wáega, **Sis** mo **Súddá** ikkes hoijap **Sinno** perrá káändmáttá. **Ma** so ommas kóhhalt lá, **Jummal** minno ommas ká; **Sis** sest ajast sani jourwa **Sinno** nimmel **Páhhá** wáida.

Tõisitsest Uffust.

141. Rein grösser Trost kan seyn im 2c. Wiis. 2.

So llo ma vää suremb rõom, Kui se, et meije kurbuse
sen, Se Effa sõänd tunneme, Nink Poja läbbi pal
leme.

2. Ni nättas ilma kunningist, Et wasta wõdwa armo
list Se poja palwust ilma pädal, Nink kinkwa nuhelust
pattatsel.

3. Ka mõnni perris sullane Saap poja läbbi wallale.
Poig alleo effa temmä eest, Nink effa päästap orjussel.

4. Se teep mo pattast rõõmsas ka, O wagga Jum
mal osata, Et ma so ette tulle tääl So Poja Jesu nime
me pädal.

5. So Poja perräst hallesta, Nink pattu wangist linn
nasta, Ja päästä minno kurratist, Te wabbas minno henn
gekest.

6. Mo omma tö, nink tenistus, Se ahwardap mul huk
katus: ent Poja werri, surm nink waino teep minno diges
eggap mo.

7. Ei olle kelleke se hool, Ke sinno kånäs minno pool,
Kui se, ke küt mo wõlga mas, Nink sai mul Dnristeggias.

8. So Poig / o Jummal. saisap siin, Mo armojäre,
mo kinni liin, Ke henda ohwerts ristil pädal Mo pattu eest,
o maggus hääl.

9. Es olle temmääl waja tööst Se surma maitsa henn
ne eest; Mes minno pattu teninu, Om temmä werri
tassonu.

10. Se ohwer om suur inune tö, Sest sa ma pattust
wallale; Se om nüüd Effa melehä, Et hukka es lääs in
sile.

11. Siin om se ilma süta Woon, Kumb minno pattu
kandnu

Fandnu om, Se Woon, kumb wait jái ristini, Kui püg-
gäjist sääl pöeti.

12. Se Woon, kumb ilma pattuta, Kumb fige een siint
laitmata, Se pääst meid koorinast wallale, Mes meije saats-
sim hennele.

13. Ea harvu läbbi suttine, Nink läme ökwa tai-
waha, Sest kae **Essa Poja** pääl, Ke ütten meist so pallep
sääl.

14. Mul tulgo kawsus temmä rist, O kule **Essa** armo-
list, Se pääl ma loda foggona, Mo nõrka usku arwita.

15. Oh **Jummal Essa** wallitse, Oh **Jesu** jalga nop-
pes te, O **pühhä Waim** mo ärräta, Jks õige te pääl
kõndida.

142. **Es ist das Zeil uns kommen her. Wis. 1.**

Kit kallis henge õnnistus Saap selgest armust selle, Ke
tunney omma tühhiust, Nink lodap **Jesu** päle. Use
abbimees om ennege, Kit tõ ei massa middäke, Sest **Jes-**
us om kit masnu.

2. Kui inimissist keäke Es jorwa sädust täütä, Sis
õlli **Jummal** wihhane, Taht kike pörgo heitä. Sest sä-
dus se om waimolik, Ent innimenne lihhasik; Sest õlliwä
kit hukkan.

3. Et rahwas omma wäega Taht kassu tahtmist teitä,
Sest õlliwä kit rummala, Es olle õigust nättä. Sest kass
om warjo-kactus, Kust rummus meije essitus, Mes lihhan
ärrä pedet.

4. Es tahha pattu harjotus Meist figist jäda perrä,
Sest se om meije perrändus, Nink rikkup õigust ärrä. Ent
Jummal sunnup kawwalust, Teep lihha itkes tiggeust,
Kumb emm iõhhuust nakkap.

5. Es peä siski täütmättä Se sädus mitte jämä. Sis
piddi **Kristus** tullesma, Nink inimisses sama; Se täüt-

mu säduſt täwweſte, Saat õiguſt jälle ligille, Niin^k wai-
giſt **Jſſä** wiſha.

6. Et **Kriſtus** eſſi täwweſte Om säduſt ärrä täütnu,
Sis tullep õigus midade, Kui kirri meile näütnu: Et **Kriſ-**
tus omma werrega Meid peäp õigeſ teggemä, Ke meije
eest om maſnu.

7. Seſt loda minna koggõna, **O Jeſu**, ſinno päle,
So ſonna ei woi walleta, Ma uſſu ſinno häle: Ke uſſu
niin^k ſaap riſtitus, Se löwwäp taiwa-perränduſt, Et
temmä ei ſa hukka.

8. Ke uſſu õigeſt Sdämest, Se peäp õnſaſ ſama; Uſt
tunnus ärrä armo tödſt, Ei peä ilma jämä. Uſt arma-
ſtetas Jummalast. Arm peäp luttu lähhembäſt, Kui
Jummalala laſ ollet.

9. Käſl näüdäp meile eſſitust, Teep ſdänd murreſikkus.
Toop tõmu armo-õppetus, Niin^k pattane ſaap julguſt, Et
wõttap riſti kannata, Ei säduſ ſdänd koſtota, Ei ka lit-
temmä teggs.

10. Kun õige uſt om eäle, Sääi pütäs häſte tettä, Se
uſt ei kõlba kõpheke, Kun hüwvä tööd ei nättä. Uſt ſiſki
aimult õnſaſ teep, Hääſt teuſt lähhemb appi näep. Ni
tunnus õiget uſtu.

11. Uſt õige lotus kannatap, Niin^k odap illes ilman,
Mil aial Jummal arwitap, Ei ſaiſa mehe ſilmän. Kõl
temmä tijäp ſelgeſte, Mes parras aig om abbile, Seſt
ſunnis teddä uſtu.

12. Ehl nida peäſ nättämä, Et abbi kawwen ärrä, Et
ſunni ſiſki pehätä, Te temmä ſonna verrä. Kui Jum-
mal õige lähhembän, Sis, petäſ abbi ſallajan. Oh!
lootkem temmä päle.

13. Auw, äitrus olgo ſüddämest Müüd meije Jum-
malalle, Et temmä võrgu woinuſſeſt Meid lunastonu-
jälle;

jälle; Oh! **Jssand**, lasse armoga Meid sinno Nimme püh-
henda, So rikkus tulgo meile.

14. Maan sündko sinno tahtminne, Kui taitwan illes
sunnis. Oh! anna leibä kigille, Nink anna süddä andis,
Sis lep ime ka wellega. Meid kiusatussen arwita, Nink
päftä kurjast. Amen. A. V.

143. **Wann dein herzliebster Sohn.** Wiis. 1.

Kui, **Jummal** / sinno armsamb **Poig** Es olles male töts
nu, Nink kui ma pattun kolu kii, Mo lihha hennel wõt-
nu; Sis peäs ma ilmarmota, Kui waggel, pörgu min-
nema Mo pattu wõlla perräst.

2. Ent nüüd om rahho, hengust mul, Ei heidä meelt, ei
pelgä, Et temmä minno assemel Kard pattu süüd nink
wõlga. Ea leppit minno sinnoga, Kui omma werd wõt
wallada, Et ma woi õnsas sada.

3. Sest om nüüd julge minno meel, Woip latselikult
lota: Sesamma kalli werre päääl Ma tahha saisma jädä,
Kumb minno eest om walletu, Nink pattust puhtas mõsk-
nu mo, Ja õnsust mulle saatnu.

4. Sen werren om mul kōstotust, Ma lä so mannu
julgest, Ma otsi armo maddalast, Ei lahku sinno küllest:
Mes mul so **Poja** surm nink piin Om risti pu päääl saatnu
siin, Ei risu mo käest kurrat.

5. Ei arwita se õigus mo, Kumb sädussest om tulnu,
Ee om ils wäega pettetu, Kel ommast tööst rõõm olnu.
Mo **Jesusse** tö ütjindä Teep, et ma õnnis olle ka, Et ma
se sisse ussu.

144. **Was lobes sollen wir dir, o Vater** Wiis. 43.

Mes kittus om meil, **Jssand**, sulle anda? Ei woi so tel-
ko ütfit wäljä kanda.

2. Sa ollet meile õigast tähte tennu, Mist meije ollem'
sinno armo nannu.

3. Sa ollet Barut merren hukka pandnu, Nink om mal rahwal lanen leibä andnu.

4. Nink man me woime sinno armo löidä, Et sinna tahhat ihho henge toita.

5. Et sinna näüdäq meil soimme kää, Sis ollet riknu sa Hetiitre wäe.

6. Nink ollet Kanget säduust meile andnu, Hå sel, ke swån seddä tallel pannu.

7. O Iss! kindmä omma sinno sonna, Sa õigust Pohhut annat meile tännä.

8. Neil wangil sinna, Issand, appi tõttat, Nink sure auroga sa woimust wõttat.

9. So nimmi om iks kallis nink ka pühhä, Ke seddä pelgäp se lät targaq pea.

10. Muw, Pittus, tenno, Issä, sulle olgo, Ni kui sin ilman, ni meist taiwan tulgo.

145. Vor Gericht, Herr Jesu steh ich hier. Wiis. 16.

O kōhto een, oh Jesus Krist / Ma saisa sin müüd maddalast, Ma leina, puhka, palle; pat om mo päle kaibanu, Nink panney kōhalt hukka mo, Ent ma ei heidä mele. So werri, Issand Jesus Krist, Mo mõssep ligest kurjussest, Sest sinna kolit minno eest, nink massit minno wõlga tõest. O Jesus Krist, ma tennä so, ma tennä so, oh parranda sa essi mo.

Kristlikust Ellust.

146. O Durchbrecher aller Banden. Wiis. 13.
Kõge kaplu katõki kiskja, Meije neäl saifat sa, Et ne ussa sissest ärrä Seddä wanna pattu meeld, Tõmba meid iks henne verra, Pattu wangist, ilma päält.

2. Sinno Issä meel om tõttest, Et sa täüdat seddä tõbb; Sul

Sul sai täroweuisse lättest Selle tarkus, arm nink joud; Et sa kaotji es jättäs, Mes sul Effäst antu om, Enge pattu wainwast sadas Sinna, kun om maggus rõõm.

3. Oh! sa peät tärowelikkus Tõtteste meid teggema, Sinno kæn me ollem' ikkes, Nink sa armastat meid ka: Eht me rahwa melest wangin Olleme nink põlletu, Sest et meije rist om kange, Kumb meid mani litsonu.

4. Kae mei e rasset häddä, Kige lodu asiuga Puhk'ap, pallep meije südda: Kunnas minna wallal sa Tühhiusse orjämisset, Kumb so latsi litsu weel, Eht kül waimo ajamisset Parrembat ils ootwa sääl.

5. Kinnitā mo nõrka usku, Te mo wabbas kigest täääl; Et ma kif woi katski kisku, Mes mo keläp ilman weel. Rahwa peljus mingo wälhä, Heitllk süddä kaddugo, Mes ma risti wainwast wälhä, Pehme lihha mäddägo.

6. Ifand/ pörruta nink rõhhu, Murra katski kurjusse, Ei ka surman sul ei lähha Tarwis ennāmb, pattane. Nõrka pattu moast teddä, Kifku sinwu kawwalust, Et me ütse Förd woime löidä, Effä majan wabbaust.

7. Lihhale ei pürwä minna Tggäwes siin hengämist, Te täll, ni kui tunnet sinna, Anna õnsat lah'umist. Ent mo waim so wõttap kinni, Peäp ussuu kindmāste, Nink ei jättä sinno enne, Senni kui saap taiwatte.

8. Ifand wallitse nink wära, Kunningas Imma: muel, Touka mahha pörgu levi, Wõtta rikust hennesel. Kifku hengi harwast ette Lep: itusse werrega, Eõppeta kif pattu hättä, Sest sul om meist melehä.

9. Meije olleme kül henda Wangis heitnu hinnuga: Ent oh Jesus wõtta käändä Sest, mes tettu melega. Kas se om jo meije koorma, Ajap meid so pallema, Do meil jälle eesmäst armo, Te meid wabbas foggona.

10. Sinna õstit Inimissist Meid kül kalli hinnaga,

Mi kui sa nüüd kolit wistist Peät meid hääs teggema, Et me tärwelikkus same, Sinno palget lörwäme, Armo armo päle näeme, Tärweussest wöttame.

11. Arm, ke ello tahtsit jättä, Tappa kük nink kōleta, Me ei woi so riklust nättä, Wi meid Paradisi ka. Siski sa ei jättä perrä, Kui meil õige himmo om; Oh mes kaunis, maggus warra om se wabbaus nink rõdm.

147. Hilf mir mein Gott/hilf das nach. Wiis. 21.

Mo armas Jummal arwita So häddän perrä nõu da, Nink sõamest so otsida, So armo pole jouda. Oh lasse mo, Kui otsi so, Mo wainwan pea löida, Oh hallesta, nink arwita Hend' kuria tõ cest hoida.

2. Mul anna ommast heldussest So päle ütfind lota, Ja pattust käända Süddamest, Nink murren rõmo ota, Et ikke nüüd Mo pattu Süüd, Nink rasse essitusse, Et kae ka hääd teggewa Neil, kumma häddälisse.

3. Kik lihha himmo kistuta, Et se ei woimust wõtta; So armastada oppeta, Nink sinno himmustada. Mo kinnita So Wainuga, So sõnna tunnistada, Et ütlike Mo sure manke Ei woi sult lahbutada.

4. Oh oppeta mul tassauft, Nink kelä wihha heldest: Ka anna mulle allandust, Et käu so perrä selgest; Neist rattust ka Mo ruhhaista, Mes nõrelt olle opnu. Mo rõmusta So Wainuga, Kui murre enne lö; mu.

5. Mul usko, armo kaswata, Ja kinnita mo lotust: Et minno süddä löymatta So kääst it's sago toidust. Et wallitse, Et minnule, Ei tulle temmāst häddä, Mo ihho ka, Mi tõida sa, Et himmo weerd ei wõtta.

6. Mul olgo ikke: ussinus, Mo tõdd nink teppo tettä, Et tühhi auro nink karwalus Mo eäle ei pettä. Riid, kade deus, Nink wallatus, se minnult taggauego, Ka warga meel, Nink petjä keel, Se karwen minnust jägo.

7. Las mul hääd nouvo wötta ka, Nink kurja nouvo
jattä; Nink lige eest iks pallelda, Ka waijstall hääd tettä,
Et kurja ma woi tagganda, Nink ligil appi tulle, Ni sunnip
ka, mes tahhat sa: Nink wiimselt önsast kole.

148. **Heer Jesu Gnaden Sonne.** Wiis. 17.

D Jesus armo walgus, Sa ello päiwäken, So ello,
rööm nink selgus Mul paijtko swämen: So arm mo
wastses teško, Et mul saas röömsat nätko, Mo ärrä heitko
mitt.

2. Mul pattu andis anna, Mo wölga listota, Mul ap-
pis tulle tänna, Kik wihha löppeta: Las minno rahho mai-
sa, Mo söänd armust kaitisa, **D** Issand kule mo.

3. Oh aja hengest wäl ä Kik pattu juretust, Et armasta
nink pelgä So ligejt swämejt, Et ma so orja jälle, Nink sulle
urows ellä, Kui sinno ommandus.

4. Oh kaswata so tundmist Mo sissen, minno Paas,
Nink anna diget teedmist So pühhä sonna wäest, Et ma
so sisse ussu, Nink tötte sissen püssi, Ei pelgä wainlaisi.

5. So rinna pääl mo jota, Po tahtmist risti pääl, Et
minnu ma ei täüda, Ent kole ikkes neil, Et ma kik lihha tek-
su So läbbi ärrärisku, Nink ellä sinnule.

6. Oh läüda henge sissen So armo digede, Et tenmä
hamissen Ma sinno armaste, Nink sinno mele perrä Kik
wärlä ärrä wära, Ja ello tee pääl käu.

7. Näüd **Issand** anna wälke Ja joudo, julgust ka, Sest
nink armo teško Ei sa so waimota: Kik minno meel nink
tötte, Nink mes ma wötta ette, Ei kölba sinnota.

8. Sis kela armas **Jummal** Kik kahjo henge päält,
Ja olle essi rummal, Te wastses minno meeld, Et ma
tahtmist nöwowa Nink tedda täütä püwowa, Oh olle
wimes.

149. O GÖtt du frommes GÖtt. Wiis. 5.

Shwagga Jummal / ke kil andid meile annat, Ke
om mes eäl om, Ke ligest hole kannat, Mul anna ren
wust, nink Et terwe ihho seen Mul olles puhhas heng,
digus süddämen.

2. Laß mes mo kōhhus om, Mo ussinaste teftä: Et woif
annemetin, Mes kasset pea nättä. Oh anna, et ma te wo
reffo aigsaste, Ja anwita, et tö Wois minnä eddesi.

3. Mul anna kōnnelda, Mes ikkes hō äß wois tulla,
Fela ütlemäst, Mes tühhi tahhap olla Ja kui mo ämm
tiin Ma pea kōnnelma, Sis anna sonnale Hääd waffe
rōnnuga.

4. Kui mul om häddä läen, Sis wōtta julgust anda
Laß minno rōnnuga Mo risti kōormat kanda: Oh anna tala
fast meeld, Et woife leppidä, Kui nouwo mul tarwis om
Sis anna nouwo ka.

5. Te et ma ligega Misuggust söbbrust pea, Minē päle
sinnulle Ei olle ütse wihha. Kui wōttat heldeste Mul
warra jaggada, Sis olgo ärrä fest, Mes sadu kurtaga.

6. Kui sa mo eäle Weel tahhat rakko anda, Ja mönne
wauwaga Mo lasset wannust kanda: Sis anna kanno
tust, Mo hoija pattu eest, Et kui ma hallis sa, Ka tann
auwo fest.

7. Kui tullep ello wts, Sis astu Jesus ette, So ri
surma seen Heng sago sinno kätte. Mo Jhbul olle
maad, Kun neide mattusse, Kä tainwar ellawä, Ei tann
wainwale.

8. Kui kasset wimäte kil koolhid: tulge ette! Sis k
minno ka Mo harwast henne kätte, Laß kuulda om
hääd, Mo ihho ärrätä, Et kannist selletu, Sa tain
seltsi ka.

50. Wohl dem/der in Gottesfurchten. Wiis. 2.
 Es ðige ðunnis mees om se, Ke Jummalat pelgáp
 kindmáste, Hend' peát toitma ommast káest, Sis
 káap so kássi ma páál háást.
2. So naine saap sul ollema So koan, kui yn marjuga,
 So latse omma istuman, kui ðlli-ossa lawwa man.
3. Sel mehhel saap ni rikkas ðu, Ke elláp Jummalat
 beljussen; Se wanne ei woi olla sáál, Kumb perrándet
 om meije páál.
4. Ni saap sul Jummal teggemá, Et sinno Silm saap
 nággemá So tó man rikkast Dunne kúl, Nink temmá arm
 saap jámá sul.
5. Se saap so ello jakkama, So mannu jámá rahhos
 ga, Et sinna laste latsi náet, Nink Israel sijn idrowáp
 háád.

Paltwuffest.

51. Wohl dem/der vest im Glanben steht. Wiis. 2.
 Há sel, Ke ussun liigmata, Nink pallep Jesu nimmega.
 Gest tóttelikkust temmál saap, Mes Issand táll
 wootap.
2. Ent latse olgo ommete Ka petmata nink tóvisitse, kui
 Essá pole vallewa, Sis kulep temmá armoga.
3. Kui lats lát Essá pallema, Sis kulep temmá ruttu
 a: kui leibá otjip pudussen, Ei kela Essá, kui táll om.
4. Ei anna Essá kirwike Sel latsel, kumb om issone;
 ei ángá táll ka siugu, kui emmá kalla vallekmu.
5. Ni ka, kel Jummal Essás jááp, Se tótteste ifs kuuls
 us saap; Ent ta ei kule pattatsid, nink heidáp ommast
 algest neid.
6. Ke rattust kánáp ðigede, Nink saep Jesust waijele,
 e maitšap kuulmist paltwe man, Nink idrowáp, mes ta
 mu om.

7. Oh selle palle sõamest, Ei suga enge **Waimo** wäe
Hään lotussen nink ussu wäen, Kik mes sul waja om su
maan.

8. Ent sinna **Jesus** oppeta Mo õigest **Essä** pallem
Et ma so läbbi ikkes tääl **Woi** sada armo armo päääl.

152. **Dit/dit, Jehova** will ich singen. **Wils.** 56.

Ma tahha sul, **Jehowa**, laulda, Ei olle ütfit sint
saarnane: Oh wõtta-minno laulu kuulda, Nink ann
waimo wäkke minnule, Et ma woi seddä **Jesu** nimmes
So mele perrä häste tallita.

2. So **Poja** mannu minno wäe, Et **Pois** mo sinna
mannu wäep ka; So **Waim** mo sisse tulgo pea, Nink
läutko meeld nink sõand pallama, Et minna rahho manna
üllewäst, Nink laula sulle õigest sõamest.

3. Kui kaldat, **Jhand** / armo õlli Mo päle wäljä, Nink
om laul kül hä, Jatäll om tõttest maggus hõlli, Kui ma
tõtten waimun kummarda. **Waim** üllendap mo sõand
sinno pool, Nink minno laulmissel om kõrge hääl.

4. So **pühhä Waim** woiw puhkamissen Mo eest weel
so man õigest pallelda, Nink tumistap mo waimo sisse
Et ma so lats nink kaas-perrändaja; Sest tänuita mo
Abba, **Essä** müüd, Nink pea ussun õigid palwusid.

5. Kui minno sõamest se **Abba** So **pühhä Waim**
läbbi kuuldus saap, Kui ma so sega kinni tabba, Sis lig
sinno meel nink läggüney; Et ei woi jätta minno kuulma
ta, Sest et so mele perrä pallsi ma.

6. Mes oppetap so **Waim** mo essi, Se om so mele perrä
palleldu, Nink seddä jaggap mul so kassi, Sest et se **Jesu**
nimmel õsttu, Ke minno teep so lates sin nink jäääl,
ma ka wõtta armo armo päääl.

7. Hä mul sest waimo tumistussfest, Se täüdap minna
sõand rõnuga, Ma tija, et so tärwessfest Kik tärwessfest

To ande tullerwa, Kif annat sa, nink teet ka ennamb weel
 Kui ma woi pallelda ehk moista taäl.

8. Hä mul, et Jesu nimmel palle, Ke sinno hääl kael
 mo eest pajatap, Se läbbi om kif ament jälle, Mes südda
 tötten, waimun himmustap: Hä mul! sul olgo kittust
 iggawest, Et sa mul kinkit säräst önnistust.

153. **Sieh hie bin ich Ehren-König.** Wiis.6.

Rätse Jummal / siin ma ruunmal Heida hendä pölwite,
 Henge rikmist, Silmä itkist, To ma, Jesus / sinnule.
 Las so löida, las so löida Minnust, ke ma pattane.

2. Rae jälle minno päle, Issand olle hallelik, Sinno
 pürwä ma nink sörowä, Sinno waine mulla tüf. Las so
 löida, las so löida, Olle mulle armolik.

3. Ei ma pürwä ei ka nörowa Mund, kui sinno halle-
 tust, sedda sawa sinno armsa, kummil näüdot armastust.
 Las so löida, las so löida, sinmust sa ma önnistust.

4. Tairwa selgus, henge walgus, Ilma süta Bonaken!
 Sääl so harwan käüp heng otsman Sinno, kallis pöiwo-
 ken. Las so löida, las so löida, Range Jummal, Jumi-
 men.

4. Tairwa selgus, henge walgus, Ilma süta Bonas
 ken! Sääl so harwan käüp heng otsman Sinno, kallis
 pöiwo ken. Las so löida, las so löida, Range Jummal,
 Jnnimen.

5. Issand kule, kui mo hule Hallosaste laulwa sul, Mis
 landussen, kurbastussen Käüp so latse maddal hääl: Las so
 löida, las so löida, Jesust himmustap mo meel.

6. Tuhhi kerra, ilma warra, Lihha himmo auro nink
 kust Sadap mulle enne wallo, Eest ma otji önnistust: Las
 so löida, las so löida, anna öiget walmistust.

Walwmiffest.

154. **Wer sich düncken läßt er stehet.** Wiis. 57.

RE jo mötlep hendä saifwat, Hoidko hendä saddamaft
Seedko wainlast umbre jooskwat Kigen paigan uff
nast.

2. Eihha julgus pettäv paljo, Rahjo sadap suigminne
Ke ei aja teddä wäljä, Keudäv witsa hennele.

3. Kui sul kawwa jääd se laistus, Kule mes woip sündä
da: Sinno p'le tulley waisus, Kui üts kange tapleja.

4. Eihha julgus om se többi, Kumb louw-ajal rikklub so:
Kes is otsip hengal ap: i, Pea temmäst paego.

5. Kui sääl Simson mahha heidäv, Yordo üffian
maggama; Kui yord hendä armsast näüdäv, Nalkap
temmä leinäma.

6. Kui se waine Peter julguy Surma minnä Jesuga
nink ei walwa, enge suiguy, Peäv temma leinäma.

7. Ehl se wajne waim ka julgus, Nörk om waina
lihha weel; Kui sa maggat, saat sa palkas Waiwa rda
mu affemel.

8. Meije wainlaune om ussin, Nink ei tija: maggar
mast; Nink me käume laistlemissen, Oh se om meil habbi
tööst.

9. Dnnis om, ke önsust otsip Wärristen nink peljoga;
Se om warjun sis nink trotsip, Kui surm, kurrat mässewa.

10. Dnnis om, ke walwaw, palley Abtafesse te:ra pääl
Liigmata se saifap, pölley Kurratit nink pörgu hääl.

11. Dnnis, ke iks wökest panney Umbre omma nimmis
Uffu kündä nida kannap, Et ei kistu eäle.

12. Dnnis om, ke aigast rühhip Oli lühtrit ehbita, Et
kui henge pöigmees woiwip, Temmä heng jääs rikmatta.

13. O sa omgne laste hoidja, Sinna ollet suigmata: Oll
ihs mo uffu läütja, Kui ma johhu maggama.

14. Laiskust, julgust kelá minnust; Hoija mo so peljus-
sen: Lühhendá sa essi armust Minno ristí koormat süin.
15. Rihhota iks minno mele, Et ma walwa suigmata,
Ja et minna, kui ma kole, Walwman uino maggama.
155. **Mache dich mein Geist bereit.** Wiis. 55.
Minno waim hend walnista, Walwa, palle háste, et
sa jowwat liigmata Kurjal ajal saista: Kurrat om
Kawwal waim, Otsip wakku petta, Usku árráwotta.
2. Ent oh wirgu enne weel Parrembaste ülles; Kasse
nuhtlus saap sul saál, Sa ei pásse tullest, Kui so surm,
Pörgu hirm Pattu unnen lörowáp, Omma wörku püw-
wáp.
3. Wirgu ülles, sest et sul Ei sa muido walgus; Walwa
et so sdámel Saas se óige selgus; **Jummala Melchá Om,**
kui temná andid Walwmissen iks prukit.
4. Walwa, et se petja waim Unnen so ei lörowá, Kúl ta
muido noppe om Sinno mahha lürowá. **Jummalast**
Táttetas Táll ka lubba salwa Meid ke süin ei walwa.
5. Walwa, et so ilma háál Hirmuga ei wára; Eht et
emma libbe keel So ei pettä árrá. Walwa, sest **Wels**
litsist Sama pilgjá essi Koggodusse sisse.
6. Walwa henne ülle ka, Et so lihha, werri Kurjaste ei
kaota Lója armo árrá; Lihha meel Hoijap weel Kawwas
lust nink fórkust, Sadap waimul nõrkust.
7. Walwa iks, ent palle ka Ussinast nink óigest, **Jssand**
peap útsinda Sinno pástma kigest, Mes so weel Keláp
táál, Et sa ikkes laisklet, Pattu többen loosklet.
8. **Jummal** tahhap pallemist, Kui ta peap andina;
Enna pürowáp puhkamist, Kui hoold peap kandma, Et
kik rist, **Jlm** nink lust, Kurrat, pörgu-leri Ennáméid ei
wára.
9. Eisti kik lááp fórdake, Kúl saap meile abbi, Kui me
teddá

teddâ palleme Temmâ Poja lãbbi ; Wiljãlt saap Me
nink jaap Temmâ arm nink heldus , Kui meil ussu pal
rus.

10. Oh sis walvolem , pallegem , Puhkalem iks pãle
Sest et hãddã liggi om , Kik lát otsa pole. Wiim
pãiw , Kasse wãiw , Jummal tulley sundma , Ilma hũkka
pandma.

Waimolikkust taplemisfest nink Wãärmisfest.

156. Wer überwindet , soll vom Holz zc.

JESUS.

Re árrãwãráp , se saap wiljã sãmã Sest puust , kumb
paradisin haljendap. Ei hãddã ei ka surm sa teddã
lõmã , Kui minno orjap , omma Issandar Mes rõmmu an
nap , Mes taiwas kannap , Se peap sama tãl iggãwes.

Zeng. 2. O **Jesus** awwita mo árrãwãárda , Ma
taple kũl , Ent weidi jõrwoga : Kũl saggest otsip pat mo
Kiini haarda , Nink rammo lõppep kãest et nõrkas sa.
So armas kãssi Saatto mo essi , Et kik mo ello so me
lest hã.

Jesus. 3. Ke árrãwãráp , sel ei sa joht hãddã Sest
tõisest surmast eãl ollema , Mo palget , jãrje een , Tãl an
tas nãttã , Kuu árrãwãllitu mo kittaawa. Wõimisse
pãle Sis laulat jãlle , Nink kannat ohrovit puhhidega.

Zeng. 4. O **Jesus** awwita , et minna wãrá , Mo
usk om saggest nõrk , nink ei te tõõd : Oh lãudã pallama
so armo perrã , To walgust , lõppeta mo pattu bõd ; Et
õige pallaw Nink õige ellaw so õigest teni , O wãggen
mees.

Jesus. 5. Ke árrãwãráp , sel ka antas sũwwa Sest
Mannast , kumb om árrãpedetu. Ma tahha tunnistus
wãl

täl ette tuwowa, ütš wastne nimmi om täl hoijetu. Täl om suurt ömne, Se wonakenne. Teep teddä mörsjas, wiip hennele.

Heng. 6. O **Jesus** arwita, et minna wärä, Jlm panney omma Manna ette mul, Nink kääp margunat se sissen ärrä: Oh tõmba minno henge henne pool. Mo suddä ikkep: Se tigge heikap: Kus nüüd so lotus? Kus Jummal om?

Jesus. 7. Ke ärräwärap, nink saap minno tekko Jks animat otsani siin piddäma, Sel antas pagganide ülle wäkke, Et temmä kaitfas neid raud-witsaga, Et silma näwä, Kui hukka läwä Ne ilma tarka ni hirmoga.

Heng. 8. O **Jesus** arwita, Et digest wärä, Et minna swämest te, mes ma te. Mes pattust jänu weel, se leiä ärrä, Et pimmedusses pässe wallale. Koleta minno, Eis tunne sinno, Usa mult ärrä kii pahhandust.

Jesus. 9. Ke ärrä wärap, se saap ehtet sama Neist walgist reiwist, kumma üllewän, Nink ello ramatun saap nimmi jäma, Laad tunnista ma ülles Essä een. Ma panne tälle Säääl kun ma ellä, Wannikut päle, täus aurustust.

Heng. 10. O **Jesus** arwita mo, et ma wärä, Mo henge särg om must nink purretet. Mo teo kadduwa kui suits siin ärrä, Mo kuus om so een kii arwaldet: Oh te mo walges, Nink öge selges, Et jääs mo nimmi so ramatun.

Jesus. 11. Ke ärrä wärap, se saap pidas jälle, Mo Essä koan jäma iggäwes, Ma penne Essä nimme temmä päle, Jerusalemmi perrä kutsutas; Mo perrändusses, Mo ommändusses Wötta ma teddä ääl hennele.

Heng. 12. O **Jesus** arwita mo wimust wötta, Kii heljus pea minno heng nink meel. Sa woi me walimis-

ta mink langes tetta, So werri andko wäkke taplusse
 Kul sa voit tetta, Et rammo wötta, Nink ikkes walm
 ja woimust sa.

Jesus. 13. Ke ärräwärap, ni kui minna tennu,
 saap ka istma minno järje päääl: Ma olle ma päääl ri
 waiwa nämmu, Nüüd istu ma hääl **Jhā** torrel kää
 Siin saap ka önsust, Nink henge hengust, Ke nida taples
 kui Pohhus om.

Zeng. 14. O **Jesus** arowita, oh tulle pea, Wain
 laisid paljo om, oh arowita, Surin, kurrat, pat nink
 nink ka mo lihha, Mo wasta taplewa, oh kule sa! Es
 tahha minna Sul öiget tenno Sääl taiwan laulda,
 woimus läen.

157. **Es kostet viele ein Christ zu seyn.**

Kul massap waiwa ussu tö, Nink käämä puhta waimo
 mele perrä, Sest rasse om se lihhaile, J's henda surn
 sisse anda ärrä, Kui ka üts taplus löppep ärrä tääl, Ei sesti
 sa weel, ei sesti sa weel.

2. Siin kääwäs pörgu siugu päääl, Ke wihhaga me
 konna päle tükwa. Suur waino om henda hoita tääl,
 Kul nemmä pea henge ärrärikwa. Ke nakkap, löwöwäp
 öiget teggemist Nink taplemist //

3. Ent waino ei olle asjanda, Kui öigest mötlet arowu
 stusse perrä, Kumb selle peap antama, Ke taiwast ösij
 ilma pöllep ärrä. Kul om tä waino, ent **Jesu** heldu
 teep, Et kerjes saap //

4. Se peap kige kōrgewä Läts ollema ja walgus tai
 wa walgen, Kui lange puhhas selge ka Saap ihho oll
 ma, kui illus palgen; Sest teddä teep se taiwa arowustus,
 Ni illusas //

5. Kui sääl se üts sis **Jhā** näep, Nink nättēn teddä
 maggusaste turteep; Kui selge jōggi hengen kääp, Nink
 teddä

teddä Jummalaga fokka pannep: Mes sis weel waimun
 saäl saap sündima, Om teedmata = =

6. Säääl annap hendä tarkus täl, Ke siin kui Emmä
 iks sai temmäst tuttus, Se Perli kroon saap temmäl
 saäl, Nint saap kui mörsja temma mannu widus, Mes
 ilman weel täl ärräpedetas, Säääl awwatas = =

7. Mes **Essä** perrält taiwan om, Se antas saäl ka **Essä**
 üsjän tälle, Kif taiwa hä om temmä kääen, Näep silmiga
 nint elläp **Jesufelle**. Ei olle awwun teddä suremb weel,
 Kui **Jummal** saäl = =

8. Mo waim, oh ärräwässigo Se pimmedusse wäe läb-
 bi tükki, Mes murretat, et jorwoto, Sa ti ät, et sul
Jummal annap wäkke: Kui taplus otsan om, sis woit sa
 ka, Säääl hengäda = =

158. **In dich hab ich gehoffet Herr. Wiis. 33.**
MA toda, **Jssand**, sinno päääl, Las kuultus sada minno
 hääl; Mo häppe ärrä sada, Ma palle so, Oh! lasse
 mo So armo sisse jäda.

2. So kõrwa käänä minno pool, Mo hoidko, **Jummal**/
 sinno hool, Mul pea abbiß tötta, Ma makka tääl, **Eht**
 saisa weel, Kif hättä minnuß tötta.

3. Sa ollet mul üts kinni **Liin**, **O Jummal! Jummal!**
Taitsa siin, Et ma woi kindlik olla, Kui pörgo kon, Ke wä-
 kerw om, Mo wasta tahhap tulla.

4. Mo paas nint lotus ollet sa, Mo kinnitus niul
 wäggi ka, Mul ütley sinno sõnna: Ke häddän om Mo
 suremb rõõm, Kes woip so wasta vanna?

5. Mo petnu om se kurri ilm, Mo laitnu om se pilgjä
 film, Nint säädnu salla kele, Neist päästä mo, Ma palle
 so, Nint kela kurja mele.

6. Ma anna, **Jssand**, henge sul, **O Jummal** tulle ab-
 biß mul, Nint wotta mo so kätte; Kig' häddä kääst Mo
 päästä hääst, Mes tullep minno ette.

7. Sel kolme-ainul Jummalal/ Ke wäfte annap nõu gembal, Nuu, kuttust laula minna. Se saatto weel Siin ilma päält Meid henne mannu sinna.

159. **Jeb ruf zu dir Herr Jesu Christ.** Wiis. 43.
MA so pole, Jesu, tännitä, Oh! kule minno häle, Siin aial minno arwita, Et hirm ei sa mo päle. Ma dige usku himmusta; Sa tahhas mul sedda anda, Kristi kanda. Mo welle armasta, So sonna tallel panna.

2. Ma palle weel, o **Jummal**, so, Sa voit mull sedda anda, Siin narus ärrajatto mo, Las so pääl lotust panna, Kui minna peä koolma tääl, Et ma sult armo oda. Mink ei loda Mo omma teggo pääl, Et es wois kahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddamest Meil kureil andis anna. Mink päästä minno wainlaisest, Et ma hääd söänd kanna. Mo roog so sonna olgo tääl, Sega mo henge söta, Mink ka jotta, Kui tullep hädda pääl, Las mo sult appi ota.

4. Hä, kurri ärrä kääuko mo Siin Ilman sinno sõn nast, Las otsani mo usku so, Kit om so kæn wannast; Sel ilma saap, kel annat sa, Ei woi üst läbbi waiwa Sinnust tawwa, Ehk armo perrändä, Kumb warap põgo-harwa.

5. Ma peä ikkes maadlema, Mul abbiš, Jesu, paista, So armoga mo paimenda, Et ma woi kindmält saista. Kui kiusus tullep, kela sa, Et se mul ei te hättä, Sa voit tetta, Et ma jä kahjota; Ma tija, sa ei jätta.

160. **Herr Jesu Christ ich sehrey zu dir.** Wiis. 1.
SO pole, Jesu, tännitä Mo heng sin surest waiwast, Mink rõnu wäega himmustap; Oh! kosta mulle taw wast. Weel suremb, Jesu, om mo rist, Mes waiwap minno häddalij, Kui kõnnelda ma jorwa.

2. O! Jesu, kule minno hääl, Mink appi mulle wäida.

näüda. Mo lotus saiasap sinno päääl, Mo päle armo
heidä. Mo süddä mötlep katsite, Gesti et ma römu ütete
Siin ilman ei woi löida.

3. O **Jesu Krist**, sa armo juur, Eht istut kōrgen tair
wan, Om siski weel so abbi suur Nüüd awwita meid wais
wan. Ei olle mul muud abbi-meest, Ke minno päästap
hädä kääst, Kui sinna enne, **Jssand**.

4. Sa, **Jesu** ollet ütfinda Mo lotus nink mo ello, So
kääst-tullep mulle ka Mo wain, mo rist nink wallo? Gesti
sinno, **Jssand**, palle ma, Mo ärrä jätks abbita, Ent päästä
hädä ärrä.

5. O **Jesu**, öige **Jummal** wäest, So päle minna loda,
Mo abbi tullep sinno kääst Gult minna seddä oda. Mo
lotust ärrä lassko sa, O **Jssand**/ ärräkadduda; Ma, lähhä
muido hukka.

6. O **Jesu**, minno kinnitus, Oh! kae, armo läbbi,
Kui suur omminno willitsus, Nink sada mulle abbi. Oh!
kule minno waise hääd, Nink heidä armo minno päääl
So mörro surma perräst.

7. O **Jesu Krist**/kui tullep aig Mo hädä päästä ärrä,
Mo meel nink süddä om sis wait, Nink lat so mele perrä.
Sa aja wainlaist ärrä tääl, Ke nida tükwä minno päääl,
Et ei woi wasta panna.

8. Ma anna **Jesu** sinnole Mo naabri nink mo welle,
Neid ärräpösko johtake, Ent anna armo neile. So armo
perräst awwita, Nink hädän neid ka römusta, Nink
kule meije Valwid.

9. O **Jesu**, mul ei olle nouw Hend' essi päästä, tedä; Kui
pääst mo, sis om sul auro, Et mahha es wois jada. Ent
kui jo se om sinno meel, Et peä wainwa jama weel, Sis
anna mulle joudo.

10. O **Jesu**, anna kannatusi, Et jorwa riisti lanta;
K 5 K 11

Kui mul om sinno hallestust, Ei tahha wasta panna.
 ilman mul kũl waino om tãal, Sis palle minna seddã wẽ
 Et annat hengel armo.

11. Iks seddã, **Jesu**, loda ma Kig' minno ello eal, Et
 ikkes tahhat kuulda sa Mo palwet hãddã ajal. Ei ol
 ma sult põlletu, Kui ma so olle palletnu. Sest olle minna
 tõõmsa.

12. O **Jesu** / minno õnnistus, Ma lähã sinno pole
 Et ma wois sada arwitus, Sest kannat sinna hoie.
 mele perrãst sũndko se, Kui sinna tahhat, nida te,
 auruõs nink mul õnnes.

13. O **Jesu** / sinno werrega Kik' minno palwid woia
 Et ne wois lähbi tũkkida, Nink Tairwan armo lõida,
 Luultus sada **Jummalalt**, Et meije risti koorma alt,
 woime wabbaõ, sada.

14. O **Jesu** / armas Abbi-Mees, Mo pãle armo heidã,
 Ke suren wairwan omma tõõst, So ap. i neile nõidã,
 Nink pãstã neid so kãega, Sis sawa nemmã tennãmã
 So, siin nink Tairwan. Amen.

161. **Kinge recht wenn Gottes Gnade. Wiis. 57.**
 Taple hãste, kui so armust **Jummal** tõmbap hennele,
 Et so heng wois kigest koormast õigest sada wallale.

2. Taple, wãrrãja om kitsas, Abtakeenne ello te; Kik'
 saap sulle istsõrd witsas, Mes ei kũni tairwãhe.

3. Taple werreni mo sũdda, Wãita tairwa rikkusse,
 tahhap satan wasta wõtta, Arrã heit' go sugguke.

4. Taple ni et sũddã pallas, Nink et eddimenne arm
 Ilmajalgu alla tallas; Polik arm om tũhhi võrm.

5. Taple palwen, puhkamissen, Ilma jãlle jãtmata;
 Wãra arrã ussindussen, Taple õ nink pãirwã ka.

6. Ollet sa sis perlit lõidnu, Arrã mõtle johtoõ, Et sa
 Kik' jo ollet tãutnu, Mes om kãstu sinnule.

7. Kanna

7. Kanna peljun hengest hole, Hirmun önnistusse eest,
Häddä orrun om iks sulle Eggä pärvä peljämist.
8. Peä omma kroni kinni, Näüda hendä ni kui meest;
Kindmäs jämä toop sul öñne; Paggema om kurri tööst.
9. Ärrä lasko silmil kaija Kurja ilma tühhiust: Söa
riistu om iks waja; Pagne laiskust, wässimist.
10. Ärrä andko lihhal perrä, Jättä mahha himmu
stust. Täüdat sinna himmu ärrä, Näet sa jälle pim
medust.
11. Lihha wabbaus teep mele Kilmäs, julges, walla
tus, Nink sööp ärrä ussu öli, Teep so kōlbmatummas
ruus.
12. Dige süddä taplep kangešt Pattu wasta surmani,
Nink ei peljä tule hengust, Saap ka woimust allasi.
13. Dige süddä Jesu talgi Ötsip nink kaupt walwaden;
Wöttap lihha himmu põlge, Nink ei salli hennesen.
14. Dige süddä paljo ikkep, Ärwap naarmist hullusses:
Eest kui sundus päle tukkip, Sis lät naat ka ikmisses.
15. Dige süddä jättap karrä, Mängmist, tantsmist
ilmale; Täll om tairwan römu warra, Sis lät meel ka
tairwaha.
16. Piddäge iks seddä melen, Tapleja, nink peljake;
Rühke päle, Jesu jällun Kärowä ammat tairwaha.
17. Eggäl tunnil meelde tulgo, Et wois olla wimäne;
Ussu lühter walmis olgo, Saatke wastset öllike.
18. Kik ilm maggap ikkes päle; Sodom pallap tuslega:
Heng, kes pästap sinno jälle? Rühkma olles wäega hä.
19. Rühhi kui sa waine sawwi, Pörgust tabhat pästä
hend, Kissu kige taplu läbbi, Pakke ni kui ajet lind.
20. Pakke wälja ilma kappist, Ötsi warjo Jesusten,
Rühhi, pästä hendä noppest, Olle puhhas söamen.
21. Kik mes söänd wangi wöttap, Seddä wihta ellä
den,

den, Nink mes Jummal õnsas kittap, Seddã otst
sassen.

22. Kõhhi, arwa tunni, paiwa, Kunni põigmees tu
lep sul, Nink teep otsta sinno wairwa, Sadap taiwan he
gust kül.

23. Kõhhi, jõe temmã wasta, Ûtle walmis olle ma
Jhho honest wãljã astu, Tairwa honid himmusta.

Ilma Arrãsalgamissest.

162. Jesu meine Freude. Wiis. 48.

Jesu minno ello, Minno ainus illo; **J**esu minno õn
Kil mo suddã wihtap, Sinno ainult ihlap, Armas Jes
suten. **J**ummal Poig om minno põig, Ei muud jõht
kui enne teddã, Armastap mo suddã.

2. Lãbbi sinno hole Ei sa jõht mo pole Ûtsik wainlann.
Ehk kül kurrat mässap, Ilm mo wasta tõstep, Ei ma pelgã
te. Olgo kül nüüd wasta mul Põrgo-haud nink pãr
hãbbi. **J**esu om mul abbi.

3. Kurratit ma nara, Surma minna wãrã, Temmã
birnoka. Rakka, ilm, kül tousma, Ma jã laulden saisma
Ilma peljota. **J**esu hool om minno pool. Ma nink
suwõiuusse kãrrã Peap lõpma ärrã.

4. Riiklus jãgo mahhe, Seddã ma ei tahha; **J**esu
õtfindã Om mo ainus warra. Ilmsik auro, jã perrã, Kige
himmoga. Nink nink oht ei peã jõht, Ehk ma seddã peã
kandma, **J**esustest mo kããndmã.

5. Ilm, ma jãttã sinno, Nink kil sinno Himmo, Jum
malagga nüüd. Jummalagga jãgo Pat, ja ärrã jãgo
Minno jãrgi siit. Kõrgistus nink torrens, Sega, mes
neil man woip olla, Las sijn samman ellã.

6. Kurbus, sul ei sũnni Minno pittã kinni; **J**esu rõõm
om mul. Sest te pelgãp teddã, Sel om ka kil hãddã Esi
mat.

maattus käl: Eht ka siin mul käl om piin, Sisti, Jesu,
 ätle minna: Mo rööm ollet sinna. A.V.

163. Was mich auf dieser Welt betrübt. Wiis. 20.
 Mes ilman minno turbastap, Se püssip ürikest: Ent
 mes mo süddä armastap, Se saisap iggäwes. Oh
 peä ilm sis hennele Auvo, rahha, himmustust: Mo Jum-
 mal toop mo hengele Ka wairwan kostotust.

2. Se rummal ilma römustus, Eht ta käl maggus
 häüs, Saap peä ümbre mudutus, Et lootja murrest
 täüs. Ent ke iks Jesu päle loot Siin ilman ütsinda, Se
 näep jo taima wannikkut, Om römüs murreta.

3. Mo rööm jääp minno Jesuten, Ei ilmast holike:
 Ehm om üts pelgik, kurblik ön, Eät hukka wimäte. Ma
 olle ussun kihlatu Jo Eissa Pojaga; Ke taiman istup,
 kaitsep mo, Ja mõrsja ollema.

4. Mo sissen, Jesus, koleta Se wanna ilma meelde:
 Ke sul om waasta panneja, Nink essip äkkitselt. Mo wotta
 ommas hennele, So kälge keüda mo, Et essimatta sinnä
 ä, Kun käl om täüdetu.

164. Last uns doch nicht begehren. Wiis. 19.
 Oh ärrä püüdlo seddä, Mo armas heng, siin ilma pääl:
 Mes koormat sul woip tettä, Nink õnnistussest keeldä
 pääl. Mes otsit sinna auwo, Kumb tühhi kerge tuul, Oh
 wannu seddä sauro, Kumb üri perräst sul Toop hätta,
 wallo, waiwa, Ja sadap hukkatust: Oh otsi hennel tai-
 wan Hääd auwo Jummalast.

2. Mes lastu lihha himmo Sul sadap, kallis heng,
 siin maan? Mes warjo eht mes rammo Saap rikussest,
 kui surm om käen? Sääl om se himmo lätte, Kun ellap
 Jesus Krist, Kif kele kitwä teddä Se rikka palga eest.
 Weil pantas kroni päle Sääl Eissa järje een, Oh tühlem
 Eissa male, Kun saja söömaig om.

3. Mes auro, mes rõmu ello? Mes warra, ehte, aurotus? Se tairovs annap illo, Ja ihho, henge rõmuustul Se rõdm mo Jesu hõlman Om maggus iks nink hä: E armo rikkus ilman Toop hengust waimule. Kel Jesusse om rikkus, Ke auruun temmä man, Se maitfap seddä kes Ni maan kui üllewän.

4. Mo Jesusse om minnul Suur hä. suur warra, annink lust, Se om, mo hoidia, sinnul Kõl teda lige varrem bast. Ilm põlgo mo nink trotsko, Ei ma sest holike: Mo suddä auro otsko, Kamb häddäst wallale. Ilm wihtko mo häste, Mo wõtta armoga Iks omma Jesusse wa, Sis jä ma murreta.

5. Ilm wandko minno ärrä, Mo Jesus om jo minno ön; Ma otsi siski perrä, Nink löwwä tullu Jesusse. Ilm saatko mulle hättä, Ja kurbust, willitsust, Kõl joww rõdmisast tettä, Mo sdänd Jesus Krist: Kui ma ka pais koolma, Siin ennämb tuhhat kõrd, Surm ei sa henge neelma, Toop ennege mo werd.

6. Se tunnistus om mulle, Ma kitta dnink päiwa se, Üts kunningriik om jälle, Mul ommas antu Eha kää. Se surmlikko jün ilman, Oh jäge Jummalaga, Mo krom om Jesu hõlman, Üts rikkust minna sa. Mul tettä taw wan iste Mo Jesu järje pääl, Mo ello parremb töbste. Kui kõnnelep mo keel.

7. O Jesus rõmu warra, Kunnas se armas aig mul saap, Et ma siist lahku ärrä, Nink su sul biget kuttust toop. Kunnas mo sälgä pantas Reid walgid reiwid sis? Kunnas mul lubba antas Sul jädä iggäwes? Oh anna pealätte Se kullast kromi mul, Kumb hukkaminnemata Nink tallel pantu sääl.

165. Entfernet euch ihr matten Kräfte.

Oh tagganegge minno himmo Sest ligest, mes weel ilma

litt om; Oh jättä mahha tühjä römo, Mo wässinu nint
wainwat waim! Oh taggane, sa tühhi tö! Ma nakka wast
set ellämist, Kumb wihtav ilma seggämist.

2. Oh laulke moga mäe, orru, Et teda saas mo Jeesu
arwo, Ke om mo kaittsja nint mo warri, Ja kigen wainwan
minno nouw. Oh taggane, sa tühhi tö! Se parras aig om
minnule, Et ilmast känä digede.

3. Eh!, halja wälja! illufaste Käl surwewel hendä näis
däte; Sis woip teist siski nättä häste, Et illo kaup peake.
Oh taggane, te parremb tö, Mo süddä, ke sa himmustat
Mi pea kuddä kadduwat.

4. Kui senni ollet armastanu, Mes aiga, rammo kullus
kap, Sis iättä kurbust, kumb sul sanu, Et kigest sul niüd kelo
kaap. Oh taggane! so Pöi o hä Om parremb, ke so neis
kiss tääl Ja mörs as tenau hennesel.

5. Oh patte liig-arm minnust wäljä, Et minno süddä
tühjäs saap. Nint astup Jeesu armo jälgi, Et tälle utjind
kittus jääp. Oh taggane kört mele tö: Ma nakka hendä
öligma ka, Sest et ma Jeesu maja lä.

6. Neist pattu kaplust minno pästä, Neist wörkust, kumb
ma sallajan, Wainlaiste nouwo rikku häste, Et ma uts
wabba lambaken. Oh taggane sa kawwal tö, Kumb mo
om petnu saggedast, Niüd pölle ma kii kawwalust.

7. Kui maggus om uts wabba ello, Kumb kigest hendä
lahhutap; Kui hul nint rummal ilma illo, Nint temmä
lust meist mahha jääp. Oh taggane kii ilma tö! Mo me
ten olle kiihlatu, Nint Jeesu mörsjas ehhitu.

8. Oh kääki mo so rahhun ärrä, Nint wötta mo so üstää
ka, Et ma kii jättä ilman perrä, Ja kigest hendä lahhuta.
Oh taggane! se armo tö Teep et ma hendä unneta, Nint
ainwa pöle himmusta.

166. **Eins ist noth/ ach Herr dich eine.**

Uts om waja, seddä ütte Näüda, **I**ssand/ minnu
 Kik mu, mes siin ma pääl nättä, Lat mul koorma
 ennege. Sesamma al waiwatas, salwatas südda, Ni
 ei woi sest rahho nink hängämist löida. Ent sa ma se-üt
 kumb tarwis mul lat, Sis sa ma se üttega kallim
 hääd.

2. Heng, kui tahhat seddä saija, Ärrä otško ilma ma
 Mes om maine, jättä mahha, Otsi seddä üllewan, Kun
 Jummal nink Innimen ütten koon nättä, Kun arm
 nink andide tawweust löida, Sääal, sääal om se parren
 nink illusamb tiik, Mo tullusamb ossa, mo üts nink
 kil.

3. Ni kui Maria se ütte Otsnu sure himmoga, kui
 Jesu jallutsitte Mahha istnu kullema: Sest temmä her
 palli sest kuulmisse himmust, Mes Jesus saas üttem
 Jummal armust; Kik meel nink kil mötte sais, Jesu
 pääl, Nink Jesus kink tälle kil üttega sääal.

4. Nida om ka minno südda, **I**ssand/ ütfind sinno pool
 Las mo sinno külge jäda, Kinki henda ommas mul. E
 paljo ka kätässe sinno poolt ärra, Sis jofe ma siski it's ar
 mun so verrä: So sönnä, o Jesus, om ello nink waim
 Kumb kostotap jälle mo söänd, kumb tuim.

5. Rige tawwelikkumb tarkus Om so sissen pedetu. An
 na enne, et mo moistus Olles allahaidetu Kun walluse
 maddalus, tassane mötte, Sääal jofep se tawdatse tarkusse
 lätte. Kui ennege, Jesus, so tunne nink näe, Sis om
 mul se tarkusse tawwelik hä.

6. Muudei woi ma Etsä ette wijsä, Kui so, üllemb hä
 Jesus, minna sa kil kätte Sinno pühhä werrega.
 ollet mul üllembät digust sääal saatnu, Kui wisti pääl ette
 ma

mo waise eest jätnu: Ma tijä, mes õnsusse reiroid mul om,
Reist om mul nüüd ussun auro, rahho nink rõõm.

7. Anna, et mo heng saas jälle Sinno palge saarnats
es: Sest sa ollet tettu mulle Jummalast pühändusses.
Mes iggäwöl Jummalä ellus om wä a, Se woi ma ka
sinno täest, Jesus / iks saija: Oh päästä mo kaddurwast
himmust mo õn! So ello se olgo mul tedä siin maan.

8. Mes ma ennämb tahha essi, Armo merde uppu ma:
Sinna lätsit pühhä sisse Omma kalli werrega; Säääl ollet
sa iggarwest lunnastust löidnu, Et wallale päässi, mes kurrat
õm leutu: So tairwahe minnik toop wabbaust mul, Nüüd
lauldas se Abba mo sõamen sul.

9. Rahho, rõõm nink waitlik ello, Täwweste mo kosto-
tap, Sest et wärski sõdä päle Karjus minno juhhatap. Ei
tahhake süddä muud maggusust maitša, Kui seddä et sinna
wõis ikles mo kaitša. Ei olleke sugguke maggusamb hä,
Kui se et ma, Jesus, so ussuga näe.

10. Selle, Jesus, olle sinna ütfindä mo üts nink kil.
Kae, lohhe mõtle minna, Kas ma olle rõõtelik: Kui wah-
best ma essi se kurja te päle, Sis näüdü mul essi se tairwa
leed jälle. Ohanna, et assus kil arwa, mes om, Et sinno
sa kassus, fis om mul kil rõõm.

Himmustamiffest Jummalä nink Kristusse perrä.

167. Gott lob! ein Schritt zur Ewigkeit. Wils. 7.
Allu Jummalalle üllerwän, (üts sam (väits, tund) läts
läts üts Ajastäig läts
läts mödä:) Ma ästu päle minnemän, Mo himmo om
möödä:) Ma ästu päle minnemän, Mo himmo om
mul tedä. O lätte, kust mo ello keep, Kust arm mo henge
isse läöp, Et ma käu tairwa pole.

2. Ma loe päivi, tunnike, Uig om mul iggäw ota; D
Tunnas ma käl sinna lä, Kun ma so hölma wötta, Et se
mes surmlif weel om tääl So sissen ärräneeldas sääl, Et
ma ilmsurmlif olle.

3. So armo tullest pallap jo, Mo süddä, kumb om läi
det, Nink om so armust täudetü, Ja soga kokko kendet
Nink ehk sa käl mo sissen tääl, Sis pürwä minna sisse
weel Jks lähhämbäl sul sada.

4. Oh et sa essi peake Mo perrä wöttas tulla, Ma loe
filmävilgmissi, Nink walmista jo koolda: Oh tulle auru
stussega, Nats ma so mörsja walmista, Nink panne wä
fest ümbre.

5. Nink fest et waimo ölli jo Om kallatu mo päle, Nink
sa mul sissest lähhünü, Ja sullatat mo mele; Sis pästap
ello walgus mul, Mo lühter om jo walmis sul, Et ma so
ümbre wötta.

6. Oh tulle, om so mörsja hääl; Oh tulle, **Jesuse tulle!**
Ja heikap selgede iks pääl; Oh tulle pea mulle. Oh tulle
sis mo Pdi:oken, Sa tunnet mo, mo wonaken, Et kiblatu
sul olle.

7. Ent aig nink tund se olgo ka, Jks holel antu sulle,
Ehk se käl om so melehä, Et ma so kutsu tulla, Nink wals
mista hend kigest wäest, Et ma wois kigest söämest Jks
sulle wasta joosta.

8. Se om mo rööm, et üttil mo, So armust ei woi
läända, Nink et ma kige een sul woi Se Pöijo minne
anda, Ja et sa hendä minnoga Saat taiwan ärräkiblas
ma, Nink perrändust mul andina.

9. Sis kittä ma so süddämest, Et päiw (ö) (tund)
(näddäl) (Mastai) om mödä lännu, Nink nida ello
läänuffest üts sam om mahha jänu; Ma astu päle hopye
ste, Et ma saas ülles taiwähe, Jerusalemmi lina.

10. Kui wässinu mo kae ka, Nink kanges jäwä põlwe,
Sis tulle sa, Nink toeta Mo ussu kät nink palwe, Et
minno heng so wäega Hend kinnitas, nink lõpmata Wois
taiwa pole minna.

11. Heng! astu ussan päle sis, Nink olle heitimatta, Ja
ärä lasto iggäwes Sest ilmast hendä petta. Kui joost-
mist hiljäs arwat sa, Sis lendä armo siwuga Ni ülles
kui üts Adler.

12. O Jesu minno heng om jo So pole ülles lannu,
Se arm, mist sinna täudetü, Om mo jo õnfas temmu. Oh
pagge ilm so warraga, Ma olle sääl jo, kun mo hä, Sest
Jesussen ma ellä.

168. **Guter Hirte wilt du nicht.** Wüs. 29.

Helde Karjus! es sa weel Armo heidä lamba päle?
Nink mo kannat hõlma pääl, Ni kui Karjus koddõ pole?
Es sa waiwast minno wi Sinnä rdnu taiwabe.

2. Nätse kui ma waine woon Zina lanen umbre effi:
Tulle, wi wo, minno õn, Sinnä kun so lambakesse: Tai-
wa tahra sada mo, Kun ne puhhä wona jo.

3. Minna pürowä sinno ka Neide hulkän taiwan nätta,
Kumma sinno tietawa, Kummi puhhas sõõl nink lätte,
Kumma pri jo pel ussest, Nink ei effi iggäwes.

4. Minna sa siin waiwatus, Mul om selge oht nink
muere, Wihhaleste karwawalus Teep mo umbre kanget leri,
Et ma waine lambaken Jks siin ellä pelussen.

5. **Issand** ärälasko ka Minno soe kätte sada, Minno
karjus ollet sa, Lasse minno kindmäs jada; Wi mo õunne
lambakest Karja lauta iggäwes.

169. **Jesu komm doch selbst zu mir** Wüs. 2.
Jesús tulle minnule, Ja mo mannu kindmäste, Tulle
kallis hengõ õn, Se mul armas sõamen.

2. Euhhat kōrd so himmusta, Kik muud rōmo teost
Euhhat kōrd ma tännita, Jesus rühhi tullemä.

3. Ei mo siddä olleke Ilman muga rahhule: Kii
minno mannu jādät, Om mul warra k̄ül nink hād.

4. Jesus ilma sinnota, Om kik surus asjanda, En
auw nink illo ka Om mo melest k̄ölbmata.

5. Mes om eäl minnule, Anna minna sinnule: Sin
maggus Jesuken Ollet minno armafen.

6. Ei ma lasse kelleke Omma soänd wallale; Tulle Je
sus armoga Minno sissen elläma.

7. Sinna taiwa Jsa Pölg Ollet minno armo Pölg
Sinna ilma suta woon, Ollet minno auro nink kroon.

8. Oh sis tulle ruttoga, Minno wallo wāhhenda, Min
na heika k̄igest wāest: Tulle essi üllewäst.

9. Niid ma oda kannaten, Nink ei wāssi valvuffen
Surma häddän ollet sa, Jesus mulle maggus ka.

170. Ursprung des Lebens. Wiis. 59.

D latte täüs ello, o walgus nink rōdm, Kust eggäns
wōttap, mes waja täll om. Delläwat latte; Kumb
selge om nättä, Kumb Jammala koast iks otsata keep,
Nink jannonu soäme sisse siin läap.

2. Sa ütlet, ke p̄urwāp mult juwra siin maan, Mes
kōstotaw ikkes, se tulgo, mo man Om taiwalik ande, Kumb
sukka woip kanda; Oh tulge sis ussun mo mannu, sest siin
Saap antus teil mait sa se kōstotaw wiin.

3. Ma tulle mo karjus, nink jannone tööst So perä,
Oh toida so lambakost hād. Eika sa woi jättä, Mes too
tit tettä, Sa tunnet so essi mo kehwalist k̄ül, Nink annat so
ilma so andid ka mul.

4. Sa waggus wiin sodap mo waimo nink meeld, Nink
Kelle sa annat, saap iggāwest hād. Ke mait sap so armo,
Se unnetap hirmo, Se hdiskap se laulap, se kargap so siin
Sis kaus so ärrä kik kurbus nink piin.

5. Oh anna mul jurowa, kui kirjotet om, Et ärrä ka up-
 päs mo himmolik waim So heldusse merren, So maggus
 kan werren. So pühhä waim a, ako, täütto mo ka, Et
 miina ka joobnus so armun siin sa.

6. Kui mõrru nink maggus siin seggätu om, Sis anna
 et mõrru ka olles mo rõõm. Sest eggäüts dige, Ke karri-
 last jõe, kumb wairwaga täüdet sul anti siin maal, Se
 elläp nüüd rõmun jo sinnoga sääl.

7. Mul sago, mo Jesus / sis ello nink rõõm, Ka sääl
 kun so karri ilmwaivata om. Kun täwvelik illo, Kun
 wailik om ello, Kun kostotust, hõiskamist auruustust om,
 Kun uskijil saap selge auro, rahho nink rõõm.

Armust JEsusse wasta.

171. **Christe, mein Leben / mein hoffen.** Wiis. 58.
Kristus! mo ello, mo lotus, mo digusse lätte, Za kif,
 mes uskijale maggus nink armas om nättä: Täüda mo
 meeld, Zuhhata, **Jesus** / mo keeld, Et ma so armas woi
 pitta.

2. Min-st armastetu **Jesus**, ma auruusta sinno, Wõt-
 ta sis hennele kohhalt nink koggona minno: Tõõste se om
 minno suar kaashou siin maan, Kui ma so armun iks
 wani.

3. Ütte, kumb waja om, lasse iks minnuse jada; Hen-
 nus mo hengele olgo: Kif tähhiust häeta. **Kristus** mo
 rõõm Ütšindä tedä mul om, Pürwä ka iggäwes nättä.

4. Ello nink käumisse saat a, Oh sada mo nida, Et ma
 kü õigusse te pääl, nink ellä ilm suta. Anna sis mul Wai-
 mo nink joudo r: a pääl, Et ma so ehte woi pitta.

5. Rahho-Wõrst lasse mo ussun so kullen iks pürwa:
 kühhi nink läüda, mes minna nüüd waidle nink pürwa:
 õususse Paas, Oh et ma so sisse iks jaas, Se, se om mes
 minna iks sorwa.

6. Nasse om koorma, kui sinna ei arwita kanda: E
gäuts otsip meil uskijale waiwa weel anda. Olgo sis
Kui ma sul ussutaw ja. Kül sa sis ärrä wõit kända.

7. Nüüd, nüüd ma tahha sis ikkes ninē iggarwes laite
Mes eäl koormap mo henge ninē Kristust ei nända. Tem
mä om mul Riiklus ninē warra siin kül. Jesust ei tahha
ma jätta.

172. **Ich will dich lieben meine Stärcke.** Wiis. 4.
Ma armasta so minno wäggi! Ma armasta so, min
no õn! Ma nända sulle armo tekko, Nink ihka sinna
soamen: Ma armasta so, üllemb hä, Senni kui minna
mulda lä.

2. Ma armasta so, minno ello! Mo parremb sõbber
ollet sa: Ma armasta so omma welle, So walgus om
mul ülli hä: Ma armasta so Essä-Boon, Mo heng
Põig ninē minno õn.

3. Oh et ma so ni ilda tundnu, Sa tige parremb, illu
samb! Oh olles ma sul ammo andnu Mo soand, tige
maggusamb! Nüüd om mul haige heng ninē meel, Et ilda
naksi tundma weel.

4. Ma essi umbre pimmedassen, Ma otse kül, es löwma
so, Ma elli ilma armastussen, Nink olli so mant paggen
Nüüd om so läbbi sündinu, Et ma so, Jesus, löidnu so.

5. Ma teenä so, mo henge walgus, Et sa mul paiste
fit üllewäst, Ma teenä so, mo taitwa selgus, Et ma sai wabe
banst so kääst: Ma teenä so, o maggus su, Et sa teit ar
must terwes mo.

6. Oh hoija mo so te pääl ikkes, Et ma ei essi emämb
tääl, Te minno ussun, armun riiklas, Et ma ei satta iggä
wel. Te walges ihho, hengeke, Sa illus wallus paiste
minne.

7. Las rdnu wet mo silmist, joosta, Ja anna puhha
arma

armastust, Et ma so armun iks woi saista, Nink armo
kunst mo harjotus. Et minno moistus, meel nink waim,
So pole ikkes kääntu om.

8. Ma armasta, mo wannil, sinno, Ma armasta, mo
Jummal / so; Ei puurwä armo eest joht hiina, Ma ar-
masta so häddän ka: Ma armasta so üllemb hä, Senni
kui minna mulda lä.

173. **Zerglich lieb hab ich dich, o Herr.** Wiis. 16.

Mä sinno, **Jssand**, armatse, Mo ärrä jätko verräle,
Ent armo mulle näüda. Gesti ilmast römu mul ei
fa, Ma iättä tairvast mahha ka, Kui sinno ma woi löldä.
Eht süddä minnul lahku, käl, Sa ollet siki ossa mul, Mo
ön nink henge kinnitus, So werrest sai ma lunnastus. O
Jesu Krist! Mo abbi mees, mo abbi mees; Oh! kaid-
sa minno pattu eest.

2. So ande, **Jssand**, ütündä Om käl, mes ma woi
nimmitä, Nink mes siin om mo rikkus; Et minna sulle kit-
tusse, Nink lahheembälle orjusse, Siin seddä anna ikkes.
Oh! kelä kurja oppetust, Nink kurratille karwalust. Mo
häddän minno römusta, Et ma hääl meel kannata. O!
Jesu Krist! Mo ainus ön, mo ainus ön, Jä minno man-
nu koolmissen.

3. Ma palie **Jssand**, Süddämeest, Las sinno pühhä
englikest Mo henge tairwa kanda. Sa tabhak minno
ihhul ka Maan ilma fige häddätä Hääd hengust armust
anda, Nink wiimsel päiwäl ärrätä, Et minna so sa näg-
gemä, O **Jummal**, suren aufussen, Sa ollet minno rööm
nink ön, O **Jesu Krist**, Oh! awwita, oh! awwita, Sis
tabha ma so tennäda.

174. **Du bist ja ganz mein eigen.** Wiis. 17.

Mo omma ollet sinna, Mo **Jssand** **Jesu Krist!** So
omma

omma olle minna, Ei pürowá lahkumist; Ma anna henda sulle, Eest sinna játtit ello Mo eest saäl risti pääl.

2. Kik sinnota siin ilman Om mul üts sap nink piin, E kallis arm so hólman, Om maggusamb kui wiin; Oh walla Jesus essi So armo minno sisse, Et ma so armast.

3. Sa armastit mo pörmo Kik ülli wáega: Oh tunnes ma so armo Mo waimun otsata. Ma leppi soga kofko, Et ma so armo tsauka Bois maitsa iggáwes.

4. Oh listuta mo hengest Kik wórast armo tuld, Kumb tössep pattu sängüst, Nink kurbastap so meeld: So armo tulli olgo Mo hengen ikkes selge, Et ma ei holi mitust.

5. Kui helde om so keüdis, Kumb armust palmitu, E armo wórk, Kumb sidist Nink kullast koetu, E tömbap mo so perrá, Et pattu armo nara, Nink sa sult kostotust.

6. Ee Keisri riklust pürowa Ma hennel piddada, Ei ma muud ilman sörowa, Kui armun pallada: Ma kanna se eest hole, Nink tánnitá so pole Jks ö nink päiwá ka.

7. Kui se mo hengest kaus, Mes ehte mul sis jáás? Kik ma sis alla wajus, Nink paljas árrálaás. Eeperrást palte minna, Kui Maria Magdalena, So armo ikmissen.

8. O lige kallimb anna So armo tutta mul, Et digest umbre kána, Nink ellá ütsind sul; Kui kummasta nink satta, Sis rihhi appis tötta So armo lábbi mul.

9. Mo wallo wáhhándaja, Mo wággi nõrkussen, Mo henge rõmustaja, Kui puhka hennesen: So arm mo sissen láutko Ee ussu tabt nink hoidko, Kui nakkap listuma.

10. Kui ma sis lahku árrá Eest hádda orrust siist, Sis láhháta mo perrá, Mo helde Jesus Krist, Et ma so man woi ella, Nink siind armun palla Saäl tawán iggáwes.

175. Ich hab ihn dennoch lieb. Wis. 5.

Mo súdda armastap So siski armas Jesus, Mo ainus henge ön, Mo waggaus nink digus: Eht ma kil saggede

oggede So armo kaota, Ei woi sa siski mo Siin kohhalt
neta.

2. Sest olles mul se joud, Ni kui ma essi püüwa, Kui
les se wört nouw, Kui minna tetta püüwa, Ma jääs
ül ussutaw, Et sa woi rõmuga Mo päle kaeda, Mo tige
llemb hä.

3. Se tahtminne om mul, Ent täutminne om kassin,
Ma näe et eggapäiw So Waim mo sissen ussin, Ja tap-
lep päle iks Mo lihha werrega, Ma olle weel kui lats So
armun kõlbmata.

4. Ent oh et minna woi So pea mehhes sada, Sis
tahhas minna sul Küül ussutawas jäda, Mo ihho heng
nink meel, Se peäs koggona So armust ütsinda Siin
ma pääl pallama.

5. Oh tulle armaken Mo mõttid essi läütma; Oh läüda
sõänd mul, Sis sa ma seddä täütma, Mes armo kohhus
om; Se sõänd pallawas, Et ussutawas ja So wasta ig-
gawes.

Lähhambä Armastamissest.

176. Wenn einer alle Ding verstünd. Wiis. 1.

Kui keäke kii mõistat ka, Woi kõnnelda kui engel, Kui
kiria jowwas selleta, Saas imme usku hennel, Et är-
räästas mäfte täält, Nink täl es olles armo-meld, Sis
olles kii mu tühi.

2. Kui keäke jaas waistile kii omma hääd nink warra,
Nink arm es olles temmäle, Ent kaes palga perra; Kui
hända lassēs pallota, Nink jääs se man weel armota, Es
arowitas se tedda.

3. Arm pittä meelinne om, Ja helde, pehme, selge, Ei
hõideta joht temmä man üts mõrru wihha palge. Kui
keäke om tennu hääd, Ei wihhastelle arm ta tööd; Arm
pallatust ei aja.

4. Ei paiso temmä ülles ka, Ei te ka kelle häppi; Ei te ma kashou himmusta, Ent otsip kigil appi; Ei temmä ka wihhatses, Kui töiste päle kaibatäs, Hä pole ta kånäp.

5. Ei temmä hendä römusta Gesti üllekohtust raitte. Täl om suur rööm nink melehä, Kui öigust näep nink te. Arm kattap kinni essitust, Nink sallip welle körwirust, Ei heidä tälle ette.

6. Arm ussup kige parrembat Gesti lähhämbäst nink wellest, Ja lodap weel parrandawat, Kui essinu om iälüst. Kui täl ka tettäs kurja tääle, Sis kannatap ta jüweel, Ei wässi eäl ärrä.

7. Kui wimäte se tundminne, Nink kük mu löppep ärrä. Jääp armo wäggi ommete, Ja täl saap suremb warra. Kui önnistussen töine töist Sääl armaastame kigest wässi. Sis jääp arm tärwelikkus.

8. Oh **Jssand Jesus!** arwita So jälgi perra tulla. Sa ollet omma armoga Genkirjä jätnu mulle; Oh anna et ma kigile Siin ilman ikles seddä te, Mes minna neisse ka tahha.

177. **Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts.** Wiis. 60.
Summalatse! kuis armoga luggu? Kas söämennäkkänu kändma jo sukku? Kas ütteus waimun ka kinni om weel? Kas wahhelt om lahkunu wellijte meel? Se **Essä** sääl taiwan woip söämid tutta, Ei sunnikke heidä da siin wellitse kitta, Kui armostukd söämenn selges siin tetta s s.

2. Ni pea kui üllewäst sündinu jälle, Sis olleme **Reis** stussen wallitu welle. Üts **Essä** om kigil, üts uskinnit üts waim, Üts ristmisse lepping, üts taiwalik höim: Se labbi woip söämid kofko siin keuta, Et woime ka risti al maggusust löida, Niid, kaddeus, wihha ei tohhe hend
 3. Se

3. Se Emma, ke üllewän, kolkko meid pannel, Nink
armo tuld üllewäst mahha meil annap: Ei olle joht wab-
bet siin welliste man, Sest maddalus peap neid sdamid
koon. Kun kerkus, riid, taplus ja wihha om nätta,
Sääl ei woi ka kibbenat armo-tuld löida, Ei woi ke sääl

Jummalat Englisa kitta = =

4. Se Sioni koggodus hõimlaisi jättap, Nink wel-
liste mannu iks römuga töttap. Ke ilmlikkust armust
om nõijetu weel, Nink tükkip ka welliste sekkä ma pääl,
See ei woi joht welles siin kutsutus sada, Ehk olgo, et tah-
has kük kawwalust tada, Ja kindmäst nink petmata ar-
mohe jäda = =

5. Ent nätsse, mes õnsus meil kätte om antu, Ke olleme
welliste arwole pantu, Me ollem' üts õstetu õnnelik hull.
Dükem se **Essä**, ke meile om nulk Kun kakkime hendä
nink laulame tälle, Et kittus nink tenno ei löppe ka jälle.
Me olleme **Jssandan** leppingo welle = =

6. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd sinna, Me rüh-
hime möllemba taiwaha minna; Üts kige eest wäitap
nüüd **Essä**-ma pool, Sel kerkul om ennege ütte eest hool;
Meil sunnis ka ello me welle eest jättä, Sest nida om
meije Pā tahtnu ka tettä, Ni tundwa ne wellitse welliste
hättä = =

7. Oh noomken nink saatkem iks tõine tõist, welle! Et
meilt sis ei woeta ello kroon jälle. Kui Sioni werr est
wastkristus om täüs, Sis walrokem kikkatten, et otsa jo
näüs. Sest welliste palwust wõt **Jummal** iks kuulda,
Üts meel nink üts süddä woip wainlaisi neelda, Ei woike ni
wellitsil middäke teelda = =

8. Sis ehägem rõnuu nink hoidkem iks armo, Ja
kandkem ka wainpatu welliste koorma! Et sõame üttenis
kõrwembas saas, Nink wellelik sobbrus iks rikmata
jääs:

jääs: Ne palwusse ohwri tööst maggusast haifwa; Ku
maddala latse, ke armun iks saifwa, Ka Jummalalla
wus mönd sönnake laufwa.

9. Sääl tullewan ilman om parrembat ello, Kun
Ella een saifwa ne wallitu welle; Kun pallawas lännä
om rahho nink rööm, Kun Kuninga heldus jo arwalle
om. Oh toge nüüd söämid, Kässi ka tännä, Nink pallela
Sionilt abbimeest enne, Et armun me almiist nink offa
ei tunne.

178. Wie ist die Wele so Feindschaffe voll. Wiis. 14.

S E kurri ilm om wiha täüs, Niid, taplus, wain nink
Kaddeus Om lepmatummas lännu: Nink siski käüp
weel lawwale, Kui usklik rahwas tunnake, Ke oigust
les tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temma pattal, laww
wal käüp, Nink wihtap omma welle; Sel ei sa offa Jes
suffest / Ja temmä werre, surma wäest: Om hirmu
Jummalalle.

3. Ke jättap andis andmata, Nink lähhämbat ei ar
masta, Ei armasta ka lojat: Üts röwel se kui Kain om,
Üts hukka pantu pattu-loom, Ei tunne dnnetojat.

4. Oh mötle seddä pattane, Ei olle se joht narostö,
Mes kirjan ülles pantu: Ke lähhämbälle söämest Ei anna
andis essitust, Saap satanalle antus.

5. Mo hoija, Jssand Jesus, ka, Et minno beng ei
unmeta, Mes kirjotap so söana: Oh anna et ma söite
se lörd, Ja säitsekümmend weel se wört, Mo wellel an
dis anna.

6. Oh tulge perrä pattatse, Gest se om töttest meletö,
Oh andke andis wölla Sel, ke teid om wihestanu, Ja
olge sönnawötlikko: Ke seddä teep, näep ello.

Kristusse Perrântullemissest.

179. Mit nach spricht Christus unser Held.

MD perrá, ütlep meije Pá, Mo perrá, uskja, tulge;
Hend effi, ilma salgage, Mo háald nink kutsmist
tuulge: Mo ristí wótké henne páál, Mo jálgi perrá káú-
le táál.

2. Ma olle walgus, teije een Káú minna pühháussen, Ke
minno perrá tullep siin, Ei ellá pimmedussen: Ma olle te,
nink juhata Teid pühhá te páál armoga.

3. Mo súdda om táús maddalust, Arm táúdap minno
mele; Mo suust keep wálsjá tassaús, Kúi maggus armo-
bli. Mo heng, mo waim, mo ihhoke Om ohwris antu
Essále.

4. Ma náúdá teil, mes lahjo teep, Mes mahha summis
jättá, Mes teije sánd purretáp, Et puhtust ei sa náttá. Ma
olle henge paas nink pá, Nink sada teid ka taiwabe.

5. Kúi káútk om rasse, ma káú een, Kúú minna appis
ulle, Ma taple effi káúmíssen, Kík taplussen ma olle. Úts
kurri soddamees se om, Ke laist, kúi pálik tapleman.

6. Ke ello sórwáp minnota, Sel káup temmá árrá, Ke
laota taad minnoga, Se rúhhiw ello perrá. Ke minno
risti póllep táál, Ei olle minno wáárt ka saál.

7. Sis káútkem ihho hengega Me Jesu jálgi sussen, Ja
kúútkem ilma peljota Ta man iks taplemíssen: Ke temmága
taple táál, Ei sa ka auwo kroni saál.

180. Heiligster Jesu / Heiligungs Quelle.

Skige pühhámb, puhtamb Jesus, Sa puhhas lótte,
kummast digus Ja pühháús keep sómata! Kige en-
li puhhas walgus, Se taiwa laotusse selgus Om pimme-
us so wasta ka. Eenkojo ollet mul, Te minno pühháús
kúútkem; Mo kík kigin, Jesu mo há, oh arowita, Et ma saas
pühháús ni kui sa.

2. O wailiik **Jesus**, ni kui sinna Jks wailiik wõ
Essa sōnna, Ja tãútsit seddã surmani; Nida anna sim
 mulle, Et ma iks sōnnawõtlilik olle, Oh waigista mo me
 fe. Ee mo so saarnatses, Kui armsat latsekest Sōnn
 kuuljas: **Jesu** mo hã, oh arwita, Et wailik olle
 kui sa.

3. O walwja **Jesus**, suigumatta, Sa wõttit tõ
 ninik waiwa riatta, Siin ilman õ ninik pãirwa ka; Pãir
 ajal ellit waiwan, Ninik õsel pãisit **Essa** taiwan, Ni tã
 sit sinna walwada. Oh anna walwmiist mul, Et ega
 ajal tãal Walwa, walle: **Jesu**, mo hã, oh arwita,
 ma iks walwa ninik kui sa.

4. Armolik **Jesus**, oh kui rohke, Kui rikkas armu
 helde, lõhke Sa ollet lige wasta tãal! So pãirwlik figil
 siin rãistap, So wihm lige maad ka kastap, Ehk sul saap
 weidi tenno kũl. Mo Jummal oppeta Mo nida ollem
 Ni kui sinna: **Jesu**, mo hã, oh arwita, Et helde olle
 kui sa.

5. Tassane **Jesus**, kes wõip sedda, Mes sinna kann
 tit ilm suta, Kũl ma pãal arãã ütelda? Ninik siisi olle
 pikkãst melest, Sa annit andis figil heldest, Es ahwãrd
 johi tassuda. Mo õnnisteggiã, Oh anna mulle ka Tã
 sãst waimo: **Jesu**, mo hã, oh arwita Mo tassast olla
 kui sa.

6. Aurwolik **Jesus**, auro **Essand** / Sul es sa ilma
 auro assend, Es õstĩ auro sukkuke, Sa kãrwet suren
 allandussen, Ja waisussen ninik maddalussen, Es pũrwã
 kitrusti keltete. Oh anna maddalust Ninik õiget alland
 Ma pãal mulle: **Jesu**, mo hã, oh arwita, Et maddal olla
 ni kui sa.

7. O puhhas **Jesus**, kũl so ello, So õlleminne ninik
 illo, Se õlli puhhas, selge, hã; So mõtte, kõnne, lullit
 nisse

isse, So kombe, reiva, ello wisi Täüs puhtust, aufust
 liwa. Oh mo **Immanuel**/ Mo ihho heng nink meel
 Sago puhtas: **Jesu**, mo hä, oh arowita, Et ma sa puhz
 as ni kui sa.

8. O parras **Jesus**, parrausen Sdit sinna nink jdit
 ma sissen, Oh op eta mul parraut: So isso olli nink so
 minno Siin ma pääl täüta **Essä** sonna, Se olli sinno rawz
 ius. Oh **Jssand** arowita Mo ihho sundida, Parras
 alla: **Jesu**, mo hä, oh arowita Mo parrausen elläda.

9. Nüüd armsamb **Jesus**, armas ello! Te minno kis
 in parras sulle, Ja sinno valge saarnatses: So **Waim**
 nink wäggi täütko minno Et paljo ussu sukku kanna, Nink
 so rikil köblikkus. So verrä tōmba mo, Et ma iks sulz
 e jä, Helde **Jssand**! **Jesu**, mo hä, Las minno ka, sääl
 un sa ollet hengäda.

Kristi nink Willitsusse kannatussest.

81. **Got** wille machen daß die Sachen Wiis. 57.
Unmal essi Teep, et kassi Nida käüp, kui sunnis tääl.
 Kui ka häddä **Wahhelt** nättä, **Jesus** sadap appi
 neil.

2. **Waiwan** mötlet Sa nink ütlet: **Jesus** läts nüüd
 naggama; Nida kaibat Sa nink waiwat Hendä ilma
 esjanda.

3. Sinna laitja, Sinno hoidia Om jo kōhhalt suigz
 natta. **Jesu** päle Sunnis sulle Ussun ülles kaeda.

4. Kui ta wiwip, Ehf ka rühhi, **Essä** juddä tälle
 päp; kui sul häddä **Mörru** nättä, Sinno ohto temmä
 dep.

5. Ussu enne, Temmä sonna Mötlep hääd sul tetta
 meel. Kui sa heitlik Ollet waiulik, Sis saap murre otša
 al.

6. Wotta wasta Jesu risti, Temmä annap sulle sinu
Temmä lassap So, kui pessap, Se eest jälle löida hääd.

7. Mötlep süddä Katsiveide, Olle sinna tassane. Ho
kandja, Römmu andja, **Hand** om weel allale.

8. Kange kassi, Kumb ei wassi, Suur joud om
Jummalal. Kui se assi Sul om rasse, Sis om höll
Jesussel.

9. Zimmelikkult, Tarkalikkult Saap so usk iks ho
tus. Rödda lähhäp, Mes ta säep, Olgo rödm eht
litsus.

10. Koggumatta, Mötlematta Saap sul abbi sündim
Et ka sulle Murre ülle Häbbi saap sis ollema.

11. Omma mele Täuta päle, Käl weel mönmi kann
tas; Sis om wainwa S nink päiwa, Kui rist päle sun
nitas.

11. Hä sis neile, Kumma mele Tassaust jo otswa tä
nemmä löidwa, Mes na soudwa, Seddä täutmist itte
weel.

13. Insamb ello Om kül neile, Kumma seddä opnu ja
Seddä hätta Röömssast wotta, Ni kui Hiob harrinu.

14. Oh sis wotta Omma hätta Häste julgest hem
pääal; Ke ei püüwa Kristi wainwa, Koormap pattu he
nesel.

15. Ke hend kakkip, Kristi paggep, Pöllep omma Pö
meest ka, Nink saap mütkin, Kurje hullkan, Seddä in
kord leinama.

16. Euc ke seddä Kristi hättä Kandnu ma pääal römmu
Neil saap essi Jesu kassi Kroni päle pannema.

17. Amen, amen, Jesu nimmen Wotta ma sis hem
pääal. Mülle olgo, Ma pääal tulgo Häddä, ni kui tem
meel.

82. **Sahre fort mit Liebes-Schlägen.** Wiis. 13.
 Krista mo, Jesus / häste Omma armo witsaga, Läh
 hata mul essi risti, Et ma ilmast wallal sa; Anna pihs
 a, pessä päle, Sest ma olle teninu, Armo näüdät sa mul
 alle, Kui ma olle lahhtu.
2. Paljo aiga olle minna Sinnust ärrätagganu, Min
 no perrä ofset sinna, Sest so arm se aije so. Arm, kumb
 uno jälgu, Kassi Risti päle kinni löi; Arm, kumb maggu
 amb kui messi, Pattatsille armo toi.
3. Ärrä arwato sis mitte, Pöigmees, ennist rummalust,
 Et mo meel nint terwe süddä ümbre weti kurratist; Möt
 e omme harou päle, kumbe lödi sinnule; Sinno werre
 lange häle saatto armo minnule.
4. Kassi omma risti läbbi Pattu wäljä söämeest: Mösse
 ärrä henge häppi, Ehhita so honekest. Lasse wallal henge
 esse, Mösta kirowi ärrä eest! Tulle sa mo henge sisse, Ar
 mas **Issand Jesus Rist.**
5. Olle ma sis sinno maija, Oh sis kelä lige eest, Mes
 no sisse pürwäp saija, Sulle ja ma iggäwes. Ei ma
 pürwä ennämb tutta Siimä himmo, kōrkistust, Eihha
 himmo, pattu mutta: Löpko tuhja ilma lust.
6. Sis ma takha sinno hōlman Risti al ka hengäda,
 Kannata sis moga ilman, Kui ma johhu essima: Mōrk
 om weel mo lihha werri, Se om sulle tedä kül, Katta kinni,
 massa ärrä, Anna pattu andis mul.
7. Ellun peät sä nint surman Minno perrält ollema,
 Lasse minno sinno armun Utjindä sul elläda: Jhho, henge
 minna sulle, Urwaldä hend' minnule, Sada itkes waimo
 lli Minno uffa lūhtrele.
8. Kule sis mo palwust, kule! Oh kuis karwa wiwit
 ? Taplussen mul appis tulle; Minno joud om kōlbmata.
 kōrtu sissen ollet kange, Kui neil kurbus söämen, Wallitse
 minno henge, Ni kui tunnet üllerwän. M 183.

183. Was Gott thut das ist wohlgerhan Wiis. 2
Mes Jummal teep, om hâste tett, Ta tahtminne iida
 diges; Kui mo tõ temmâst tallitet, Ei jâ mo me
 joht haiges. Ta tijâp jo Ka hâddan mo J's hâste ülles
 pittâ, Ma lasse teddâ tettâ.

2. Mes Jummal teep, Om hâste tett: Ei temmâ min
 no petta, Ta sadap minno diget teed, Ma tahha hââs
 wõtta: Ta heldus om Mo ainus rõõm, Kûl ta mo hâttâ
 länâp, Kui temmâ essâ tunnep.

3. Mes Jummal teep, om tettu hââst; Ta Kannat
 minnust hole, Om minno arst nink abbimees, Ei anna
 margunt mulle Joht rohho eest, Ta heldussest Voi min
 na hââd iks ota, Kui temmâ pâlê loda.

4. Mes Jummal teep, om hâste tett: Om walgus mul
 nink ello, Ei sõrwa mulle kurja mitt, Ma anna hendâ talle
 Hâân, kurjan tää, Aig tullep kûl, Et selgede saap nâttâ
 Kui usjutaw ta süddâ.

5. Mes Jummal teep, om hâste tett: Ehk ma kûl pe
 joma Mo melest mõrru karrikat, Ei rikku se mo loma
 Sest wimâte Saap ommete Mo süddâ armsat rõõm
 Kumb lõppetaw kûl hirmu.

6. Mes Jummal teep, om hâste tett: Se pââl ma la
 se saista, Ehk ma ka saggest silmâ wet Mo waiwan
 joosta; Mo Essâken Mo tahhap sün J's omma hõlmâ
 wõtta, Ma lasse teddâ tetta.

184. Ach Gott/ wie manches Hergeleid. Wiis. 1
Mull johhus mõnda õnnetust, O Jummal/ mitto mi
 litust, Se taiwa te om waiwa tâuus, Ke seddâ diges
 Põndi woif? Mo lihha nink mo werri ka, Ei lasse hendâ
 sundida.

2. Kus peâp kâândmâ hend' mo meel? So pole, ar
 mas Jesus, weel, Mo süddâmelle sanu tõõst rõõm
 armu

omas Jesu, sinno kääst. Ei olle mahha jättetu, Ke
minno päle lotanu.

3. Sa ollet inme teggi ä, Kui kil so tö woip tunnista.
Mes inme teggo olli se, Et Jummal saije Inniminne?
Kink sadat meid ni wäggerwäst So surma läbbi häddä
kääst.

4. O Jesu, sinno nimmi käl Om ikles makkus olnu
mul, Ni suur ei olle willitsus, Ma sa so ninneest römuss
us, Kui minno suddä kurbas saap, So nimmi seddä
ostutap.

5. Kui röm mo sissest ärrä läöp, So arm mul sissi il
es jäöp. Kui sinna, Issand / ollet mul, Sis om mul
ikles römü käl. Heng, ihho sinno perrält om; Mes woip
mul tettä pörgökon?

6. Ei olle parremb nouw mo eest, Kui sinno man, o Jesu
Kriest, Ma tija, et so toovus Ei jättä minno armetus. Mul
ollet üts hä karjus sa, Ke ikles saap mo kaema.

7. Mo röm, o Jesu, nink mo auw, Mo suremb warra
nink mo nouw. Kes seddä wäljä tunnistap, Kui meid so
sonna römustap? Kel ust nink arm om Svämien, Se
tunnep seddä hennesen.

8. Ma ütle mönd körd seddä käl, Kui sinnuust röm es
alles mul; Sis olles parremb sündmätta, Nink lohhalt
ma ellota. Se ellawelt om koolnu wist, Kel siin ei olle
Jesust Kriest.

9. O Jesu, minno pöijoken, Sa ollet kil mo suddä
men; Mul kallimb warra ollet sa, Kui rikkus, kuld nink
maama. Kui sinno mälletap mo meel, Sis tunnep
suddä römü weel.

10. Kui mul om lotus sinno pääl, Sis kulus mult üts
römü-hääl. Ma palle, kui mul häddä läen, Sis tunne
römü suddämen. So Waim ka mulle tunnistap, Et par
mb ello mulle saap.

11. Eest tahha, kuni ellä weel, Mo risti wötta he
ne pääs. Ma palle sinno süddamest, Et ma woif
walmis häst. Las asja mo ni ajada, Et woi süst
lahkuda.

12. Mul anna lihha sündida, Nink pattuta siin ellä
Mo söänd peä ussun sa, Sis kole ma sul ütfindä. O J
kule minno hääd. Oh! olles minna so man sääl.

185. Mein Herz sey zufrieden. Wiis. 59.

Mo süddä, oh olle sis rahhule taas! Nink jättä so m
ret, kif tullep sul hääs: Mes sulle siin johhup, kui
tuul puhhup, Kul paistap sul römu päiw ilma pääs
Oh olle, sis rahhul, mes murretat sa.

2. Mes awwitap murre nink kurbusse piin, Ke rahh
om ilman, saap wiljält iks siin: Ke Jummal hõlm
Iks hengap siin ilman, Se ellap jo õnsuffen ilma p
tööst, Et temmä om rahhule Jummal wäest.

3. Üts tassane süddä sest tunnus siin maal, kui rahhul
ollet iks kigega tääl. Kui ma pääs om õnne, Sis üt
kül mõnni: Ma olle nüüd rahhul mo Jummal seen,
olle ka rahhul, kui õnnetus kaen.

4. Üts rahholik süddä om parremb kui kuld; Kif warra
siin ilman se wasta om muld. Ta ellap jo tairwan, Ke rah
hul om wairwan. Ma ütse weel ütseörd, kif warra om
muld; Üts rahholik süddä om parremb kui kuld.

5. Nüüd Jummal se andko, Et eggäüts mees
rahhule olles, nink wöttas kif hääs; Eest murre ei jom
Meil middake turwa; Me terwus lät hukka, me hengel
om piin. Heng jättä so murret, ja rahhule siin.

6. Ma olle sis rahhul mo Jummalaga, Ehk olgo mo
ello siin kurri wai hä. Hääs tahha ma wötta, Mes
Jummal taht tetta, Ke parrembast tunnep, mes tarwis
om mul. Ma olle sis rahhul, se olgo mo meel.

86. **Komme her zu mir sprich Gottes.** Wiis. 15.
O! tulge teije waiwatu, Nink pattu weast koormas
 tu, Kik tainná Jesu manuu; Se tahhap like arowita,
 Nink neide henge kostota, Ke temmá risti kandnu.
2. Ei olle koormal rasseust, Ei minno ikkel tiggedust;
 Ke seddá wóttap kanda, Kúl minna seddá arowita, Nink
 tahha tálle armoga Suurt taiwa rōmu anda.
3. Mes minna tei ninē kannati, Kúi minna ilman ellási,
 Se pōlwo ká tullep teile; Sest meije Jesu kannatus Om
 risti rahwa oppetus, Nink tullep rōmuš meile.
4. Kik tahtwa sada taiwatte, Ei tahha waiwa keäke,
 Mes risti rahwas náep. Se nátko mōnda willitsust,
 Nink náutko úlles kannatust, Ke dnasá sada wáep.
5. Mes ilman elláp ússike, Se náudáp meile selgede,
 Et kigil omma háddá. Ke risti tahhap paeda, Se peáp
 rasse melega Kúl pōrgun tundma seddá.
6. Ke táámhá wahhest surustas, Jo hommen hauda
 kannetas; Ni láhháp rahwas hukka! Kúi lillikenne
 paljendas, Nink pea mahha nidetás; Ni tullep ilma
 hukka.
7. Jlm pelgáp surma hirmsaste, Kúi ots io tullep läh
 hūde, Sis tahhap wagga olla. Úts seddá, mu muud
 tallitap, Nink omma henge ummetap, Kúi temmá weel
 woiw ellá.
8. Kúi ennámhá ei woi elládá, Nink pattu tekko tallita,
 Sis tullep Jummal meelde. Ma ussu seddá tōtteste, Et
 rasse sundus sáartfelle Saap waise henge pále.
9. Surm tegge otsa kigille, Ei pelgá norust ússike, Ei
 temmá rikkast holi. Ei jowwa kuld meid lunasta, Ei
 tahha surmast arowita, Surm túkkip like poli.
10. Ei tarka tarkus arowita, Kik surus se om asianda,
 Surm tullep like noudma. Ke Usun hendá Jessussest Ei
 ná kinni súddámest, Seláhháp pōrgo hauda.

11. Mo lah, kui hättä kannatat, Sis ussu sinna Jummalat / Nink peä temmä sönnä; Se annap sulle rõõmstust, Nink lassap perräst willitsust So henge ta minnä.

12. Kik kurja maske armoga, Nink püüdke waelläda, Ehk ilm teid narus peäp. Ei sunni sundust lelda, Sest Jummal tahhap tassoda, Kui temmä il jorwäp.

13. Kui kassi ikkes häste käuß, Nink lihha himmun woiß, Sis läassem pea tiggek, Sest tahhap Jummal stiga Meid taima vole karrista, Et waggas jäme ikkes.

14. Ehk külse rist om rässe siin, Weel pallarowamb pörgo-piin, Kun ilm kik rühhip olla, Sääal ihho, he saap pallama, Nink wallo om ilm otsata. Nink eia ärräpalla.

15. Ent perräst seddä willitsust Saap teile henge õnnistust. Ei jorwa inimenne, Kik seddä ärrä kōnnest Nink siräst rõnu arwata, Kui annap Jesukenne.

16. Mes Jummal meile tootap, Nink temmä sönnä kullutap, Nink päle temmä wandnu, Se antas meile tōtteste: Se saatko, läbbi Jesusse, Meid pühhä engele mannu.

A. V.

187. Was mein Gott wil das geschch. Wiis. 2

SE peäp ma pääl sundimä, Mes Jummal tahhap tōwan, Eriättä temmä abbita, Ke teddä pallep wainu Kui innimen om häddä seen, Nink temmäst appi odan Sis arwitas nink pästetäs, Ke temmä päle lodap.

2. Et Jummal om mo kinnitus, Kes woip mo ärrä neeldä? Kui temmäst tullep willitsus, Ma hend' ei tahha teeldä; Kik Jummal maan näen, tijäp kaan, Mes ilm mul wäep tettä, Ke silmä loop, nink päiwä toop, Kuis ta woip kik nättä?

3. E

3. Ehf kül ma pattan' innimen Siist ilmašt niüd lärrä, Mo Jummi' la pool, ke om mo dn, Sis lä ta meie perrä; Mo henge ma sul anna ka, Sest sinnul om hool minnust, Surm, võrgo'haud nink temmä joud, Om ärs täväärt mul' sinnust.

4. Weel sinno, Jssand, palle ma, Mul seddä es tah' hab' keeldä, Kui kurrat tahhap kiusata, Et se es woif mo neeldä. Ma palle so, mul aovi to, So pühhä nimme au' wuif, Ke seddä tahh' p, sesamma saap, Sest jääp meil' Amen nouwuif.

Rinnitussesi nink kannatusessi otsani.

188. Meinen Jesum laß ich nicht. Wiis. 29.

Jesus jääp mul iggäwes, Ke mo eest jät omma ello, Nink mo kohhus om ka sis, Et ma iggäwes jä tälle. Minno ello walgustus Jesus jääp mul iggäwes.

2. Jesus jääp mul iggäwes, Senni kui ma ilman ellä; Uffu wäest nink lotussesi Olle ma kif andnu tälle, Kif ta perräst olgo sis, Jesus jääp mul iggäwes.

3. Kui mo meel jääp nõrkas siin, Silmä, kõrwa läwä huffa, Kui mo wiinne tunniken Tulle, nink mo ello tulle ka, Kui saap hengel lahtumist; Jesus jääp mul iggäwes.

4. Tä jääp mul ka jätmäta, Kui ma siinä olle sanu, Kui kif usklikko nink wa Temmä arwoliffes jänu: Temmä palget näe ma sis, Jesus jääp mul iggäwes.

5. Mes ma ilmašt holiitse, Minno heng ei holi tairwast, Jesust minna himmutse, Ke mo pästnu pattu wairwast, Et ma pelgä kōhto eest, Jesus jääp mul iggäwes.

6. Jesus jääp mul jätmäta, Ma jä iggäwes ka tälle, Minno sadap löpmäta Lätte mannu, Kumb täus ello. On nis, ke woip ütelda, Jesus jääp mul jätmäta.

189. Sabre fort :: Zion/ sabre fort im Lichte.

Raswa weel :: Sion kaswa walgussen, Rühhi lühht
selges tetta, Esmäst armo hoija sim, Otsi ikkes ellolä
te; Sion, ahtakesse te ra pääl Kaswa weel ::

2. Kannata :: Sion, julgest kannata, Naarmist, häppe
risti, waiwa, Surmani ja liigmata, Rae ello-kroni auro
Sion, kui so siug panne ka, Kannata ::

3. Taggane :: Sion, ilma taggane, Kui ta auro äm
gäp sulle, Temma hä om tühhine, Pissohanna järgge põlle
Sion, ängatas sul lust nink hä, Taggane ::

4. Kiusa :: Sion, waimo kiusa, Ke hääl, kurrat pool
heikao, Mes ta kässe ättä sa: Te, mes hao-täht sul nä
däp; Sion kowwerat nink ökwat ka Kiusa ::

5. Lähüne :: Sion, Jesu armule: Kinnita hend wai
mun, ellun, Kolust ellust tüddine, Halienda so Jesu tü
len; Sion, wahast näust wäele Lähüne ::

6. Ilmota :: Sion, wäkke ilmota, Sest et welle-arm
om allaw: Pöijw tekku arowalda, Ke so sissen, mörsja
ellaw. Sion, läbbi antu wärräja Ilmota ::

7. Otsani :: Sion, taple otfani, Arrä jägo löiges mitte.
Ussu: alg saap veake, Ulles! mes om taggan, jätta. Sion,
taple surman wimate Otsani ::

190. Zulegt gehts wohl, dem der gerecht. Wiis. 6.

Wümselt nakkap weide källi Siski häste käämä weel
Kumbe Jesus mösknu essi, Diges tennu ilma pääl
Wümselt sawa armsat aiga, Donne päiwä, römu paiga.

2. Wümselt annap Jummal nätta, Mes me südda
waidlenu, Kui usk ristia selges tettu, Nink meil kannatus
om jo, Kui jo ilm meid kül om naarnu, Kui me kil jo ärrä
wäarnu.

3. Wümselt pantas taplejille Kroni päle aufaste, Sest
deta

Petas neid s'vast jalle Effasmale rõõmsaste, Kun se õnnis
hengäminne, Auru nint rõõm om iggävenne.

4. Wiimselt sis teep **Jummal** essi Rõnu-wina silmä-
weest, Se om maggusamb kui messi, Annap rõõvil kosto-
rust. Sis saap saja rahwas tundma **Essä** meeld, nint
tittust andma.

5. Wiimselt antas Zakkabille Rahhel siski emmân-
das. Wiimselt kääntäs Josefille Seddä häppe aurvus
taas. Wiimselt saap ka Tobialle Willitsusselt rõõmu
jälle.

6. Wiimselt, nint ei mitte eesmäält Wõttap **Jummal**
õmmatsid Paradisi, waiwa sisselt, Rõmustap kui emmâ
neid, Urwoap neid sis engli sekkä, Enne lassep häste ikke.

7. Wiimselt panne häste meelde, Oie waitlik tassane,
Wõtta **Essä** sõnna kuulda, Kui ka nättä wihhane, Siski
armastap ta sinno; Mõtle: temmä sadap minno.

Sõame ärräandmisselt Jummalala kätte.

191. **Höchstes Priester**, der du dich. Wiis. 2.

Rõrge Preester **Jesus Krist**, Ke sa hendä minno eest
ohwris annit, anna mulle, Et mo heng saas ohwris
sulle.

2. Sest se arm ei holi sest, Mes ei tulle sinno kääst: Mes
ei tallita so kassi, Seddä põllep **Jummal** essi.

3. Selle tappa, koleta Minno meeld nint taitmist ka;
kissu sõänd pattust wälja, Olles täl ka tuhhat peljo.

4. Kanna puid sis altri pääl, Pallota mo heng nint
meel, O sa lige armsamb **Jesus!** Rikku minno õmma
õigust.

5. Nida saap kül sündima, Et mo kaep **Jssand** ka; Nida
sa ma weel siin ilman **Maggus** ohwer **Essä** hõlman.

192. Was giebst du denn, o meine Seele Wiis. 4

Mes sinna Jummalalle annat, Mo heng, Fe sul
andnu om? Mes sinna omman ihhun kaunat, Kun
täl om armas lust nink rõõm? Se armsamb parremb olg
se: Oh anna sõand temmäl.

2. Mes temmäl perrält, anna tälle: Kink perrält om
süddä nüüd? Ei kurratil, Se wiikap ello, Kun temmäl
om, om võrgu haud. Sul olgo, Jummal/ütsindä Mo
süddä antu koggona.

3. Sis rõõta nüüd, mes sinna püüwat, Mo sõand
seddä esikut, Mes sa ni sures essi arwat, Ja wainwa libbe
lunnastit: Ma anna sulle rõõmsaste, Mes sinna ostmäl
hennelle.

4. Kelles ma sõand annas ennämb, Kui sel, Fe omman
annap mul; Ke minno hengel lige parremb, Ke surman
mo armast täl. Mo süddä, sinno süddä ka üts süddä
olgo koggona.

193. Mein Gott das Herz ich bringe dir. Wiis. 20

Mo sõand anna kigest wäest, Mo armas Jummal/
sul, Sa tahhat seddä minno käest, Se tulley meele
mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Voig, sõand meelehääst,
Ei olle müido middäke, Mes sulle rõõmu tees.

3. Sis, armas Effe / auna ma Mo sõand sinnule; Oh
ärräpõlgo seddä ka, Fe walmis hennelle.

4. Käl süddä om täl, püüretust, Nink tühjä himmustap,
Ei olle temmäl waggauft, Ent kurja armastap.

5. Nüüd siski nakkap leinama, Nink kaibap pattu
süüd, mes enne rõõnu armasta, Se wiikap temmäl
nüüd.

6. Ja heidäp mahha sinno een, Nink palley: pessa hääst,
Ja murra kavgust minno seen, Et kána kurjast rõõst.

7. Mo kõrwwa sõänd pörruta, Mo mele pehmes te, Et
silnä we ninē murrega Ma ärrasullake.
8. So werre sisse kasta mo, Mo armas **Jesus Krist**;
ma ussu, et sa tappetu Ma ilma ninē mo eest.
9. Mo nõrka usku kinnita, Et ma wois kõrwaste So
werrest hendä rõmusta, Kiē sadap andis se.
10. Oh **Jesus!** anna heldeste Mul õigust, õnnistust,
Ninē wõtta kōhhalt hennele Mo siinid ninē hukkatust.
11. So reiwaga mo ehbita, Sa ilma sūtä Woon, Et
õigist pattust puhtas sa, Woi saista **Esa** cen.
12. Oh **pühhä Waim** mul anna ka So armo õffaušt!
Jesuse werräst kalda sa Mo sisse hendä tõost.
13. Mo päle puista walgustust, Ninē puhhast armo
tuld: Et pimmedus ninē karrowalus Lääs kōhhalt ärrä
mušt.
14. Oh arwita, et sõamešt Ma ussun kindmäs jä, Ninē
et ma ilma teotust Ei wõtta pelgäda.
15. Oh arwita, et sõamešt Ma loda, kannata, Ninē
sinno surešt heldussesst Jks hendä rõmusta.
16. Oh arwita, et sõamešt Ninē selgest armasta, Et
minno tõ sul kittusses Zääs karrowalusseta.
17. Oh arwita, et sõamešt Ma tõwšine ninē hä, Et sõn-
nušt, tõost ninē õigussesst Ma ellä laitmata.
18. Oh arwita, et sõamešt Ma maddal, tassane, Ja pri
jä ilma sõbbussesst, Ninē õigust ikkes te.
19. Oh arwita, et sõamešt Ma wagga, petmata, Et sul
mo ello käämissesst Wois olla melehä.
20. Oh wõtta kōhhalt hennele Mo sõänd kerkus tää!
Se sissen ellä utsindä, O **Jummal**, siin ninē saäl.
21. Ma anna seddä sinnule, Mes tahhat sega te; So
werräst olle ma ninē jö, Ei ilmal sukkute.
22. Ehk ilm kül minno kihhotap Sa sõonna kuuda
weel.

weel, Ehk temmä ka mo ahwårdap; Se om üts tüh
häääl.

23. Ei oria ma so iggáwiel, Sa kurri, kawroal ilm, Se
tenno olgo Jummalal, Ma tija, mes so hõlm.

24. Oh pagge ilm, oh pagge pat, Ei anna sõánd te
Sul, Jesus, om se walmistet, Oh wõtta hennesel.

Rahhust nink Rõmust pühhan Waimun

194. Wie wohl ist mir, o Freund der. Wiis. 54.

MEs rahho om, mo Jesus mulle, Kui ma so üsján he
gá táäl, Kui murre orrust wäljá tulle, Nink rühhi sin
no hõlma pool; Kik kurbus kaup árrá minnust, Kui sinna
annat ommast rinnast So armo mulle maitseada. Sis om
mul tairwas jo sin ilman, Kes kurb wois olla sinno hõl
man, Kun selge rõõm nink melehá.

2. Se olgo ni, et ilm mo wihtap, Kõl minna tunne tem
má meeld, Kui temmä minno sõbrust ihtap, Nink silliesep
mo libbedält. So sissen, Jesus elláp süddá, Nink püwa
wáp soga sõbrust pitta; So sõbrus saisap liigmata. E
woi mo ilma wihta rikku, Sa ollet háddán minno tuggi
Nink kaitfat minno armoga.

3. Kui Moses ahwårdap mul wannet, Kui sádus háttá
tulutap; Kui põrgu haud mo hukka pannep Sis süddá
ussun ülles lááp, Nink kákkip hendá Jesu haroun, Säääl
istup temmä háste warjun, Ei puttú minno hukkatus. Kni
kik mo wasta tullep kókko, Ei se mo siski árrárikku: Ann
kaitfap minno üllewást.

4. Kui sa mo ristilaande sadat, Ma lá nink loda sinno
päääl; Gest et sa pilwist mo säääl toidat, Nink kostotat mo
paest säääl. So inme-te päääl minna kõnni, Nink lõwra
otfa man iks õnne. Mul om kõi, et sa minno man. Ma
tija tõttest, keddá sinna Jo lasset auwo pole minná, Se
káiwo enne maddalan. 5.

5. Surm olgo muile mõrru nättä, Ei mul, so hõlman
hengä ma, Ke sinna keddäke ei jättä, Sa kige armsamb
Ello, sa! Kes te päääl velgäp te-ra vtsast, Kui temmä päle
sust rõõvli mõttsast Jo tullep lagge wäljä päääl. Mo wal-
gus, nida tahhä minna Sest pimmet ilma lanest minnä,
So tairwa rõmu hengussel.

6. Mes rahho tunnep minno süddä, Kui Jesu päle
toetap, Ei puttu mo ilm, surm nink häddä, Kui henge söb-
ber kostotap. Las seddä kallist rahho mulle So arms
perrä ikkes olla, Se om jo maggus tairwa rõõm. Sa libbe
ilm, oh minne pakko, Mo Jesus mirno rõõmsas teggo, Ke
minno henge söbber om!

195. O Jesu mein Bräutigam wie ist mir. Wiis. 60.
O Jesu / mo Põigmes, mes õnsus om mulle, Sest et
ma so armoga täudetü olle. O maggusa tunni,
Nüüd lõisi ma õnne, Kumb iggäwes kostotap, rõmustap
minno.

2. Sa ollet, o Jesus, mo rõhkede sõõtnu, Ja selge nink
mõistlikko pimaga jootnu. Nüüd maitsa ma arms Nüüd
tunne ma rõmu, Nüüd moista ma ärrä, mes tairwalik
himmu.

3. Nüüd sõäme Jesus / ma anna sul hendä, Kik olgo so
perrält, mes nike so ande: Mo ihho, mo henge, mo moistust
nink mele Oh rõõtta kii hennele taggasi jälle.

4. Mes se om, mes ilman weel keläp mo rõmo? Ne
wõannamba, wellitse, latse nink hõimo! Oh tage kii ärrä, ei
minna teid tunne, Kui Jesussest emtege keläte minno.

5. O tulge te usklikko minnoga laulma, Ja kargama,
hõikama, rõmu hääd kuulma. Mo jodeti rõmuga tai-
vatsest lättest. Armastagem Jesus / ja tõine tõist tõttest.

6. O maggusamb Jesus, so rõmust om täudet Mo
hädä, nink tairvatse tullega läudet. Ne silma ei näe, ne
kõrwa

Kõrwa ei kule, Mes maitsap mo süddã, mes rõmu om mulle.

7. Ei pelgã ma kurratist, võrgust nink pattust, Ei ho ma ilmaft, ei wairwast nink hãddãst: Mo armastap Jesu mes minno kũl wãras, Kik mes mul om wafta, saap tõtte ste narus.

8. Mes holi ma kronist, mes ehtest, mes auruft, Mes rahhast nink warrast, nink sãrãtsfest sawuust. Mo eht om parremb, mo warra om ennãmb, Mo illusamb Jesu kik kigin om parremb.

9. Oh kunnas sa tahhat mo henne pool wõtta, Mo armas, oh tulle, sest iggãw om ota. Oh kunnas ma sinna sããl taiwan sa nãttã! Mo illusamb Jesu, mo maggu samb lãtte.

196. **Meine Seel Komm in die Wunden** Wiis. 13.

Sulle Jesu harwu sisse, Hengã sããl, mo hengeken: Sããl om õige rahho asse, Lendã sisse, tuwiken. Peã hendã n kũi wona, Olle waiklũ, holeta, Jesu usjãñ om so hõne. Kun sa peãt hengãma.

2. Ülles ma poolt, minno süddã, Põgge Jesu mannu niid; Arrã armastago mitte, Mes weel kãswatap so siid. Uttel olgo süddã antu Jesust utsind armasta, Se pããl olgo lous pantu, Sis woit sinna hengãda.

3. Osi ni kui lambakenne Ussend Jesu sããlã pããl. Wannu arrã pattu õnne, Summal om sul warra kũl. Mes sa ilma warrast hõlit, Kumb uts pal as nõggo om. Sis ep sinna õnnis õllet, Kui so warra õllerwãñ.

4. Kui sa pũrwõat rõmu sada, Ellã Jesu melehããs, Jesu arm jããw helumatta, Armastap so iggãwes. om temmã sijn maggu, Biljãlt om kik Jesussen. Diab ho, rõdmũnũ kallist rĩkus, Eello tãrwõeus nink õñ.

5. Jesus peãp sõbrust ikkes, Olle kũndmã ennege, Sest me

mes sadap ilma rikkus, Pästâ hendâ wallale. Kûl se
 Põigmees annap sulle, Mes sul ilman waja om: Arrâs
 andko melen jälle, Mes om maine, tühhi õn.

Ussu Julgussest.

197. Von Gott will ich nicht lassen Wiis. 10.

1. P minna tahha jättâ, D armas Jummal / so, Mo
 kâe pitte wõtta, Nink arrâjätko mo; Mo eest ka mur-
 eta, Nink kela pattun mata, Ent õige te pãâl sada, Nink
 kkes arwita.

2. Kui kãnãp hendâ minnust, Kik innimiste arm, Sis sa
 ma appi sinnust, Ma woine muld nink põrm, Sa hãddãn
 arwitat, Nink pãstãt pattu hãbbeft, Ja figest kurjast tõb-
 best, Nink surmast lunastat.

3. So pãle minna loda, Kui johhus hãddã mul, Nink
 appi sinnust oda, Sa kãnãt wõiwa kûl. Ma anna hendã
 sul, Ma anna kûl so kãtte, Mes wõtta henne ette, Te mes
 sa tunnet mul.

4. Kik om so mele perrã, Mes meile kaswõõ lããp, Kik
 kurja kãnãt arrã, Mes kahjo meile teev, So Poiga aunnat
 meil; Se ga meil appi nõudãt, Me ihho, henge toidat,
 Nink mes meil tarwis weel.

5. Se eest so, Jssand / kittõp Mo siiddã nink mo su, Nink
 wõllet armo nõudãp, Mo lihha nink mo lu. Se om õts
 õnnis wãil, Kun sinno kittus lõitãs, Nink wõllet abbi nõu-
 õis, Muid' hukka lãt kûl aig.

6. Nink kui ma ilm lãt hukka, Kik auro nink kõrkus kaan,
 Sis figel saap õts tukka, Mes suur siin olli maan. Me
 ihho saap õts põrm, Saap mulla sisse mattus, Eht mullast
 kûl saap kãttus, Sijt ei woi rikku surm.

7. Me heng om Jummalã perrãlt, Lãt Abrami õis-
 õlle, Se ihho hãddãst arrãst, Nink pattust wallale; Ei
 1901

woi sis ennamb, nâts, Me hengel murre tulla, Eht ish
haigus olla, Ent om uts õnnis lak.

8. Sest eht ma niid kül wallo, Siin nâe ilma pâl
Mul siski saap se ello, Kumb om tâus rõmu saal, Sed
annap Kristus mul; Sest pattust tullep wallo, Ent
suffest se ello, Nink taiwan rõmu kül.

9. Me Issa, taiwa loja, Kik hâad om tennu meil, Nink
lâbbi omma Poja Meil annap armo weel, Sel Waim
om ka nouw, Me eest weel kanda hole, Nink sada taim
pole, Sest olgo Jummalal' auw.

198. Ist Gott für mich so treue. Wiis. 3.

Res woip mo wasta olla, Kui Jummal minno pool
Ni saggest kui ma palle, Sis tagganep kik tâal. K
Pâ mo sobber eme, Nink Jummal kaitsep mo, Sis om
se wihalenne Mo wasta kõheto.

2. Niid tija ma nink ussu, Ja kitta veljota, Et Jum
mal minno Issa Mo wasta kõhalt hâ: Ke minno man
iks saisap, Mes põlv mul eal om, Ke waggerwast mo kait
sap, Kui mul om haddâ kâen.

3. Se pohhi, kun ma saisa, Kristusse werri om, Se
teep, et mul woip paista Se iggâwenne rõdm. Ma em
nink mo ello Ei kõlba kõhete; Mes Jesus andnu mulle
Om armas tõbst nink hâ.

4. Mo auw om minno Jesus, Mo walgus nink mo õ
Es olles ta mo õigus Nink saisas minno man, Es tõhhe
minna saista Mo Issa filmi een, Ja ma lâas hukka tõhhe
Kui wahha tulle kâen.

5. Ta kistut pattu ârâ, Kumb mulle furma saat, Mo
mõssap temma werri, Teep walges werrewat. Ta sissen
ma rõmsas, Mul om uts julge meel, Ei lâ mul kõhhe
hirmsas, Ni kui muil pattatsil.

6. Mes mo niid hukka pannep, Mes sõand hirmotap
Kas

Kas põrgu haud mo sunniy Kumb mulle narus jaap. Ei
hirmota mo kōhhus, Ei kurbasta mo piin, Sest **Jesus**
om mo lotus, Niin armastap mo siin.

7. Sest wallitsep niin ellap Mo sissen temmā waim,
Ke tūhjast murrest kelap, Kui mul om hāddā kēen. Ta
õnnistap niin hoijap Mo sissen omma tõdd, Ta essi sõand
ajap, Et Abba heitap niin.

8. Kui pelg niin hirm mo kelap, Et ei woi palledda, Sis
pühkap waim niin pallep Mo sissen roāega; Se palwus
om niin mulle Kūl ärrānoudmata, Ent siiski **Jumma-**
lalle. Ei olle tundmata.

9. **Waim** pajatap mo waimul Hāid rōmu sõnnumid,
Et **Jummal** abbitummil Jks nāuidap rahho teid, Et tems
mālt ülles tettu Ūts kallis wastne liin, Kun silmil antas
nāttā, Mes siiddā usknu siin.

10. Ūts perrāndus om mulle Sāäl kallist walmistet;
Eh minna kōl siin kōle, Mes sest? heng tairwa lāt. Kui
ma ka peā ikma Se hāddā orrun tāäl, Mo **Jesus** saap
ul pūhka Wet silmist ärrā saäl.

11. Ke **Jesus** sisse ussup, Taad wihtap kurri waim; Ilm
riisup ka niin kissup, Mes täl weel ilman om; Ta lõwwap
tasset hātā, Saap naardus, Täll om waim, Niin salwap
ka weel teddā, Se om täl päiwlik leib.

12. Kik seddā minna tija, Ent sest ei holi ma, Ei te mul
Jummal liga, Kui temmā perrālt ja. Se masko ihho,
ello, ja mes mul eāle, Ma ja ik's **Jummalalle**, Ei ma tast
taggane.

13. Ilm minko hukka tõttest, Sa jaāt mul iggāwes: Ei
labhuta meid üttest Mōök, tulli, allastus, Ei isso ei ka jan-
no, Ei waisus ei ka oht, Ei sure wõrsti wanne Ei kēlā mo
sult joht.

14. Ei Engel, wald niin wāggi, Ei ello ei ka surm, Ei
sure

survuius nink mäggi, Ei wihha ei ka arm, Mes eäl m
 let perrä, Ei weikenne ei suur Ei sa mo käändmä ärrä
 war ust, kumb mo miür.

15. Mo südda kargap römuff, Ei tija kurbuffest, D
 täis sest vühhäst waimuff / Naep ello väiväkest,
 väiv, kumb mulle paistap, Mo **Iffand Jesus** om,
 mes mo römu töstap, Om taiwan üllewän.

199. Ach alles was Himmel und Erden. Wiis. 6
MA terwita römuga taiwast nink ilma, Sest et
 niüd ussun sai **Jesuff** mo hölma: Kel korma
 kuulda, se kuulgo mo armo, Se ristip pääl podu om söän
 himmo.

2. Ma kittä iks hendä neist werritsist haruff, Mist **J**
suff sääl waiwati kässij nink jallust: Sest neidega mä
 ma hendä ka kinni, Et minna wois römuga taiwast
 minnä.

3. Ilin mäffägo, naarfo nink laikko mo öiguff, **M**
 kittä iks seperräst armsambat **Jesuff**; Ehf heikko ka vi
 nink wälkiga sekkä, Ei minna lä seperräst **Jesu** man
 pakko.

4. Ja kui ka kif purrus nink katski lääs ilman, Et mid
 dake ma pääl es nättäs mo silmin; Sis saisko mo südd
 mo **Jesu** man siski, Ei temmäst woi kurrat mo iggaw
 kisku.

5. Sest **Jesus** se kaep mo jowwoto söänd, Toop w
 wan mul römu: teep taiwan mul affend: Kif seddä m
 tija, nink selle ei jättä **Ma Jesuff**, ent tabha taad hölm
 iks wotta.

6. Oh näitse! kui heldest mo **Jesus** sün töttap **Mo** man
 nu, nink päikawalt umbre mo wöttap: O armo! o r
 mo, o maggusat ello! kes tabhas sis **Jesuffest** taggand
 jälle.

7. Mo Jesu päääl saifap kif meel nink kif mötte, Ma an-
na taal hendä sis ligega kätte: Taad olle ma hennele kaenu-
enne, Mi kawwa kui minna siin ilma päääl kōnni.

8. Kui filmä nink süddä sis lahkurwa surman, Sis tahha
ma puhhaten näütä weel armun: Et Jesus mo Jesus
jääp ütfindä tōttest. Ei kissu meid iggäwes kurrat sis
ūttest.

200. Ein feste Burg ist unser Gott Wiis. 47.

Me Jummal om ütš kinni siin, Nink müür, ke tet me
ette; Se päästap häddäst ärrä siin, Kumb tullep meije
kätte. Se wanna kurrat taal, Kūl mässäp wäega weel,
Surr Wäggi, Kawwalus Om temmä Walmistus. Ei
olle maan ta saarnast.

2. Ei olle joud meil ommast kääst, Se kaus pea ärrä:
Kūl se Mees taplep meije eest, Ke meld ei iättä verrä.
Kui küssit: Kes se om? Jesus Krist/ meije rōdm, Se Is-
sand Zebaoot. Ei olle tōist Jummalat. Kif woimas
jääp kıl tälle.

3. Kui olles ilm täus kurratid, Ke meid kif tahhas neel-
dä, Ei pelgä meije sisti mitt'; Sest Jummal woip neid
keeldä. Eht ilma wirst siin maan, Kūl hirmsast mässäp
kaan, Ei te meil middäke, Sest sunnitu om se. Üts sōnna
kōöp tood mahha.

4. Se sōnna om neil jättä taal, Nink tenno ei sa neile.
Se meije man om ilma päääl, Ke appi annap meile. Eht
wōtwa nemmä meist Hääd, ello, last nink näist! Las
minnä ärrä kääst, On neil ei olle fest. Neil saap weel
kaiwas jämä.

201. Warum solt ich mich denn grämen. Wiis. 61.

Mes mul waja murret pittä, Mul om weel Kristus
taal, Kes mult wōttap teddä. Kes woip tainvast
mo kääst kistu, Kumba ma Pojast sai, Kui ma wōtti usku.

2. Allaste mo ma päääl nätti, Koggonä Keiwata To
walge ette. Allaste lä ma ka ärrä, Kui ma täält J
pääält Pägge ni kui warri.

3. Jhho, henge nink ka ello Sai ma tööst Jummal
Se and seddä mulle: Kui ta nakkap jälle wõtma, W
kül, Ma sa sääl Teddä röömfast pitma.

4. Lähhatap ta mulle risti, Saap mul siin Waiw
piin, Et ma murren istu. Se te lähhatap saap ka and
Dnnetust, Willitsust, Temmäl otfa andma.

5. Jummal and mul römu päiwa Saggede, Es me
Peäs kandma waiwa? Hä om Jummal / parrat
Karristap Ta nink jääp Appis mulle ristin.

6. Kurrat, ilm nink neide parmu Ei sa mul Eim
tääl Eggemä kui naarma. Lasse naarda, mes ma
Jummal om Minno rööm Se teep härpi neile.

7. Kigen paigan veäv öige Peljota, Hirmota Hen
lastema kaina. Tahhas surm ka neelda tedda, Olgo
Siski weel Julge, heitimatta.

8. Ei ka suru meid tappa ärrä, Enge teep, Et heng lä
wainvast römu perra, Löppetap tik mörru risti, An
tap, Et mul saap Lubba tainwan istu.

9. Sääl sa minna jälle häitsina, Kostotust Waiwa
Jesu usjan maitsina. Siin ei olle öiget warra:
om weel Ilma päääl, Kaup pea ärrä.

10. Mes om ilman tagga warra, Peo täüs Liwa n
Nink ües henge murre: Tainwan omma kauni ande,
be mul Kristus sääl Jggäwes tabt anda.

11. Jssand kige römu lätte, Sa jääät mul, Minna
Jkles lahkamatta: Sinno perrält minna olle, Sest et
Jättit ka Mo eest omma ello.

12. Minno perrält sinna ollet, Sest et sa Jätmata
mette tullit: Las mo, las mo sinuä tötta, Kun sa
Nink ma so Armsast umbre wötta.

202. Das Jesulein soll doch mein Trost. Wiis. 21.

E Jesulen jääp ommete Mo rõõm, mo õn nink ello, se minno lunnast heldeste, Se om mo ainus illo; ma anna sis hend iggäwes Nüüd ommandusses tälle, Ehk olgo siin mul rõõm ehk piin, Ma kole ehk ma ellä.

2. Mo armsa **Jesuteffega** Voi minna kül siin saista, Kui risti, waiwa läbbi lä, Nink rõõmu väiw ei paista. Mes tahhap mul se kurrat kül, Ja ilm nink pat siin tettä, **Se Jesulen**/ kumb minno õn, Soop mul iks appi ette.

3. Mo armsa **Jesuteffega** Lå ma ka kohto ette, Ei olle waja pelgäda, Kui surm mul tulley kätte: Sest minna lä sis tawabe Mo **Jesuteffe** mannu, Måe silmiga, mes ussun ma Siin ma päääl enne nannu.

203. Auf / hinaus zu deiner Freude.

Ulles, omma rõõmu pole, Astu ulles heng nink meel, Hei-
dä mahha tühjå hõle, Otsi **Jesust** hennesel! Se om so rõõm. **Jesus** om so ainus ello, Kui ilm maad ei anna sulle, Siin om kül ruum.

2. Påle, astu illes påle **Jesu** mannu minnema, Ussu treppi ulles mäele Peät astma lõpmata! Säääl om so pääs. **Jesus** jääp so henge warri, Wåråp henge wain-
laist ärrå, Kui abbimees.

3. Kõiwraast, peå kõiwraast kinni **Jesu** kånget hallestust, Lasse teddå tettä enne, Temmå tõ om rõõm nink lust. Ta om hõ mees, Tulley wainlaine so påle, **Jesus** ajap ärrå hõlle, Rõõm olgo sest.

4. Sisse, minne kambre sisse, Kumba **Jesus** arwoap kül, Kaiba temmål omma risti, Palle appi hennesel: Ta päästap so. Wihkap so kil rahwas ilmau, Sinna ollet tem-
na hõlman, Oh ussu jo.

5. Måele, sõånd tõsta mäele Ma poolst ulles tawabe, Anna hendå kohhalt selle, Anna sa kil temmåle! So **Jesus** om

om, Ke ſo henge hennel pallep, Minno läbbi ſo eeſt kolep,
Geſt olgo rödm.

6. Ülles, otſi taiwan warra, Rae ülles ütſinda, Kun ſo
Jeſus, wannu ärra Pattu himmo koggona. Oh taiwan
he! Jm nink ma ſe kaup ärrä, Jeſu-man om ſinno warra
Nink rahhoſe.

Jummala Kittaſſeſt.

204. Wunderbahrer König.

Jummetaolinne Kunningas nink Eſſand/ Wötta waſſa
Kittuwät ſöänd. Omma Eſſä armo laſſit ſinna tſittu
Eh! meil käl ſuurt pattu wötga. Näüda weel Uppi meil
Et me ſu ſul laulas, Et me hölli kulus.

2. Taiwas kittä auſaſt Omma loja tekku, Eundamb käl
käl rahwa ſuggu. Sure päiwä walguſ, Lähhäta ſo päiwä
fruſt, Walguſta käl ilma ſaiſuſt. Laulke ſis Utteliſ, Käl
nink tähhe päle Meije Iſſandalle.

3. O ſa minno ſüddä, Laula, rödmſaſt laula, Laula om
me uſſu laulu. Kel om eäl höngo, Kikko, laulgo, mängo
heitgo mahha toſmo päle. Temmä om Meije rödm
Kittus ſunnis tälle Maan nink taiwan jälle.

4. Halleluja wigu, Ke ſiin Jeſuſt tuunep, Nink ke teddä
armſas peap: Halleluja laulgo, Ke täl nimme annap
Kriſtuſt häle käle ſäep. Oh ſul, Uſſu mut, Wiimſel
woit ſa teddä, Pattuta ſääl kittä.

205. Laſſet uns den Herren preiſen.

Kittem Iſſandat käl häſte, Tundkem temmä
wüſtuſt? Laulke tälle magguſaſte Teije temmä
ommanduſ. Iggäwes ta armo peap, Iggäwes meid im
bre wöttaſt Omma armo hölmaga, Tahhap pattu unne
ta. Kulle ikkeſ temmä nimme, Teije Abraham
ſemen, Kulle ikkeſ temmä tekko, Andke tälle
wäſſe.

2. Temmä tuus meid enne ilma Jo nink wallits = =
Kristussen Wöt meid Poja sissen hõlma, Saat meil ar-
 mo = = henesen. Tawast, maad nink neide wäkke
 Orjusses ta meile teggi, Sest et temmä armas Poig
 Temmä latfis tennu meid. Iggäwes se = = heldus wä-
 si, Kumb meil Pojast üllestõssep, Wötkem iggäwes jis
 tälle Omma armo = = näütä jälle.

3. Lättem armsa **Essa** mannu Rõmuga nink = = kar-
 raden, Sõgem temmä armo manna, Rui no, kumma = =
 temmä man. Pühhä, pühhä, pühhä laulke, Halleluja
 ikkes olgo Jummalal nink Bonale, Meije armsal Wõis-
 jule. Tekkem tutwas = = temmä auro, Arowaldagem
 temmä nouwo. Et ta iggäwes meid wallits Ommas
 rahwas = =, onnis latfis.

4. Opke omma Jesust tundma, Ke teid kallist = = ost-
 nu om; Opke tälle nimmi andma, Welli, Sõbber, = =
 Senge-rõõm, Kange P. lik taplemissen, Üllemb lust hä
 wõlwe sissen, Rõmustaja iwämen, Kige üllemb hä nink õn.
 Iggäwes se = = heldus püssip, Kumb teil temmäst ülles
 kõnep; Iggäwes tal kittus tulgo, Tälle aurous = = süd-
 di laulko.

5. Astke julgest troni ette, Kun se dige = = armo järg,
 Saal saap teile jälle kätte **Essa** arm nink = = Poja sari.
 Temmä odap suren himmun Teid saal umbre wõtta ar-
 mun, Nink se kige üllemb hä, Saap teil temmä werrega.
 Saal om palso = = armo löida, Tahhap meijega üts sa-
 da, Et ta ütse meid ei sitta, Temmä armust = = lahhu-
 sada.

6. Tawweusse kairo arowap Temmä ülles = = laia-
 le, Ja tõst melest temmä pürowap Eggäutte = = hen-
 nele. Kelleke ei peä häbbi Ollema süst otsuma appi, Enge
 armo, armo pääl Wõtko, kel om isso tääl. Tawweus
 om

om = = iggäwenne, Sadap meile paljo ömne. Nööm
 kumb iggäwes meid joday, Temma tärwwe = = us mei
 näüdäp.

7. Nüüd ſa ſige armsamb **Effa**/Meije alwa = = ten
 nämiſt, Wötta armoliſkult waſta, Senni kui me = =
 iggäwes Kittaime ſo helduſt ütten, Kui me ütſkörd aiga
 pitten Gulle ſame laulmaka, Pühhä nink halleluja. Kiti
 tuſ, tenno = =, auro nink wäggi, Nink meſ kittaap ſi
 no tekko, Sago mei, **Jummalalle**/Ellägem iſs = =
 wuſ tälle.

206. **Lobeden Herren, o meine Seele.**

Kitta nüüd **Iſſandat**, minno ſuddä, Ma kitta teddä
 ſurmani; Kunna mul ello weel ilman nättä, Laula
 ma **Jummalalle** Ke ihho henge andnu mul, Sago
 mul kittaſt ikkes tää! Halleluja, Halleluja.

2. Kuninga Emma ſa innimiſſe, Nink kooſwa ni kui
 muke maan; Hukkan om neide nouwo, wäggi eſſi, kui hand
 neid kinni katnu om. Et nüüd kiſ appi tuhjäſ lät, Si
 heika appiſ **Jummalat**. Halleluja, Halleluja.

3. Önniſ ja önniſ om ſe mees enne, Kei **Jummal** eſſi
 abbimees: Kenne uſt heljumatta nink kinni, Kei loſt
 ütſind Jeſuſſeſt Seſt kenne abbimees ſe om, Se löwöw
 nouwo iſs ſiin maan. Hallel. Hall.

4. Temmäſt om tairwas, ma nink ſe merri, Ja kiſ meſ
 neide fiſſen, tett. Tärwweſte täüdetas töttöſt ärra kiſ, meſ
 meil temmäſt torwotet. Kiſ ilm om temmä walliſuſ, Ta
 peäp uſku iggäwes. Hallel. Hall.

5. Kannatap keäke ülle kōhbut, Ta ſadap tälle diguſt/
 kũl. Iſſonep keäke, täl om lodut, Ja ello toiduſt wiſiäte
 tää! Ke wangitu, ſaap wallale, Ta arm mo mitmaſug
 gune. Hallel. Hall.

6. Temmä joud annap ſöggedil näkko, Nink üllendäp
 meid

meid maddalid. Kun ta woip löida sin mönne waſ'u, Neil
 maudap temmä armo teid. Temmä om wöwil abbimees:
 Käste nink waiſte römustus. Hallel. Hall.

7. Kumma täl wasta lööp temmä mahha, Nink toukap
 hennest taggasi; Neile ei olle ſukkuſe rahho, Sest neide te
 läät pörguhe. Se **Iſſand** om iks kunningas: **Tſion**, so
Jummal ääp so aas. Hallel. Hallel.

8. Rittä ſis teddä, ſa uſflik ſemen: Sest ſuur om temmä
 imme tö, Heikako kii, kel om höngo, Amen, nink wigo kii-
 tuſt temmäle. Oh uſlikko latſe, tennäke **Effä** nink **Poiga**
 nink **Waimoke**. Hallel. Hall.

207. **Ich ſinge dir mit Herz und Mund**. Wiis. 20.
Ma laula ſuust nink ſöämeſt **Sul**, **Iſſand**, minno
 rööm, Nink kittä ſinno kige eest, Mes ſinnuſt tetiu
 om.

2. Ma tija et ſa armo kairw Nink lätte iggäweſt, Kuſt
 meije päle eggäpäiw Keep önsus üllewäſt.

3. Mes olleme, mes om meil käl Siin ilman eäle? Mes
 ſinno kääſt, o **Iſſa** meil Ei anta ütsinda.

4. Kes teggi ſure ehtega Se tairwa laotust? Kes kaſtap
 twe nink wihmaga Siin meije pöllokeſt?

5. Kes talwel kilmän peſitap? Kes kaitſap tulle eest?
 Kes wihä nink kii muud meil jaap, Mes ſame ſäält nink
 ſiſt?

6. Kes ihho terwuſt annap meil? Kes rahho ſoetap, Nink
 peäp ülles meije maäl? Kes meil kii ſeddä teep.

7. Se tullep, **Iſſand** ſinno kääſt, Sa teet kii ütsinda,
 Sa holitſet iks meije eest, Meid laſſet hengäda.

8. Sa peät meid iks üllewän, Sest ſul om **Effä**-hool;
 Sa kaitſat meid, kui häddä kääen, Ja ſaiſat meije pool.

9. Sa nuhtlet käl meid pattatſid, Ei ſiſki wihhaga, Ja
 terräſt wöttat meije ſuud, Nink wiſkat merde ka.

10. Kui süddä puhkav, tännitav, Jääp pehmes sin
meel, Niink annat, mes meid rõmustav, Niink auvovs tulla
sul.

11. Sa loet waggu silmä-wet, Kui neid siin wainvata
Sa pannel paigal, sul om kot, Kun seddä joijetas.

12. Sa täüdat ello pudusse Sega, mes saisma jää
Meid sadat tairwa honele, Kui ilm meil hukka lääv.

13. Mo süddä nalka kargama, Niink laula rõõmsaste
So Jummal kige andija, Se om niink jääv so hä.

14. So warra niink so perre indus, So walgus niink
rõõm, So warri, kilp niink abbimees Om Jummal sin
õn.

15. Mes murretat sa hennesen Jks õ niink pöivä tääl
Oh wõtta murre, wainv niink piin, Niink heidä Loja pöäl.

16. Es temmä latsest sani tõõst So ülles-piddanu, Niink
mitto rasset õnnetust Sult ärräajanu.

17. Es pettä temmä wallitsus Weel ilman kunnafes: K
temmä tõ om siggidus, Niink saap hääd otsa ke.

18. Sis lasse teddä tettä weel, Niink olle kohhalt wail
Sis hengät sinna rahhun tääl, Niink säääl saap rõõm
paig.

208. *Jesu, meine Liebe.* Wiis. 48.

Minno armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggese
sada sul, Minna kitta sinno, Et so heldus minno Peäp
ülles weel; Kumb mul ka om lootmata Saggede sin ap
pis tulnu, Kui ma murren olnu.

2. Müüd, se peäp mulle, Kui ma kurblik olle, Melen olle
ma. Kun ma saisa, kõnni, Tahha ma so enne, Jesus/ mäl
leta. Tahhaka siin lõpmata Seddä wainwa melen kanda
Tenno sulle anda.

3. Silma ween niink murren, Waiwan/ häddä orrum
Palsi ma so een: Silmi tõõsti ülles, Heiksi surest hälest, Olli
põstwi

Ulwil maan. Siin nink sääl ma károwe táál, Otse murren waiwan appi, S nink páiwá lábbi.

4. Minna, kui ma sinno Henne man es tunne, Utli meen sul: Ei ma eunámb suttá Pallelda, oh tótta Appis peamul, Muido lá ma hukka ka: Ei joht, kostsit sinna mulle: Rae, siin ma olle.

5. Mul jái sis weel usku, Ehl kúl árráisku Kurratille meel, Ke neid waisid hengi Saggest pattu sängü Tómbap Henne pool. Mul om weel iks usklik meel, Utli minna ka, sest milles Minna muido palles.

6. Issand, ke so pole Tóstap omma hále, Heikap jóámest, Omme pattu wihkap, Sinno armo ihkap, Ussup tigest wáest; Temmá piin om sulle siin, Ni kui siuno omma wallo, Jättát andis tálle.

7. Selle, armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest sada sul; Minna kitta sinno, Et so heldus minno Peav úles weel; Ke mul ka om lootmata, Saggede siin appis tulsu, kui ma murren olu.

209. Nun lob mein Seel den Herren. Wiis. 19.
Muud Issandat sa kitta, Mo heng, nink árrá unnetá, Ea teggemist kil suttá, Mes lassap hááß sul siggidá; So pattu andis annap, So wikka suttitáp, Ka ello eest hoold kannap, Nink ússán armastap, Siin rómuga so táuidáp, Et láhhát noreß sa, Teepp digust neil nink hoiijap, Ke ussun kannawa.

2. Om Jummalast meil tedá Ea díge te nink kóhhus ka, Last armo meile jádá, Se meile ei woi pududa, Kúl löppemá wihha, Ei nuhtle meije siuid, Ent annap armo peá, Om waisil helde niuid, Háád neile tahhap tettá, Ke teddá pelgáwá, kui óddang homnest uáttá, Ni pat meist károwen ka.

3. Kui issá armo náuidáp Siin omunihwáikwil lastile, Ni
Jum

Jummal armo heidap, Kui teddä ikkes pelgäme; W
lojust temmä tunnep, Min k teed, et ollem tuht, Kui hain
tukka sunnip, Kui tuul se ülle puhk, Sis pillus temmä ärr
Ei püssi ennämb sääl, Ni innimisse perrä Surm tulley
gi tääl.

4. Se Jumm'la arm, kumb rikkas, Jaap, saifap k
mält iggäweß Sel koggodussel ikkes, Kumb teddä pelg
süddämeß, Min k peap temmä sõnna; Suur om ta wall
sus, Tei engli andke tännä Täl' auwo, tenistus, Et k
tus saap temmä, Ta sõnna tallita. Mo heng ni ka kui
mä, Siin peap teggemä.

210. Nun dancket all/ und bringet Ehr. Wiis. 20
Nüüd kikko kigest süddämeß Kik innimiste hääl So, k
dä tairwan iggäwest, Ka kirtwä engli sääl ::

2. Oh laulkem selle, ke kirk näep, Sel surel Jummala
Ke suri asju ikkes teep, Ja immet tairwa al ::

3. Ke emmä ihhust armsaste Meid üllespiddänu, Ja k
ei woinu ütseke, Meil abbis töttanu ::

4. Ehk teddä kül wihhastetas, Woip sifli armesta, Ja
pea jälle leppitas, Teep hääd, ei muhtleke ::

5. Ta rõmustago heldeste Meeld, mõttid, sõänd ka, Ja
saatko ärrä karwette, Mes meid woip kurbasta ::

6. Ta andko rahho ellädä Siin ma pääl julgeste, Ja
õnnistago lõpmatta Kik meije kae tö ::

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil ossas iggäwes, K
wain ja murre, rist :a piin, Se olgo karwen meist ::

8. Ni karwa kui siin elläme, Ta meije ainus õu : Kui el
lust ärralahkume, Meil temmäst ossa om ::

9. Kui meije süddä lahki läap, Meid panne hengä
mä, Et meije silm sääl Jesust näep, Kui läme magga
ma ::

Eawida Laul 117.

211. Nun lobet/ lobet **GOTT**. Wiis. 5.

Sittke **Jffand**at **Rif** paggana niid laial, **Rif** rahwas laulke tall' Niid röömsast eggäl ajal. Oh andse kittust täl, Ja tenno löpmata, Ja auruwstage niid **Ea** nimme offata.

2. **Sest** temmä arm om suur, **Nink** temmä tötte püssip, **Sääp** saisma liigmata, **Kes** teddä mahha kissup? **Me** ülle wallitsep **Ea** ikkes iggäwes, **Täl** olgo tenno, auro **Ja** kittust sōamest.

212. Nun dancket alle **GOTT**. Wiis. 5.

Swötkem **Jummalat** **Suust** süddāmešt niid kittä, **Ke** suri asju teep **Ja** auro temmääl näütä. **Ke** emmä ihhust 10 **Meil** tennu paljo hääd, **Parrhilla** hoidwa weel **Meid** temmä armo kae.

2. **Se** armas **Jummal** niid **Ka** wötko hole kanda, **Meil** röömsat sōand ke, **Ja** kallist rahho anda; **Ea** piddāgo meid ka **Eiin** ülles armsaste, **Ja** wötko häddäst täääl **Meid** päästä heldeste.

3. **Auro** olgo **Jffale**/ **Sel** surel **Jummalalle**, **Ja** temmä pojale/ **Sel** auro kunningalle, **Sel** pühhäl **Was** mulka, **Kolmainul** algmissest, **Ke** olli, niid ke om, **Nink** säöp ka iggäwest.

213. Herr **GOTT** dich loben wir.**G**D, **Jummal** **Jffand**, kittäme,**S**o, **Jummal** **Jffand**, tennāme,**S**o kittäp, **Jffa** / allase**Rif** **Jlm**Ma piute, laijutte;**Ka** **Engli**, **Eaiwa** **Koggodus**,**Mist** orjatas so **Auruwustus**.**Kerub**, **Serawim** heikawa**Nink** laulwa sure **Hālega**:-

Pühhä om meije Jummal/
 Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 ſe Iſſand Zebaoot.

So Wäggi ſure Luwoga
 Lät ülle Tainwa nink ſe Ma;
 Kik ſinno Käſſu Koggodus,
 Nink ſe Prohwete Tunnistuſ,
 Ne Kannataja kindmäſte.
 Sul andwa Luwo rohkede.
 Kik Niſti Nahwas Ilma pääl
 Iſſe julgeſt kittaſt ſiin nink ſääl
 So Iſſa, kōrgen üllewān,
 So Poiga ka, ke meije On.
 Ka pühhä Waim / ke rōmuſtaſ,
 Meieſt kigieſt Kittaſt, Tenno ſaap.
 Sa Luwo Iſſand, Jeſuſ Kriſt/
 Nink Jummala Poig iggaweſt,
 Eſ pōlle Juntro Iſſho ſa,
 Kik Junniſſi lunasta.
 Sult Gurma Wäggi rikkotu,
 Nink Uſſiſil Tainwas ſadetu.
 Nāäl Iſſa K'el iſtur ſa,
 Nink weat Iſſa Niſkkuſt ka.
 Sa ollet Sundia kigile
 Ni Ellawil, kui Kooſiſke.
 Meid arowita ſo Sullajiſ,
 Ke Berrega meid lunasti.
 Las Tainwan olla Rōmu-Ma
 Meil kigil kike Pühhiga
 So Nahwaſt päſtä, Jeſuſ Kriſt/
 Nink önniſta ſo Perraſanduiſt,

Sa tahhaß seddä paimenda,
 Nink Taina sissen üllendä.
 Niüd, Issand, sinno Rittäme,
 Nink tennäme ka kindmäste
 O! Jummal, kaidsa täämbä hääst
 Meid, Kurja, Rahjo, Pattu eest.
 Oh! anna Armo, Issand, sa,
 Nink eigen Häddän arwita.
 Oh! näüda meil so Heldusse,
 Kui sinno päle lodame.
 Me Lotus saisap sinno pääl,
 Meid Häppe ärrä jätko tääl.
 AMEN.

214. Lobe den Herren, den Mächtigen. Wiis. 58.

Ota niüd Issandat wäggewat Kuningat Rittä,
 Oh minno hengelen! Rittussen aiga niüd wita. Wir
 pu mo meel, Rittus nink laulmisse hääl Tulgo niüd
 Jummalä ette //

2. Rittä niüd Issandat, ke kif om tarkaste säädnu; Ke
 hore hologna wäggewast ikkes so saatnu; Hojap so ka, Ni-
 da kui himmufat sa, Es olle seddä sa tundnu? //

3. Rittä niüd Issandat, ke so om kauniste lonu, Ke sul
 teerouft om andnu, nink rahho sul tonu. Mittokord om
 Jummal so pästnu sin maan, Kui sul om häddä käen
 nu //

4. Rittä niüd Issandat ke sul om siggidust andnu, Ke
 lget armo nink õnne so päle om pandnu. Mõtle se
 ääl, Mes lige wäggeroamb tääl Sul teep, ke usjan so
 andnu.

5. Rittä niüd Issandat, Rittä heng Jummalä nimine,
 el eäl hõngo om, Eitko, sest temmä teep imme. So wal-
 us om Nink lige pühhide rõõm, Amen, auro Jummalä
 mel. Wai-

Waimolikkust arrakihlamiffest nink Ust kuide auruustuffest.

215. **Wie schön leuchtet der Morgenstern.** Wiis. 2
 Niid paistap meile kauniste, Se hao täht, ni selge
 Se Jesse jurekenne; Ke Tarwidast om sundinu, Ni
 pöijus mulle kingitu, O! kallis Jesukenne. Helt
 Selge, Armafenne, Kaunifenne, Ollet sinna; Sinna
 joht ei lahku minna.

2. Sa ollet, **Jssand**, ütfindä Mo henge rōdm nink
 lehä, Ke päästet minno essi. Ma peä sinno lillikuš, Se
 sinno armo-oppetus Om maggusamb kui messi. Sod
 joda, Hosiarna, Tairwa Manna, Minno Henge: Se
 nust pürwä minna öhne.

3. Sa tahhaš armo tullega Mo söänd, **Jssand** /
 tädä, Et minna armsaš peä J's sinno, omma **Jumma**
 lat, Nink armasta ka lähhembät; Sis tunney min
 söä, Sinno Minno Armastawat, Sulle sarwat **Lull**
 misseš, Tairwa rōdmu ossalisseš.

4. Rōdm tullep mulle **Jummalast** / Kui sinno sira
 üllewäst Mo päle paimendawa. O! Jesu, minno öh
 stus, So söä nink so kannatus Mo söänd kostoraw
 Tulle Mulle Arrapästjäš, Rōdmu-töštjäš, Kui ma pä
 Et ma sinno omma olle.

5. O! **Jssand Jummal** / iggäwest, Sa ollet min
 süddämešt So Pojan armastanu. Se Poig om min
 kalliste, Hääš, kaunis mörsjas hennele, Mo pattust
 stanu. Eija, Eija, Pattu kannap temmä, annap Tairwa
 mulle. Auro nink kittus olgo sulle!

6. Oh! löge Kandle-piddäjä, Las pilli-puhšid aia
 Niid rōdmu-lukku päle. Et minna omma Jesukešt
 armsast, puhstast süddämešt, Niid auruustada jälle. Pa
 teš

tem, tekkem Rõmustamist, Aarwustamist Kossijalle, Sure
Aarwo: Kunningalle.

7. Nüüd tahha minna rõmusta, Nink omma Jesust
ennädä, Ke om mo ainus warra. Se tahhap minno
õimäte Siist ülles wõtta taiwaste, Nink pästä haddäst
ärrä. Amen, Amen, Tulle taiwast, pästä waiwast, Je-
sukseenne. Sinno oda minna enne. A. V.

216. O was für ein herrliches Wesen. Wiis. 61.
Mes kannis henge luggu Selle om, Ke siin maan
Tunnep ussu sukku; Ke om waimun wastses sanu,
Nink om siin Jesussen Taiwa lastes jänu.

2. Kui heng salgap ilma ärrä, Puhhäust otsip tõöst,
Ruhhip taiwa perrä; Sis om tälle jo suurt aarwo, Eht
ta kül Ilman weel Peap tundma waiwa.

3. Ilma aarwo nink ilma surus Om üts kuirw Muld nink
kuiw, Nink saap ütskõrd mõrtus: Üts heng, kumman
waimo ello Wallitsep, selle jääp Jggäwenne illo.

4. Temmä särk nink temmä reiwos Om jo nüüd Puh-
has süd, Ja üts ehte taiwast: Sissest piddi paistap kullast,
Eurustap, Sest tal saap Armo Jesu kullest.

5. Siski om ta ilma silmin Alw nink must; Willitsust
Om iks temmä kullen. Pedetu om temmä ello J. muu-
tan Kül siin maan, Taiwan paistap jälle.

6. Temmä om kui lillik orrun, Weikenne Paistminne
Om tal waiwan, murren. Seddä sökkutas siin mahha,
Eht saäl saap Täl, nink jääp Wiljält aarwo nink rahho.

7. Kristus / ke taad mõrtsjas hennel Kossiku, Tüüp jo
Kül, mes pudus temmäl: Temmä sadap tälle waiwan
Rõmustust, Nink mes lust Saap tal weel saäl taiwan.

8. Temmä aarwustus nink surus Kaswap tääl Ri-
si al, Kumb teep ilma mõrtus: Kisti läbbi saap ta
alges Temmä kroon, Kumb saäl om Tallel pantu palkas.

9. Iggäwes ta woinust veöp, Kui niüd süst Jesu
 Krist Omma maja weöp, Ja täl taiwa warra näüdäp
 Et ta ka Löpmata Hendä sega täüdäp.

10. Ei taad wain sis ennämb puttu, Gest et kif Nuwo
 lik Om, nink selge tutta. Ni kui päiwlik temmä paistap
Jummal om Temmä rööm, Iggäwes se saisap.

11. Troni pääl saap temmä istma **Jesuga** Otsata
 Kroon saap kullast paistma: Eggäüts saap teddä tundma
 Päle se Temmäle Nuwo nimme andma.

217. **Ans Seele Jesus, Gottes Lamm.** Wiis. 1.
 D h nõsse ülles! hengeken, Sa ollet möršjas sanu, Se
Jesus, sinno Pöijoken Om tähte waeltanu. E
 om ütš pallaw, puhhas arm So wasta, ke sa mald
 pörm, Nink purowäp jälle armo.

2. Ei olle tälle lühhißest Nink weikest armo mitte, Sa
 tahhap soga iggäwest Ja kindmät armo pittä. Ja sinna
 armun temmäle Ka ussutawas otsani: Ei temmä armun
 helju.

3. Ja kihlap hendä öigussen Nink ussun soga ärrä, Sa
 kaep ikkes heldusien Nink armun sinno perrä. Ja om so
 wasta kohhalt hä, Ja kinkip öigust sinnule, Kumb ni ka
 särg so kattap.

4. Ja otsip sulle hallestust Nink armo ülles näüta: Sa
 sadap hengel röimustust, Tahm mannaga so söta. Ke teddä
 ütšind armastap, Sel om, mes soänd kinnitap: Se man
 om selge taiwas.

5. Se armo päle woit sa kül Hääd ussu julgust pittä:
 Sa woit se armo pae pääl Hääd lina ülles tetta. Ja om
 se walgus, twisidus, Ei olle temmääl kawwalust, Mes ro
 tap, se sunnip.

6. Kül saat sa teddä risti al, Kui **Jffandat** weel tünd
 ma; Se surm, kumb hirmo täus om tääl, Ei sa so temmä
 täänd

äändma. Ta saap k'ül sinno taitwabe, Kui omma mõrsja, ajal Hään ehten, aawun saatma.

7. Heng! näüda armo jälleke Sel, ke sul armo näüdap, Oh selle hendä ohwritse, Ke armoga so täüdap. Oh wõta ta tedda süwõaste So sõamette digede: Ent ärräusto lma.

8. Oh läüda, **Jesus**, minno meelt, So dige armsas pittä; Oh kela k'ik mo henge päält, Mes so woip kurbas tetta. Oh wõtta meeld nink sõänd sis, Ma olle nink jä äggäwes So omma nink so mõrsja.

218. **Wie groß ist deine Herrlichkeit.** Wiis. 23.
Dõnnis rist'i-innimen! Kui suur so aawustus om maan, Nink suremb weel saäl taiwan! Kui muudo sinno nimmega Ne teo ütte sunniwa, Hään põhwen nink ka waiwan: **Kristus Jesus** Kaldap õli Siinno päle, **Pühhä waimo**/ Temmä andid, temmä rõmo.

2. Sa ollet Jummalik'kust suust, Se laste k'ohhus, pers rändus Om nüüd so ossa jälle. Näts, määrne arm nink auro om se, Eh' se k'ül k'ohhalt ilmaile Om tundmata nink wali: **Wihka**, narap sinno päle, Sest et tälle Siin om nouwo, Siski jääp sul taiwan auro.

3. Sa ollet preester nink proveet, Ke **Effä** troni ette lät, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb kuningas, Kui ilma pääl k'ül mõtteldas, Kun nättäs enne nõrkust. Siski Usku om sul waja, Sis woip jääjä Jks so ehte, Ei sis üt'it risu k'õhta.

4. Sa ollet **Jesu** mõrsja ka, Ta wõt so hennel k'ihlada, Nink kaunid reiwid sata: Ta lähhat **pühhä Waimo** ka sul k'ihlas, et sa otsata **Wois** lah'kumatta jada; Eggäl ajal, Häädän, Rõmun, suren himmun temmä küllet Poos nink hengäs temmä süllen.

5. Sa ellät **Jesu** leppingun, So sõamen om temmä

troon, Kun wallitsep nink ellap. Ta arwap hennel kuttu
ses, Et sinna temmä ommendus, Kenk ülle temmä wal
wap. Mes weel? so pääl Heidap armo, Nink so pörmo
Kannap temmä Hölmän, Ni kui armas enmä.

6. Kes lik woip üttelda siin maan, Mes auwo sul jo
man om, Kumb antas kostotusses. Ei olle arwalik ka
weel, Ent töisi om, et sinna sääl Saat temmä arwoliffes.
Silmä sawa rödmisas sama, Selges jama, Teddä nättä
Kui sa tullet kooljist ette.

7. Sis mötle, rüti innimen, Mes Jummalast sul ann
om, Mes järge sul nink auwo. Oh kittä omma auwo
tust, Eht sul kül weel siin allandust, Nink veät kandma
wainwa. Ellä, olle Waggaussen, Armastussen, Jkkes uff
sin, Kige asja een sä ussun.

Salomoni Paul: 4. 9.

219. Du hast mir das Herz genommen.

Pöigmees.

Sinno kâen om minno süddä, Minno sössar = = mörse
jaken, Mörsejas tahha ma so tutta Zggâwes mo = =
tubiken; Gest so ellâw Ust om pallaw Utsindä mo pöijuk
pittä, Armun pallap = = minno süddä.

2. Mörseja. Sinno kâen om minno süddä, Armast
welli, = = Pöijoken! Arm kâst sinno ello jättä Minno
eest, mo = = Wortaken. Berre läbbi Saatsit appi Minno
no waisel hengele, Mes ma ennâmb = = himmutse.

3. Pöigmees. Illus ollet sa mo sössar, Illus, illus = =
ollet mul; Armsamb ollet sa kui Ester, Minno heng poop
= = sinno pool; Sinno illo, Ussu ello Ei sa wäljast pidd
nättä, Sissenpidi = = om se tötte.

4. Mörseja. Kuis mo illusas woit kutsu, Helde henge
= = Pöijoken, Jummal parrako! se utsu, No us om mo
silmi een. Tuhhat wikka Minno rikwa; Pat mit järmi
om läbbi tüknu, Jhho, henge = = ärräriknu.

5. **Pöigmees.** Illus ſinna ſiſki ollet, Sul ei olle = =
 kabbárat, Söſſar, Kas ſa ſeddá, Ollet, Mes ſul minnuſt = =
 walmiſtet. Kik mes minnul, Om ka ſinnul, Sinno ehte,
 ſinno öigus Olle minna = = ſinno **Jeſus.**

6. **Mörsja** Om ſuddá nakkap liigma Tenimatta
 = kittuſſeſt, Nakká ſinno pole túkma, **Jeſus**/werrero
 = walge mees. Werrero armuſt, Seſt ſo haruſt Om
 = werrero, öggi jooſknu, Kumb mo pattuſt = = puhtas
 möſknu.

7. **Pöigmees.** Ja mo werrero om ſe wággi, Walges
 tetta = = werrero; Om pat ka kui werrero öggi, Werrero
 teep et = = walges lát. Oh ſis tulle, mörsja, Kule:
 Wötta minno haruſt jálle Puhtuſt, reiwid, = = ehte,
 illo.

8. **Mörsja.** Kui ilmsíta om ſo ello, Walgemb lumme
 = ollet ſa, Puhtas, ſelge om ſe illo, Mes ma ſinno = =
 kullen náe. Selge walguſ, Tötte, ſelguſ, Puhtaus
 nink terwe öigus Om ſo reiwás, = = illus **Jeſus.**

9. **Pöigmees.** Ja ma olle ſinno walguſ, Sinno hao
 = = nink páiw; Minno illo om ſo ſelguſ, Minno ehte
 = om ſo auw. O ſis rúhhi, Arrá wiwi; Et ſa jo úts
 heng nink ſuddá Moga ulman = = woiffe ſada.

10. **Mörsja.** Ja, mo ſuddá peap ſinno Umbre wöt
 = = Pöijoken. Omma hólma wötta minno, Hoija
 = = ſwámen. Já ſis minnul, ma já ſinnul. Sin
 = = háál káel ſa ma ſaiſma, Jggáwes ſáál = = taiwan
 waiſma.

Sioni kaibuſſeſt.

20. **Wár Gott nicht mit uns diese Zeit.** Wiis. 1.
 Solles Zummal meijega, Sis peás jakob ikma. Es
 Solles Zummal meijega, Me peás árrárikma, Ke ollem

weiko koggodus, Nink same kigist pölletus, Ke tükwà m
je päle.

2. Üts kurri wiha ajap neid, Kui Jummal ann
perrà, Sis olles ärräneelnu meid, Ka ello riisnu ärr
Me ollesse ni kaddonu, Kui wette ärrä upponu, Ja kohl
hukka sadet.

3. Nu Jummalalle olgo niüd, Ke neil es anna lupp
Et nemmä meid es nelä mit, Kui lind om kablasi wabbe
Ni meije heng om päästetu, Nink keüts om ärrä kaffe
Meil abbi mees om Issand.

221. Unser Herrscher unser König. Wiis. 6.
Issand, meije wallitsaja, Meije kige üllemb hä! Su
Nink aurvus om so nimmi, Mes sa teet om imme tö, Si
gen paigan ollet sinna Aurwolik nink armolinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Kumma sinno söäme
Armastawa, perränoudwa: Zimmewide laste suust. Oll
Pitruust walnihtanu, Omma wäfte tunnistanu.

3. Jummal parrako! Käl näeme, Süddä lähhäp lab
Ja, Et weel ikses nitto tuhhat Walge man süin saddawa
Julgest maggap inniminne: Es se olle käl suur imme?

4. Sisli, Issand, wallitsaja, Tahha ma so armast
Sest ma tija, armas Issä/Sinna armastat mo ka: Tom
ba minno ilmašt ärrä, Et ma oeti tawwa perrä.

5. Kallis om sopühhä nimmi, Issand kige ilma pääl, E
teep kigen paigan immet, Rahwa seän süin nink sääl.
Nink tawwas heikwa päle: Kittus olgo Jummalalle.

6. Issand, minno wallitsaja, Aurvus om mo henge
Sinno nimmi, selle anna Laudden hendä sinnule: Nimm
et so lats wois hendä Kohhalt jälle sulle anda.

222. Ach Gott/ wie geht es immer zu. Wiis. 1.
Kuis, Issand / se woip sundidä, Et kige ilma üt
rahwas sure wihtäga Kif peap ütte mele? Kif üllemb
nim

nink kunninga Siin sinno wasta pannewa, Nink sinno Poja wasta!

2. Kik ilma nuhtlematta weel Haaal meel tahtwa olla. Eest pantas tuhjaß sinno haaal, Ei tahha selle tulla, Nink oldas wanna mele paal, Teepeggäuts, mes tahhap taal, Ei lasse hendä keeldä.

3. Ent sinna, **Jummal**, taiwan weel, Saat neide nouwo naarma, Nink ärrä vilma neide meelt, Meid se paal kinni haarma, Nink tulles so wihhaga, Kik neide tekko nuhtlema, Et nemmä nakwa pelgä.

4. Om **Jummal** tõstnu Kunningat Sioni mäe päle, Meist, **Issand**, sinna põlletat, Nink sinno sõnna hääle. Ehl kül sa neile ütlet weel, Mes **Jummala** nink **Issa** meel, Nink oppet omma käsku.

5. Mo **Poig** sa ollet, ütlet se, Niüid ollet sindnu sinna, Et sinno läbbi õnsaste Woip rahwas taiwa minnä. Ke sinno sisse ussurwa, Ne omma taiwa elläjä, Nink sawa minno lastis.

6. Mo **Poig** / ma perrändusses sul Kik pagganid niüid ama, Et kurri himmo kaus kül Meist läbbi sinno sõnna. Sa peät rahwast säädinä taal, Kumb kigin paigun ilma paal Woip minno nimme kitta.

7. Eest moistke niüid, te kunninga, Et worde tähhel panna, Se Kunninga sõnna oppeda, Ka talle auwo anda. Kik **Jummalat** niüid pelgäke, Nink uske tedda kindmäs se, Sis om teil õige orjus.

8. Hääß wõtke temmä nuhtlusse, Kui se teil tullep tinnä, Nink pelgäke iks õigede, Nink kuulge temmä sõnna. Kui temmä wihha toufina saap, Kui tulli, kes sis saisma jääp? Ke temmä päle lodap.

223. **Wo Gott der Herr nicht bey uns hält. Wiis. 1.**
D! **Jummal**, kui meid sinno hool Ei kaitse tanwast

Edrgest, Kuu sa ei olle mei e pool, Kuu wainlan' mässä järgest. Kuu sa ei kaitse Israelt, Nink kelät essi wainla sel, Sis ollem ärrä wäärtu.

2. Mes targast nakkap innimen, Ei woi meil kabb tettä, Sest Jummal istup üllewän, Käl temmäl saap k näätä. Kuu nakkatas käl targaste, Sis kånäp Jumma töisite; Se saisap temmäl kæn.

3. Ne wainlasse ni mässäwä, Kuu tahhah ne meid neel dā, Meid tappa nemmäl otšiwā, Kuu Jummal es woi keeldā. Kuu merre laine ajawa, Ni nemmäl meid käl wai wawa. Sest hallestago Jummal.

4. Meid kurjah hulgaš sōimawa, Nink pūüdwā meid werre, Nink hendā pūbhāš arwawa, Kuu olles Jummal' la perre. So nimmi, Jummal/ kumb om hā, Neil peap katma kurja tō. Oh! wirgo ütškōrd ülles.

5. Ne tewā kurko laijembal, Nink tahtwa meid käl sinwā. Ent kittus olgo Jummalal, Se woip neid mahba lūwā; Ka neide keütse kakkesta, Nink wōrast oppust kistota. Ei woi täl wasta pahna.

6. Sa rōmustat käl rohkede Reid, Kummil om siin hāddā. Se armo us om wallale, Ehk meel ei mojšta seddā, Nink ütlep: Käl om kaddonu; Epkäl om wastest sündinu, Ke ristin appi odap.

7. Käl wainlais omma sinno kæn, Nink ka käl neide mötte, Nink neide nouw so silmi een, Ei olle kinni kattet. Se mojštus taplep ussuga, Mes tullew om, ei lodeta, Kun sa saat essi trōöstmä.

8. Ni hāste taiwas kuu se ma Sai sinnušt, Jummal' lodus. So sōnna meile selletā, Et walgus meil saap toš dus, Šig' ussu armun ellādā, Nink kindmä otsan olla ka. Las nūrristā käl ilmašma.

24. Ach **GOTT** vom **Himmel** sieh darein. **Wiss. 1.**

H! **Jummal** tawast kae päääl, Nink hallesta sa seddä, Kui weidi pühhä rahwast tääl; Meil waisul om suur häddä. So sönna ei sa ussutus, Se usk saap pühhalt kistotus, Kig' rahwa man siin ilman.

2. Meil selget pettust oppes keel, Mes neide pääst neil häütäs, Meil siin ei olle ütte meeld, Nink ei sa kirjân löis us. Üts ussup seddä, tõine tõist, Se õige usk om kawwen keist, Nink paistwa kaunist wäljäst.

3. Kik opjid, **Jummal** häeta, Ke pettust opwa järgest, Nink omma kõrgi kelega, Weel ütlewä kül torrest: Tros, meil om woimus ütfindä, Mes meije säem', sünnip ka. Kes om, ke meid taht keeldä?

4. Sest **Jummal** laus: nüüd tõsse ma, Meid waisi häütäs mahha, Ma kule, kui ne puhkawa, Sest atwita meid tahha. Mo õnnis sönna wäega, Meid peap julgest abbama, Nink waisill abbiß sama.

5. Kui tulli hõppet selges; teep, Kui sünnä sisse pantas; **Jesu** sönna rõnuß läap Sis sel, kelt ristil pantas. Se abbi usk saap kanges tõl, Nink tenimä paistus tunnus wääl, Nink paistap tik ma sisse.

6. Sa, **Jssand**, hoija seddä hääst, Sest sammast kurast saggust, Nink kanna hole meije eest, Et hoijam' hend' saggust. Sest kurri hull om ikkes sääl, Kun wõlfsi opja omma weel, So rahwa sekkä tõstet.

7. Kik auw nüüd olgo **Jummalal**, Ni tawwa kui ma ajal; Nink meije õnnisteggijal, Sel ainul **Jss. Pojal**. Auw, kittus pühhal **Waimul** kaan, Kui tawwan om, ni olgo maan, Nink jägo ikkes Amen.

225. An **Wasserflüssen Babylon** **Wiss. 11.**
Se järwe weren **Pabilon**, Sääl istsim' waise wangil,
 Kui meelde tulli meil **Tsion**, Sis jäime ikken kange.

Me posim, rasse melega, Ni pilli kui ka kandela, Sääle
gu osse päle; Ke kaswawa sääle neide maan, Nink kull
pahha melegaan, Meist ikkes naru-häle.

2. Me, ke meid wangin piddiwä Ni kõrwast wõ
majal, Meist laulo kuulda püsiwä, Nink nariv' ego
ajal: Ka tahtsiwa me murre pääst, Sis rõõmsat laulu
meije kääst, Oh! laulke hellest kelest Meist kaunist laulu
ütte meil, Mes muste koddun olli teil, Et rõõmsas sa
melest.

3. Kuis meije woime murrega, Ni suren willits
Me Jummal laulo laulada, Kui wangi-torni sissen
Kui, Zion, ma so unnetä, Sis sundko Jummal munn
ka, Nink ilman narus tekko. Kui so ei mälletä mo meel
Sis sago kangeš miuno keel, Nink lakke kinni jögo.

4. Ja, kui ma so ei aurušta, Ni häste siin, kui muul
Nink siuno Nimme mälletä Sest sani eggäl ajal. Oh
mõtle Edomi latsi sääle, Jerusalemmi päivi pääst! Ke
wihhan laulwa kõrwast; Et küssu mahha, häetä, Nink
pohjami kil kakkesta, Mes löiis Juda-rahwast.

5. Sa tigde tüttär Babilon, Sul olgo jälle häddä, Et
rahwal saap kül jälle ön, Ke massap sulle seddä, So kibe
kust nink so kurja tö, Et sinno kätte mastas se, Mes sa meel
tennu ollet. Oh! dunnis, ke so latsi ka Wõt kiwori wasta
pörrota, Et sinna otsa tullet.

226. Zion klagt mit Angst und Schmerz. Wiis. 14.
Sion kaibap murren, ohhun, Sion, Jesu armast
hün, Kumba kannap omnan puhhun, Kumba hem
nel saatu siin; Oh! ta ütles, kuis mo sis Jummal hä
dän ig ives Mahha jätnu, kurbastanu, Ja mo kobbale
unnetanu?

2. Jummal/ ke mul omma appi Ikkes omi toivotanu,
Teep niud häddän mulle häppi, Jättäp armotummas
mo.

mo. Kas ta jääp sis iggäwes Minno päle wihtates? Es
 ta woi nink tahha jälle Armo heitä waiste päle?

3. Sion, koste **Jhand** mulle, Minno fige armsamb liin,
 Käl ma näe, mes kurbust sulle, Suur om sinno oht nink
 piin: Siski olle murreta! Kas woip emmä wihtada Dün-
 ma last, nink mahha jätta Tälle häddän appis tötta.

4. Ja kui sinna ka saas nättä Säräst emmä ilma päääl,
 Ke wois armo mahha jätta, Siski jääp mul armo weel.
 Mo arm heljumatta om, Sion, o sa minno rööm! Minno
 soamen sa ollet, Meelde sa mul ikkes tullet.

5. Arra laske hendä pettä Hirmotajist kurratist; Sin-
 na ollet minno kätte Kirjotetu armolist. Se om kohhalt
 woinata, Et ma so wois unnetä: Käl ma paranda so
 müri, Te so ümbre kaget leri.

6. Omman hólman ma so kanna, Ni kui weikest latse-
 kest; Armo rinda ma sul anna, Suur ma olle heldustest.
 Uskik häddä, willitus, Satan ei ka kiusatus, Ei woi minno
 sunnujt kaändä, Kannata nink trösti hendä.

Sioni Lotustest.

227. Auf Leiden folge die Herrlichkeit. Wiis. 15.
 Käl wainwa päääl saap aurustus, Et üri perräst koggos
 dus Halleluja woip laulda: Se helde karjus peake
 Saap koormast päästnä wallale, Et meil saapstõnnu
 kuulda.

2. Oh lamba kuulge soamest; Se sõnna heikap ülle-
 wäst, Se hääl om teil ka tutwa: Mo perrä tulge ma-
 dalast, Käl ma teid kaitsa wäggerast, Kui wainlasse teid
 putwa.

3. Ilm mässap ammal määräni, Nink koggup koormat
 hennelle, Mo! jägo täl se häbbi. Käl näis, et temmä kōrti-
 stus Saap pea ärrarikotus, Ka nõrku laste läbbi.

4. Ilm narap, pessây, nõgotap, Sest et se **Essa** walt
jõap; Ent kül ta ütškõrd tullep, Nink kitsup wäljâ õh
fid, Lõõp õigen wihhan mohha neid, Sis näep ilm, kedd
põllep.

5. O latse olge rõõmsa sis, Sest **Jummal** te suur
memees, Om nüüd jo tullemissen. Ma olle **Jummal**
Jnnimen, Ma kâu ikš Israeli een, Ei wiwi unne sissen.

6. Sis wõtke umbre minno meeld, Mo ello nink
waimo hâald, Wõõs olgo teil mo wäggi. Oh sa
minno sängü man, Kui jaggo armo-ahhilan, Nink
furi tekku.

7. Ust murray lâbbi märki ka, Woip kalgi kiirwe
ruta Se Loja wõe lâbbi: Mes kuiwa naapu tullete? E
kurrat pollap selgede: Suur om se ussu abbi.

8. Mo päle lootke maddalast, Ma sada ommatid
hâast, Ehk immelik ka kai a; Sest neide taplus, willist
Om otšan selge auruustus, Sis lauldas halleluja.

228. Wann endlich eh es Zion meint. Wils. 15.

Kui foggematta wiimselt weel Se armas tund
Sionil, Et **Jummal** lunnastust saap andma; K
wangi torni rikkutas, Nink wangi wäljâ lassetas, Me
rõmu same sis kül tundma.

2. Se ülleüldlik õnnistus, Se äkkilinne rõõmustus
Saap arrawâardma moistust essi; Et ni kui unnenõ
güil ka teedmata sis olnes meil, Kas filmâ kirri, wai ka
toij.

3. Kuis saat sa sis, mo armas su, Kumb mõnda sem
kaibanu, Mohhalemisjega täüs sama; Ja meije keel, täüs
kittussest, Saap meije armsast Kuningast Zmotsata sâ
laulma jama.

4. Se rahwas, kumb meid narap nüüd, Nink nõgotap
me ussu tõõd, Saap kahhijen sis tunnistama: Et me ei olle
fom

minu, Niink hullu wisil kõnnelmu, Ni kui na meid nüüd
otawa.

5. Se terwe ilm saap üttema, Kui Jummal saap ar-
aldama Suurt rõmu paistust Sionille: Me näeme
wawalikkult nüüd, Et Issand tennu immetööd, Kumb
dä om ka pagganille.

6. Weel ennamb woip so Iisrael, Ja temmä ihho heng
nk meel Halleluja sul, Issand, laulda: Suurt immet
mu Issand meil, Sest rõmustame hendä tääl: Kif
isko armsat hõlli kuulda.

7. Ent oh! kuis karwa? Issand, oh! Meil Pabilonin
ttäs oht? Oh päästä meid sest wangist enne: Se om jo sul
hõlpsa ka, Kui ütte jõkke kuiwada, Kumb lämmeel maal,
nk ohhukenne.

8. Ent sinno armo nouw om se, Et filmä wega külwä-
ne, Et sis saas rõmu poimaminne: Nüüd kanname sul
nelehääs Weel kaunist semend hallofast, Me filmile om
mist enne.

9. Ent talw om pea lõppenu, Ne häälime näütvä hendä
o, Kui weel ne weidi päiwä mödä; Sis tullep kif hulk rõ-
musten, Wiip wiljälõddo tänniten: Me lotus es woi tüh-
s jädä.

Tõbbiste Laulo.

229. 1. ätte umbusslikko tõbbise Laul Wiis. 1.

Surin saias sinno lårwe een, O waine iniminne!

Sa ollet tõbbe wodel maan, Ehk om sul ärraminnä:

Ent sinna ollet käändmata, Mes järg sul Sis saap ollema,

Kui umbussun sa kolet.

2. Ei tunne sinna Jummalat Ei tunne omma kurjust,

Ja päle se sis wabbandat Weel omma pattu nõrkust: Kül

erwat hendä õiges weel, Ehk sa kül ollet tennu tääl Ilmar-

amatta pattu.

3. Sul om niünd ihhu wallo kül, Niink tunnet tu
wainwa, Ent mötle, kui suur wallo weel Sa saat, kui ei
taima: Sest ihho wainwast pästet sa, Ent toine wain
otsata, Kui sa ei kändä pattust.

4. Kül kaibat ihho willitsust, Ei kaiba pattu hättä,
olles pattu kahhust, Et armo weel saas nättä; Ent
om süddä kiwvine, Ei tunne pattu sukuke, Ei püü
ümbrekäändä.

5. Kui sa jo kohhalt nõrkas jäät, Ja surmaga jo ma
let, Sis waidlet weel Kerk-essandat, Sest et sa rum
mötlet: Kui ennege sa lawwale, Sis tulle minna tam
he, Niink sega pettät hendä.

6. Sa tahhat henge rawwitsust, Niink heng om patt
koolnu: Sa pürowät ussu kinnitust, Ei olle usku om
Dh ärrämötle iohteke, Et sa saat pattust wallale,
sinna neid ei tunne.

7. Kül kulus sinno kostussust, Kui iimme om so moist
Kui noudas õnsassamissust, Sis kulus kül se kosus:
Jummal teed, kas õnsas sa, Bai samata, om teed
Mes usku saäl niünd olnes?

8. Dh selle waine többine, Ke sa umbustlik ollet,
otsi appi heunele, Weel enne kui sa kolet. Dh palle
Jummalast/ Et sinna ligest sõamest Weel ma pääl
dä kändä.

9. Dh puhka, palle digede, Sest kui jo ollet koolnu,
om so palk, ni kui so tö, Ja ni kui ello olnu: Ei anta
sinmale, Säält ennamb tulla taggasi, Sest armo aig
otsan.

230. Ütte pattustkäändjä többiste Laul. Wiis.
Dh ihho om niünd többine, Ent többitsemb mo süddä
olle lotust temmale, Et õnnistust saap nättä: S
om mo pat niink essitus, Ja ähwardap mul hukkotust,
ma õnsas sama.

2. Sa ollet armas **Jummal** kúl Mo pattust tahtnu
 andá; Kúl panti armo ette mul, Ent minna petti hendá,
 Ma mõtli ifs: Kúl om weel aig, Niüd náe ma kawwest jo,
 Es paig Mul pörgun walmis tettu.

3. Mo ihho pallap idbbe wáest, Nink tunney rasset
 allo, Nink süddá pelgáp pörgu eest, Kun hirmsamb weel
 n hallo; Kúl ma siin háttá kannatas, Kui ennege sääl
 mo saas, Nink pörguhe es tulates.

4. Ent süddá panney huffa mo, Ei loda ennámbo armo,
 Ma olle kohhalt kaddonu, Ei tanne muud kui hirino;
 Best ma tei terwe ihhoga Ni paljo pattu arwota; Niüd
 ma palka sama.

5. Mo süddá om táus murrega, Mo litsup Loja wišha,
 Kit nakkap meelde tullesma, Mes tennu kurri lihha. Ka
 ore eá himmustus, Se pettus, rojus, turalus Teep mul
 selget wallo.

6. Kit minno kehhá wárrisep, Kui surm mul meelde
 ullep, Kit meel nink süddá wabbisep, Kui temmá kohtust
 ullep. Mes minna kosta **Jummalal**, Kui kur ust pan-
 as ette mul? Ma olle huffan, huffan.

7. Oh **Jssand Jesus** hallesta Mo waise wagla pále,
 Oh tulle omma werrega Mul waisel appis jálle! Oh anna
 ndis minno siüd, Nink pástá minno pattust niüd Weel
 me, kui ma kole.

8. Kui mo weel lasset elláda, Sis tabha minna hendá
 So abbi labbi parranda, Nink digest umbrekaánda, Et
 mitte ni kui útteldas: Et terwes sanu kurjembas Kúl lát,
 ni enne olmu.

9. So werre higgi, **Jesulen**, So surma maadleminne,
 So rist, so surm, so wain nink viin, So úllestõsseminne,
 So tawwelinne lunnastus; Se olgo ka mo rõmustus,
 Nink pástko minno pattust.

10. Müüd minna loda ommete, Sa müüdät armo m
le, Eht minna kü l suur rattane, Nink armo wäärt ei o
So harou perräst palle ma, Mo päle, **Jesus**, hallel
Ja, ja, mo **Jesus** / Amen.

231. **Godt den ich als Liebe kenne** Wiis. 13

Jummal, ke sa armo lätte, Sinnust tulles tõbbi
Kumb mo ihhule toop hättä, Täüdap tedda pallam
pallota kif kurja ärrä, Kumb mo waimule teep murre,
mo keläp armo wäest, Kumba saggest sa s kōest.

2. Olle nõrkussen ils kange, Wallun olle magg
rõõm; Täüda armoga mo henge, Kui mo tõbbi k
om: Mes müüd wairvap minno ihho, Mes mo rõõp
sõõp nink lihha, Mes mo kehha rassendap: Armo k
lähhatap.

3. Kannatus om müüd mo tekko, Müüd ei woi ma ta
lita; Kannatus toop mul müüd wälke, Kannatusen he
gå ma. Kannatus om minno tullu, **Essä** tahhap, las
olla: Armas om täl kannatus, Se om müüd mo w
gaus.

4. **Jummal** sinno kãest ma wõtta Sedda armo tãb
sis; Wairwa te pääl saap mul nätta, Et sa täüdat w
mõest. Mes mul antas kostotusses, Ja mo ihhul
nitusses, Tullep ka so armo kãest, Armo täht om tõb
tõõst.

5. Hoija ärräwõssimissest Waimo ihho nõrkussen, Ar
na, et täll sinno sissest Zks saas rahho, rõõm nink õn; Ar
laske ihho wallo Waimust keeldä ussu ello, Ei ka rahh
wähhenda, Rühhi, sõänd toeta.

6. Arwita, et maddalaste, Rahholikkult, tassa ka, Sõ
ralikkult, häste waaste, Tõbbe woden kannata; Sest
kannatap sijn lihhan, Selle jääp pat mahha ihhun, Kum
taad saggest läitnu om, Wastses saap ka temmä waim.
7. Sina

7. Sinno kätte anna ello, Omma ihho ristile, Anna,
 et ma rõmun sulle Hendä anna täwweste. Sis ep minna
 hindmä olle, Ehk ma ellä ehk ma kole, Et ma kaotsi ei jä,
 Sest arm wõttap puhhasta.

Surmast nink ülestõssemissest.

232. **Jesus meine Zuversicht.** Wiis. 29.

Jesus minno Lotus om, Nink mo õnnistus mo ellun;
 Seddä tijä, es mul rõdm Peäs jämä temmä jällun?
 Kui se pinnne surma-d Hirno sadap minnule.

2. Minno õnnisteggija Elläp, ello saap ka mulle, Sääp
 kun elläp minno Pä, Milles ma sis hirmun olle? Kas Pä
 wõttap luliikmist? Henne perrä tõmbap wist.

3. Lotus om kui keüdis mo Temmäga ni kofko keütnu,
 Minna olle ussun jo Teddä nida Finni wõtnu, Et surma
 minno temmäst ka Jggäwes ei lahbuta.

4. Minna olle lihha weel, Nink sa ütsekõrd tuhhas sa
 ma; Ent ma tijä seddä kül, Et ma ei sa tuhhas jäma: Tuh-
 ast sa ma wimate Jhho jälle hennele.

5. Sest se nahk, kumb mul om tääl, Saap mo umbre
 wäne jäma, Jummalat sa minna sääl, Omman ihhun
 wõttä sama, Ja sensamman ihhun ka Sa ma Jesust
 wägema.

6. Omme ihho filmiga Sa ma omma Jesust tundma,
 Minna, ei joht wõras, sa Tälle armo suud sääl andma:
 ent, mes nõrk nink wõweto, Om sis ihhusi kaddonu.

7. Nõrkussen mo mattetas, Suren wäen touse minnä;
 Waine ihho külwetas, Ulles tõssep tairwalinne: Muidä
 wantas lihhalik, Hawwast tulley waimolik.

8. Olge rõõmsa, Jesus Krist/ Kannap teid, mo luliik-
 sisse, Keelke hendä kurbussist, Teije ei jä surma sisse, Kui se
 ussun hõllisep, Kumb ka labbi haudu laäp.

9. Naarke harwa pimmedust, Naarke surma, pögr
tulle, Teije sade tömmatus Jesu mannu läbbi tule: E
saap nörkus, willitsus Jalgu alla sötkotus.

10. Töstke waimo tairwahe Ilma himmusest, tü hhiussest
Andke hendä temmäle, Ke teid kutsup harwa sissest: Ullen
dage söänd sis Tairwa pole iggäwes.

233. Herr nun lässest du deinen Diener.

Jssand, nüüd lasset sinna omma sullast rahhun walla
le, Nida kui sa ollet üttelnu;

2. Gest minno silmä omma sinno Onnisteggijät nä
nu, kumba sinna ollet walmistanu kigelle rahwalle.

3. Walgussest, paistma pagganille, Nink sinno Israh
rahwa kittussest.

234. Wer weiß/ wie nahe mir mein Ende. Wiis. 4

Res teed, kui karwa minna ella, Nig mödä lät, surm
rühhip tööst; Kui noppeste woip mulle tulla Se surm
hädä üllewäst. Ma palle Jesu peräst sis, Mo Jum
mal te mo otsa hääs.

2. Eht öddangult töist järge tunne, Kui tusi äsjä hom
mungult, Ni karwa kui ma ilman kōnni, Ei kau surma
hädä mult: Ma palle Jesu peräst sis = =

3. Oh oppeta mo Jssand essi Mo otsa päle mötlemä,
Ma kälki Jesu harwa sisse, Et parrandust ei wiwita. Ma
palle = =

4. Las mo iks häste walmis tettä Mo maia, hendä esse
te, Et ma iks ütse, kui mul hädä: Kui tunnet, Jssand ma
da te. Ma palle = =

5. Te ilma mörrus mul kui sappi, Nink tairwäst magan
sas kui met, Et heng se ilma tulli läbbi So pole ülles tairw
lät. Ma palle = =

6. Oh! Eßä katta häste kinni Mo pattu Jesu werre
ga, Se jisse mahhi minno enne, Sis woi ma häste heng
da. Ma palle = =

7. Ma

7. Ma tija Jesu werre harvun Om mul uts armas peh
ne sang, Saal sa ma romu surma waiwan, Saal saap kii
nelehaid mo heng. Ma palle = =

8. Ei ello lust, ei surma waggi Woi Jesustest mo lah
uta: Ea kulge panne kat, nink heika: Mo Issand nink
Jummal ka. Ma palle = =

9. Ma tombi Jesust henne pale Jo ammo ommat
istmissen; Sest vaudat sa mul armo jalle, Teet minno
ommas latses siin. Ma palle = =

10. Ma olle Jesu lihha sonu, Ea werd idi minna tottest
ka, Sest olle ma so ommas jannu, Ei ja ka eal temmata:
Ma palle = =

11. Mo rahho Jesus om siin ilman, Ma ella kohhast
murreta, Mes Jummal teep, om ha mo silman, Ma ussia
kadda koggona: So arm nink Jesu werri teep, Et heng
weel onsat otsa naep.

235. Mitten wir im Leben sind.

Resset ello meije pdal Surm siin ikkes tukkin. Kes
saap armo andma taal? Kes meil abbiß ruhhip?
Issand/ sinna utsinda. Meil teep haiget essitus, Mist ja
kaijet wihhastus. Puhha Issand Jummal, Puhha
wakkero Jummal/ Puhha kallis Lunastaja, Zggawenne
Jummal, Arra lasto kadduda, Meid se moero Surma
al. Kurieeleison.

2. Porgo kurt kess surma weel Ka meid waisi kiusap.
Kes woip olla abbi meil? Kes meid arra pastap? Issand,
sinna utsinda. Sinna Armust hallestat, Eht meil om
sur suud nink pat. Puhha Issand Jummal Puhha
wakkero Jummal, Puhha kallis Lunastaja, Zggawenne
Jummal / Arra lasto peljata Meid se porgo karrá al.
Kurieeleison.

3. Meije rasse pattu suud Porgutte meid heidap. Kes
om,

om, ke meid päästap nüüd? Nink meile armo näüdäp
 Sinna, Kristus / ütfindä; Werd sa ollet wallanu,
 mo pat om kistotu. Pühhä Issand Jummal / Pühhä
 wälf w Jummal Pühhä, kallis Lunastaja, Jggawenn
 Jummal, Arralasto saddada, Meid siin kätte mõtte all
 Kuriieleison.

236. Alle Menschen müssen sterben. Wiis. 13.

K I mes terve ma pääal elläp, Peäp koolma tõttest
 Surm kif lihha ärraneläp, Ei sa wastfes muudõte
 Jhho peäp nullas sama, Ei sa muido wastfes jäma
 wustussen, ülewän, Kumb neil uskijl walmis om.

2. Selle jättä minna ello, Kui mo **Essä** tahtminne,
 del meel mahha jälle, Ei ma selle kurbas lä. Jesu harv
 löwsi minna Ammo lunnastusse hinna, Temmä surm om
 minno rõõm, Kui mul surma häddä om.

3. **Kristus** minno eest om koolnu, Kaswus läät ma
 temmä surm, Temmäst om mul õnsus tulnu, Ei mul olle
 surmast hirm: Rõmuga lä minna ärrä, Jättä ilmal tem
 mä käärrä, Taitwan om mo silmi rõõm **Essä**, Poig nink
 pühhä **Waim**.

4. Sääal saap rõõmu ello paistma, Kun jo mitto tubha
 ka Tainwa auruwustussen saistwa, **Essä** järke näggewa: Kun
 ne paistwa serawini kõrget laulo wõetwa tiini: Pühhä,
 pühhä, pühhä om **Essä**, Poig nink pühhä **Waim**.

5. Kun om wannambide hone, Kige Prohwetide paig
 Kun Apostli aurovõ troni Sanu ni kui **Essä**, Poig: Kõbbe
 mitmast ajast lämmu kif ne wa, Nink aurovõ sanu: Kun me
 Jummalalle aurovõ kindmä Halleluja kulus.

6. O Jerusalem, sa illus! Oh kui selgest paistat sa! Oh
 mes armjat tittust kulus Sääal, kun hengus otsata! Oh
 taad armjat rõõmu päiwa, Kumb teep otsa kif mo waiwa
 Mes ma müüd sa näggema, Jääp mul ilma lõpmata.

7. Oh

7. Oh nüüd anti mul jo nätta Taira auruustus nink
 Jesus ruhhip minno katta Dmma walge särkiga:
 kuro troni pantas päle, Taira troni já ma jälle: Säräst
 omu maitsa ma, Kumb om kohhalt otsata.

37. Wenn mein Stündlein verhanden ist. Wiis. 1.

Kui minno tund saap tullesma, Et mul om ärrá minná,
 Sis, Jesu minno juhata, Mul abbis tulle tanna,
 Mo henge wiimse otsa páal Ma anna Jesu kätte taal:
 Kúl sa saat seddá hoidma.

2. Mo pat saap minno wairwama, Nink mulle hirmo
 äärmä, Sest neid om paljo arwota, Ma ei sa siski heit-
 ná; Sest sinno surma Mälletus Om, Jesu, minno kiu-
 ritus, Se minno henge pástap.

3. Ma olle, kui ma tija tödõst, So Jhhust lu nink lihha,
 So kúlge já ma iggáweh, Ei pelgá surma wihha. Kui kole
 ma, sis kole sul, Se taira ollet sinna mul So surma lábbi,
 kiatuu.

4. Et surmast ollet tõsnu sa, Ei woi ma hauda jádá;
 Ma sunnust hendá ronnusta, Sult woi ma õnsust sada. Ma
 sinna, kuu sa ollet, lá, Et ma so mannu ikkes já; Se páal
 ma rõõmsast kole.

5. Ma lá sis, Jesu, sinno pool, Kun löppep minno
 päedá, Ei olle mullan ihbul hool, Sest Jesus saap kúl
 wõdá Mo harwast wáljá heikama, Nink taira usse aw-
 wama, Nink wiimá ello jisse.

238. Christus der ist mein Leben. Wiis. 3.
 Kristus/ se om mo ello, Mo kasiwu foolminne, Ma an-
 ng hendá talle, Nink lá siist rõõmsaste.

2. Jesu, mo welle kätte Mo heng lát rõmuga, Et teddá
 nasse náttá, Jáás talle otsata.

3. Nüüd olle minna wáardnu Kik risti, willitsust, Nink
 Ma armo haardnu Jesusse werre wáest.

4. Kui ma lä jorwetummas, Ja rinnust finni jä,
ma sa keletummas, Sis kule puhkusse.

5. Kui minno meel nink mõtte, Kui künäl kistuwa, Kui
heljuro sis om nättä, Kui nüüd jääp wallota.

6. Las wai likkult nink hiljä Mo, **Issand**, uinoda,
ma lä ilmast wälä, Nink sinno mannu sa.

7. Las mo so kullen purowa, Kui takjas reirwa jääs,
so man rõmu lörowa Säääl taiwan iggäwes.

239. **Valet will ich dir geben. Wiis. 3.**

MA jättä sinno mahha, Sa kurri, karwal ilm! E
so wisi tahha, Kik wihtap minno film: Säääl tai
om hä ello, Ma sinuä himmutse, Sest säääl saap henga
neile, Ke Jesu ommatse.

2. Te ni kui tunnet mulle, O helde **Jesus Krist** /
mul ka siin om wallo, Sa päästät minno sest, Nink liibhe
dat mo pina, Mo nõrkust arwitat, Et ma woi õnsast mi
nä, So riikj sisse süit.

3. Mo henge pohjan paistap, So nimmi nink so rist
äitfindä nink tõstap Mul rõmu **Jesus Krist**: Oh nääd
hendä mulle, Sesamma palgega, Kumb risti päääl sul on
Kui mo eest kolit sa.

4. So kulle mulkun kälki Mo henge armoga, Wi ted
omma riki, Sest häddäst hengäma. Käl se om õun
olnu Se kurja ilma päääl, Ke sinno mannu tulnu,
jääp so üskä säääl.

5. So ello kiria sisse, Mo nimme kirjota, Mo henge
dä essi Sis timvo neideka, Ke taiwan haliendawa So
Pin iggäwes, Sis woi ma kittust turowa So wabba arm
eest.

240. **Mit Fried und Freud ich fahr dahin.**

MA rahhoga lä ärrä süit, Kui Jummal tahhap,
meel nink süddä julgup nüüd, Om wai nink odap

Mi kui so arm mul tootap, Se surm müüd mulle un-
neš saap.

2. Kik teep mo Dniffteggijä, Ke minnušt nättu, Nink
hölma woet uffuga, Ka tutwaš tettü, Et ta om ello nink se
ön, Kui mul om surma häddä káen.

3. Se kigille om ette pant, So armo melest, Nink kile,
kumbe ma-ilm kand, Sa kutsut heldest, O Jummal, om-
ma sönnaga, Kumb kulus ülle kige ma.

4. Ea om se walgus nink se ön Neil pagganille, Et tem-
mä paistas söamen Neil pimmedille Ea om so Israelil wist
Rõõm, auro nink kittus iggáwes.

241. **Hertzlich thut mich verlangen.** Wiis. 3.

Ma waidle kigest hengest ütte dusat otša müüd, Mul
johhup häddä kängest, Sest puwvá árrá siit, Om
hinno mul siist minná, O Jesu wõtta mo Sest kurjast il-
mast siiná, Kun engli kitwá so.

2. Sa ollet minno pástnu Neist pattust, pörge wáest,
So werri om mo ostnu Kik mo wainlaiste káest; Se pále
minna loda, Ei heiti árrá, náts, Sult taiwast minna oda,
Nink olle õnnis laš.

3. Eht makkus kúl om ello, Surm ülli mõrro mul, Et
mulle tullep wallo, Nink teep mul haiget kúl; Hääd meel
sifti kole, Surm kástruš mulle saap, Mo heng lát taiwa
pole, Nink ikkes rõnu jááp.

4. Se ihho saap kúl södus Siin' mullan ellájist, Ent
jälle ette todus, Kui tullep **Jesus Krist.** Sis saap se
samma paistma kui páiwlik selgede, Nink **Jummala** eent
saisma Sääal taiwan rõõmsaste.

5. Eht kúl ilm minno wáitáp, Iks sijá jádá weel, Nink
mulle ikkes náudáp Suurt auro, rikkust táál; Ei ma sest
mitte holi, Se om úts úri-aig. Ma waidle taiwa pole,
Sääal om mul parremb paif.

6. Ehl ma ka lahku ärrä Mo armsist söbrust siit, Murre neil mo perrä; Sisti om se rööm mul niid, Meije römun same Üts töist taas näggemä, Nint lahku matta jäme Sääal taiwan löpmatta.

7. Ehl minna perrä iättä Mo waisid latsi weel, Mul om halle nättä, Nint waiwaj Svänd kül; Ma sisti rödmfast kole, Nint loda Jummal pääl, Se kannap neide hole, Nint pästap häddäst tääl.

8. Mes om teil sis suur murre, Mo arma latsi, miid? Ehl ilm teil kül om kurri, Kui ärrä olle siit; Ehl ma kull siist lä ärrä, Om Jummal sisti tääl, Se neid ei iättä perrä, Ke lootwa temmä pääl.

9. Teid önnistago Jummal, Mo arma latsesse, Hend' andke häddän temmä, Te kurba sväme. Sest meil saap jälle tulla Sääal taiwan koks weel, Kun meil woip illes olla Üts römus helde meel.

10. Niid minna hendä kändä, O Jesu, sinno pool. Mul önsat otfa anna, Nint omma engli hoolt; Ka sada seddä ello, Mes mulle saatsit sa So kibbe surma wallo Nint werre Higgiga.

11. Oh! ärrä lasto tata Mo sinnust, Jesuken, Las nõrka usku lota So päle süddämen, Et minna maadle kändmält, Oh! olle armolil, Et ma wois laulda rödm-salt, Om täüdetu niid kil.

242. Auf meinen lieben Gott. Wis. 9.

1. O arma Jummal pääl, Ma loda häddän weel, Se woip mo pästä waiwast, Nint armo näitä tawast; Se woip mo häddä kändä, Nint jälle römu anda.

2. Ehl waiwaj minno siid, Ma sisti ei pelgä niid; Arstosse päle loda, Nint armo temmäst oda. Mo koor mat temmä kannap, Nint pattu andis anna.

3. Ehl surm mo toletap, Mul sisti kassu saap; Sest ello om

om mul **Jummal**/ Ma anna hendä temmäl. Ma niüd
 he hommen kole, Mo heng lät **Jummal** hoopde.

4. O! **Jssand Jesus Krist** Ni wagga süddämest, Mo
 rest so ristri podi, Sest mulle önsust todi, Nink ollet meile
 wainwan Suurt römu saatnu taiwan.

5. Ma laula, **Jesus Krist** Niüd amen süddämest;
 Meid lasse armust sinnä So mannu taiwa minnä, Et meil
 so pühhä nimmi Zäap ikkes melen Finni.

243. **Ich hab mein Sach Gott heimgest** Wiis. 49.
 Ma assa omma **Jummal** läen, Se tekko, mes om
 temmä wäen. Kui peä minna kawwemba Siin elläs
 mä, Ei tahha wasta saista ma.

2. Ma anna hendä **Jummalalle** / Ei säe aiga tem-
 mäle. Kik minno juus om loet ka, Et ütfit mahha Ei
 patta temmä tahtmatta.

3. Siin ilman om meil önnetust, Nink figin paigun
 willitsust. Ne ellis om ifs wainun tääl, Nink murren
 woel. Surm se om pea meije pääl.

4. Üts mulla-tuk om inn' minne, Se tulley paljas
 ilmale, Ei to jo middak' ilma pääl, Ei wötta säält, Ka
 middak', kui lät ärrä täält.

5. Ei pästä surmast keäke, Ei arm, ei kunst, ei rahhake.
 Se tedä om, et rahwas kil Om surmalik', Se surul om
 ikkes wimänik.

6. Ke täämbä omma terve kaan, Ne omma hommen
 küllil maan; Ke täämbä om kui werrew lil, Sel ösel kuul,
 Se surm woip olla läen täl.

7. Ni wanna, kui ka norembe, Ni waise, rikka illem-
 pä, Üts kolep töise perräle, Nink petässe Se wimmre mah-
 ha matminne.

8. Meil', **Jssand**, meelde algata, Et peäm' ärrä min-
 nemä. Ei olle me siin ilman wait, kui tulley aig, Sis
 wöttap meid üts töine paif.

9. Se pattu lābbi tulley surm, Et meije same kilt
pörm. Se surm meid like mahha lööp, Nink ärrä sööp
Kes om, Ke temmäst ello jääp?

10. Ei to meil siin ne päiwä hääd, Kui tössät üles wäl
wa näet. Ma palle, armas Jummal, so, Oh wötta ma
So hoolde ma hend' anta jo.

11. Nink ehk pat minno waiwāp weel, Ei sisti heid
minno meel. Ma tija, armas Jummal, käl, Et antu min
So Poig kumb kige arfamb sul.

12. Se om mo Jssand Jesus Krist, Ke koolnu min
no pattu eest, Nink üles tösnū mulle hääs Se surma käl
Mo ärrä pästnu pörgo wäest.

13. Sel ellā nink ka kole ma, Ei Surm mo temmäst
lahhuta. Mo ellun nink mo surman ka Om ütfindä Se
pühhä Krist mo suremb hä.

14. Se minno rööm om ikkes siin, Kui mul om rist nink
mörro piin, Et wiimsel päiwäl minna sa Jlm häddäta Mo
hawwast üles tössema.

15. Mo armas Jummal hoiap kaan Mo lu nink kōndi
mullan maan, Ni et ei sa ütšikit Neist hukka mit, Ent wiim
sel päiwäl tulley ett'.

16. Sis sa ma omme Silmiga Mo Jummalat paigest
nāggemā, Nink mul saap sama römu käl, Kumb walms
mul. Sest, Jummal, olgo kittus sul.

17. O Jesu, Jummal, Innimen/ Ke pina kandina
tullit tām'; So raigi sisse sulle mo, Sa ollet jo, Kelt min
na ütšind abbi sa.

18. Oh! armas Jummal, kule weel, Nink önsat surma
anna meil, Et me kilt ütten tulleme So rikkusse, Nink so
man ikkes olieme.

244. Here Jesu Christ ich weiß gar wohl. Wis. 1.
O Jesu Krist/ ma tija käl, Et surmal mul om tulla; Ent
kuuna

kuuna aig siin tulnes mul, Nink mes surm mul woip olla,
 Ei tijä ma päääl ütjike, Se om sul tedä ennege. Sa näet
 mo wiimset otsa.

2. Nink et sis ma, kui tijät sa, So pühhä Waimo
 läbbi, Hend sinnust wäega rõmusta, Sest et mult wõttat
 häppi, Nink ussu, et mo pattust sa Mo ollet mõstnu wer-
 rega, Nink mulle rikkust saatnu.

3. Sis palle minna, Jesus Krist / Mul anna seddä
 mele, Et loda so päääl süddämest, Kui häddä tullep päle,
 Nink sult ei lahku üssike, Kui minno heng lät eddesi Sest
 ihhust taiwa pole.

4. Kui olla woip, sis anna mul Hä mele nink hä mõtte,
 Et ma woip anda, targast kül, Mo henge sinno kätte; Nink
 nida ussun rõõmsaste, Mo wote sissen õnsaste, Mo silmi
 kinni panna.

5. Ent kui sa minno wäljā päääl, Ehk muujal läbbi södda,
 Ehk többe, ehk ka näljā tääl, Ehk we ehk tulle häddä, So
 mele perrä wõttat süit, Sis ärrä sundko siski mit, Mes el-
 lun olle tennu.

6. Ent kui ma lihha nõrkussest Saas henda tiggest näüt-
 mä, Ehk ütles kurja hullust pääst, Sis armo mo päle hei-
 dä; Sest seddä te ma teedmättä, Nink ei joht omma me-
 lega, Sest et meel nõrk om minnul.

7. Oh! anna surma wallun maan, Mul kassinast hend'
 pittä, Mo mannu jä so abbigaan, Kui lahki lät mo süddä;
 Et ma, kui künäl kistotas, So werre päle koolma saas,
 Nink ka sa minno päästis.

8. Ma siski so ei oppeta, Ehk kirjā ette panne, Kui ello
 mul saap löppema, Ent sinno hoolde anna, Nink ussu, et
 sa tõtteste Mo, ello würst, wiit taiwatte, ma ksole kun ma
 ksole.

9. Sest anna minna melen tääl Hend', Issand, koh-
 halt

halt sinnul; Surm om mul sisti kassu weel, Ent sinna ell
minuul. Sa saat mo ihho häddätä, Sel wiimset päiwä
aurwoga, Käl ello ülles heikma.

245. Herr Jesu Christ wahr Mensch. Wiis. 2.

SJesu Zummal Zunimen, Ke pina kandma tull
tän', Ka mo eest kolit risti pääl, Mul saatsit M
helde meest.

2. So surma perräst palle weel, Oh! heidä armo minna
pääl, Kui minna makka woden maan, Nink maadla
mörrö surmagaan.

3. Kui nakkap näggo kadduma, Nink kōrw ei tahha
kuulda ka; Kui keel om wail nink kanges jaap, Mo süddä
häddäst lahki läap.

4. Kui löppep moista minno meel, Nink ütfit ei woi
pästä tääl; Sis tulle appi, **Jesús Krísi**/Mo wiimset tulle
mel armolist.

5. Nink wi mo häddä=orrust siit, Mo surma waiw' läbb
herdä niid. Meid kurje waimo tagganda, Mo manna
jä so Waimuga.

6. Kui mo heng ihhust ärrä läap, Sis, **Jesu**, sinno
kätte jaap. Se ihho hengäp mullan maan, Senni kuu
wiimne päiw om kæn.

7. Sis ärrätä meid rōmuga, Mo eest sa kohtun pajar
ta. Ärrä möttelgo mo pattu pääl, Mul seddä ömne
anna saäl.

8. Kui mul so sonna tootap, Nink sinno wanne tun
nistap: Ja, töttest, minna ütles sul, Ke minno sonna ussup
mul.

9. Se ei sa kohto tullesma, Ehk võrgo waiwa nõg
gemä. Ehk temmä kül sün surma näep, Ei sisti mitte
surma jä.

10. Ent minna tahha kangedast, Sis listu teddä sur
ma

na wäest, Mo mannu wötta taiwatte, Moga saap tem-
nä ürtelijje.

11. Sis römu jämä iggawest. Meid sinnä saatk
Jesus Krist, Las siüd meil andið sada ka, Nink kannas
alikkult otada.

12. Kui tullep ello löppetus, Sis anna meile finni-
ust, So sõnna usku kindmäste, Et meije tolem' õnsaste.

246. Ach wie Elend ist unser Zeit. Wiis. 1.

O! määrne waiw kääp ilma pään Siin meije ello
perrä: Kuis pea same hukka tääl? Om sigil koolda
Meil ikkes häddä orrun siin Om murre, willitsus
nink piin, Ka sis, kui sul hä põlw om.

2. O! Adam, sinno pat nink siüd Toop meile seddä
hädä. O Jummal / anna nouwwo niüd, Et wõime
tatta seddä, Et olleme ni sõggeda, Nink kesset hättä tigge-
na, Se om üts halle assi.

3. O Jummal / sinno abbi pään Kit meije siiddä sodap,
Sis kule omma rahwa hääl, Kumb sinno appi odap.
So Wainuga meid arwita, Meil' õnsat otsa lähhäta,
Nink Jesu perräst, Amen.

247. Ach lieben Christen seyð getrost Wiis. 1.

O! risti-rahwas kannata, Mes waiwat sinna hendä?
Kui Jummal meid lät nuhtlema, Sis wõdikem pat-
ust läändä. Se nuhtlus om kül tenitu, Sest eggäüts
om essinu. Ei ütsil olle wagga.

2. So kätte me hend' anname, O Issand / armas Jum-
mal, Sest so man mei e elläme. Siin meije nouw om
Jummal, Sest meije waine ello siin, Ei olle muud, kui waiw
nink piin, Sult meije römu odam'.

3. Kumb terrä om, ke wiljä toop, Kui muld ei katta sed-
? Ni meije ihho tolmus saap, Kui rahwas mattap ted-
Sis perräst auro sisse lääp, Mes Jesus meile walnuß
p, Et temmä taima lännu.

4. Kes taht niüüd surma peliätä? Se olgo noor, e
 wanna. Kit sawa surma näggemä, Se om se wann
 sonna. O! õnnis om se Jumimen, Ke kolep ni, kui Simen
 Sest nida kooltas õnsast.

5. So henge nink so ihho eest Las Jummal lat hoolt ka
 da, Se saap meid päästmä häddä kääst, Nink pühhä eng
 andma. Ja omme armo siwuga Meid Jummal tah
 hap warjota, Kui kaanna omme poigi.

6. Ehk olgo päim, ehk olgo õ, Sis Jummal kahjo
 läp. Se kit om ütünd' Jesu tö, Et kurrat meid ei nel
 Surm tulley meile Adamiist, Ent ello annap Jesus Ar
 Sel olgo aum nink kuttus.

248. **Romm Sterblicher, betrachte mich.** Wiis.

Dh surmsit minno mälletä, Sa ollet, olli minna. Me
 ollet sa, ma olli ka, Mes olle, käl saat sinna. Ma läp
 een, sa tullet ka, Sis ärrä olgo usmatta, Surm tulley tö
 rest sülle.

2. Oh walmista, ja kole tääl Sel ilma himmul ärrä
 Ja mõtle ikkes surma päääl, Surm nõuwap ka so perä
 Sest täämbä sai kõrd minnule, Ehk hommen tulley sinna
 le, Kes teet, ehk täämbä õse.

3. Sis ärrä mõtgo mõttelda: Ma olle noor, käl aig
 Surm tahhap like korrista, Ei holi noort ei wanna.
 pea jõuwap wiimne aig, ke korristap so, nink ka kit, Se p
 ikkes mõtle.

4. Käl kurri om, et mõnni mees Kit seddä tuhjäs pä
 nep, Ja omma õnnistusse eest Ni weidi murret kannap:
 tahha seddä usku mütt, Mes temmä omma silm sün näe
 Et woiv ka norelt koolda.

5. Sa narat surma, ollet tuhk, Mes wiimsel otsal nä
 dat. Oh mõtle, et sa eggä puhk, Kui hengat, henge h
 d

at. Sa arvat hawwa kawwette, Kui om uts sanmo
nege, Ja surma puhhun kannat.

6. Mul om hā terrus, ütlet sa, Woi hāste sūwvā,
rowa: Kes teet, ehk kirsto teggijā, Om te pāāl kirsto
rowa. Surm annap kätte pikrekest, Surm leikap
wā pallakest, Et walmista sis koolda.

7. So ello om kui suitswa taht; Kui lummi pāiwa
asta: Kui warri, hain ninē kerge leht: Kui haina pāāl
kaste: Kūl koggematta tulley aig, Et Jummalaga jāt
at kil, Jo lāts, sis rahwas ütlep.

8. Kui ellāt, ellā nida ka, Et õnsaste woit koolda, Kūl
urm woip sinno teedmatta, Siit äklist ärrāmurda. Oh
mõtle, mõtle, peake, Uts ainus filmā pilgminne Wiip ig
āwest so ärrā.

9. Ehk sinna ollet walmis jo, Ehk wahhest ollematta,
ni, kui surm kinni harap so, Ni om sul pāssēmattā; Ni
kui sa ilman kolet tāāl, Ni sinna jälle tõsset sāāl, Se olgo
kes melen.

10. Oh ärrā wõtgo mõttelda: Ei olle joht weel hāddā;
kui haiges sa, sis kāna ma, Kūl Jummal kulep seddā.
Ehk peat ilma tõbbeta Siit ilmast ärrāminnemā, Kes sis
al appis tullep?

11. Ke pattu teed kāiup rōmuga, Ja lodap armo pāle,
Se nuhheltas ka armota, Ei pāsse pōrgust jälle; Sis enne
urma kole sim, Et sul ei tulle pōrgo piin, Kui Jummal
ohhut moistap.

12. Oh surma wasta walmista, Ja mõtle: kui niind
as Se armas Jummal tullesma Sel tuunil mulle wō
as; Kās õnsaste saas koolma ma, Ja rāhhul ärrā min
nemā? Sis surm sul ellus tullep.

13. Kui Jummal sure auwoga Sel wiimisel pāiwäl
tullep, Sis saat sa tairwan ellāmā, Et surm sis ärrā lõp
pep.

pep. Oh surma wasta walmista, Et löppes sinno häädä:
Ka: Ja wiimse päle mötle.

Mattusse Lauilo.

249. **Tun last uns den Leib begraben.** Wiis.

Nüüd kolu kehhá mattame, Nink ussume kii kindmäädä.
Et temmä sure römuga Saap wiimsel päiwäl
fema.

2. Müld temmä om nink mullas saap, Sest Jummal
jälle ärrätap, Kui Kristus omma passuna Saap last
tullen ajada.

3. Heng Jummalan iks elläp saäl, Ke teddá selge
armust täääl Om omma Poja werrega Kii pattust last
lunasta.

4. Kii temmä murre, waiw nink piin, Om önsalt or
sanu siin; Om Jesu koormat kandnu täääl, Nink ellä
fiski koolden weel.

5. Heng elläp ilma waiwata, Se kehhá makkap ra
hoga, Saap selges ärräselletus, Nink wiimsel päiwäl
römustus.

6. Siin olli täl waiw elläda, Ent saäl saap röm
ollema, Kun löpma saap kii temmä waiw, Nink temmä
paistma kui se päiw.

7. Eas teddá nüüd siin maggada, Nink lätkem kodd
römuga, Kii olgem walini noppeste, Surm tullep meid
ligille.

8. Meid arwitago Jesus Krist, Ke pörgust meid nink
kurratist, Om pästnu omma Werrega. Täl olgo
no üsündä. Amen.

250. **O wie selig seyd ihr doch ihr.**

Dsiin önsa omma pühhá taiwan, Kumma waiw
wallat sanu surman; Memmä pästnu ärrä, Kui meid
wangui peap ilma larrä.

2. Ilm ei olle muud kui wangi kooda, Kun om peljo,
 irmo, waino, södda; Mes siin om tutta, Se om murre,
 kurbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle taiwan sedda waiwa, Säääl woit julgest,
 omun rahhul saista, Kui saat sa sinnä, Ei so rööm säääl
 wähhembäs wo minnä.

4. **Kristus** pühhip neide silmä ärrä, Kes siin ikken
 ännu ilma käärrä, Säääl sinno kōrwa, Järgest engli rōmo-
 kaulo kuulwa.

5. Kül sis meel tahha ärräiouda, Kui mo Jummal
 wöttas taiwa nouda. Kes tahhas jädä, Siä ilma, Kun
 om häddä nättä.

6. Oh! sis armas **Jesus** meile tōtta Niink meid kurr-
 ast ilmast önsast wōtta; Kes siin woip jädä, Kui om
 parremb asse taiwan tedä.

251. Jam mästa qviesce qverela. Wiis. 2.

Oh! jätke nüüd mahha kil kaibmist, Ärge tōst'õ ilms-
 assata wainmist. Ke ärrä siit önsaste läwä, Sest
 armast ello sisse sawa.

2. Mes tewä ne illusa kääpä? Ne tundmisseß meil tar-
 wib läwä, Et meije kil peäme moistma, Et koolja sest har-
 wast saap tousma.

3. Nüüd om meije silmil kül tutta, Et koolden om löp-
 ma kil suttu; Äig siski saap joudma kül pea, Et ello saap
 alle se kehhä.

4. Äig tulley, et **Jummal** saap tōtma, Niink koolja
 wad kil ütte wōtma, Neil' andma taas henge niink ello,
 ka niinkmä weel surembat illo.

5. Se kehhä, kumb mullan nüüd hengäp, Saap, ötse
 ni heng ärrä lendäp, Ni mullast siit taiwatte rühkmä;
 tält **Jummal** saap waiwa kil pühkmä.

6. Kui heidetäs mulda üts terrä, Sis koold temmä

Poggona ärrä, Weel tullep se siffinä ette, Nink toop omma
wiljā me kätte.

7. Se kehhä, kumb mullast sai tettus, Saap nida ka
mullaga kattus, Ei mulda jä iggäwef mitte, Ent tullep
sest mullast jäll' ette.

8. Siin sissen om moistlik heng olmu, Kumb Jum
mala su läbbi tulnu; Sel sijā ka jälle om tulla, Kui tai
wal nink maal ärrä fulla.

9. Sis wotta müüd, muld, kehhä wasta, Senn' ei
teddā Jummal taht tõsta, Kumb teddā sest harwast saap
toma, Ei unmeta ta ouma loma.

10. Oh! et jo se päiw pea tulles, Kui kooljil saap tousta
Ei' ulles. Meid, Jesu, sis arwita sinna Kif sinnoga tai
watte minnä.

Iggäwetsfest ellust.

252. Wie schön ist unsers Königs Braut.

Kui illus Jesu mõrsja om, Se taiwa liin Jerusalemi
Kui teddā enne karwest näet, Mes olnes weel, Kui
mannu saat! hä meil, so näeme, sul laulame; Oh õnnis, ka
saap ütškõrd sinnäke.

2. Ta om kui mõrsja ehhitet, Nink ommal mehhe
walmistet. Se illoga saap temmä sis Säält tullemä, kui
arw om täüs: Sis saap se taiwas wastses, nink se mü
lood-assi pääsep ommast wairwast ka.

3. Ma näe jo waimun ette siin, Mes illus korjus om
liin, Kui Jummal inimiste man Om essi heldest ellu
man: Kui nemmä temmä omma rahwaken, Nink Jum
mal essi neide Jummal om.

4. Ei kuulda ennämb ikmist sääl, Ei kurbusse nink murt
hää: Mes wanna ilma perrält om, Om kohhalt ofsa
jallul maan. Ke istup järje pääl, se kulutap; Oh kaegi
mo waim kii wastses teep.

5. So tettäs wona mörsja tääl, Se tarbis wastfes ilma
päääl: Et sääl saas kuttus **Jummalal**, Nink ommandus
el kunnigal. O kallis liin, kui paistwa om so rõõm! Kül
kul hääd hulka koddanikku om.

6. Se wanna päiw ei paista sääl, Om tõine walgus sääl
kui tääl: Sest **Jummala** suur auruustus, Nink **Woon**
om neide walgustus. Sen walgen käuwa õnna paggana,
Sest sawa ossa ka ne kunninga.

7. Om selgest kullast tettu liin, Nink mes sääl nättäs
ulitsin, Om puhhas läbbi paistwa laas, Kui temma päle
kaetas. Se lina kerē om **Jssand** nink se **Woon**, Se
põigmees perkus kül sel mörsjal om.

8. So kullast lina terwita, Kel perlist omma warräja.
Oh tõsta müri kõrgete, Et nätta saas so paistminne. Ma
näe so kül, ei katta sinno õ, Oh olles ma so sissen essi jo.

9. So müri pohja paistwa tõõst, Meist kallist kirwest
kullast, Suur om kül Engli auruustus, Kumb warräjide
päääl ka näüs. Ei sinna sa joht wõlsja, rojane, Ehk warre
kül it's saiswa wallale.

10. Mo terwe südda rõõmsas lät, Et ma ka olle kirjotet
Se **Wona** ello ramatun, Sääl ärrawallituide man. Ma
paggane kē pattu purretust, Et mul saas **Jesu** mörsja
kullast.

11. Mo ust se läbbi wäräp tõõst Kik waimo wanna tuh
kullast, Nink odap wastse lina päääl, Ja selgid wastjid asju
päääl: Ma perrända kē **Wona** werrega, Se om se woi-
mus, kumba himmusta.

12. Oh ärge immetellege, Et minna ma päääl muud ei
kullast: Ei kārsi mörsja kunne ke, Nig lät täll ehten ennege;
Sest kel om sasa päle walmistust, Se põllep kē muud ilma
kullast.

13. Kui mo weel umbrekääntäs jis, Ni et jä latse saar-
nat.

natses; Kúl jáap Jerusalem mul sis, Gest sárátstid fá
tahhetas. Sis tulle minna alla temmága, Nink mára
auro weel saap ollema.

14. Kif wanna löppi árrá núüd, Ma tunne wast
waimo tööd. Mo Boon, oh terre tullemast, Mo Pó
mees rühhi úllewást. Auro kittus tenno löpmata, Nink
iggáwest Halleluja.

253. Die Zeit ist nunmehr nah. Wiis. 9.

Seig om liggi tööst, Sa tullet Jesus Krist / Si
sa kages jádá, Ne táhhe andwa tedá. Me sil
omma nánnu, Mes sinna ollet tennu.

2. Mes sis mul tettá táál? Ma loda iks se páál, Mes
mul ollet úlnu: Et tahhat jälle kutsu, Mo ihho minn
hawwast, Nink pástá kigest waiwast.

3. Oh Jesus kui ni há Mo lárg saap ollema? Kui
mo hólma wóttat, Nink taiwa hága södá, Sis kui m
ma post sinná So mannu taiwa minná.

4. Kui maggus saap so háál Mul ollema sis säál, K
sinno armas súddá Mul selgede saap tedá, Kui minna m
mo welle Sáál tunneme so mele.

5. Kas ma ka römu eest Sáál jorwas silmä tw
Hend keeldá kui so armo Sa náтта, nink so römo? E
woisse úlle póske Kúl pissara sis jooske.

6. Mes kannist walgustust, Mes armsat rómust
Woip mul so Palge sata, Kui so sa eesmált náтта, Kúl m
sis immetelle So armsat, heldet mele.

7. So silmä nink so su, So ihho hawatu, Kumb sün
findmä lotus, Saap mul säál náтта antus; Reid haw
sa ma putma, Sund anden, umbre wótma.

8. Sa tijat útsindá, Kui maggus nink kui há So par
difi manna, Mes ette lasset panna. Mo meel ei moista se
dá, Ent siski ussup súddá.

9. Ent mes ma ussu nüüd, Se om üts kõrwa piid,
 Nink wäräp töttest ärra, Kik rikka rahwa warra; Gests
 ukka lat kik rikkus, Mo perrändus jääp ikkes.
10. Oh **Jssand**, kallimb hä, Kik werre pissara Mo sonin
 arwa liigma, Nink rõmu perräst tuihma, Kui läbbi taiwa
 esse, Mo heldest lasset süsse.
11. Oh tulle, maitsa nüüd, Mo latseten, kik hääd, Mes
 esse nink mulle, Kik anna minna sulle; Oh tulle, saat
 a kutsma, Siin peät rõmun häitsma.
12. O waine iln! mes om So rahha, kuld nink rõõm
 Se taiwa rõmu wasta, Kumb kullaga ei masta; Kumb
 kullal pantu neile, Ke armsa Jესusselle.
13. Sääal om se Engli ma, Kik õnsa henge ka; Sääal ku-
 mas armsid laulo, Ja rõmu-māngo hõlli. Ei olle rist sääal
 tedā, Ei surm, ei wallo nättā.
14. Ent olle waik mo keel, Mes mõtlet sa mo meel? Kas
 arwawust woit nättā? Kas noudmata woit tutta? Se õn
 om arwamatta, Nink ärräütlematta.
15. Ent so, mo kallis Hä, Ma peä jätmata, Nink mõtle
 so päle, Sa kinkit taiwan mulle Weel ennāmb, kui ma
 arwawa, Kui arwa, ehk kui pürowa.
16. Nig lat io iggāwes, Eune kui üllewāst Sa, **Jssand**,
 kühhit tulla, Ja täüdat himmo mulle, Oh et weel täāmbā
 kunnis, Et sa mul tulles õnnes.
17. Ent õige aig om sul Kūl tedā, anna mul, Et ma wois
 walmis olla, So mannu nida tulla, Et ikkes hole kanna,
 Nink swānd sulle anna.
18. Mo, **Jssand**/ jubhata So pūhhā Waimuga,
 Kui sa sult rohket armo, Ei kohto-pāiro te hirmo, Sis lõp-
 ep kik mo wallo, Kui annat rõmu ello.

Pörgu wallust.

254. Kommt her ihr Menschen Kinder. Wiis. 24

DH! tulge innimisse, Oh! tulge wairwalisse, Ja pand
ke tähhele, Kui hirmus neide ello, Kui rasse neide
wallo, Ke pattu tennu julgeste.

2. Oh tulge! wõtkem sinnä Se wallo paika minna
Niind enne mõttega; Oh kuulgem häste seddä, Kui hirmus
mus neide häddä, Et ärrä ei woi ütelda.

3. So süddä roga kutsup, Nälg iggäwes so litsup, Et
anta raskest, Kül janno tulley päle, Ei anta tsilka sulle
Kui tuld nink tõrwa iggäwest.

4. Siin kalli reirwa katwa, Sääal mudda, porri matwa
Ei sa muud ehteke: Kül tuhhat tulle kirge Pä päle tõlke
lõwä, Jät siski ikkes allaste.

5. Kus om so ello-ma a? Kus woi sa assend saija? Kes
annap sulle maad? Ei olle muud sääl tedä, Ei ka muud
assend löid, Kui pimme org nink pörguhaud.

6. Siin ilman otsit auroo, Kui saat se tuhjä sauroo, Et
furestellet sa. Sääal kurrati so naarwa, Nink laitwa sinna
ära, Sis om sul häbbi otsata.

7. Kes peap auruustama? Kes kuttust sulle toma Ni
hirmsan wallun sääl? Sa ollet Jesust põlgnu, Nink ted
Dä ärrä salguu, Kui sinna ellit ilma pääl.

8. Siin wõttat seddä kitta, Nink omma aiga wita hä
seksimeestega; Sääal muud ei olle lota, Ei ka muud selet
ota, Kui lige pörgulistega.

9. No, kumbe hukka saatnu, Et pörgu pole tõtnu Siin
üitten sinnoga; Ne sinno ärrä sundwa, Ja hirmsast ärrä
wandwa, Nink heikwa hättä lõpmata.

10. Ke joki mannu tükwa, Siin d nink päirwa lairwa
Ja praswa, taplewa; Ne tõine tõist sääl peswa, Nink hama
mastega kiskwa, Kui penni ütse tõist purrewa.

11. Ke ilma lusti kirtwa, Ja rõmu ello piüidwa Siin
ansten, karraden; Me istwa suren wairwan, Ja pallawan
nink külman, Ei olle lusti elläden.

12. Kül wahhest mõnni wallo, Ja wairwalinne ello
Siin pinap innimist: Kül többi ärräkurnap, Lufonti ärrä
murrap, Teep rammo tummas wairwalist.

13. Mes saap sis põrgun sama, Kun peap koggotama
Kil suggust willitsust, Kui ütten hopin sulle, Ja hulkan
kullep päle Hirm, häddä, wallo, jälletus.

14. So filmä ikwa päle, Nink põsse mödä alla Zoostwa
ne pissara, Ent sa näes kigel mehel, Et sul es olles eäl Siin
ilmän filmi olnu ka.

15. Siin om neil kõrwul himmo Jks kuulda tühjä rõmo,
Ja jutto ajamist. Sääp põrgun muud ei kulu, Kui kurra-
de laulu, Ja hirmsat rõõkmist, hundamist.

16. So hirmus pattu kehha Jääp ni kui reip sääp mah-
ha, Nink haisup kurjaste, Kil mõrru kurri maggo Sääp
kullep ütte kotte, Nink wairwap sinno hirmsaste.

17. Kül kurrati so kistwa, Ja paikast tõise wiiskwa, Kül
kulli kõrwetap; So soni, luid nink lihha Se kurja waimo
hoihha, Kil üttest ärrä wennitap.

18. Mo, mäe, kinnikatke, Ja, mättä, allamatke, So su
sääp tannitap. Sunis, ke seddä tunnep, Nink häste meelde
pannep, Ja aigsast ello parrandap.

Hommungutse Laulo.

255. Daß du mich diese finstre Nacht. Wis. 2.
E mödä läts se pimme ö, Om Jummal, sinno armo
tö. Päiw paistap meile selgede, Nink toop meil'
omma walgusse.

2. Eest tahha minna tennädä Mo Jummalat miüd
rõmuga, Ke minno kaitseu pimmen häst, Nink hoidnu
lige kurja eest.

3. Last vahhun minno maggada, Et surm es woi ma
toleta; Et kurrat kahjo mul es te, Nink tulli, pikne ma
es lo.

4. Gese, **Jssand** / sinno tennä ma, Nink passe, hoia
tämbä ka, Mo ihho, henge paimenda, Nink kigest kur
awwita.

5. Et ma mo asia tallita, Et eggamees woip kitta
dä. Mo tole anna siggidust. Nink se man ka hää
terweust.

6. Oh! **Jssand**, minno mannu jä, Et minna walla
tuh ei lä. Heng', ihho, naist nink latskest, Meid hoia
lige kurja eest.

7. Mo maija nink mo wiljä ka, Sa, **Jssand** / em
dmuista. Las mulle dnnes tulla se, Mes mötle, te ch
kõnnele.

8. Las ikles sündi Nurwuh sul, Nink perräst hääs nink
dnnes mul, Kik mes ma te nink tallita, Se päle, Amen,
ätte ma.

256. **GOtt des Himmels und der Erden.** Wis. 6.
Jummal tawwa nink ma toja, **Jssä Poig** nink pühhä
JWann. Sinna d nink päwä toja, Kest om päwist,
tu nink taim, Ke kil omnia wäega essi jowwat tallita.

2. Jummal, minna tennä sinno, Et sel hirmsal ösel sa
Olet heldest hoidnu minno, Et ma iähe kahjota, Nink es
tigge waimanne Kurja mulle sun es te.

3. Lasse must ka mödä minna Nüüd se kurre partu d,
Jssand Jesus / jättä sinna Mul so raigi wallale; Sää
ma ikles nouwros sa Dinne pattu listota.

4. Anna, et ma sinno pole Känä kil mo möttid nüüd,
Nink mo heng' eest kanna hole, Et mul andis suap mo
suud, Kui sa omnia kochtoga Jlna tullet sundima.

5. Dinna sömna perra känä Sinna essi minno reed,
Sulle

lle mulle appi täämbä, Sulle auruß tettä tööd. Kui
 is ei arowita, Sis mo tö om asjata.

1. Ihho, henge ma sul anna, Mes mul om, so kätte
 Neide cest ja hole kanna, Olle mulle armolik. Sa mul
 t'linni vaas, Sest so päle lodetas.

2. Sinuo engel abbis tulgo, Kurratit mult ajama, Et
 mul hädda ärrä olgo; Las so hoold mo paimenda, Ke ka
 minno wimate ülles sadap taiwatte.

257. Du eilige Dreyßtigleit. Wiis. 2.

Romainus Jummal üllewän, Sa **Essa/** Poig nink
pühhä Waim! Oh tulle essi minnile Sel päiwäl
 appis heldeste.

2. Oh hoija ihho, hengekest Sel päiwäl fige kurja cest,
 Et kurrat kahjo mul ei te, Nink häus ja narus ma ei lä.

3. Se **Essä** arm mo kaego, Se **Poja** heldus saatk'o
 mo: Se **pühhä Waimo** walgustus Mo hengest saatk'o
 minnedust.

4. Mo **Loja** saisa minno pool, Mo **Lunnastaja** kanna
 hoold; **Drömuff** aja ehita Mo heldest omma andega.

5. Oh **Issand** minno önnista, Oh **Issand** minno wal-
 gusta, Oh **Issand** tösta minno pääl So **Palget**, anna
 kahho mul.

258. Des Morgens wenn ich früh aufsteh. Wiis. 2.

Klli tösse ülles hömmungult, Nink maggama lä öddan-
 gult, Mo silmä so päle kaewa, Sul, **Jesus Keist/**
 Wend' anna ma.

2. So **pühhä** wiije raije wäen, **Woi** minna olla kahho
 wäen, Mo **ihho** henge auroga; Mo tööm so werri üt-
 töndä.

3. Sest, o **Keist**, risti kanno pääl, So werri kistut pat-
 saäl. Ma walwa, ehk lä maggama, Mo man sa ollet
 auroga.

4. So engli omma minno pool, Ei olle kurratist mu
hoolt. Kun olle ma, saäl ollet man, Sult tullep kurratist
nink on.

5. Ma ellä, ehk ma kole tääl, Sis olle ma so omma
Ma anna henge sinnole, Wi seddä taiwa õnsaste.

259. **Ich danck dir lieber Herr.** Wiis. 3.

MAtenna, **J**ssand, sinno Niind tigest suddamest, Et
sel õsel minno Ni hoidsit kurja cest. Sel õsel minno
õlli Siin häddän hirmsaste, Ent **J**ssand essi tulli Mul ab
biß armfaste.

2. Sest tahha siin nink taiwan Ma sinno tennäda
Nink tahhas, **J**ssand, waiwan Ka täambä arowita. Ma
seddä sinnust palle, Se om ka sinno meel, Et minna wag
ga olle, Mo tahtmist murra tääl.

3. Et ma ei essi ärrä Se õige te-ra päält, Nink kurratist
mulle karrä Ei tõsta siit ehk saält. Ma palle, armo läbbi
Mo sõand walmista, Nink sinno pühhä abbi Se wasta
lähätä.

4. Las minno lotust panna So päle, **J**esu **K**rist / Mo
pattu andis anna, Nink päästä kurratist. Ei sinna mulle
Pelä, Mes tootat mul niind, Sest sinno surm saap ueelmä
Mo pattu nink mo Siind.

5. Las lotust minno lõida, Kumb rikmatta iks jääda
Et selle armo näüda, Ke mulle kurja teep, Et hääd woi
tälle tettä, Ei õtsi kassu tääl, Nink armun teddä nättä,
Kui tahhay sinno meel.

6. So sõnna las mo õtsi Se kurja ilma päält, So sirta
ses hend' kutsu, Ei pelgä kurja weel, Kumb kaända woi
mo ärrä So selgest tõttest siist, Mo ärrä jätko perrä Siin
ilman, **J**esus **K**rist.

7. Las seddä päiwä lõpre Mul, sureß arwus sul, Et essi
mä ei oppe, Ent kinni usk jääß mul. Mo hoita, wõtta ette
Nink

Et wiijå nurme päääl, Mes sa mul annat kätte, So ho-
lgo weel.

Ma sinno siin nink muijal, Kig' hä eest kittä häp. Mes
eggäl ajal, Ma sanu sinno käest. So ihhoga mo
Kif hääd teet sinna mul, So werrega mo jodat, Sep
lgo tenno sul.

9. Kif auro om sinnul kõrgest, Nink jääp iks otsata, Se
fundus om sul järgest, So õn meil' tulgo ka. So armo
las mo tõtta, Kui surm om minno pool, Nink ussu mõta
tõtta, Kumb rikkup kurja Noolt.

260. **Ich dancke dir Herr Gott in deinem.**

MA tennä sinno, tairwa nink ma Loja, Lääbbi Jesum
Kristum sinno arma Poja, Et sa sel õsel minno ollet
hoidnu, Et õht nink hädda mo ei olle löidnu. Ma palte,
sinna tahhas minno täambä Kif pattu su nink kahjo eest
paimenda.

2. Gest minna anna kif so kätte, **Jummal**, Mo ihho,
henge, minna waine rummal. So engel jägo mulle kigen
wairwan, Nink olgo minno man siin nink ka tairwan, Et
urrat, Ke mul kahjo tahhap tetta, Utteke wäkke ülle mo ei
tõtta.

3. Meil leibä, rahho armust tahhas anda, Nink sinno
minne ausalikkult kanda. Meist kånä tõppe nink suurt
hättä ärrä; So pühhä waim meid ärrä jätke perrä. Las
warwen me mant kallist aiga olla, Nink õnsusse kif asja
meile tulla.

4. Oh! **Jssand Jummal**, kaitse armolikkult Kif,
rumma tahtwa ellä rahholikkult. Ent kike minno hõim-
kaiji nink tutwa, Kun nemnä omma hoija neid kif suttä;
Meid päästä, **Jssand**/kigest kurjast selgest, Nink anna neile
omma rahho heldest.

5. Kif kurbil, haigil, wangille nink waisil, Ke appis-
beike

heitwa häddän, mehhil, naifil, Sa näüda römu
neide waiwan, Nink päästä wiimselt kigest kurtast taimon
Kik rattast waiwi armo süffen kanna, Nink kigil önsal
sirma anna.

261. Ich danck dir schon durch deinen. Wiis. 38.

MA tennä so, et ollet mo, O Jummal/ armust hoid
Sel pimmet ööl, et minno weel Se päiw om ter
löidnu.

2. Sel ösel mul suur häddä kül Sääl pimmednffen öll
Kui kurri tö, nink päle se Kik pat mo päle tulli.

3. Ma palle fest so süddämeest, Oh! anna andis mu
Mo rasse süüd, mes minna niüd, Nink enne patnu sulle.

4. Sel päiwäl ka mo paimenda, Las mo so appi nättä
Et ei woi ni kik kurrati Mul minki kahjo tettä.

5. Mo juhata so Waimuga Hend pattu eest sin hoi
da, Et päiw nink ö woiß minno tö So Mele perräst löidä

6. Mo heng nink meel, mo ihho weel, Kik sinno hoold
wotta, Nink tahhas kaan, sel päiwäl maan Mul, Jesus
abbis tötta.

7. Et minno pääl se kurrat tääl Es woissi woim
löidä, Kui Jummal hool om minno pool, Sis woip se
mo kül hoida.

8. Om tedä kül so ammo mul, Mu abbi tühhi ölnu; Mo
mannu ja so abbiga, Sa ollet abbiß tulnu.

9. Sel olgo aww, kel om suur nouw, Sel Issäl nink se
Pojal / Nink Jummalal sel Trööstijal, Sel ma nink
taira Lojal.

262. Aus meines Hergens Grunde. Wiis. 50.

MD swäst, armas Jummal Ma anna tenno sul, Niüd
warra, waine rummal, Nink kummi Ello mul: O
Jummal üllerän, So kittusseß nink awwuß, Nink mille
önsaß nouwuß, So Poja Kristo een.

2. Et ma so armo maitfuu Nüüd ässä üsel häst, Kui ol-
 et sa mo kaitfuu Ni mitto kahjo eest; So palles minno
 pääl, Sa tahhaß andis anda, Ei mitte wihha kanda Mo
 uri pattu pääl.

3. Sa tahhaß heldest armust Mo hoida täambä kaan,
 Et kurrat ei woi pörgnift Mul kahjo tettä maan. Oh!
 hästä waisuffest, Nink hoija wangist, söddast, Ka we nink
 mulle häddäst, Nink äkki surma eest.

4. So hoolde, warra, ilda, Mo ihho, henge gaan, Mo
 wannambid, nink wilia, Mo auro nink ello maan; Ma
 anna, Issand, sul, Ka minno sugguwõssa, Se man kif
 minno ossa, Mes ollet andnu mul.

5. So engel mulle jägo, Mult ärrä mingo mit, Et kur-
 rat ärrä tekko, Mul kahjo middäkit, Siin häddä- orru
 pääl, Ei ihkul, hengel häddä, Ehk wairwap minno süddä,
 Nink hukka sadap weel.

6. Ma lasse Jummalat tettä, Mes temmä essi tahh'p,
 mul häste temmä nättä Mo tö nink assi saap. Nink mes
 mul tarwis weel. Ma kända temmä pole, Ma anna temmä
 hoolde, Kui tunney tekko pääl.

7. Se pääl ma tahha julgest Nüüd Amen üteldä, Ei
 Jummal lä mo kiltiest, Sis ilma pelgmättä Ma kimitä
 mo kät, Mo tödd ma wotta ette, Kumb tullep minno kätte,
 Mul Jummal andko hääd.

263. Wach auf mein Berg und singe. Wis. 26.

Mo süddä walwa jälle, Nink anna tenno selle, Ke sulle
 õune tonu, Kif, ässa häste lomu.

2. Kui minna pimmen olli, Sis kurrat päle tulli, Tahh
 minno ärrä neeldä, Ent Jummal se wõt keeldä.

3. Ja, Issä, kui ta trotsnu, Nink minno sirowä otsnu,
 sis olli ma so kääen, Nink hojetti so wäen.

4. Sa ütliit: lats, nüüd makka, Kul sa saat jämä w
ba; Ma tahha armo heitá, Nink sulle päiwá náütá.

5. So sonna sai nüüd kätte, Gest päiw om tulnu et
Wain om mult árrá lánnu, Mo ollet wastsef tennu.

6. Gest ohwrit püwvát sinna, Siin kanna and
minna, Mo ohwer nink mo salwi Om minno laul m
palwo.

7. Reid ei sa sinna laitma, Gest sa woit sbandkai
Nink tiját, et ei olle Mul muud, mes anda sulle.

8. Sa tahhas otfa wijá So tödd, nink aija sijá, Ke
se päiwá ülle Woif wotta omma sulle.

9. Mo tö las kórda minná, Nink önnista kíl sinna,
algus há woif olla, Ka önsalt otfa tulla.

10. Mul, Jffand, öinne anna, Sul sband honef panu
So sonna olgo mulle Koog, et ma taiwa tulle.

264. **Jetzt leuchtet schon vom Himmels.** Wiis. 3
Nüüd paistap taas Meil üllewást Se armas päiw
walgus, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas dige
puhtas, selges.

2. D üllemb há Ei kólba ma Jöht hennesest háäd tetta
Mo árráta Nink kinnita, Et ussu ello náütá.

3. So waimuga Mo juhata, Et lihha árráwára,
noppede Ma otsma lá Se ristri ello verrá.

4. Oh allusta Nink löppeta Mo sissen ussu ello, Et an
wus sul Ma ellá táál, Nink tullus lähhámballe.

5. Oh kassi sa Mo hengest ka Kíl essitust nink kurjust. J
anna mul, Et minna sul Jks kaiba omma nõrkust.

6. So jowwoga Mo kinnita, Et má so armun palla, Rin
et má táál Ka armo weel Voi náütá lähhámballe.

7. Weel päle se, Om miimule Ka waja kindmäs jäb
Se armo seen Nink ussu wáen, Et haljas puus woi sada.

8. Sis anna nüüd Mul omma háäd, Et paljo sulle
kanna

ma, Nink eggameest Mi orja tööst Kui tahhap sinno
ma.

9. Oh juhata Mo jalgu ka Se öige te-ra päle, Et
shha jääs Kik kånätus, Nink ma ei essi jälle.

10. Oh **Jffand** ja! Mült kela sa Suristirahwa ello,
an enne su Ilm ussuta Taht näütä omma illo.

11. Baaspandminne Nink karwal tö Om kurja wai-
pettus, Sest läbbi se Om mitmale Jo kahjo sanu tet-
s.

12. Käl temmä näep, Et pea saap Sel ilmal otsa sama,
t temmä riik, Ne kurja kif Säääl pörgun sawa jama.

13. Sest piuwäp ta Wäärussuga, Nink kurja ello läb-
Sel ilmale Ja uskijle weel tettä wiimset häppi.

14. Oh, armas heng, Ei olle mäng, Oh walwa, puhka,
alle, Kik karwalust, Kumb kurratist Saap ette pantus,
shka.

15. Oh armasta Zks ütfindä Se puhta sönna tekkü, Käl
mule Saap otsani Meist sakramentist wäkke.

16. Oh toeta Mo ussun ka, Mo **Jummal**, kui mul häd-
Et armun ma Sul kindmas ja, Nink woi so taiwan
otta.

17. **Wie schön leuchtet der Morgenstern.** Wiis. 23.

Küüd paistap meile illusast Se hao-täht säält üllewäst,
D lannu möda jälle; Kik lodu ette tullewa, Nink

etwa wasta rõmuga Se kauni walge illo: Mes om
gman Tulett eäl, Orrun, mäel, Laulap päle Tenno-
ulo **Jummalalle**.

18. Mo süddä! nõsse ülles ka, Nink nalka wirgast lau-
ma, Wi kättust **Jummalalle!** Sest sinna, **Jffand**, ol-

se, Ke wäärt om wötta hennele Uurw, kättust, tenno, lau-
Rõmu-Laulu Sünnis sulle, **Jesusselle** Ussinaste Kik

paigan laulda häste.

3. Ma maggasi so sinu al, Estija joht, mes hättä
 Sel ösel püti tettä: Se kurja waimo karwalus, Su
 pörgu haud nink hukkotus Ots ihbo, henge pettä: E
 Minna Ennamb olles Tulnu ülles, Kui so kässi Mo
 olles kaitfuu essi.

4. Sa, Jesus, minno ainus õn, Mo henge röödm
 kurbussen, Sa päästet heldest minno; Sa kaitfuit min
 kahjo eest, Nink saatsit waru üllewäst, Sest olgo
 tenno. Mo meel, Mo keel Ritko sinno, Laulko tenno
 Kik mo ello Andko sulle tenno-laulo.

5. Mo Issand / maggus henge paas, Las omma
 wärret taas Mul täambä wallal jaija; Mo warri
 mo kinni lüü, Oh kaitfa, kui mo kurri waim Säält tabh
 wäljä aija: Tulle Mulle Essi appis, Nink te häppes
 ja waimo, Temmä wälke, temmä nouwo.

6. Oh kalda essi üllewäst Mo päle wäljä õnnistust,
 wastfes minno waimo. Mo saatto sinno pühhä
 Et ammetin, mes kohhus om, Mul tallita om rö
 Anna, Sinna Joudo mulle, Et ma sulle Nurwus
 Ma päälellä, ma pääl kõnni.

7. Mo hoija õnnetusse eest, Ehk anna mulle kannat
 Kui ristil tuul mul pühhup; Oh hämmeta nink koste
 Mo soänd omma kasteega, Kui murre poud mul jöhh
 Senni, Kunni Perraft waiwa Ma sa tairwa, Kun ei
 Waiwa, enge römu ello.

8. Ent senni karga minno meel, Nink laula röömsast
 al, Sest tairwas arwas sulle: Oh kela murret soäme
 Sest ma pääl jöhhup õnnetusst Ka kige armsambille.
 Olle Uffun kinni, Meil saap õnne, Rõmu latte
 man jälle kätte.

266. O Jesu süßes Licht. Wis. 5.

O Jesu, walgustus! O om niind möda lämmu,

mo paistus om Mul jalle walgust tennu: Mo ihho nink
 mo meel Om unnest wirgonu, Nink om niud himmoga
 So perra taudetu.

2. Sa tahhat andid mult, Mes om mul waisel anda?
 Dh arra polgo mo, Ma tahha hole kanda, Et ihho, heng
 nink waim Bois jada sinnule, Sel pairwal ohwris ka,
 Ja andes utsinda.

3. Dh ka, **Jummal**, sin, Siin tullep heng so ette, So
 omma olgo se, So morsjas tedda wotta: Siin om ka
 ninno waim, Dh wotta hennele, Ja selleta sa hend Se
 sissen digede.

4. Siin olgo ihho ka Sul kerkus antu jalle, Ja hones
 gawes. Dhige armsamb ello! Mo sissen ella sa, Mo
 sissind liguta, Sis om heng, ihho, waim Uts sanu
 omma.

5. Ma panni ihhule Niud jalle reitwid salga; Dh lit
 armsaste Mo henge omma palget: Mo ussu ehte om
 So digus utsinda, Se om se arwo sark, Kumb figil
 kail ha.

6. Las tarkust, armo mul, O **Jesu**, ehtes olla, Las
 tarkust, kannatust Mo pale waimust tulla; Ent fige ul
 mb sark Se olgo maddalus, Sis om mul ehte kul, Ja
 irwa illusus.

7. Dh **Jesus** arwita, Et taamba se iks melen: Et sin
 ni kui tuul Mo umbre nink mo kullen: Et kit mo to
 nink waim, Mo sudda, heng nink waim So kittas digede,
 a eggal tunnil maan.

8. Dh **Jesus** onnistu Mo moottid, sonnu, tekku, Mo
 utko utsinda So paha **Waimo** waggi, Et ma kit tal
 a So nimmet kucusses, Nink sinno ommandus Ja iks
 nink iggawes.

D pühhä, pühhä, pühhä Jummal, Sa Esa p
 nink pühhä waim! So orri olle minna rummal,
 ollet minno Essäken: Sün to ma laste kohhut sul, Et
 wä walgust näüdät mul.

2. Mo ollet äsja ösel hoidnu So wäe-armo korju
 Ei olle kahjo minno putnu, Ma tösse ülles terwussen:
 kallis sinno heldus om, Kumb nõrku inimiste man.

3. Se rödäwa louw, se henge püüdjä Es suttu ka
 tetta mul: Oh olle täambä ka mo hoidja, Nink ärrä
 minno tääl: Ei sa mul muijast römustust, Kui sinno
 leppingust.

4. Ma otši niüüd so sönnä perrä So armsa palge om
 stust: Jä minno joud nink ello wärre, Kumb ei sa murr
 pörgu-wäest. Käl lät sis narus wainlanne, Ei sünni ka
 jo miannule.

5. Oh ärräjätko ilmal luppa, Mo Jesu armust lah
 ta, Se ilmi om ni täüs pattu roppo, Ei wässi minno essä
 Mul ärrä olgo tedä joht, Pat, ahnus, kerkus, surma ro

6. Ent, sest et ma weel tunne lihha, (Kes temmäst ka
 halt pästap mo?) Sis koleta mo surma ihho, Kif par
 tumb mo wangimu. Oh kinnita mo usku ni, Et ma
 bausi sa hengele.

7. Se usk, Kumb Jesu sisse tükkip, Nink temmä
 jaap awwustust, Kumb Jesu mõrru waanwa pruukip, Ma
 temmä puhast ellämist: Se toop mul hukkatusse
 Saäl armo palka Jummalast.

8. Ni koletav sis ilma wäkke usk Jesuga / Kumb tait
 lit: Mes Jesus mõttel, kōnnel, teggi, Se om sis ussu
 ralt lit: Ke Jesu illo tunnep ni, Sel haifup kif ilmi Puria

9. Las minno ussu tekku tetta: Arm, locus, tötte
 dalus, Hä wirgus tö man olgo nättä. Wainlaine wo
 kar

natus. Las puhtust olla ihhule: Las hääd mo tettä
stile.

6. So sõnna minno sõänd läütke, Et ma so tahtmist
ratse: So **Waim** mo kaiwo mannu saatke, Kust
lä keep so tundminne, Ea olgo iks mo oppeja, Ja
roepole a'aja.

11. Mo tö, mo kõnne nink mo mötte So jorwust, **Jf**
id sündke tööst, Mes mul mo ammetin om tettä, Se
wis anna siggidust, Et sinno een nink sinnoga, **D**
ummal/ma kük tallita.

12. Ent kige asja een sis sada So armo latfel kinnitust,
minna walgussen weerd wotta, Nink ei sa ennamb pet-
tus: Sa ollet suremb, kangemb ka, Kui kük mo wasta-
paneja.

13. Sis õnnista mo nüüd nink hoija, **D** **Jssand**, õnnis
sõne kaiw! So armoga mo sõänd woija, So palge paistke
kui päiw. Mo päle tösta palget sis, So rahho jägo
päwes.

168. **Auf/ auf mein Herz zu Gott dich.** Wis. 15.

Hülles, ülles minno meel! Nink lähhüne nüüd **Jum**
malal, Eest õ om möda jälle: Ent õtse kui se ihhu
õm üllewän, Teep omma tööd, Ni touse heng,
õlle palle.

2. Oh näitse, määrne ussindus ka lodu asju man nüüd
õis Se Loja wälke kitta: Kük ma nink temmä elläja Se
õa auwo kittaawa, Ja õtswa sures tettä.

3. Mes sa, mo süddä! ütfindä Sis nida tabhat laistle
õink kittust mahha jättä? Oh ärrä olgo runnma
õub kui töpra, ke sa illusamb kui kük, mes ma pääl nätta.

4. Nüüd, **Jssand**, se om sinno tö, Et päiwä läbbi il-
õlle Saap walgus nink ka lämni: Oh lasse omma tar-
õ ka Mul hengen paista, walausta Mo sõänd, kumb om
õime.

5. Ne lillikesse nink nu hain Saap kostotust nink maan Nüüd läbbi taiwa kaste. Oh kasta omma arms Mo sõand, et ma haljenda Nink heitse ussun häste.

6. Ja, **Issand**/ minno arvovita, Et seddä väivä löpp So armsa mele perra: Kui tullep iggärvenne väiv, Et mus kääntäs kif mo väiv, Et sis sa taiwa warra.

269. **Erhebe dich/ o meine Seel.** Wiis. 1.

DH wirgu ülles, minno meel, Se pimmedus lät mö Se **Issand** paistap Sionil, Väiv om jo taiwan tä: Oh tösse ülles maggamast, Et hääd so sissen talin So **Jummal**/ ke so walgus.

2. Kif peap walgen liguma, Tõd mannu rühkma jän Esir laulap värra walgen ka, Toop kittust **Jummal** le: Ni peap väimö walgussen, Ka palget käändmä im men Se pole, ke toop walgust.

3. Sis lakkem töle rõõmsaste, Ja arvus **Jummal** le: Ja näüttem nüüd, kui toufeme, Ka ülles väimö ell Oh ärrä olgem walge man Ka ütte tunni laisklema Sest **Jummal** om me walgus.

4. Üts väiv lät mödä töisega, Nink mei'e tö jääp per Oh armas **Jummal** arvovita, Et pettus meid ei väiv Oh anna tö man ussindust, Ja armo väkke, siggid Nink olle ussu walgus.

5. Sa näüdät meile, märäst tööd Meil ussu te vääl te tä, Sis tulle meile ap. is nüüd, Las dümistust meil näiv Et figel maal so kae tö Vääs eddesi, nink ilmale Saas gen paigan walgust.

6. Ma palle, **Issand**/ walmista Meid omma mele pe ra, Et ma voi õigest prugida Se armo-aiga warra; Väiv väimö latse pallewa, Ke sinno wihha pelgäwa, Kui jün täp neid walgus.

7. Mo sissen ussu walgustus Üts wäe walgus ola

kyte olgo maddalus, Arm lige ülle tulgo. Se tarkus
 dalusses teep, Ja suud nink sädänd wallal teep, Sest
 gele sai walgust.

D iggävenne walgus jä Mul öige te pääl appis,
 palgega mo römusta, Te kölblickus nink nopl es, Et
 en ma se lina lä, Kumb kullast tettu kauniste, Kun iggä
 venne walgus.

270. **Der Tag vertreibt die finstre Nacht.**

Äiw ajap ärrä vimme ööd, Müüd touse rahwas,
 kke tööd, Nink kikke omma hoidjat.

Kik engli laulwa ussinast, Me Jummalalle iggä
 ke wallitsep kik asia.

Me kikka töiste linduga Kik hälelt teddä kittäwä, Ke
 neid nink kattap.

Se rainwas, merri nink ka ma Me Jummalat kik
 äwä, Nink tewä temmä tahmjist.

Ja kik, mes eäl lodu tääl, Kui woip, ni kittäp ilma
 Me Jummalat nink lojat.

Drahwas, kelle tarka meelt, Om Jummal andnu,
 nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?

Oh! mötle, et so Jummal so Om ommaß palges
 so, Et sinna teddä tunneß.

Nink armastas so süddämeß, Nink kittäß suga iggä
 Et ellät temmä armust.

Ja hääd sa ollet nännu kül, Mes temmä ikkes tennu
 Sest kittä teddä ikkes.

10. Ka walwa, palle ussinast, So ello peä kassinast,
 olle ikkes walmis.

11. Se aig om sinnul teedmättä, Kui Jesus Krist saap
 tema, Ent sinno käftäs walwa.

12. Sis ellä temmä lepmissen, Nink pelgä teddä süddä
 Kig' hä cest kittä teddä.

13. Nink ütle: **Jhā** iggāwest, Ma tennā sinno eest, Mes mulle ollet tennu.

14. So Poja Jesu nimmega, Kui taiwan teddā kiva, Kif pūhhā engli ikkes.

15. Oh! anna, et ma nida ka Wois sinno nimme wusta, Ni maan kui taiwan. Amen.

271. Für deinen Thron tret ich hiermit. Wiis.

SD troni ette astu ma, **O Jummal**, maddaluffes Ma palle ärrā pōlgo mo, Eht ma kıl paljo pattunu.

2. Sa ollet, **Jummal Eßā!** mo So valge perrā löjō. So süßen ellā, ligu ma, Ma lääs jo hukka sinnota.

3. Sa ollet immetavolist Mo saggest pästnu häddā seel Kui ello madel surmaga, Nink surm jo piddi wārāma.

4. Meeld, moistust sai ma sinno käest Sa annat eltarwitust, Nink ka mõnd wakka sõpra weel, Ke mul appis häddān tääl.

5. **O Jummal Poig!** sa ollet mo So werrega nastanu, Nink sädust täitnu minno eest, Et **Eßā** wiib löpnu tööst.

6. Kui wat nink kurrat hirmoga Mo sõänd hukka panewa, Sis ollet sinna **Eßā** man Mo wahhemes, minno õn.

7. Sa ollet m. Eest valleia, Mo rõmustus, mo heng Pä: So kalli werre lunnastus Toop hengust mul minnõnnistust.

8. O wäggen **Jummal** pūhhā waim, So arm teep kıl mo sõamen! Mees hääd mo ellun eäle, Se om so per rält tötteste.

9. Et minna tunne **Jummalat** Kui **Eßā**, nink kıl **Eßāndat** Nink temmā sõnna armasta; Se tullep sinnu **Jhāda**.

10. Et kiusatussen kindmās jā, Nink saisa ristim liigmas

1. Nink tunne rõmu sõamen, Ja õnsast wära koolmissen.
 11. Sest üle minna, **Jummal**/ sul Niid tenno ka sel
 hommungul (õddangul) Se heldusse nink armo eest, Mes
 minno heng sai sinno kãest.
 12. Mo üle wãlja kunita So armo kãt sel pãiwãl (õfel)
 ka: So holel anna minna niid Mo ihho, henge nink mo
 pããd.
 13. Oh arwita fis minno hããst, Et wagga olle sõamest,
 Et tõsine nink petmata, Ei silmi een waas panne: a.
 14. Mo pattu wõlga kistota, Nink kannata mo waisega:
 Oh lãudã usku sõamen, Nink kinnitã mo lotussen.
 15. Mul kinki õnsat otsa ka, Ja wiimsel pãiwãl ärrãta,
 Et iggãwes sa nãttã so: Amen, amen oh kule mo.

Õddangutse Laulo.

272. **Mein Zeyland nim mich ein zur Ruh** Wiis. 62.
Mõ helde õnnisteggisa, Oh sada hengust mulle, Mo
 meeld nink mõttid waigista, Mo hãl nink paddi olle,
 Kun ma ilm wairwata Woi soga hengãda, Nink maitsta
 õmman sõamen, Kui maggus om so armo piim.
 2. Mo kelã kigist wainlaisist, Ke tõtwa minno pole: So
 hawun anna hengãmist, Kun kahjo mul ei olle, Sããl om
 mul warjo tõõst, Ei johhu karwalust. Kui sa mo wõrtat
 hõlmale, Kõl ma fis rahho põlwe nãe.
 3. Kui õlles wirgu sõdã mo, Kui jannone sis joda: Mo
 Ellowõrst, ma palle so, Mul pimmen appis tõtta: Sis om
 mul tarwitust, So sissen õnnistust. Sul sõ, jo, walwa,
 magga ma, Sa ellãt ifs mo sissen ka.
 273. **Ach mein Jesu sieh ich erete.** Wiis. 51.
Mãtse, Jesus, minna tulle, Et pãiw otsa minneman,
 Nink õ pãle tulleman, Sinno palge ette, palle: Tõm-
 ba sõãnd, mõttid, meeld. Henne pole ilma pããlt.

2. Minno päiwä läwä mödä Noppeste kui noli wot
Et ka neide pikkemb arw Ni kui lõõtswa tuul om nätti
Ja kui wolas jōggi ka, Kumma pea kadduwa.

3. Ent, oh näitse! minna waine Olle siski holetu, Et m
õ nink päiwä so Jkkes otsis, **Jesukenne.** Mitto päiw
lõpwa ni, Et ma kōhhalt unnine.

4. Mul om hābbi kül se ülle, Sest sa toidat, kaitfat mo
õ nink päiwä heldest jo: Milles ma ei otši jälle, Et m
karmwaluffeta Se eest so wois tennāda.

5. Müüd ma tulle sinno mannu, Henge sõbber, palle so
Walgusta sa heldest mo, Et se päiw om mödä lānuu, Oll
sa mo walgustus, Aja hengest pimmedust.

6. Algata mul ikkes meelde Dinne päiwi arwada,
Lāūdā sõänd armoga, Sis ei jorwa pat mo neelda; Kum
sa päiw nink walgustus, Sāäl ei rikku pimmedus.

7. Walwa, kaitsa minno hāste, Kallis õnnisteggiija,
Dinna kange kāega, Las so armo mulle paista. Anna, et
ma walwa ka, Ehk kül uino maggama.

274. **Waltz Gott, mein Werk ich lasse.** Wiis. 3.
Nõ tenno Jummalalle! Mo tõ om otsan müüd: Päiw
lāts parhilla alla, Kāst mahha jättä tõõd. Sis jättä
ma müüd mahha Mo tekku tõises luus; Ent, Jummal/
sul ma tahha Weel laulda melehāās.

2. Mo filmi, sõänd, kāssi, **O Jesus, Essä Poig!** Sõ
pole tõsta hāste, Nink õhwoitse sul kēk: Sa ollet tõ man
appis Mul tulnu tādambā kül, Nink tennu kāssi noppes,
Ja joudo andnu mul.

3. Sa ollet mulle andnu Hāād terwust, kinnitust; Ma
olle tõ man tundnu So armo siggidust: Sis piddi müüd
mo teggo Kül kōrda minnema; Ke sunnust ei sa wākke, Ja
tõ om asjanda.

4. Ma kitta sinno, **Jummal/Müüd** kigest sõāmeest Sel
õddang

öddanguttsel tunnill, Ja palle kigest wäest: Oh kule sinna
 eldest Mo waise palwust nüüd, Nink kaswata iks selgest
 Mo sussen ussu tödd.

5. Ni kui sa ennemuste, Jo ollet öddangul Hääd wil-
 alt näutnu töeste Ni mitmal usklikkul, Ke lotiwa so päle,
 Sul söänd anwiwa: Ni saat sa weel iks meile Ka hääd
 in teggema.

6. Kui Noa ommast laiwast Last wäljä turwifest,
 Käänd temmä jälle ausast, Ebi rahho kiriakest; Üts ölli
 leht suun olli Täl tullen öddangult, Sest tuus sis Noa
 jälle, Et wihha löpnu maalt.

7. Kats englit lähhät **Jummal** Sel Lottil öddangul,
 Sis sai sel abbitummal Hä waht sel rassel ööl: Na weirwa
 is ka teddä Säält wäljä hommungul, et temmääl es sa
 hättä Sest tulle wihmast sääl.

8. Ni om ka kirjast nättä: Elias se Proweet, Kui maad
 üts näljä häddä, Sai leibä kül nink wet: Ne kaarna tälle
 öirwa Iks leibä, lihha kül, Ja orjajis täl jäiwä Hom-
 mung-nink öddangul.

9. Ni saat sa, **Iffand**, töttest, Ka warra, ilda täääl, Iks
 andma ommast lättest, Mes ellun waja meil: Oh lähhätä
 meil taiwast So englid orjajis, Meid pästmä kigest wai-
 wast, Ja keelmä kurratist.

10. Darmas **Jummal**, kule Sis meije pallemist, Me
 kihhelfkunda kelä We, tulle kahjo cest. Nink sest et rah-
 was mässäp, Ja söddap, taplep täääl, So latfi essi pessäp,
 Sis sada rahho meil.

11. Sest et so sönnä polest Ka weel suur pimmedust,
 Nink kurratide kolist Saap karwal oppetust; Sis **Jesus**
 ä me mannu So pühhä sönnaga, So sakramentist anna
 Meil wäkke löpmata.

12. Seta ma mahha jättä, Mo tödd, mo ašša ka, Nink
 söänest

sdämest weel palle: **J**ssand te hengust sa, Mink päle hengust nakkap, Kumb pussip iggäwes, Kumb löpmatta saiffap, Almen, ni sündko sis.

275. **Nun ruhen alle Wälder.** Wiis. 24.

Niid heng'wa innimisse, Möt's, töbra, linnoesse, Milm lät maggama, Oh touse meel nink mötte Niid les loja ette, Ke nakkap hengust jaggama.

2. Kus om se päiw niid jänu? Se om jo alla lämme d'assemelle saap. Sis minko: Gest so walgus, Om minko fissen, **J**esus: Ke sdänd häste walgustap.

3. Ea päiw om joudnu möda, Se wasta tähhe päistwa Sääl tairwa kullen hääst, Sel wisil woi ma olla, Kui **J**esus kutsip tulla Mo tairwa vole armolist.

4. Se ihho tahhap mata, Mink reinwast ärräheita, Meil surma tähhändäp. Meil **J**ummal tahhap anda digu reinwid kanda, Minka meid **K**ristus ehhitäp.

5. Se pä, ne jalla, kassi Niid röömsä omma essi, Et om löppenu. Ea röömsä siddä! tairwan Ei ellä siddä wairwan, Ent ollet häddäst pästenu.

6. Niid pandkem lullimisse, Ed perrä, sängi sisse, wötkem maggada: Kul jowwäp aig weel tulla, Et kassä walwis olla Sel ihbul mullan hengäda.

7. Mo silmä rasses löwä, Parhilla finni äwa, Kääpä ääp heng ihhoga? Meid sinno hoolde wötta, Mo mahha ärräjäta, Ent hoija **J**ssä armoga.

8. So siwu alla wötta, O **J**esu häste katta, Soarmu sat larskest. Kui kurrat meid taht ueeldä, Sis lasse engli teeldä, Mink hoida fige kahjo eest.

9. Ka teil, mo arma, olgo, Hä ö, nink ärrätulgo Hä häbdä, wairwata. Hääd und teil **J**ummal andko, Niid wode umbre pandko Meid engli ösel walwama.

276. **Christe der du bist Tag und Licht.** Wiis. 2.
O Kriste / päiw om sinno käen, Ei pimme püssi sinno
 een. Me soänd sinna walgusta, Nink tötte teed meid
 abhata.

2. Me palleme so, **Jummal**, weel, Oh! kaitsa meid set
 immel ööl, Nink hoi ja tige hädda eest, **O Iffand** / om
 mast surest wäest.

3. Meist rassedat und aia siit, Et kurrat ei te kahjo mit.
 Las lihha pohhas olla ka, Sis elläme kül holeta.

4. Kui filmä läwä maggama, Sis lasse soänd walwa
 da. Oh! kaitsa meid so käega, Nink pattu koormast aw
 wita.

5. Sa ristirahtwa kaittaja, So appi meile lähhätä,
 Nink pästä meid siit hädda käest, So pühhä wiije ranje
 wäest.

6. Mötle, **Iffand**, rasse aja pääl, Nink sissen ihho
 wangin tääl. Me kurba henge römusta, **O Jesu** Su
 nisteggijä.

7. Auro olgo **Iffäl** / **Jummalal** / Auro Pojal Sunis
 teggijal, Auro olgo pühhäl **Waimul** ka, Nink kuttus
 ilma otsata.

277. **Christ der du bist der helle Tag.** Wiis. 2.
O Kriste päiw ke ollet sa, O so een ei woi püssida, Sa
 paistat meile **Iffäst** ka, Nink ollet walge oppera.

2. Oh! armas **Iffand**, kaitsa weel Mo pörge-linno
 eest sel ööl; Las meid ka häste hengädä, Nink jäda ilma
 kahjota.

3. Kui filmä läwä maggama, Sis lasse soänd walwa
 da, Meid arowita so käega, Et pattu ei woi saddada.

4. Me pallem' **Iffand Jesus Krist**, Meid hoi ja häste
 kurratist, Ke piw wäp meije henge tääl, Et täl ei sa joud
 meije pääl.

5. Me ollem jo so Perrändus, Mes saatnu om so Kan natus. Se tulli sinno **Essä** käest, Ke meid kink sulle ig gäwest.

6. Las sinno englid tulla ka Meid, sinno latsi, kaitfama Meil jägo pühhä walwaja, Ke kurratist meid hoijawa.

7. Sis maggame nüüd rahho gaan, So engli saistwa mei.e man. Sul, ainus **Jummal**, iggäwest, Nuru kitta olgo süddäwest.

278. **Die Nacht ist vor der Thür.** Wiis. 5.

Som jo läwwe een, Nink a:ap ärrä walgust, Oh tulle **Jesuken**, To meije hengel selgust; So man, o **Jesuken**, Om selge päiw nink rööm.

2. Las omma armo: tuld Mo pimmen hengen päista; Oh läüdä minno meeld, Et ma woi ussun saista: Muli aja pattu ööd, Kumb mo iks kurbas teep.

3. Ma wötti tuhjaga Käl mitto päiwi witä, Sa naksit arwama, Nink kirjotit kik ütte: Ma arwa essi käl, Et rasse wölg om mul.

4. Kui wahhest mo wölg sääl So man weel ülles panu, Sis ribu mahha weel, Las andis olla antu: So Poja werri om kik tassa tennu maan.

5. Ma leppi sinnoga Nüüd wastfest jälle kofko, So sömma armasta, Nink pattu mutta pakke. So **Waim** mo ajako, Hä pole saatko mo.

6. So nimmel lamme ma Sis mahha wode päle, Käl hommen kutsut sa To mannu minno jälle; Mo tulli ofsit ja Iks ö nink päiwa ka.

7. Ma magga, walwa sa; Ma magga **Jesu** hölman, Oh hoija sinna mo, Kui terrä, omman silman. Ja olle sinna sis Sel dööl mo wahhimees.

279. **Der Tag ist hin / mein Jesu bey mir.**

Päiw löpnu om, Jä, armas **Jesus**, mulle, Mo henge päiw!

päiv! Et pattu õ ei tulle: Mo ussu täht, mo hengen tõsse sa,
 lig om jo nüüd, mo, **Jssand**, walgusta.

2. Ma laula sul, mo **Jummal**, kuttust, tenno; Sul
 olgo auru, et mo tõ kõrda lannu So nouwoga, ehk ma kül
Jummal weel: So nouw om hä, mes järg mul eäl tääl.

3. Ent üts om weel, mes mul teep mele haigust; Ei olle
 mul weel ussun õiget saistust; Sa ti'ät kül, o rahhu juurd-
 eja, Et nõrkusset ma weel iks kummašta.

4. Sa tahhas sis mul, **Jssand**, andis anda: Jlm, kuz
 rat, pat Wõt minno sinnust käända, Ma kahhitse, nink
 tulle taggasi, Oh leppi sis, nink jä iks minnule.

5. Uskjide Paas, mo hoidja uink mo Karjus! So
 kange mõõk Mul olgo rõnu war us, Oh hoija mo so sure
 wäega, Kui Pelial mo otsip hukkuta.

6. Ei suigu sa, kui unni meil saap kätte, Oh arowita mo
 unnen hääd ka tettä: Vello päiw! mo henge illemb rõõm,
 Jä minnule, et päiw nüüd lõpnu om.

80. **Der Tag ist hin/mein Geist u. Sinn.** Wiis. 25.
 Päiw lõpnu om, Mo heng nink waim Tõist päiwä hen-
 nel odap, Kumb meid päästap täroweste, Wabbaust
 meil sadap.

2. Nüüd om jo õ, Mo mannu jä, Mo **Jesus**, kallis
 walgus: Nja pattu pimmedust, Olle minno selgus.

3. Se päiwlik, näts! Jo alla läts; D õige päiwlik
Jesus, Pajsta sinna lõpmata Sõamen mul rõnuis.

4. Ku nakkap ka Jo tullema, Nink pajstap pimmedus-
 sen; Oh et minna muudmata Olles waggausen.

5. Ne tähheke Ni kauniste Sel Lojal auruus pajstwa
 nsa, kumma ütškõrd saäl, Ni kui tähhe saiswa.

6. Mes ligunu Nink wässinu, Nüüd hengap maggu-
 faste; Te, et ma so sissen ka, **Jesus**, hengä häste.

7. Se waiulik õ Om unnel hä, Et eggäüts woip mada:
 Easse ilma mürrinat, **Jesus**, pea tada.

5. So armolikko palget, O **Jesu**, näüdä mul, Mo
olle pattust walgeß, Nink las mo ellä sul, So **Waimo**
alle jättä, Ke minno oppetas, Et pattu es woif tettä,
nt armo verrändäß.

6. Mo ihho, henge, ello, Mo maija, auwo, hääd, Kif
anna anna jälle So **Jssa** hoolde niüd. So helde, wäl-
no kassi, Mo hoitko palle ma, Hääd surma anna essi, Mo
niwa lühhendä.

7. Mo hengest, armas **Jummal**, Ma anna tenno sul,
niüd ilda waine rummal, Nink kunnii ello mul, Kig
mo eest, o **Loja**, So nimme kittusseß; Kif pattu eest mo
niwa, Mo henge õususseß.

82. **Der lieben Sonnen Licht u. Pracht.** Wiis. 62.
E armsa päiwä paistminne Täüt omma kääki jälle,
Jlm läts niüd maggaussele, Te, heng, mes sunnis
sulle; Oh astu rõõmsaste Niüd tairwa lårwwele, Ja laula
lust nink sõamese So **Jesusselle** maggausast.

2. Kif teije tähhe paistate, Teil om suur ehte, selgus; S
ap teilt ehtet hennele: Ent paljo selgemb walgus Om
minno sõamen, Se tairwa päiwäken, Mo **Jesus** minno
henge lust, Mo warri, Kif nink ommandus.

3. Kif inuimisse, tõpra ka Sel õsel püüdwä mada: Ent
õts om siski walwaja, Kel und ei olle teda. Ei siugu **Jesu**
Jlm, Mo kaitsep temmä hõlm: Mo süddä walwko temmä-
ga, Et ta es walwas ütfinda.

4. Oh ärrä põlgo, **Jesuten**, Mo halwa laulo mitte; Ei
olle rahho sõamen, Senni kui ma so kittä: Ma to sul, mes
mul om, Mo sõbber, minno rõõm, Oh tõtta ka mo taht
mist hääs, Ma laula sulle kittusses.

5. Soga lä ma niüd maggama, Ma anna hendä sulle;
Mo hoidja minno paimenda, Nink olle warjus mulle. Ei
pelgä õnnerust, Ei surma, hukkatust: Ke **Jesuga** lät mag-
gama, Se tõssep jälle rõõmuga.

6. Oh

6. Oh täge põrgu waimo süst Mo Jesu majast wõ
Ei olle teil siin teggemist, Ei ma teid ennämb pelgä ;
maja kange müür Om taiwa wäe leer, Ne engli kaitse
teddä nüüd, Ma nara kif teid kurratid.

7. Sis tahha ma nüüd uinoda So hõlnan, arma
Jesuo: Mo tel so warri ütfinda; Mo säng om sinno he
dus; So rind mo padjaken; Mo uuni maggus rõõm
Kumb ello sõnnast wäljä keep, Nink miño henge sisse lääd

8. Ni saggede kui saap sel õõl Mo werri sonin tuikma
Ni saggest peap ka mo meel Nink süddä armust liigma
Ma pürwä ütfindä Jks nida tännitä: Sa Jesuo/ J
sus, ollet mul, Ma olle ka nink ja iks sul.

9. Nüüd ihho nalka hengäma, Sul olgo rahho, ter
wus; Mo silmä minge kinni ka, Kõl lät teil hengus tarwita
Ent melen olgo se, Ma ja iks Jesule; Sis om kif häst
tettu kü. Hääd õõd, mo Jesuo/ anna mul.

283. Hinunter ist der Sonnenschein. Wiis. 2.

S E päiwlik läts jo Pojale, Nüüd tulley ruttult pimma
õ; Oh walgusta meid, Jesuken Et meije ei käu pim
medän.

2. Sul olgo tenno sõamest, Et issälikkust heldussest
Meid täambä kige kahjo eest So engli lähbi hoidnu hääst

3. Oh anna andis armolist, Mes sinno wasta tetu
meist, Ja ärrä arwa meije süüd: Meil anna rahhokile
õ õõd.

4. So englid wahhis lähhata, Et kurrat meid ei hufä
kota: Meid hoija hirmo, tondi eest, We, tulle kahjo kána
meist.

5. Nunn olgo Issäl, Pojale Nink selle pühhä Wai
mulle, Sel kolme aino Jummalal/ Ni nüüd, kui ikses
iggäwel.

284. Nun sich der Tag geendet hat. Wis. 20.

SEt et se päiw om löppenu, Nink päiwlik allan nüüd,
Sis maggap kii, mes wässinu, Ja tennu rasset tööd.

2. Ent sa ei hengä, **Jummal**, tööst, Sa ollet suigmata;
Sa wihtat ikkes pimmedust, Et walgus ollet sa.

3. Mo päle, **Jssand**, mötle ka Sel pimmel ösel sis, So
Engli wahti lähätä Mul warjus armolift.

4. Mo kaitfa kurja waimo eest So engli wäega, Ei olle
Mul sis pelgämist, Nink ja kül kahjota.

5. Ma tunne kül mo pattu süüd, Mo päle kaibap se; So
Poja arm mo siski nüüd Mo pästnu heldeste.

6. So **Poig** om minno wahhemees, Kui kocht ette sa;
Ei sa ma hukka iggäwes, Kui tedda kummarda.

7. Se päle uino maggama Nüüd öige rõõmsaste: Mo
Jummal wöttap walwada, Mes ma sis kurbas ja.

8. Kii tühjä mötte tage eest, Nink minge omma teed!
Mo **Jummal** alle te ma töest Mo hengen kerku nüüd.

9. Kui wahhest se om wiimne ö Sen häddä orrun tääl,
Sis sada minno taiwatte, Et so man olle sääl.

10. Nink nida ellä, kole ma, O **Jummal**, sinuile, Mo,
Ellun, surman arwita Sest waiwast wiimate.

285. Werde munter mein Gemüthe. Wis. 13.

Brygoge ülles, minno mele, Mötte tulge ette kül,
Jummal arms kitmä päle, Mes om temmä näü-

tu mul; Et om lige päiwä hääst Mitmä raste waiwa
eest Minno hoidnu nink ka kaitnu, Et ei olle kure

maitsnu.

2. Tenno, kittus olgo sulle, Armas **Jssä**, üttele, Et
ma sigginu tö mulle, Nink ma olle hoietu, Mitmasugan

partu eest, Sinno issalikkust wäest. Wamlast aijet sinna
pääl, Et se mulle es te käreä.

3. Ei woi tarkus arwo tetta Sinno sure immetööst. Ei
S

woi meel ka moista seddä, Kif mes tullep sinno käest. Sinno
no arm om wäega suur, Otsata om temmä juur, Niidä
ollet sa mo hoidnu, Et mo wairw ei olle löidnu.

4. Selge päiw om lännu mödä, Zälle tulnu pimme
Päiw ei tahha meile jädä, Et me röömsaf läässeme. Sa
sa, **Jssä** / minno man, Sis mul walgust pimmedän, Niidä
mo Süddämette paista, Ehk ma johhu pimmen saisma.

5. **Jssand** / armust andis, anna Pattu nink mo kurrat
süüd, Mes woip koormat mulle panna, Nink ka haiget sa
dap niid; Et mo kurrat, wäega Pörgo tahhap tougat
Sest woit sinna pästä ärrä, Ärrä nuhtle pattu perrä.

6. Ehk ma olle sinnust lännu, Tulke siski taggasi, Sest
so **Potg** om rahho tennu, Kui ta ristim wairwati. Ma ei
salga omma süüd, Siski sinno heldus niid Om weel sin
remb, kui kif pattu, Kumma minnust omma tettu.

7. Oh! sa wagga henge paistus, Zggäwenne künä
kaan, Kif sul annap minno moistus, Niid nink ikk
ilma-maan. Oh jä, minno **Zummal**, mul, Et jo pimme
niid om käl, Omma armo mulle näüdä, Et ma hirmust
meelt ei heidä.

8. Hoika satanasse wörgust, Pimmedusse wäe rest, Ke
mo mitto förra wörgust Hirmotawa ommaft wäest, Ärrä
loft' hend' walgustus Minnust sada kaotus. Kui mo henge
gel ollet sinna, Wairwa sis ei tunne minna.

9. Kui mo silmä kinni läwä, Wässinu jo maggawa
Sis mo mötte sulle jäwä, Sinno päle kaewa. Minno
heng jün Wainno wäest Näkko **Jesust** unnen hääst, Et
ma kangest jä so pole, Nink näe ussun sinno hole.

10. Lasse minno rahholikkult Täambä öse maggawa
Kantsa minno armolikkult, Katta mo so siwuga. Jsho,
henge, werd nink meelt, Wainnambid, nink mes mul weel
Cöpru, wainlaist, noort nink wanna, Minna kif so hoold
anua. 11.

11. Hirno eest sa minno hoija, Rõõwmiffest ka kaitfa
hāl, Et es woif mo többi löidä; Olgo kawwen sda hāäl.
hānä tuld nink wessi wood, Ikki surma kurja tödd, Et mo
ottun surm ei wõtta, Ei ka hengel kahjo tötta.

12. Oh! sa wäkew **Jummal**, kule, Mes so laž om
kallelnu; **Jesu**, kittus olgo sulle, Jā mo nouš, kui üttels
u. **Pühhä Waim**, sa kallimb õu, Olle rõõm mo süd
wämen; Kule nüüd mo palwe hāle, Amen, ja, se tulgo päle.

Sõõmaja Laulo.

286. **Dancket dem Herren/denn er ist sehr.** Wiis. 42.

Ge kitle **Jffandat** / ke om ni helde, Nink temmä arm
nink tötte om iks selge.

2. Ke, kui üts armolinne, rohke **Jummal** Om söli
õndnu õmmal waisel lomal.

3. Sis laulkem puhtast süddāmeest kik ütten; Sul olgo
tenno, armas **Jummal**, tötten.

4. Ke kui üts armas **Jffā** hōle kannat, Nink meil so
latšil söli, jōki annat.

5. So õigust opma tundma meile anna, Nink sinno
pāle, **Jffā**, lotust panna.

6. **Lābbi Jesum Kristum**/sinno arma **poja**, Ke wah
he mees om, nink me õnue toja.

7. Sesamma saatko meid kik üttelisse, Kui latši sada
sinnä taiwa sisse.

8. So pühhä nimme kittusseš nink auwuf, Se päle
sago meist nüüd Amen laultus.

287. **Den Vater dort oben, wollen wir.**

Jffā / kõrgen taiwan, kikkem ikkes waiwan, Ke nüüd
õmmast rohkest kāest Om meid waiši sõbtu hāäst.

Nink ka temmä **poja** / Ke meil **Jffāst** antu om, Wõne
õnue toja.

2. Laulkem kii niid tötten, Sul meist olgo ütten
Tenno, kittus, tainwa al, Iggawetsel Jummalal,
hend' heldest näütnu, Nink meid omma armoga
likkult toitnu.

3. Mä, siä ašto, Wötta ohwrit wassta, Mes niid
sulle tome weel Sinno Poja nimme päääl. Oh! las hä
olla, Nink las temmä kallist werd Massa meije wölla.

4. Ei woi tulka ette, Ke sul massas kätte, Kii hääd, me
sa armfaste, Teijet meile waistille. Kes so mele perrä,
Kii sinno perrält om, Massap sulle ärrä?

5. Iffand / meile tötta, Laulo wassta wötta. Niid
meile andis tääl, Kummast meil om pudust weel. Te
meid puhtas waiwan, Et siin armun elläme, Nink sä
römmu tainwan.

288. Nunlast uns Gott den Herren. Wiis. 26.

Niid andkem Iffandalle Suurt tenno - kittust jäll
Kii ande eest ni selgest, Mes ta meil' andnu heldest.

2. Meil ihho, henge annap, Ka neide eest hoolt kamm
Neidjammu häste huiap, Nink ikkes rohkest taidap.

3. Me ihhul annap toitust, Heng saap ka temmäst hoi
tus, Eht kii surmilikko hawa Neist pattust meile sawa.

4. Meil arstis Kristus antu, Kumb essi ellus pantu
Om firma riji podu, Eest om meil datus todu.

5. Se saakrament niäl sonna Woip hädda wassta pan
na. Meid pühha Waim taht oppu, Et meije usk ei löppe.

6. Se labbi meije partu Kii omma kinni kattu; Om tain
wa sissen tedä Meil kändmä asse jädä.

7. Me palleme so selgest, Meid pattust hoija heldest. Kii
rist las meil h' lah niima, Et mötle kirja sinna.

8. Meid peä öigen tötten, Te sinna meid kii ütten Siin
wawdus waiw tarrast So Poja Jesa perräst.

89. Singen wir aus Herzens Grund. Wis. 32.

Hiid laulkem suust nink süddamest, Nink kikkem Jummalat kigest wäest, Ke meile armo näüdäp weel, Nink pidap kikk sin Jumapää, Ni lindu, kui kikk mötsalist, Ka da andnu Jesus Krist kikk, mes parhella södu meist.

2. Me orja, kikkem temmä hiid, Se om jo mei e kohhus hiid, Nink tundkem temmä armo tödd, Kumb eggal mehkel tennu hää, Et temmä nahhast, lihast, luust Om ütteleer kunstlikkust, Et silmist näep, nink heika suust.

3. Ni : ea kui lah ello saap, Sis walmis, mes tal tarbis hää, Jo temmä emmä ihhun ka Om söida, mes sin pümpoop ta. Nink ehk kül lah om weikenne, Ei pu tal siiski middake, Kunni se tulley ilmale.

4. Sest Jummal om jo lomu ma, Nink lassap kikk fest kashwada. Reid mäkke, orgu kastap weest, Et töprik hama kashwap neist, Leibä, ollut, wita mullast roop, Ka rohkeste meil wijä loop, Mes innimenne sööp nink roop.

5. We sijest kallo annetas, Nink lawwa päle kannetas; Reid linnust munne munnetas, Reid p. igi wäl ä hawrotas, Reid innimissil runwast maan, Reid hargi, lambid, kikk kaan, Muud sadap Jummal ka saäl man.

6. Sest tennäkem nink pallem weel, Et antas meil lits wälde meel, Et seddä öigest moistame, Nink Jummal ka kikk peame; Siin temmä nimme auwusta, Nink tanwan kikkes löpmatta, Sis laulkem, Amen, tennoga.

290. Herr Gott nun sey gepreiset. Wis. 17.

Hiid olgo Jummal kikk, Nink tenno sago sul, Et sa meid ollet söötü, Nink andnu joki kül, Et me so armo kikkeme, Nink ussun kindmäs jäime, Et Jummal ollet meil.

2. Ehk ollem roga wötnü Kül lija hümugaan, Nink kikk bi meile tötnü So hirmsa wihha maan; Suti arnuust kikk me sunna Meil seddä andis minnä, Et maan om so kikk.

3. Ni sago ikkes toitus Me Heng siin sinno wäest, Ni
Kristussen ka hoitus Riik sugu pattu eest, Et woime ilma
 nähä Iks häddän kange olla, Niik ellä iggäwef.

4. So nimi pühhä olgo, O armas **Issä**, meil, So riik
 meile tulgo, So tahtminne sundko weel; Neil leiwä-jak
 anna, Me pattu armust kanna, Niik päästä kurjast meid.

291. **O Gott wir dancken deiner Güte.** Wiis. 1.

D **Zummal**, meije tennäme So heldust läbbi Poija
 Et ollet södtnu rohkede Meid, taima niik ma Poija
 Riik, meä elläp ilma päääl, Sa södät, jodat essi tääl; So
 olgo auw niik tenno.

2. Kui nüüd me ihho södet om, Kumb mullas peap so
 ma, Ni olgo meije henge rõdm So sönnä, kumb saap jämä
 Sa tahhas seddä rawwida Se ga, niik ilmast arwita
 So taima rõmu pole.

3. Auw, kittus olgo iggäwef, O **Zummal** **Issä**, sulle
 Ke minno päästet pattu wäest, Niik annit Poiga mulla
 Sest loda minna temmä päääl, Niik olle temmä omma
 weel, Sul iggäwetsef auwuf. Amen.

Sõa niik häddä ajal.

292. **Wenn wir in höchsten Nothen seyn.** Wiis. 2.

Klli meil om siremb häddä kæn, Et ei sa löitus meije
 wäen, Ei ütsef nouw, mes arwita, Eht eggämees kull
 murretap.

2. Sis rõmu meile tullesse, Et me Riik ütse tullesse;
 Niik pallem sinno süddämeest, Meid arwita fig' häddä
 läest.

3. Niik meelt so pole tõstame, Riik pattu ülle ikkeme;
 Neil anna andis meije siüd, Niik kånä nuhklus ärrä
 nüüd.

4. Mes sinna ängät armoga Neil, kumma sinno palles
 wa

wa, So Poja nimmel Jesu Krist, Ke wahhemees om
meije eest.

5. Sest tulleme nüüd ristil al, Nink kaibame sul Jum-
malal, Et mahha jättet olleme, Nink süren waiwan
elläme.

6. Me pattu ärrä kawwatse, Te meid neist sammust
wallale. Meid häddä sissen awwita, Nink figest waiwast
wabbanda.

7. Et meije woime rõmuga So se eest perräst tennäda,
Nink kuulda sinno sõnna hääd, Jks fittä sinno süin nink
säd.

293. **Wend ab deinen Zorn/ lieber Gott. Wils. 27.**
Meist kändä, Jummal, omma wihha ärrä, Nink jätte
omma werre-witsa perrä. Meid ärrä nuhtle sinno
kangest hirmust, Ent heldest armust.

2. Sest kui so tabhat pattu palka anda, Kes woip sis
sinno kät nink wihha kanda? Kik lodu-assjal olles hukka
minnä, Kui nuhtlet sinna.

3. Las pattu andis-andmist meid sult löidä, Nink ülle
kohhto lasse armo kárwä; Sest sinno wiis om, wötta meid
so sülle, Nink pittä ülles.

4. Me olleme jo waise, mullast lodu, Ka waiwan, pattu
sissen ilmäl todü. Ärräsaatko hukka meid, waisi tuht
nink põrmo! Ent anna armo!

5. Oh! kae Poja sirma, raigi, paissi, Ke väst süin omma
werrega meid waisi, Nink last meil wallal omma külge
tettä, Nink sõänd nättä.

6. Sest, **Ma**, ärrälas meid hukka panna, So armo
Waimu Kristussen meil anna. Te meid kik õnsas läbbi
Jesu werre, Kui taiwa perre.

294. **Nimm von uns Herr du getreuer. Wils. 18.**
Oh! wötta, armas Jummal, täält Kik rasse nuhtlust
meije

meise pääält, Mes armamatta pattugaan Me ollem ärrä teemu maan. Meid hoija sõa waino wäest, Ka näljä, Käälä aja eest.

2. Sul olgo halle sullasest, Ke armo püw wäp kōhta eest. Kui diget palka tahhat sa, Meil meije tõ eest tassa da, Sis kif so ilmu ma hukka lääp; Ei olle üts, Ke saismä jääp.

3. Meid, **Jssand**, armust awwita, Nink rōmu meile läkkitā. So armo nāudā wāggewāst, Meid ärrä nuhtle nobbedast. Te, et so arm meil kindmält jääp, Nink et so wiha ärrä lääp.

4. Mes ollet sa ni wiyhane Meil waisil innimistille? Om, **Jummal**, käl so tedā sul, Et meije ollem' selge muld. So filmi een ei olle ka, Kif meije nõrkus sallajā.

5. Me ollem pattust rikkotu, Nink kurratist ka hukkotu; Ilm, meije lihha werri ka, Meid ikkes tahhay kiusata. Sa tunnet seddā ütsindā, Meid peä ülles armoga.

6. Oh! mõtle Poja surma päääl, Nink kae temmā raigi säääl, Ke omma so käl masin häst' Kif innimiste pattu eest. Sest meije rōomsa olleme, Nink sünnust armo odame.

7. So kääga meid juhata, Me maad nink lima õnnista. So sõuna anna meile käl, Nink kelā tapmist kurratil. Oh! anna õnsat tunnikest, So mannu jädā iggawest.

295. **Dr. Friede. Fürst Herr Jesu Christ.**

Srahhe: Wõest, o **Jesu Krist** / Üts **Jummal** / Sünnimen, Me abbi mees sa ollet tõõst, Kui hāddā tullep tån'. Sest ütsind' täääl, so nimme päääl, So **Jssā** pole heikam.

2. Suur hāddā om niid meije kääen, Et sõan ellāme, Ei olle abbi kenti wāen, Sul ütsindā om se; So **Jssāga** meid leppitā, Et wihsan meid es nuhtles.

3. Niid mõtle, **Jssand Jesus Krist** / Et ollet abbi mees,

nees, Nink arowita meid armolist, Et sõdda meid es sõõf-
las eddispâid' so sõnna meid. Hään rahhun ikkes kuulda.

4. Kik tenitu küü om meist tää. Se wair, mes meil om
nüüd; Se arm sif' olgo suremb weel, Kui meije pat
nink süüd. Sest arowita nüüd armoga, Nink anna pat
u andis.

5. Suur willitus nink wair om saäl, Kun Jummalas
wits lööp, Ent suremb häddä tulley pääl, Kun sõdda ärrä
sõõp; Ei murretse saäl ütse, Mes hä ehk õige olnes.

6. Muu perräst saäl ei holita, Kik kohhus põlletas, So
sõnna ei sa kuultus ka, Ent temmä laidetas. Sest pästä
nüüd, nink aja sif' Kik sõtta, waino ärrä.

7. Me sõänd sinna walgusta So armo wainuga, Et
haljast se ei arwata; Sis jääp heng kahjota. O Jesu
Krist, sa ollet wist, Ke seddä kif woip tetta.

Põwwa nink wihma ajal.

296. Ach Gott, wie manches Herz. Wils. 18.

1. Jummal õige sundija, Kui rasse om so wihha?
Kumb ülli sure witsaga, Käüp ülle õige lihha. Kui
sinna tawast kinnitat, Nink meije päle wihhastat, Sis
kif, mes elläp leinap.

2. Ei salga meije omma süüd, Meid anna meile per-
rä. Las meid so päle lota nüüd, Nink kånä hättä ärrä.
Las tulla (wihma
tuima) õnne gaan, Me wiljal, kumb om
wairwal maan, So pühhä nimme perräst.

3. Mes sinna kirjân towotat, Saat sinna andma meile,
Kül häste sa kif mälletat, Ni täambä kui ka heilä. Ei
wõlfi sinno sõnna mit, Kui emme olnu ni ka nüüd. So
sädus saisap kinni.

4. Ei woi ue wõra Jummalas Meil waisil
anda:

{ wihma }
{ kuitwa } anda; Sa woit kũl tairwast walmista, Niin
meije hole kanda. Sul ũtsindã om melewald, Meil
{ wihma }
{ kuitwa } anda tullusalt. O! **Jssand**, meije **Jummal**.

Reisi-Laul.

297. **Herr Jesu Christ**, der du selbst bist. Wiis. 38.

O Jesuten / Ke sa siin maan Kũl laiãlt umbre kãũnu.
So surest wãest om algmisses Kĩf ma nĩf imerĩ
fanu.

2. Kũl jowwat sa iks tallita, Et õige te pããl kãũme, Niin
murreta minĩ rahhoga Kĩf hãtta mõda lãme.

3. **Mãts Jesuten**, mo mõtte om So pel un lina minnã:
Oh arwita So armoga Sis minno terwelt sinnã.

4. Oh õnnista Mo reisi ka, Et ots saas pea kãtte: Et kõr
da lããs Niin figgines, Mes mul om kãstu tettã.

5. Oh juhata Mul tããmba ka Mo te pããl wakka seltsĩ,
Kumb tassane, El armatse Liigiomist, wandmist, wõlfi.

6. Oh lãhhãta So englid ka Mul te pããl apois hãste, Et
taggasi Saas jãlleke, Kĩf terwelt koddun nãesse.

7. Oh **Jssand** te, Et minnake Wois seddã reisi tũtta,
Kumb ullaemb om, Kui kĩf siin maan, Et tairwãhe ma
tõtta.

8. Eas minno sis, Kui kũllãlist, Kĩf lihha hiimno tãã,
Niin sinno wãest ka sõãnest Kĩf wairwa kannatada.

9. Kui surma pãiw, Se wiimne wãiw, Mul ũtskõrd
johhup tulla; Sis reisi, wist Sest ilmast sũst Heng tãiwã,
ihho mulda.

10. Sããl ullaewãn, Kun otsan om Kĩf wairwalinne ello;
Ei kĩssu hiim, Ei ka se surm Mo Jesu hõlmast jãlle.

11. Ei õlleke Sis minnule Sããl õsel enn ỹmb kãrwã. O
maggus paig, Darmas aig, So perrã minna nõuwa.

Otsã

Otsa = Laul.

298. Amen Gott Vater und Sohne.

Amen Nuro Issäl olgo, Nink Pojal kittus tulgo ::
 Waim kinnitago ussun, meid ussun, Meid tekko õusas,
 Amen ::

2. Amen Käl sa wõit tettä, Et same Kristust nättä ::
 Kui temmä pilwen tulley, kui tulley, Meid taiwa wõtma,
 Amen ::

3. Amen rõõm olgo meile, Nink kittus Jummalalle ::
 Kik tulge ütte kokko, kik kokko, Niüd õigen ussun, Amen ::

4. Amen surm ei te hirno, Gest Kristus annap ello ::
 Se eesmält hauda pantu, om pantu, Niüd ellap ikkes,
 Amen ::

5. Amen heng Issä kittap, Waim Kristust tundma
 sadap :: Se saatko meid kik kokko, kik kokko, Sääal tõisen
 ellun. Amen. ::

Litania, ehk palwe kige Tarwis-
 tusse perräst.

Kürie, Eleison.

Krisste / Eleison.

Kürie, Eleison.

Krisste, Kule meid.

Issand Jummal, Issä Taiwan,

Heidä Armo meije päle.

Issand Jummal Poig, sa ilma õnnisteggijä,

Heidä armo meije päle.

Issand Jummal, pühhä Waim,

Heidä armo meije päle.

Olle meile armolik.

Anna armo, armas Issand Jummal,

Olle meile armolik.

Alowita meid, armas Issand Jummal.

Kige

Kige Vattu eest,
Kige Effitusse eest,
Kige Kurja eest,
Kurrati Kawwalusse nink Pettusse eest,

Kurja alkilisse Surma eest,
Jummala-Witsa nink Kalli Nisa eest,

Sõa nink Berre Arrawallamisse eest,
Nija, Mässämisse nink Waino eest,

Sulle - nink We-Kahjo eest,
Kaiße nink Kurja Ilma eest,

Jagawetse Surma eest,

Läbbi sinno pühhä Sündmisse,

Läbbi sinno Surma-Maadlemisse nink
weritse Higgonemisse,

Läbbi sinno Nisti nink Surma,

Läbbi sinno pühhä Ullestössemisse nink
Taiwa-Minnemisse,

Meie wiimsen Häddän,

Wiimset Kohto-Päiwäl.

Meije waise Pattatse palleme, sa tahhas meid kuulda, ar-
mas Issand Jummal,

Nink sinno pühhä Nisti-Kerkut wallitseda nink hoida.

Ki Piiskoppe, Kerk-Essandid nink Kerkot-

Teenrid sinno õnjalikko Sõnna nink
pühhä Ello man piddada.

Kige Umbusse nink Pahhandusse eest hoida.

Kit Arrä essinuid nink Hukkotetuid jälle
õige Te päle sata.

Kurratis meije Jalgu alla sõkku.

Ussutawe Teoleisi sinno Poimo sisse lähhä-
tada.

Sinno Waino nink Wäkke Sõmale
anda.

Hoiia meid,
armas Issand
Jummal.

Arwita
meid, armas
Issand
Jummal.

Kule meid,
armas Issand
Jummal.

Kit

Rik Kurbe nink Norku arwitada nink rōs-
mustada.

Rigille Kunningille nink Ballitsajille Rah-
ho nink Arraleppitamist sata.

Meije Keisrine nink temmä Sōdda-Wāele
iffes Woimust temmä Wainlaste wa-
sta anda.

Rink meid sinno Wainlaisste, Turgi nink
Parusti, Zummala-Teotamisse, hirm-
sa Kōdromisse nink Häütusse eest armo-
lukkult hoita.

Meije Ma Essandat fige temmä Omma-
tsidde nink Pälituidega juhhatada nink
kaiusa.

Meije Kihhelkunda nink Koggodust õnnis-
tada nink hoita.

Rigille, kumma Häddä nink Waiwa sissen
õnnra, Appi näütä.

Rigille Kasse jallutsille nink Zummetajille rōs-
mulik'o Sukku nink Siggidust anda.

Rik Latsi nink Tõbbitsid hoita nink kaiusa.

Rik wagga Wangi wabbas nink wallale
laste.

Rik Lāske nink perrä jännu Latsi kaiusa nink
neide eest holitseda.

Rike Zummiste päle Armo heitä.

Meije Wainlaisille, Perränkuisajille nink
Teotajille andis anda, nink neid umbre
kaandä.

Wilja Murme pääl anda nink hoita,
Rink meid armolukkult kuulda.

O Jesu Krist / Zummala Poig.

Kule meid,
armas Is-
sand Zum-
mal.

O! sinna **Jummala** Lammas, kumb se **Ilma** Patti
kannap, Heida Armo meije päle.

O! sinna **Jummala** Lammas, kumb se **Ilma** Patti
kannap, Anna meile iggawest Rahho.

Kriste, Kule meid. **Kurie**, Eleison.

Kriste, Eleison. **Kurie**, Eleison. Amen.

JESUS / ärrä nuhtlego meid mitte meije
Pattu perrä;

Mink ärrä tassogo meile mitte meije kurrä
Ed perrä.

JUMMAL / anna Rahho omma Ma si
sen/

Onne nink Armo kigelle Saisusselle.

Kollektä, ehk **Kerko-Palwusse**, kumb
Altri een lauletas.

Kristusse Tullemissest.

Armas Issand Jummal, ärrätä meid ülles, et meije
walmi olleme, kui sinno armas **Poig** tullep, teddä **Rö-
muga** wasta wõtma, nink sinno puhta **Süddämega** orjas
ma, läbbi sesamma sinno **Poja Jesusse Kristusse** / meije
Issanda, ke sinno nink pühhä **Waimuga** elläp nink
wallitsep, üts tötteliß **Jummal** / kittetu iggawest.
Amen.

Kristusse Sündmissest.

S Kigewäggerwänne **Jummal**, meije palleme sinno, et
meid sinno aino sündinu **Poja** wastne **Sündmimme**
läbbi **Pihha** ärrälunastas, kumb wannä **Orjus** Pattu
Jees

fi al wangin peap, et meije teddä, kui Lunastajat, Rõ-
 uga wasta wõttame; nink kui temmä saap tullesma sund-
 , meije julgeste woime kaeda **Jesusse Kristusse** meije
Issanda päle, ke sinno nink pühhä **Waimuga** ütten
 ap nink wallitsep, üts tõttelik **Jummal** iggawest.
 Amen.

Wassel Ajastajal.

Iggawegewanne, iggawenne **Jummal** / kummast
 fik hä **Ande** meile sawa nink tullesma, meije tennäme
 sinno fige sinno **Häteggemisse** eest, mes sinna meile min-
 wõwät **Ajastajal** waimolikkult nink iholikkult ollet näüt-
 tu nink tennu. Meije palleme sinno **Armo**, sinna tahhaß
 meile nüüd jälle ütte õnnelikko nink rõmulikkult wastset **Ajas-
 taiga** anda, fige **Kuria** nink **Kahjo** eest armolikkult hoida,
 nink omma jummalikkõ **Õnnistussega** meid täütä. **Lábbi**
Jesusse Kristusse sinno **Poja**, meije **Issanda**. Amen.

Weel üts **Paltwe** wassel **Ajastajal**.

Iggawenne Jummal **Poig**, kallis **Õnnisteggijä**,
 ke sinna sel **Päiwäl** ollet umbreleigatu, nink **Jesusseß**
 õnnitetu; Meije palleme sinno **Süddämeß**, olle nink jä
 sinna ka meije **Jesusseß** nink **Õnnisteggijäß**, ja arwita
 nink päästä meid ärrä figest **Pattust**, sesamma sinno pühhä
 õimme **Aurwo** perräst. Amen.

Kolme **Kunninga** **Päiwäl**.

Iggawegewanne **Issand Jummal** / ke sinna omma
 ainust **Poiga** neile **Hommungo**-**Ma** **Targulle** **Tähhe**
Lábbi ollet arwaldanu, anna meile armolikkult, et meije,
 sinna **Ussu** **Lábbi** ka olleme nakkanu teddä tundma, sinno
 jummalikkõ **Aurwustusse** **Tundmisselle** ka same sadetus,
Lábbi sesamma sinno **Poja**, **Jesusse Kristusse**, meije
Issanda. Amen. Küün-

Kuunle Päiwäl:

Rigewäggewane, iggäwenne Zummal, meile p
 leme sinno Süddämeft, anna meile, et meije sinno ar
 sat Poiga tunneme nink kittäme, nida kui pühhä Sime
 teddä armsaste Hölma om wötnu, waimolikkult nään
 nink tunnistanu; läbbi fesamma sinno Poja / Jesu
Kristusse, meije Issanda. Amen.

Maria kulutusse Päiwäl:

Issand Zummal, taiwane Issä / meije tennäm
 sinno sinno ilmvälhäpajatamatta Armo eest, et jum
 meije waište Pattaste päle ollet möttelnu, sinno Poiga
 meije Pihha sisse lähhätänu, nink teddä meije perräst la
 nu Jummisses sündidä; Meije palleme sinno, sinna tab
 haf läbbi omma pühhä Waimo meije Svänd walgu
 tada, et meije temmä Sündmisses, Kannatusses
 Surmast hendä römustame, teddä meije Issandas
 iggäwetses Kunningas tunnistanu nink wasta wöttam
 nink läbbi temmä sinno nink pühhä Waimuga iggäwe
 elläme, nink önsas same; läbbi fesamma meije arma
 sanda, sinno Poja Jesusse Kristusse. Amen.

Kristusse Kannatusses.

Armolinne, iggäwenne Zummal / ke sinna ömmäl
 ainole Poiale ei olle Armo andnu, enge ollet teddä
 meije kike eest, Surma sisse ärrä andnu, et temmä meije
 Pattu Kristi kälten pididi kändma; anna meile, et meije
 Süddä nisuggutsen Ussun eäle ärrä ei hirmu, ei ka pelgä,
 läbbi fesamma sinno Poja / Jesusse Kristusse / meije
 Issanda. Amen.

Kristusse illestösemisest.

Digewäggewane, iggäwenne Zummal, ke sinna
 ömmäl

omma aino sündinu Poja, meije Issanda Jesusse
 Kristusse läbbi, verr' ost ärräwäärtu Surma, Sissemin
 hemist Ello sisse ollet arwanu, nink läbbi temmä Ülles-
 lössemisse figelle Zmale Onnistust saatnu, nink se man
 meije Ärräleppitämisse kindmät Lepingut tennu: Meije
 palleme sinno, sinna tahhaß meije Himmo se iggäwetsse
 Ello pole ülles ajada, nink tärowelikko Wabbausse tai
 walikko Andid anda, läbbi sesamma meije arma Issanda
 Jesusse Kristusse, sinno Poja, ke sinno nink pühhä Wai-
 muga elläp nink wallitsep, töttelik Jummal, kittedu igg-
 äwets. Amen.

Kristusse Taiwa-Minnemissest.

O Kigewäggewänne, iggäwenne Jummal/ meije pal-
 leme sinno, anna meile, et meije ka omme Möttidega
 Taiwan elläme, kii, mes taiwalik om, ottime nink mötles-
 me, otse nida kui meije ussume, et sinno ainus sündinu
 Poig, meije Onnisteggijä, Taiwatte om ülles woetu, löbbi
 sesamma mei e arma Issanda, Jesusse Kristusse/ ka
 pühhä Waimuga ütten sinnoga elläp nink wallitsep, üt-
 töttelik Jummal/ iggäwets. Amen.

Pühhäst Waimust.

O Jummal/ ke sinna omma Ustide Edämid pühhä
 Waino Walgustamissega ollet oppetanu, nink ütte
 kristlikko Koggodust koggonu, anna meile, et mei'e sen-
 samman Waimun ka wigid Möttid peäme, nink hendä
 temmä Römustamissest itkes römustame, et temmä läbbi
 omma Wäe meije man saisaß, meije Edämid armosik-
 kuit pohhastaf, nink figesuggutse Waino cest hoi af, et
 sinno Koggodus minikisuggutset kombel Wainlaiste Wä-
 letükmissse läbbi ei kurbasteta, enge kige Tötte sissen joh-
 bates

hatetas, kui meile sinno Poig, meije armas **Jssand** **Jesu**
Kristus / om tootanu, ke sinnoga sesamma **Wai**
muga ütten elläp nink wallitsep, üts töisine **Jummal**, kiti
tetu iggäwef. Amen.

Kolmainust Jummalast.

S Kigewäggewänne, iggäwenne **Jummal** / ke sinna
meile ommille **Gullasille** **Armust** ollet andnu, dige
Ussu **Tunnistamissen** se iggäwetsse **Kolmainousse** **Uruu**
tust tutta, nink sesamma **Wäe** nink **Woimusse** **Uinousse**
Kummardada; meije palleme sinno, anna meile, et meije
nisuggutse **Ussu** **Kinnitusse** läbbi ikkes kigesuggutse **Wai**
no eest same hoijetus, läbbi **Jesusse** **Kristusse** / meije
Jssanda / sinno **Poja**, ke sinnoga, pühhä **Waimuga** üt
ten, elläp nink wallitsep, üts töttelik **Jummal**, kittetu iggä
wef. Amen.

Jani Päiwäl.

Jssand **Jummal** taiwane **Jssä** / kã sinna pühhä **Jas**
Jni, seddã **Kristjat**, **Tunnistajas** ollet lähhatãnu, **Jesust**
Kristust / wagga nink ilma südã **Jummala** **Wona** olle
wat, kumb kige **Jlma** **Pattu** piddi kandma; meije palleme
sinno, walgusta meid omma pühhä **Waimo** läbbi, et meije
je seddã **Tunnistust** ussume, sest hendã römustame, nink
dige **Ussuga** se sissen jãme, **Janiga** **Kristust** **Ussu** nink **Es**
loka ülestunnistame, ja temmã nink kige **Ustjidega** iggä
wes õnsas same, sesamma sinno arma **Poja**, **Jesusse**
Kristusse / meije **Jssanda** läbbi, Amen.

Maria kaemisse Päiwäl.

Jssand **Jummal** / taiwane **Jssä** / meije tennãme
Jsinno kige sinno **Hãteggemisse** eest, nink palleme sinno
allandikkult, hoija meid pühhä **Junkro** **Maarja** **Oppes**
tusse

usse mödä kōrkusse nink lihhalikko Zulgusse eest, enge anna
meile, et meije õige allandussen, sinno Peljun jame, nink sūt-
to Sõnnast kinni peame, et sinno Heldus nink Sõnnistas
minne ikkes meije man olles, ja meije üt sõrd iggäwes õn-
sas sasi, läbbi **Jesusse Kristusse** / sinno arma Poja, meije
Jssanda / Amen.

Rihle Päiwäl / pühhist Englif.

Jssand Jummal / taiwane **Jssä** / kã sinna omme
Englid Jumministe Kaitssijß nink Hoidijß wasta Kurrati
Rõõromist, nink Ilma Kurjust ollet säädnu, meije palleme
sinno, sinna tahhaß nisuggust Kaitsmist armolikkult meije
üle üllespiddäda, nink läbbi omma pühhã **Waimo**
arwitada, et sinno Tahtminne uida siin Ma pääl meije
Jumministe man, kui Taiwan sinno Englif, woissi sundis-
dä, et meije siin sinno Tahtnisse perrã woissime elläda,
nink sääl iggäwes sinno kitta, läbbi **Jesusse Kristusse** /
sinno Poja, meije **Jssanda**. Amen.

Muil Utg. Pühhä Päiwil.

Jssand Jummal taiwane **Jssä** / kumna sul ei olle hä
Meel waiße Pattatside Surmast, ei lasse neid kã hääl
melel hukka sada, enge tabhat, et nemmä ommast pattats
sest Ellust umbreläändwã nink elläwã, seperrãst palleme
sinno Süddämest, sinna tahhaß seddã Ruhelust, kumba
meije omme Pattuga kül olleime ärrã teennu, armolikkult
meije päält ärrã kãändã, nink eddispäide ommast Hel-
dussest meile anda, et meije omme Pattu mahha jättãme,
hendã õigest Süddämest sinno pole kãändãme, nink sinno
Poja **Jesusse Kristusse** Kannatussest nink Kõlteggemis-
sest hendã rõmustame, nink wimãte se läbbi iggäwes õn-
sas same, läbbi sesamma sinno arma Poja **Jesusse Kris-**
usse / meije **Jssanda** / kã sinno nink pühhã **Waimuga**

ellap nink wallitsep, üts töttelik Jummal, kirtetu iggäs
weß. Amen.

Weel üts Palwe muil Alg Pühhil.

JSsand Jummal/ taiwane **J**ssä/ meije palleme sinu
uo, wallitse meid nidade omma pühhä Waimuga/
et meije kigest Süddamest sinno Sõnna kuleme, ussume
nink wasa wõtame, ka pühhä Päiwä õigede pühhen
dame, et meid läbbi sinno Sõnna ka pühhädetäs, **J**e-
susse **K**ristusse, meije **J**ssanda perräst. Amen.

Palwuffest.

JSsand / kigewäggenanne Jummal, ke sinna Häda
däliste Puhkanißt ärrä ei põlle, nink Murrelißko Süd-
dame Dotmist ei lasse tühjäs sada, kae jälle meije Palwe
päle, kumba meije omma Hädda sissen sinno ette tome, et
kik, meä Kurratist nink kurjest Junimissist meije wasa
tõssep, woiß sada tühjäs tettus, nink sinno Jummalike
kust Nouwust ärrä häeretus, et meid kigest Kiinsatuffest
ärrä pästetäs, nink meije se eest sinno sinno Koggodussen
ikles kirtame nink tännäme, läbbi **J**esusse **K**ristusse/
sinno arma Poja/ meije **J**ssanda. Amen.

Perrän Juttust.

JSsand Jummal/ taiwane **J**ssä/ meije temmäme
sinno, et sinna ollet lastnu omma Sõnna puhtraste
nink selgeste meile kulutada, ja Armo andnu, seddä niüd
Eähhele pannemissega kuulda; meije palleme sinno Süd-
damest, ärrä olgo meije mitte ütsindä temmä kuulja, enge
ka Tegginä, peä ka seddä meile, ja meije latsille Alma Ot-
sani, läbbi **J**esusse **K**ristusse, sinno arma Poja, meije
Jssanda. Amen.

Koolja Matmissen.

O Iggáwenne **Jssand Jummal**, se sinna meid lábbi
 Paawli, sinno pühhá Apostli Su ollet oppetanu, et
 meije hendá neide perrást, kumma **Kristusse** sissen mag-
 gawa, ei peá kurbastama; meije palleme sinno, et meije
 kiffe **Kristi-Ustjidega** woissuni sada iggawetse **Römu** sisse,
 sinno arma **Poja Jesusse Kristusse** Tullemissen, lábbi
 Jesamma kibbedá **Kannatusse** nink **Surma**. Amen.

**Pühhá óddango: Söóm Aja önnistamin-
 ne sünnip meije Kerkun nldade:**

Enne Wäljä-jaggamist laulap **Kerk. Eßsand.**
 Se **Jssand** olgo teijega.

Roggodus kostap:

Nink sinno **Waimuga**.

Kerk. Eßsand:

Üllendáge omme **Sväamid**.

Roggodus:

Meije üllendáme neid se **Jssanda** pyle.

Kerk. Eßsand:

Tennálem **Jummalat** / meije **Jssandat**.

Roggodus:

Se om óige nink **Kohhus**.

Kerk. Eßsand:

Töttelikkult, se om óige nink **Kohhus**, se man meile ka
 önsalik, et meije sinno eggál **Ajal** nink **Eigin** Paigun ten-
 náme, o pühhá **Jssand**, Figewággewánne **Jssá**, iggá-
 wenne **Jummal!** lábbi **Kristusse** meije **Jssanda**.

Perrást seddá sünnip se **Önnistaminne**

Kahwa wasta.

Meije **Jssand Jesus Kristus** / sel ööl
 ful

fui temmä saije ärrä antus, sis wöt temmä Leibä, tennäs, murs, nink and om mille Jüngrille nink üttel: Wötke, söge, se om minno Jhho, kumb teije eest andas. Seddä tekke minno Mälletusseß.

Selsammal kombel wöt temmä ka Karrikat, perräst öddango: Sööm: Aiga, tannäs nink and neile nink üttel: Wötke nink joge kif se sissest, sesinane Karrik om se wastne Lepping minno Berren, kumb teije nink paljode eest ärräwaltetas Pattu andisandmisses. Seddä tekke, nisagede fui teije seddä jode, minno Mälletusseß.

Perräst laultas:

Pühhä, Pühhä, Pühhä om se Issand Zebaoth, Tawas nink Ma om täus temmä Kittiust. Hosanna Körgen.

Sis kånäp hendä Kerk: Essand Bahwa pole nink ütlep.

Palletem ligest Süddämeß, uida fui meid meise Issand nink Dnihsreggiä Kristus Jesus essi om opetaru nink lästun pallelda, nink armolikko kuulmisset tootaru.

Perräst laulap temmä:

Meije Issä, se sinna ollet Taiwan/
püh-

pühhandetus sago sinno Nimmi. Sinno
 Tahtminne sundko, kui Taiwan, nida ka
 Ma pääl. Meije päivälikko Leibá anna
 meile täambá. Nink anna meile andis
 meije Südá, nida kui meije andis anna-
 me ommille Süüdleisille. Nink árrá
 saatto meid mitte Kiusatusse sisse.

Roggodus:

Enge pástá meid árrá Kurjast. Amen.

Sis lauldas:

O Jummalá Lammás! sinna võttat henne pále Pif
 Alma Pattu, olle meile armolik.

Kert. Essand:

Se Issanda Rahho olgo eggál Djal teijega.

Roggodus:

Nink sinno Waimuga.

Sis antas Kristusse Jhho nink Werd
 Lawwale, Tullejille.

Perrást Óddango-Sööm Áliga.

Kert. Essand:

Se Issand olgo teijega.

Roggodus:

Meile sundko sinno Sónna perrá.

Kert. Essand:

Tennákem:

Meije tennáme sinno, eigewággewáanne Issand
 Jummal / et sinna meid sesinatse ónsalikko Ande, sinno
 Poja Jhho nink Berre lábbi ollet kostotann, mit palle-
 me

me sinno Armo, et sinna meile seddä lasseseh siggidä känd
 mäs Ujjuh sinno päle, nink tullitseh Armus meije kiste
 seän, läbbi Jesusse Kristusse sinno Poja, meije Issan
 da / ke sinno nink pühhä Waimuga elläp nink wallitseh
 üts töttelit Jummal, kittetu iggäweh. Amen.

Sis laultas se Onnistamine.

Rek. Issand:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink olgo
 meile armolik.

Roggodus:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink andko
 meile omma Nahho.

Laulo-Wisi Register.

Rumb näüdhäp, kuida ütte Laulo mitma Wisi nink mita
 ma suggustid Laule ütte Wisi päle woit laulda. Eens
 korus 1. Wisi al om üttesa suggust Wisi nättä, kumma
 muste Tähtega trükkitu, ommete woit sa kük neid Laule,
 kumma eesmätsse Wisi alla kofko pantu, eesmätsse Laulo
 Wisi perrä laulda, kük tabhat; Ehk woit hennele kige tut
 wambat nink Laulo päle sundiwat Wisi ärräwallitsetä,
 ni kük ka siin om näüdetu, sest ne Laulo, kumma ütte Wisi
 perrä kige parrembaste sundiwa, omma siin ütte kofko
 trükkitu.

1. Wisi.

Nääd risti tabwas röm. 78	Oh nösse ülles hengeken	210
Nuwo Jummalalle üll. 161	Oh wirgu ülles nuuno m.	160
Ma tulle atmas Jummal 102	So söime man ma saisa	15
Mes hadda woip meil suud. 91	Üts armas päiw om tääm.	29
Mo helde Jesus nimmo r. 23	Kük kallis benge onnistus	135
Ne Engli taima walgussen 72	Nääd olgo ikkes iggäweh	66
	D Issa, poig nink pühhä w.	67

Se

Laulo: Wiisi Register.

Kes woip mo wastä olla	192	Jesús nõrka henge wäggi	116
Mes murret süddä kann	85	Oh mes meije hennest essi	118
No renno Jummalalle!	264	Kuis ni julge waine rum.	122
Päiw öddangulle lämmu	270	Wennitå otša man raas	
Ma tennä Jssand sinno	250	Kesse, sis laula ka neid	
Nituid wirzoge illes w.	4	Nätse Jummal sin ma r.	14
Oh Pä! täüs werd nink j.	37	Minno lotus beljamattå	87
Kats wersi wotta ütte,		7. Wiis.	
sis lanla ka.		Armas Jesu awwita	89
Kristus se om mo ello	229	Jummal olgo tennätu	90
4. Wiis.		Süddä wirgu illes tööst	41
Kes Jummalat ni lassap	84	Kaeka 29. Wiis.	
Ma waine lats, ke patt.	126	8. Wiis.	
Ma armasta so minno	166	Oh talle römu teggija	62
Mes sinna Jumalalle an.	186	te kats wersi üttest, sis	
Kes reed, kul karwiva in.	226	woit ka toise wiisi per	
Oh pühhä, pühhä, pühhä J.	258	rå laulda.	
5. Wiis.		9. Wiis.	
Oh wagga Jummal! Ke	142	Mo arma Jummalala päääl	252
Oh wõrkem Jummalat	205	Nituid risti- foggodus	2
Puhhastamisse tö om	27	Kus om mul minna kül	123
Sa tittat uskittus	110	Se aig om liggi tööst	244
Weel armo lätte keep	119	10. Wiis.	
Mo süddä armastap	168	Ep minna tabba jätta	191
Oh titte Jssandat	205	Nituid röömsas hendä näüt	12
Oh Jesu walgustus	256	Ma tabha sinno tittå	18
Oh om jo läwwe een	268	Mo henge sisse tulle	58
6. Wiis.		11. Wiis.	
Jummal taiwa nink ma	248	Se järwe weren Pabylon	217
Jssand meije wallitsaja	214	Üts wonafenne kandma lät	43
Tulle Ello-Waim, oh tulle	64	üts lats om junkkrust san.	17
Minno ello illemb warra	26	Se täambne päiw om röm.	14
Wiimselt nakkap neide k.	184	Kae ka 37. Wiis.	
Arm, ke sama ollet lomu	74	12. Wiis.	
Jssand karsa olle tenna	121	Krist olli meije pattu eest	47
		Üts rasse kiwwi litsupmo	53
		13. Wiis	

Laulo Wiisi Register.

13. Wiis.

Dir goge ülles minno m. 273
 Jummal taffast wihma an. 58
 Dige kaplu kateki kistja 138
 Karriista mo Jesus, häste 177
 Tulle Jesu hawu sisse 199
 Jumal, ke sa armo latte 224
 Kif mes terwe ma pääl 228

Kae ka 57. Wiisi.

14. Wiis.

Päbbä waim sa ainus ab. 63
 Sion kaibap murren, oh. 218
 Tulge risti immisse 113
 Boi mes miina olle temu 132
 Kerre tuhhat k'örd, ke sinna 42
 K'ööstke, uclep Jummal 69

15. Wiis.

Ob tulge teise waiwatu 181
 Mo süddä olle römüs n. 82
 Se kurri ilm om wihta t. 172
 Kul waima pääl saap an. 219
 Oh ülles, ülles minno m. 259
 lähbenda mönd sonna
 sis laula ka
 Kui koggematta wiimfält 220

16. Wiis.

Ma sinno Issand, armat. 167
 So k'oheto een, o Jesus k. 138

17. Wiis.

O Krist, ke ainus ollet 82
 O Jesus armo walgus 141
 Mo onuma ollet sinna 167

Nüüd olgo Jummal kittu 277

18. Wiis.

Sa k'äffet Issä pallelda 99
 Mul johhus mönda önet. 178
 O! Jummal dige sundija 281
 Oh wötta armas Jummal. 279
 Nüüd wastset aiga nakkam. 21
 Mi kui ma ellä tötteste 127
 Oh tulle risti imminen 108
 Se Jummal poig Jesus 53
 tomba weidikesse k'okko
 nink laula ka
 Kui illus Jesu Mörsja om
 Kae ka 2. Wiisi.

19. Wiis.

Nüüd Issandat sa kitta 203
 Oh ärrä piüdko seddä 157

20. Wiis.

Nüüd Jummalalle auw. 11
 Nüüd k'itko kigest süddä. 204
 Mo soänd anna kigest w. 186
 Mes ilman minno kurb. 157
 Ma laula sinist nink soä. 201
 Sest et se päiw om lopp. 273

21. Wiis.

O Adam sinno essitus 117
 Se peap ma pääl sündim. 182
 Mes Jummal teep om h. 178
 Se Jesuken jaap ommete 197
 Mo armas Jummal arwou 140
 Sa r'öömjas risti imminen 28

22. Wiis.

Ob! meid pattast waiwi 36

23. Wiis

23. Wiis.

Nääd paistap meile kaun 208
 D pühhä waim niid tulle 61
 D önnis risti innimen 211
 Niid paistap meile illuf. 255

24. Wiis.

Nääd bengwa innimisse 266
 D armas kae tännä 38
 Ni sindko minno assi 88
 Oh tulge innimisse 240

25. Wiis.

Oh leinäkem nink kaibak. 40
 Päiw löpnu om, mo heng 269

26. Wiis.

Mo säddä walwa jälle 253
 Niid andkem Jssandalle 276
 Niid lätkem astkem päle 19

27. Wiis.

Mes ollet sinna armas J. 33
 Meist kána Jummal om. 279
 Tulle jo taiwast armas J. 3

28. Wiis.

Krist ke bawwan olli 47
 Niid Kristus illestösnü 50
 Krist läts illes taiwa 54

29. Wiis.

Gelde karjus! es sa w. 163
 Jesus jääp mul iggäwes 183
 Jesus minno lotus om. 225.

Rae 7. Wisi.

30. Wiis.

Oh! laulkem säddämest 13

31. Wiis.

äts läts om sändna Pet. 17
 Se pähhä Krist nääd tösn. 51

32. Wiis.

Nääd laulkem suust n. 27
 Kui Junkro Kristust il.

33. Wiis.

Kui Jesus risti naglati
 Ma loda, Jssand! sinno 17

34. Wiis.

Oh Jummal tulle sinna 34
 Kui pat teep waiwa m. 32

35. Wiis.

Kristus Dnnisteggija 30

36. Wiis.

Nääd pähhä waimo pall. 60

37. Wiis.

Oh Jummal olle armoliik 93
 Me Jssand Krist Jord. 100
 Rae ka 11. Wisi.

38. Wiis.

Oh armo jaur, mo pat om 128
 Ma tennä so, et ollet mo, 252
 Meid töomba siist 55
 Niid paistap taas 254
 D Jesuken, ke sa siin 282

39. Wiis.

Oh heidä armo minno p. 129

40. Wiis.

So päle ätsind Jesus Kr. 131

41. Wiis.

Jes. Kristus, melje pästja 101

42. Wiis.

Mes fittus om meil Jss. 137
 Et fitte Jssandat 275

43. Wiis.

Ma so pole Jesu tännitá 152
 Oh!

Helde Jssand Jesus Krist 79	55. Wiis.	Jssand ärrä nubtlego 120
44. Wiis.		Minno waim hend walm. 147
Mo sädä, mes sa murret. 87	56. Wiis.	
45. Wiis.		Ma tabba sul Jehowa l. 144
Mo rabbo Wirsi o Jes. A. 280		bäddä perräst woip
46. Wiis.		4. Wisi perrälauða.
Mo sönnä bääl, o Jumäl t. 94	57. Wiis.	
Mo kats wersi üttest, sis		Ke jo mötlep bendä saif. 146
lauða 38. wisi perrä, ebe		Taple häste, kui so arnußt 154
kae ka 31. Wisi.		Jummal essi teep et kassi 175
47. Wiis.		panne kats wersi koks
Mo Jummal om äts kinn. 195		ko, sis lauða 13. Wisi
48. Wiis.		perrä.
Mo katas minno ello 156	58. Wiis.	
Mo minno armas Jesus 202		Wotta nüüd Jssandat 207
49. Wiis.		Kristus mo ello, mo locus 165
Mo asia omma Jummal 233	59. Wiis.	
50. Wiis.		Mo latte täüs ello 164
Mo söäst armas Jummal 252		Mo süddä, oh olle sis 180
Mo töstkem omma häle 50	60. Wiis.	
Mo Jesu kallimb ello 48		Mo Jesu, mo Poigmees, 189
51. Wiis.		Ma terwita römuga 194
Mo gerabbul, arma welle 13		te üttest wersi kats,
Mo minno heng taht omma 71		sis lauða ka seddä,
Mo latse Jesus minna tulle 263		Mo Jumjala latse kuis arm. 170
52. Wiis.	61. Wiis.	
Mo es so saarnane 22		Mes mul waja murret 195
Mo henge Poijoken, 77		Mo mes kaunis henge lug. 209
53. Wiis.	62. Wiis.	
Mo ma peäs Jummalalle 75		Se armsa päiwä paistm. 271
54. Wiis.		Mo helde dunnisteggija 263
Mo Jehowa om mo henge E. 90		
Mo gerabbho om mo Jesus 185		

Register ehk Tuhhataja.

A.

Amen, auru Issäl olgo	283
Arm, ke sa mo ollet lonu	74
Armas Jesu arowita	89
Auru Jummalalle üllew.	161

E.

Ei olle ma pääl suremb	134
Ep minna tahha jättä	191
Es ma peäs Jummalalle	75
Es olles Jumal meijega	213
Et kitke Issandat	275
Et möda läts se pimne	247

S.

Hä sell, ke ussun liigmata	143
Helde karjus es sa weel	163
Henge Pöijoken	77

J.

Jehowa om mo henge	90
Jesu, heika mo Jlmast	27
Jesus jääp mul	183
Jesus fige üllemb hä	21
Jes. K. meije Pästja, Issä	101
Jes. K. meije Pästja surma	44
Jesus minno ello	156
Jesus minno locus om	225
Jesus nõrka henge wäggi	116
Jesus tulle minnuse	163
Jummetaolinne Kuning.	198
Issand ärränuhtlego	120
Issand kurja olle temu	121

Issand kõrgen tairwan	27
Issand meije wallitseja	21
Issand niüüd lasset sinna	22
Issand tairwa Kuningas	7
Jummal essi teep, et kassi	17
Jummal Issä meile jä	6
Jummal, ke sa armo latte	12
Jummal olgo tennätu	9
Jummal tairwa, nink	24
Jummal tassast wihtua	5

K.

Karrista mo Jesus	177
Kaswa weel	184
Ke ärrä wärap	148
Ke jo mötlep hendä	146
Kes Jummalat ni lassep	84
Kesset ello meije pääl	227
Kes so saarnane	22
Kes teed, kui karwa	226
Kes woip mo wasta olla	192
Kik kallis henge õnnistus	135
Kige kaplu kats ki kiskja	138
Kik mes terwe ma pääl	228
Kik wainlaisi niüüd	45
Kikkem Issandat	198
Kittä niüüd Issandat	200
Kolmainus Jummal	249
Kollektä	286
Kõrge Preester Jesus K.	185
Krist elläp, ke mo arm	45
Krist läts ülles tairwa	54

Krist

ist fe harwan olli	47	Ma rahhoga lå årrå	230
ist olli meije pattu	47	Ma sinno Jssand armat	167
istus mo ello, mo lotus	165	Ma sa pole Jesu tånnta	152
istus önnisteggija	30	Ma tabha sul Jehowa	144
istus, se om mo ello	229	Ma tabha sinno kittå	18
ai Jesus risti naglati	31	Ma tennå, Jssand, sinno	250
ai illus Jesu mörsja	242	Ma tennå sinno, tairwa	251
ai Jummal sinno arms.	137	Ma tennå so, et ollet mo,	252
ai Junkro Kristust	7	Ma terwita römuga	194
ai keåke kif moistas	169	Ma tulle armas Jumal	102
ai foggenatta wiimfelt	220	Ma tulle tairwast üllervålt	8
ai meil om siremb	278	Ma waidle figest hengest	231
ai minno tund saap	229	Ma waine lats, fe pattun	126
ai pat teep wairwa mulle	32	Me Jssand Krist Jord.	100
ai tösse ülles hommung.	249	Me Jumal om ürs kinni	195
ais, Jssand, se woip sin.	214	Mei ussune ütte Jummalå	97
ais ma so wasta wötta	1	Meije ussune kif ütte	98
ais ni julge waine	122	Meid tömba siist o Jesus	55
al massap wairwa	150	Meil sünmis Kristust	9
al wairwa påål saap	219	Meist kåna Jummal	279
us om mul minna kül	123	Mes häddå woip meil	91
us om mo armas l.	125	Mes ilman minno kurb.	157
urie eleison	283	Mes Jummal teep om h.	178
urie o Jsså, förge	66	Mes kittus om meil Jss.	137
urie o Jsså, fige	66	Mes mul waja murret	195
L.		Mes murret süddå kånnap	85
ania	283	Mes ollet sinna armas J.	33
M.		Mes rahho om, mo Jesus	188
na armasta so minno, w.	166	Mes sinna Jumalalle an.	186
na jättå sinno mahha	230	Minno armas Jesus, fe	202
na laula suust nink	201	Minno ello üllemb warra	26
na loda Jssand sinno	151	Minno heng auruustap	70

Minno heng taht omna	71	Niuid andkem Jssandalle	2
Minno lotus heshumatta	87	Niuid hengwa Jnnimisse	2
Minno sudda romustelle	103	Niuid Jumalalle auroussu	
Minno waimhend walm.	147	Niuid Jssandat sa tietä	2
Mo arma Jumala paäl	232	Niuid tietä tigeste suddam.	2
Mo armas Jummal arv.	140	Niuid kolu kehä matrame	2
Mo armas tae ussinast	92	Niuid Kristus illestösnü	
Mo as a oma Jummalg	233	Niuid lätkem, astkem päle	
Mo häddäst, Jssand sunno	127	Niuid laulkem suust nint	2
Mo helde Jes. minno roöm	23	Niuid löynu ärrä wanna	
Mo helde önnisteggija	263	Niuid olgo itkes tagame	
Mo henae sisse tulle	58	Niuid olgo Jesus tietem	
Mo Jesu, kallimb ello	48	Niuid olgo Jummal titru	2
Mo ihho om niuid többine	222	Niuid olgo titrus Jumalal	
Mo omnia ollet sinna	167	Niuid paistap meile illuf.	2
Mo perrä, ütley meije Pä	173	Niuid paistap meile taun.	20
Mo Poigmees Jss. J. K.	104	Niuid paistap taas meil	2
Mo soäst, armas Jummal	252	Niuid pühhä waimo päle.	
Mo soänd amma tigest	186	Niuid risti koggodus	
Mo sudda armastap	168	Niuid risti rahwas römu i.	
Mo sudda mes sa murr.	87	Niuid risti rahwas römufta	
Mo sudda olle römus niuid	82	Niuid römsas hendä nänt.	1
Mo sudda oh olle sis	180	Niuid tulley ilma önnistus	
Mo sudda walwa jälle	253	Niuid wastset aiga nakkame	2
Mo walgus, walgusta	106	Niuid wirgoze illes waimast	
Wul johhus mōnda onet.	178		
A.			
Näse Jesus, minna tulle	263	O Adam jūmo efficus	11
Näse Jummal, sin ma	145	O armas tae tännä	12
Ne Engli tawast tullwa	10	Oh armo juur, mo pat	26
Ne Engli tawä walgussen	72	O om jo läwwe een	
Neid tūme käsü tuulgem	96	O helde Jssand Jesus Krist	7
Neid tūme käsü peä sa	97	Oh ärrä pūndko seddä	18
Ni kui ma ellä tötteste	127	Oh heldä armo minno	12
Ni sundko minno assi	88	Oh! järke niuid mahha tit	2
Mo tenno Jummalalle	264	Oh Jssä, Poig n. p. Waim	
		Oh Jssand Jesus melle jä	

Register ebz Jobhatasa.

Oh! Jummal, kui meid	215	D Jummal tulle sinna	34
Oh Jummal olle armolik	93	D tige pühamb, puht.	173
Oh! Jummal taiwast kae	217	D Krist, te ainus ollet	82
Oh titte Issandat tit	205	D Kriste, päiw om sinno	267
Oh! kui õnfa	240	D Kriste, päiw te ollet sa	267
Oh laulkem süddämest	13	D Kristus meije õnnistus	2E
Oh leinatem, ninf	40	D lätte täüs ello	164
Oh! määrne waiw kääp	237	Dlge rahhul arma welle	13
Oh meid pattast waiwi	36	D mes kaunis henge lugg.	209
Oh mes meije hennest	118	D õnnis ristii innimen	21E
Oh nõsse ülles! hengeken	210	D pä! täüs werd	37
Oh ristii rahwas kannata	237	D pühhä waim niüd tulle	6E
Oh surmlit minno mällera	238	D pühhä, pühhä, pühhä,	258
Oh tagganega minno	158	D süta Jesukemie	38
Oh tõstkem omma häle	50	Oh waggera Jummal, te	142
Oh tulge innimisse	246		
Oh tulge teije waiwatu	181	P.	
Oh tulle ristii innimen	108	Päiw ajap ärra, pimme	26E
Oh tulle rõmuteggijä	62	Päiw lõpnu om, jä	268
Oh ülles, ülles minno meel	259	Päiw lõpnu om, mo heng	269
Oh wirau ülles minno m.	260	Päiw oddangulle lännu	270
Oh wõõkem Jummalat	205	Puhhastamisse tõ om	27
Oh wõõtra armas Jumal	279	Pühhä waim, sa ainus	63
Oh helde Issand Jesus Kr.	79	S.	
Oh Jesus anna rohkest kääst	60	Sa käästet, Issä pallelda	99
Oh Jesus armo walgus	141	Sa titrat usklikkus	110
Oh Jesu Jummal innimen	236	Sa ollet kolm personidest	69
Oh Jesu Krist ma tija tüü	234	Sa rahho Wirst, o Jes.	280
Oh Jesu Krist sa kõrgemb	130	Sa rõõmsas ristii inn.	28
Oh Jesu mo Poigmees	189	Se aig om liggi tõõst	244
Oh Jesu, walgustus!	256	Se aig om tõõst meil pea	5
Oh Jummalat latsse, kuis	170	Se armsa päiwä paistim.	27E
Oh Jummal loja pühhä W.	61	Se Jesuken jääp ommete	197
Oh Jummal meije tennäme	278	Se järwe weren Pabilon	217
Oh Jummal õlge sundija	281	Se kallis armo oppetus	6
		Se kurri ilm om wihha	172

Register ebf Jubbataja.

Se Jummalapaig Jes. Kr. 53	Terre tühhat körd, ke sinna 4
Se päiwlit lats jo 272	Trööstke ütley Jummal 6
Se peäp ma pääl sünd. 182	Tulle ello waim, oh tulle, 6
Se pühhä Kr. nüüd tösnu 51	Tulle Jesu haru sisse 19
Se rummal rahwas 112	Tulle jo tawast armas 6
Sest et se päiw om löpnu 273	Tulle pühhä waim, räida 11
Se täambne päiw om 14	Tulge ristii inimisse 11
Sinno käen om minno 212	Tulge ristii inimisse, kuulge 11
Sion kaibap murren 218	
So heng, o Jesu! teeko mo 40	
So Issand Jesus, tennäme 56	U.
So Issand Jumal, kittäme 73	ülles, omma rönu pole 197
So Jumal Issand kittäme 205	üts armas päiw om tääm. 29
So tohto een, o Jes. Kr. 138	üts lats om Junkrust sünd. 17
So päle üt sünd Jesus Kr. 131	üts lats om sündinu Perlem 17
So pole, Jesu tännitäp 152	üts õige õnnis mees om se 147
So söime man ma saisa 15	üts om waja, seddä ütte 160
So sõnna hääl, o Jumal. 94	üts rasse kirowi litkup mo 53
So sõnna hoija Issand 95	üts wonakenne kandma lät 47
So troni ette astu ma 262	
Sul Jummal olgo kittus 105	W.
Surm saisap sinno läwwe 221	Weel armo lätte keep 119
Südda wirgu ülles tööst, 41	Wiinselt nakkap neide 184
	Wirgoge ülles miino mele 274
T.	Woi! mes olle minna teü 132
Täple häste, kui so armust 154	Wotta nüüd Issandat 207

Deutsches Register.

Über die in diesem Gesang-Buch befindliche
Christliche Lieder.

A.

Ach alles, was Himmel u. 194
Ach bleib bey uns N. J. 94
Ach Christe unsre Seeligk. 21
Ach Gott und Herr, wie gr. 128
Ach Gott mich drückt 53
Ach Gott vom Himmel sieh 217
Ach Gott wie manches N. 178
Ach Gott wie geht es 214
Ach Herre du gerechter G. 281
Ach lieben Christen send g. 237
Ach mein Jesu sieh ich trete 263
Ach was hab ich ausger. 132
Ach was sind wir ohne J. 118
Ach wie elend ist unser Zeit 237
Ach wir armen Sünder 36
Allein Gott in der Höh sey 66
Allein zu dir Herr Jesu Ch. 131
Alle Menschen müssen st. 228
Als Christus gebohren war 7
Amen Gott Vater und S. 283
An Wasserflüssen Babyl. 217
Auf, auf mein Herz mit 50
Auf, auf mein Herz zu G. 259
Auf, hinauf zu deiner Fr. 197
Auf Leyden folgt die Herrl. 219
Auf meinen lieben Gott 232
Auf Seele, Jesus Gottes 210
Aus meines Herzens Gr. 252
Aus tieffer Noth schrey ich 127

B.

Befiehl du deine Wege 85

C.

Christ der du bist der helle 267
Christe der du bist Tag u. 267
Christ fuhr gen Himmel 54
Christ ist erstanden, von der 50
Christ ist erstanden von des 47
Christ lag in Todes-Band. 47
Christum wir sollen loben 9
Christ unser Herr zum J. 100
Christus der ist mein Lebē 229
Christus der uns seelig m. 30
Christe, mein Leben, mein 165

D.

Da Jesus an dem Creuze st. 31
Dancket dem Herrn, dem 275
Das alte Jahr vergangen 20
Das Jesulein soll doch m. 197
Daß du mich diese finstre 247
Den Vater dort oben 275
Der du bist drey in Einigk. 69
Der Gnaden-Brunn fleußt 119
Der lieben Sonnen Licht 271
Der Tag der ist so freudent. 14
Der Tag hat sich geneiget 270
Der Tag ist hin, mein G. 269

Der Tag ist hin, mein Jesu 268	S.	
Der Tag vertreibt die Sinf. 261	Fahre fort mit Liebes	177
Des Morgens weñ ich fr. 249	Fahre fort, Zion fahre	184
Die Engel die im Himmels 72	Freue dich du Christi Braut	2
Die Nacht ist vor der Th. 268	Freu dich du werthe	28
Die Seele Christi heilge m. 40	Für deinen Thron tret ich	26
Die Zeit ist nunmehr nah 244	G.	
Dir, dir Jehovah will ich 144	Gar lustig jubiliren	12
Dis sind die H. zehn Gebot 96	Gelobet seyst du Jesu Chr.	11
Du bist ganz mein eigen 167	Geh aus mein Herz und	82
Du Friedens-Fürst Herr 280	Gott den ich als Liebe	224
Du hast mir das Herz gen. 212	Gott der Vater wohn	65
Du heilige Dreyfaltigkeit 249	Gott des Himmels und d.	248
Du sagst, ich bin ein Christ 110	Gott gib einen milden	58
Durch Adams Fall ist g. 117	Gott hat das Evangelium	6
E.	Gott lob! ein Schritt	161
Ein feste Burg ist unser G. 195	Gott sey gelobet	105
Ein Kindelein so löbelich 17	Gott wils machen	177
Ein Kind gebohrn zu Berthl. 17	Guter Hirte wiltu nicht	163
Ein Lammlein geht u. trägt 43	H.	
Eins ist noth, ach Herr 160	Heiligster Jesu, Heiligung	173
Entfernet euch ihr matten 158	Helft mir Gottes Güte pr.	18
Erbarm dich mein o H. G. 129	Herr Christ der einge Gott.	82
Erhalt uns Herr bey dein. 95	Herr du Himmels-König	72
Erhebe dich o meine Seel 260	Herr Gott dich loben wir	205
Erlucht mich Herr mein L. 106	Herr Gott dich loben alle	73
Erstanden ist der heilge Chr. 51	Herr Gott nun sey gepreis.	277
Es ist das Heyl uns kómen 135	Herr ich habe mißgehand.	121
Es ist gewißlich an der Zeit 5	Herr Jesu Chr. dich zu uns	60
Es kostet viel ein Christ zu 150	Herr Jesu Chr. du höchst.	130
Es spricht der unweis. M. 112	Herr Jesu Christ ich weiß	234
Es woll uns Gott genädig 93	Herr Jesu Christ wahr	236
	Herr	

Deutsches Register.

Herr Jesu Chr. ich schrey	152	Jesu ruffe mich	27
Herr Jesu Chr. der du selbst	282	Jesus Christus unser Heyl.	44
Herr Jesu Gnaden-Sone	141	Jes. Christ. unser Heyl. der	101
Herr nun lässest du deinen	226	Jesus Christus wahr Gott.	53
Hersliebster Jesu was hast	33	Jesus meine Zuversicht	225
Herslich lieb hab ich dich	167	Jest leuchtet schon, vons	254
Herslich thut mich verl.	231	Ihr Kinder des Höchsten	170
Heut ist ein angenehmer	29	In allen meinen Thaten	88
Heut triumphiret Gottes	45	In dich hab ich gehoffet	151
Hilf Gott, daß mirs	34	In dulci jubilo	13
Hilf mir mein Gott, hilf	140	Ist Gott für mich so trete	192
Hinunter ist der Sonnen	272		
Höchster Priester, der du	185		
J.		K.	
Jam mæsta quiesce qu.	241	Kein grösser Trost kan	134
Ich armer Mensch ich ar.	126	Kom̄ Gott Schöpfer H. G.	61
Ich dancke dir Herr Gott	251	Komm H. Geist, erfülle	65
Ich danck dir lieber Herre	250	Komm H. Geist, Herre G.	62
Ich danck dir schon, durch	252	Komm, ò komm du Geist	64
Ich hab ihn dennoch lieb	168	Kom̄ sterblicher, betrachte	238
Ich hab mein Sach Gott	233	Kom̄t her ihr Menschenk.	246
Ich kom̄ jest als ein arm.	102	Kom̄t her zu mir spricht	181
Ich ruf zu dir Herr Jesu	152	Kom̄t last euch den Herrn	113
Ich singe dir mit Herz	201	Kyrie eleison	283
Ich steh an deiner Krippe	15	Kyrie ach Vater aller	66
Ich will dich lieben meine	166		
Jehovah ist mein Hirt	90		
Jesu Komm doch selbst zu	163	Lasset uns den Herrn preis.	198
Jesu Krafft der blöden H.	116	Last uns doch nicht begeh.	157
Jesu meine Freude	156	Lebt Christus was bin ich	45
Jesu meine liebe	202	Liebe, die du mich zum Bilde	74
Jesu meiner Seelen Ruh	21	Liebster Jesu wir sind hier	89
		Lobe den Herrn ò meine	200
		Lobet den Herrn den mäch.	207
		Lobt Gott ihr Christen allz.	11

Deutsches Register.

III.

Mache dich mein Geist be. 147
 Meine Hofnung stehet feste 87
 Meinen Jes. laß ich nicht 183
 Meine Seel ermuntre dich 41
 Meine Seel will ihr Leben 71
 Meine Seel komm in die 190
 Meine Seele erhebet den H. 70
 Meines Lebens beste Freude 26
 Mein Gott das Herz ich 186
 Mein Heyland nim mich 263
 Mein Herzens Jesu meine 23
 Mein Herz sey zufrieden 180
 Mein Jesu schönstes Leben 48
 Mir nach spricht Christus 173
 Mit Fried und Freud ich 230
 Mitten wir im Leben sind 227

IV.

Nimm von uns Herr du 279
 Nun bitten wir den H. Geist 60
 Nun dancket alle Gott 205
 Nun dancket all un bring. 204
 Nun freut euch Gottes R. 55
 Nun freut euch lieben Chr. 78
 Nun Gottlob! es ist vollbr. 90
 Nun kom̄t der Heyden Heyl. 3
 Nun laß uns den Leib beg. 240
 Nun laß uns gehn und tr. 19
 Nun laß uns Gott den H. 276
 Nun lobet, lobet Gott 205
 Nun loß' mein Seel den H. 203
 Nun ruhen alle Wälder 266

Nun sich der Tag geendet 27
 Nun treten wir ins neue 21

V.

O du aller süßte Freude 63
 O Durchbrecher aller B. 138
 O Gott, du frommer Gott 142
 O Gott wir dancken dein. 278
 O Haupt voll Blut und W. 37
 O heilig, heilig, heilig Wes. 278
 O H. Geist kehre bey uns ein 61
 O Herre Gott dein göttlich 94
 O Jesu Christ mein schönst. 79
 O Jesu du mein Bräutig. 104
 O Jesu mein Bräutigam 189
 O Jesu süßes Licht 256
 O Lamm Gottes unschuldig 38
 O Mensch, wie ist dein Herz 92
 O Traurigkeit o Herzeleid 40
 O Ursprung des Lebens 174
 O was für ein herrlich 209
 O Welt sieh hier dein Leben 38
 O wie seelig send ihr doch 240

K.

Klinge recht weñ Gott. G. 154

S.

Schmücke dich, o liebe S. 103
 Seelen Bräutigam 77
 Send zufrieden lieben Br. 13
 Sey lob, Preiß, Ehr 67
 Sey mir tausendmahl gegr. 42
 Sieh hie bin ich Ehrens. R. 145
 Singen wir aus Herzen. 277
 Gold

Deutsches Register.

Solt ich meinem Gott nicht	75	Wenn meine Sünd mich kr.	32
So wahr ich lebe spricht	127	Wenn mein Stündlein	229
Straf mich nicht in dein.	120	Wenn wir in höchsten N.	278
T.		Werde munter mein Gem.	273
Tröstet, tröstet meine lieben	69	Wer ist wohl wie du	22
U.		Wer nur den lieben Gott	84
Ualet will ich dir geben	230	Wer sich düncken läst, er	146
Vater unser im Himmelreich	99	Wer überwindet	148
Unser Herrscher unser K.	214	Wer weiß wie nahe	226
Vom Himmel hoch da kom	8	Wie groß ist deine Herrl.	211
Vom Himmel kam der Engel	10	Wie ist die Welt so feinds.	172
Von Gott wil ich nicht las.	191	Wie schön ist unsers Kön.	242
Vor Gericht Herr Jesu	138	Wie schön leuchtet der M.	208
W.		Wie schön leuchtet der M.	255
Wach auf mein Herz	253	Wie soll ich dich empfangen	1
Wacht auf ihr Christen	4	Wie wird doch so gering	27
Wär Gott nicht mit uns	213	Wie wohl ist mir o Freund	188
Walts Gott! mein Werck	264	Wir dancken dir Herr J.C.	56
Wann endlich eh es Zion	220	Wir glauben all an	97
Warum betrübst du dich	87	Wo Gott der Herr nicht	215
Warum solt ich mich denn	195	Wohl dem, der vest im Gl.	143
Was giebst du denn o m.	186	Wohl dem, der in Gottesf.	143
Was Gott thut, das ist w.	178	Wo ist mein Schäflein	125
Was kan uns kommen an	91	Wo soll ich fliehen hin	123
Was Lobes sollen wir dir	137	Wunderbahrer König	198
Was mein Gott will	182	Z.	
Was nuch auf dieser Welt	157	Zuech ein zu deinen Thor.	58
Wend ab deinen Zorn lieb.	279	Zuech uns nach dir	55
Wenn dein herzl liebster	137	Zion klagt mit Angst	218
Wenn einer alle Ding	169	Zuletzt gehts wohl	184

Arwalik Pattu üllestunnist
minne, kumba Kerk-Essand enne Juttu
Koggodusselle ette loep.

Arma Risti-Innimisse!

Kunna meije nüüd olleme kokko tul
Konna Jummal Drjust piddam
Jummalat kige temmä Häteggemisse ee
tennäma, nink temmä Käest kif pallem
mes meile Jhho nink Henge polest tarbi
om; ent se man meile Meelde peap tulle
ma, et meije kige pääl rasse Pattu Koorma
om, kummas meije puwwäme wabba
nink wallale sada: sis tahhame nüüd Pö
wille mahha saddada, Jummal omma
taiwatse Issä een hendä allandada, wai
ses Pattatses hendä tunnistada, kumma
meije ka olleme, Armo, ja Andis andmist
temmäst pallelda, nink Suust, ja Süid
dämeft kif üttelisse üttelda:

Minna waine pattane Inniminne, ka
minna Pattun sanu nink sündinu olle
nink perräst ka kige omma Ello eäl ütte
pattast Ello olle ellanu, tunnista ülles ki
gest

st ommast. Sõamesst sinno se figewäg-
wä, iggäwetse Jummal, minno arma
watse Issä een, et minna ei olle sinno
itte ülle fige Ussa armastanu, ei ka om-
a Lähhämbät, kui hendä essi, minna
le, parrako Jummal! mitmal wisil
eele nink Mötte, Sõnna, nink Kön-
Eö, nink Tegodega sinno, nink sin-
pühhä Kässu wasta Pattu tennu, nink
hendä seperräst kül Pörgohawwa
nink iggäwetse Sundusse wäart ollewat,
i sinna mulle nida tahhas tassoda, kui
nno kange Kohhus om nink minno
Pattu kül omma ärräteennu. Ent sin-
ollet, armas tairwane Issä, tootanu
armo anda nink Hallestust näütä figille
wisille Pattatsille, kumma ommast pat-
tsest Ellust tahtwa ümbrefäändä, nink
ndmä Ussuga omma Lotust sinno poh-
tumma Armo, ja Hallestusse nink Ze-
sse Kristusse Ärräörjamisse päle panne-
a, neile tahhat sinna seddä perrä anda,
ü Wisil nemmä eäle omma sinno wasta
sinu, nink ei tahha neile mitte neide
Pattu

Pattu arwada. Se päle loda min
 waine Pattane ka, nink palle sinno
 landikkult, olle sinna omma Tootu
 perrä ka mulle armolinne, nink an
 mulle kii minno Pattu andis sinno pi
 hä Nimmelle Kittussus nink Luwus.

Se figewäggetwänne, iggätwenne Ju
 mal andko meile, omma sure Armo ni
 Kristusse Jesusse Arräorjamisse perrä
 kii meije Pattu andis, nink andko me
 Armo meije pattast Ello parrandad
 nink temmä man iggätwest Ello
 sada. Amen.

homogo n oddago palwe

O Jesu mo palwe
Meije palle me weel
oh ja meije mannu

Katle Suggust asja
armas Isjand Jumal

O Jumal si no armo pall
Meid Jesus. Lohkaha

Isjand Jesus Kristus. Siira
Sinno armo sad Jesugeit

Isjand Jesus. Siira. olla
olle Isjand. minno. paha

O Jesu Jumal. Siira. minno.
Lo minno. Siira.

Mo Siira. n. part.

Isjand är vä mälte.
Hetta meif är vä

Kuud ten nage kig Jumalatt
Jumal Isä "õnnistago
Sinnu heldus
Mes meije olleme palte

o Süda" Seluge
Kallis "õnis teegija
Küüd palvega
Au olgo Jummalalle
Iis PäTäri
Pattu küsimise
nink Ioki Pater
nink Tenämine

Amen.

Sühkifenne

Tarto-Na Kele

Walwusse

Ramat,

Kumman

Sommungo-nink

Siddango,

Nink mitto muid / Sibho nink
Henge Haddan tullulikko, Palwid löw-
wis; kristlikko Oppusse Wiye Patukke,
nink Aastan tullewa Pühhä päwi
päle / säetu nink kofko kir-
jotetu/

Summalalle Aufwuf / nink
Tarto-Na Koggodusselle
Tulluf.

R J B A / bey Sam. Cor. Frölich. 1743.

400

~~100~~

64-312

Don

—

